

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

L 178

Ediția
în limba română

Legislație

Anul 56
28 iunie 2013

Cuprins

I Acte legislative

REGULAMENTE

- ★ **Regulamentul (UE) nr. 576/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 iunie 2013 privind circulația necomercială a animalelor de companie și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 998/2003 ⁽¹⁾** 1

DIRECTIVE

- ★ **Directiva 2013/29/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 iunie 2013 privind armonizarea legislației statelor membre referitoare la punerea la dispoziție pe piață a articolelor pirotehnice (reformare) ⁽¹⁾** 27
- ★ **Directiva 2013/30/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 iunie 2013 privind siguranța operațiunilor petroliere și gaziere offshore și de modificare a Directivei 2004/35/CE ⁽¹⁾** 66
- ★ **Directiva 2013/31/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 iunie 2013 de modificare a Directivei 92/65/CEE a Consiliului în ceea ce privește cerințele de sănătate animală care reglementează schimburile comerciale în cadrul Uniunii și importurile în Uniune de câini, pisici și dihori domestici ⁽¹⁾** 107

Preț: 7 EUR

(continuare în pagina următoare)

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE

RO

Actele ale căror titluri sunt tipărite cu caractere drepte sunt acte de gestionare curentă adoptate în cadrul politicii agricole și care au, în general, o perioadă de valabilitate limitată.

Titlurile celorlalte acte sunt tipărite cu caractere aldine și sunt precedate de un asterisc.

II *Acte fără caracter legislativ*

REGULAMENTE

- ★ **Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 577/2013 al Comisiei din 28 iunie 2013 privind modelele de documente de identificare pentru circulația necomercială a câinilor, pisicilor și dihorilor domestici, stabilirea de liste de teritorii și țări terțe și cerințele referitoare la format, punere în pagină și limbă ale declarațiilor care atestă respectarea anumitor condiții prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 576/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾ 109**

I

(Acte legislative)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL (UE) NR. 576/2013 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 12 iunie 2013

privind circulația necomercială a animalelor de companie și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 998/2003

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 43 alineatul (2) și articolul 168 alineatul (4) litera (b),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

după consultarea Comitetului Regiunilor,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

(1) Regulamentul (CE) nr. 998/2003 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾ stabilește cerințele de sănătate animală care se aplică circulației necomerciale a animalelor de companie într-un stat membru din alt stat membru sau din țări terțe, precum și controalele aplicabile acestei circulații. Regulamentul are scopul de a asigura un nivel suficient de siguranță cu privire la riscurile legate de sănătatea umană și animală prezentate de o astfel de circulație necomercială și de a elimina orice obstacol nejustificat din calea unei astfel de circulații.

(2) Într-o declarație anexată la Regulamentul (UE) nr. 438/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 mai 2010 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 998/2003 privind cerințele de sănătate animală aplicabile circulației necomerciale a animalelor de companie ⁽⁴⁾, Comisia s-a angajat să propună o revizuire integrală a Regulamentului (CE) nr. 998/2003, în special a aspectelor legate de actele delegate și de punere în aplicare. Prin urmare, în urma intrării în vigoare a Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), competențele conferite Comisiei în temeiul Regulamentului (CE) nr. 998/2003 trebuie să se alinieze la articolele 290 și 291 din TFUE. Luând în considerare numărul de modificări care trebuie aduse cerințelor de sănătate animală prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 998/2003 și pentru a se asigura că cerințele respective sunt suficient de clare și accesibile cetățenilor, regulamentul menționat ar trebui abrogat și înlocuit cu prezentul regulament.

(3) Prezentul regulament ar trebui să stabilească o listă a speciilor de animale pentru care cerințele de sănătate animală armonizate ar trebui să se aplice în cazul în care animalele din speciile respective sunt crescute ca animale de companie și fac obiectul unei circulații necomerciale. La întocmirea listei respective, ar trebui să se țină seama de susceptibilitatea sau rolul acestor animale în epidemiologia rabiei.

(4) Directiva 92/65/CEE a Consiliului din 13 iulie 1992 de definire a cerințelor de sănătate animală care reglementează schimburile și importurile în Comunitate de animale, material seminal, ovule și embrioni care nu se supun, în ceea ce privește cerințele de sănătate animală, reglementărilor comunitare speciale prevăzute la punctul I din anexa A la Directiva 90/425/CEE ⁽⁵⁾ prevede, printre altele, cerințele de sănătate animală aplicabile comerțului și importurilor de câini, pisici și dihori domestici, care

⁽¹⁾ JO C 229, 31.7.2012, p. 119.

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 23 mai 2013 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 10 iunie 2013.

⁽³⁾ JO L 146, 13.6.2003, p. 1.

⁽⁴⁾ JO L 132, 29.5.2010, p. 3.

⁽⁵⁾ JO L 268, 14.9.1992, p. 54.

sunt animale din speciile susceptibile la rabie. Având în vedere că speciile respective sunt, de asemenea, ținute ca animale de companie, care deseori își însoțesc proprietarul sau o persoană autorizată pe durata circulației necomerciale la intrarea în Uniune și în interiorul Uniunii, prezentul regulament ar trebui să prevadă cerințele de sănătate animală aplicabile circulației necomerciale a speciilor respective în statele membre. Speciile respective ar trebui să fie enumerate în partea A din anexa I la prezentul regulament.

- (5) În mod similar, ar trebui stabilit un cadru juridic pentru cerințele de sănătate animală aplicabile circulației necomerciale a speciilor de animale neafectate de rabie sau fără semnificație epidemiologică în ceea ce privește rabia, căroră, în cazul în care acestea nu au fost ținute ca animale de companie, ar trebui să li se aplice alte acte legislative ale Uniunii, inclusiv legislația privind animalele de la care se obțin produse alimentare. Speciile respective ar trebui să fie enumerate în partea B din anexa I.
- (6) Lista prevăzută în partea B din anexa I ar trebui să includă nevertebrate, cu excepția albinelor și bondarilor reglementați de Directiva 92/65/CEE, precum și a moluștelor și crustaceelor reglementate de Directiva 2006/88/CE a Consiliului din 24 octombrie 2006 privind cerințele de sănătate animală pentru animale și produse de acvacultură și privind prevenirea și controlul anumitor boli la animalele de acvacultură ⁽¹⁾. Aceasta ar trebui să includă, de asemenea, animalele acvatice ornamentale ținute în acvarii de tip necomercial excluse din domeniul de aplicare al Directivei 2006/88/CE, precum și amfibienii și reptilele.
- (7) Lista prevăzută în partea B din anexa I ar trebui să includă și toate speciile de păsări, cu excepția celor reglementate de Directiva 2009/158/CE a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind condițiile de sănătate animală care reglementează comerțul intracomunitar și importurile din țări terțe de păsări de curte și de ouă pentru incubaj ⁽²⁾, precum și rozătoarele și iepurii, cu excepția celor destinați producției de alimente și care intră în domeniul de aplicare al anexei I la Regulamentul (CE) nr. 853/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 de stabilire a unor norme specifice de igienă care se aplică alimentelor de origine animală ⁽³⁾.
- (8) Totuși, în scopul coerenței dreptului Uniunii, până la elaborarea normelor Uniunii privind circulația necomercială într-un stat membru dintr-un alt stat membru sau din teritorii sau țări terțe a animalelor de companie din speciile enumerate în partea B din anexa I, ar trebui ca normele naționale să se poată aplica unei astfel de

circulații, cu condiția să nu fie mai stricte decât cele care se aplică circulației în scopuri comerciale.

- (9) Având în vedere că animalele din speciile enumerate în partea B din anexa I la prezentul regulament pot aparține unor specii care necesită protecție specială, prezentul regulament ar trebui să se aplice fără a aduce atingere Regulamentului (CE) nr. 338/97 al Consiliului din 9 decembrie 1996 privind protecția speciilor faunei și florei sălbatice prin controlul comerțului cu acestea ⁽⁴⁾.
- (10) Pentru a face o distincție clară între normele care se aplică circulației necomerciale și cele care se aplică comerțului și importurilor din țările terțe în Uniune de câini, pisici și dihori domestici care fac obiectul cerințelor de sănătate animală din Directiva 92/65/CEE, prezentul regulament ar trebui să definească atât animalele de companie, cât și circulația necomercială a unui animal de companie, pe durata căreia respectivul animal își însoțește proprietarul sau o persoană autorizată. Experiența a arătat că în timpul circulației necomerciale nu este întotdeauna posibil ca animalul de companie să se afle în orice moment în imediata apropiere a proprietarului sau a persoanei autorizate. În baza unor motive justificate și documentate în mod corespunzător, ar trebui să se considere că animalul de companie își însoțește proprietarul sau persoana autorizată chiar dacă circulația necomercială a animalului de companie are loc cu până la cinci zile mai devreme sau mai târziu decât circulația proprietarului sau a persoanei autorizate sau are loc într-un spațiu fizic diferit de cel ocupat de proprietar sau de persoana autorizată.
- (11) Experiența legată de punerea în aplicare a normelor existente arată că comerțul și importurile în Uniune din țări terțe de animale de companie din speciile enumerate în partea A din anexa I pot fi mascate în mod fraudulos sub forma circulației necomerciale. Pentru a împiedica astfel de practici, întrucât acestea ar putea pune în pericol sănătatea animalelor, prezentul regulament ar trebui să stabilească pentru animalele de companie din speciile enumerate în partea A din anexa I un număr maxim de animale care își pot însoți proprietarul sau o persoană autorizată. Totuși, ar trebui ca acest număr maxim să poată fi depășit în anumite condiții specificate. În plus, ar trebui clarificat faptul că, în cazul în care condițiile specificate nu sunt îndeplinite, iar numărul animalelor de companie din speciile enumerate în partea A din anexa I la prezentul regulament depășește numărul maxim stabilit, animalelor de companie respective li se aplică dispozițiile corespunzătoare din Directiva 92/65/CEE și din Directiva 90/425/CEE ⁽⁵⁾ sau din Directiva 91/496/CEE ⁽⁶⁾.

⁽⁴⁾ JO L 61, 3.3.1997, p. 1.

⁽⁵⁾ Directiva 90/425/CEE a Consiliului din 26 iunie 1990 privind controalele veterinare și zootehnice aplicabile în schimburile intra-comunitare cu anumite animale vii și produse în vederea realizării pieței interne (JO L 224, 18.8.1990, p. 29).

⁽⁶⁾ Directiva 91/496/CEE a Consiliului din 15 iulie 1991 de stabilire a principiilor privind organizarea controalelor sanitar-veterinare ale animalelor provenite din țări terțe introduse în Comunitate (JO L 268, 24.9.1991, p. 56).

⁽¹⁾ JO L 328, 24.11.2006, p. 14.

⁽²⁾ JO L 343, 22.12.2009, p. 74.

⁽³⁾ JO L 139, 30.4.2004, p. 55.

- (12) Regulamentul (CE) nr. 998/2003 dispune că, pentru o perioadă de tranziție, animalele de companie din speciile enumerate în părțile A și B din anexa I la regulamentul respectiv sunt considerate ca fiind identificate atunci când acestea prezintă fie un tatuaj clar lizibil, fie un sistem de identificare electronică (denumit în continuare „transponder”). Prin urmare, prezentul regulament ar trebui să stabilească norme de marcă a animalelor de companie din speciile enumerate în partea A din anexa I la prezentul regulament după expirarea perioadei de tranziție la 3 iulie 2011.
- (13) Implantarea transponderului reprezintă o intervenție invazivă pentru efectuarea căreia este nevoie de o anumită calificare. Prin urmare, transponderele ar trebui implantate numai de o persoană calificată. În cazul în care un stat membru autorizează alte persoane în afară de medicii veterinari să implanteze transpondere, acesta ar trebui să stabilească norme privind calificarea minimă necesară a acestor persoane.
- (14) Anexa Ia la Regulamentul (CE) nr. 998/2003 stabilește cerințe tehnice pentru identificarea animalelor de companie cu transpondere. Aceste cerințe tehnice corespund standardelor acceptate la nivel internațional și ar trebui introduse, fără modificări substanțiale, în anexa II la prezentul regulament.
- (15) Pentru a proteja sănătatea publică și sănătatea animalelor de companie din speciile enumerate în anexa I, prezentul regulament ar trebui să ofere posibilitatea de a se adopta măsuri sanitare preventive de combatere a bolilor și a infecțiilor, altele decât rabia. Măsurile respective ar trebui să se bazeze pe informații științifice validate și aplicate proporțional cu riscurile pentru sănătatea publică sau animală prezentate de circulația necomercială a animalelor de companie susceptibile de a fi afectate de aceste boli sau infecții. Măsurile ar trebui să includă normele pentru clasificarea statelor membre sau a anumitor părți din teritoriul acestora, procedurile de justificare continuă a motivelor pentru statele membre care impun aplicarea unor măsuri sanitare preventive, condițiile de aplicare și documentare a măsurilor sanitare preventive și, în cazul în care este necesar, condițiile de derogare de la aplicarea măsurilor respective. O listă a statelor membre sau a părților din teritoriul acestora clasificate în conformitate cu normele relevante ar trebui prin urmare să fie stabilită într-un act de punere în aplicare ce urmează să fie adoptat în conformitate cu prezentul regulament.
- (16) Este posibil ca vaccinurile antirabice administrate animalelor de companie din speciile enumerate în partea A din anexa I înainte de vârsta de trei luni să nu inducă o imunitate protectoare, din cauza competiției cu anticorpii materni. Prin urmare, producătorii de vaccinuri recomandă ca animalele de companie tinere să nu fie vaccinate înainte de vârsta menționată. În consecință, pentru a autoriza circulația necomercială a animalelor de companie tinere din speciile enumerate în partea A din anexa I care nu au fost vaccinate contra rabiei sau care au fost vaccinate, dar nu au dobândit încă imunitate protectoare, prezentul regulament ar trebui să stabilească anumite măsuri de precauție care să fie adoptate și să ofere statelor membre posibilitatea de a autoriza circulația pe teritoriile lor a animalelor de companie tinere care sunt în conformitate cu măsurile respective.
- (17) Pentru a simplifica condițiile circulației necomerciale a animalelor de companie din speciile enumerate în partea A din anexa I între statele membre cu statut favorabil echivalent referitor la rabie, prezentul regulament ar trebui să prevadă, de asemenea, posibilitatea derogării de la cerința vaccinării antirabice. O astfel de posibilitate ar trebui să fie pusă la dispoziția statelor membre interesate la transmiterea unei cereri comune din partea acestora. O astfel de derogare ar trebui să se bazeze pe informații științifice validate și să fie aplicată proporțional cu riscurile pentru sănătatea publică sau animală prezentate de circulația necomercială a animalelor susceptibile de a fi afectate de rabie. Statele membre sau părțile din teritoriul acestora care beneficiază de o astfel de derogare ar trebui să fie menționate într-un act de punere în aplicare care să fie adoptat în conformitate cu prezentul regulament.
- (18) Țările și teritoriile enumerate în partea B secțiunea 2 din anexa II la Regulamentul (CE) nr. 998/2003 aplică norme echivalente celor aplicate de statele membre, în timp ce țările și teritoriile menționate în partea C din anexa II la respectivul regulament respectă criteriile prevăzute la articolul 10 din respectivul regulament. Listele respective ar trebui incluse, fără modificări substanțiale, într-un act de punere în aplicare care să fie adoptat în conformitate cu prezentul regulament.
- (19) În plus, o listă a teritoriilor sau țărilor terțe care aplică norme care au același conținut și efect ca cele prevăzute în prezentul regulament în ceea ce privește animalele de companie din speciile enumerate în partea B din anexa I ar trebui să fie inclusă într-un act de punere în aplicare care să fie adoptat în conformitate cu prezentul regulament.
- (20) Regulamentul (CE) nr. 998/2003 prevede anumite cerințe pentru circulația necomercială în statele membre a animalelor de companie provenind din alte state membre și din țările sau teritoriile enumerate în partea B secțiunea 2 și partea C din anexa II la acesta. Cerințele respective includ o vaccinare antirabică valabilă efectuată la animalele de companie în cauză cu vaccinuri conforme cu standardele minime, astfel cum sunt stabilite în capitolul relevant din Manualul de teste de diagnostic și vaccinuri pentru animale terestre al Organizației Mondiale pentru Sănătatea Animalelor (OIE), sau pentru

care s-a acordat o autorizație de comercializare în conformitate cu Directiva 2001/82/CE ⁽¹⁾ sau cu Regulamentul (CE) nr. 726/2004 ⁽²⁾. Vaccinurile respective s-au dovedit a fi eficiente pentru protecția animalelor împotriva rabiei și fac parte din cerințele de valabilitate privind vaccinarea antirabică prevăzute în anexa Ib la Regulamentul (CE) nr. 998/2003. Cerințele respective ar trebui introduse, fără modificări substanțiale, în anexa III la prezentul regulament.

- (21) Regulamentul (CE) nr. 998/2003 stabilește cerințe de sănătate animală mai stricte pentru animalele de companie care circulă în statele membre din țări sau teritorii diferite de cele enumerate în partea C din anexa II la regulamentul respectiv. Cerințele respective includ controlul eficacității vaccinării antirabice la animale individuale prin titrarea anticorpilor într-un laborator autorizat în conformitate cu Decizia 2000/258/CE a Consiliului din 20 martie 2000 privind desemnarea unui institut specific responsabil cu stabilirea criteriilor necesare pentru standardizarea testelor serologice de control al eficacității vaccinurilor antirabice ⁽³⁾. Prin urmare, este adecvată menținerea acestor cerințe în anexa IV la prezentul regulament și includerea condiției ca testul să se efectueze în conformitate cu metodele stabilite în capitolul relevant din Manualul de teste de diagnostic și vaccinuri pentru animale terestre al Organizației Mondiale pentru Sănătatea Animalelor (OIE).
- (22) Pentru a atesta respectarea prezentului regulament, sunt necesare documente de identificare care să însoțească animalele de companie din speciile enumerate în partea A din anexa I care fac obiectul circulației necomerciale în statele membre. Prin urmare, prezentul regulament ar trebui să stabilească condițiile în care se emit documentele de identificare și cerințele privind conținutul, valabilitatea, caracteristicile de securitate, formatul și structura acestora.
- (23) Prezentul regulament ar trebui să permită statelor membre să autorizeze circulația necomercială pe teritoriul lor a animalelor de companie din speciile enumerate în partea A din anexa I, care sunt însoțite de un document de identificare emis într-un teritoriu sau o țară terță care aplică norme care au același conținut și efect ca cele aplicate de statele membre. Prezentul regulament ar trebui, de asemenea, să permită statelor membre să autorizeze circulația necomercială pe teritoriul lor după o circulație către un teritoriu sau o țară terță a respectivelor animale de companie însoțite de un document de identificare emis într-un stat membru, dacă condițiile pentru a reveni din aceste teritorii sau țări terțe sunt îndeplinite înainte ca animalul de companie să fi părăsit Uniunea.

- (24) Prezentul regulament ar trebui, de asemenea, să ofere statelor membre posibilitatea de a autoriza, în cazul în care apare necesitatea de plecare urgentă a proprietarului, de exemplu în cazul unui dezastru natural subit, al unor tulburări politice sau în alte cazuri de forță majoră în legătură cu proprietarul, intrarea directă pe teritoriul lor a animalelor de companie din speciile enumerate în anexa I care nu sunt în conformitate cu prezentul regulament, cu condiția solicitării prealabile și acordării unui permis de către statul membru de destinație și a aplicării unei perioade limitate de izolare, sub supraveghere oficială, pentru a îndeplini condițiile din prezentul regulament. În pofida unei necesități pentru o astfel de plecare urgentă, astfel de permise sunt indispensabile din cauza riscurilor pentru sănătatea animală care decurg din introducerea în Uniune a unui animal de companie care nu este în conformitate cu prezentul regulament.

- (25) Directiva 90/425/CEE și Directiva 91/496/CEE nu se aplică controalelor sanitar-veterinare ale animalelor de companie care însoțesc călătorii în timpul circulației necomerciale.

- (26) Prin urmare, pentru a permite statelor membre să verifice conformitatea cu prezentul regulament și să ia măsurile necesare, prezentul regulament ar trebui să impună persoanei care însoțește animalul de companie să prezinte documentul de identificare necesar cu ocazia oricărei circulații necomerciale într-un stat membru și să prevadă controale corespunzătoare ale documentelor și identității animalelor de companie care își însoțesc proprietarul în timpul circulației necomerciale într-un stat membru dintr-un alt stat membru sau din anumite teritorii sau țări terțe.

- (27) De asemenea, acesta ar trebui să solicite statelor membre să efectueze, în punctele de intrare desemnate, controale sistematice ale documentelor și identității animalelor de companie care își însoțesc proprietarul în timpul circulației necomerciale într-un stat membru din anumite teritorii sau țări terțe. Controalele menționate ar trebui să țină cont de principiile relevante din Regulamentul (CE) nr. 882/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind controalele oficiale efectuate pentru a asigura verificarea conformității cu legislația privind hrana pentru animale și produsele alimentare și cu normele de sănătate animală și de bunăstare a animalelor ⁽⁴⁾. În cazul în care este necesar în scopul circulației suplimentare în alte state membre, statele membre ar trebui să fie obligate să înregistreze controalele în documentul de identificare pentru a putea utiliza data acestor controale în vederea stabilirii perioadei de valabilitate a documentului de identificare.

- (28) În plus, prezentul regulament ar trebui să prevadă măsuri de salvagardare pentru gestionarea riscurilor pentru sănătatea publică sau animală care decurg din circulația necomercială a animalelor de companie.

⁽¹⁾ Directiva 2001/82/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 noiembrie 2001 de instituire a unui cod comunitar cu privire la produsele medicamentoase veterinare (JO L 311, 28.11.2001, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 726/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 31 martie 2004 de stabilire a procedurilor comunitare privind autorizarea și supravegherea medicamentelor de uz uman și veterinar și de instituire a unei Agenții Europene pentru Medicamente (JO L 136, 30.4.2004, p. 1).

⁽³⁾ JO L 79, 30.3.2000, p. 40.

⁽⁴⁾ JO L 165, 30.4.2004, p. 1.

- (29) Cu scopul de a oferi cetățenilor informații clare și accesibile privind normele care se aplică circulației necomerciale în Uniune a animalelor de companie din speciile enumerate în anexa I, statele membre ar trebui să aibă obligația de a pune aceste informații la dispoziția publicului, în special dispozițiile relevante din legislația națională.
- (30) Pentru a asigura aplicarea adecvată a prezentului regulament, ar trebui să se delege Comisiei competența de a adopta acte legislative în conformitate cu articolul 290 din TFUE în ceea ce privește cerințele specifice speciei pentru marcarea animalelor de companie din speciile enumerate în partea B din anexa I și măsurile sanitare preventive specifice speciei împotriva unor boli sau infecții, altele decât rabia, care afectează speciile enumerate în anexa I, precum și de a adopta norme pentru limitarea numărului de animale de companie din speciile enumerate în partea B din anexa I care își însoțesc proprietarul în timpul circulației necomerciale și de a modifica anexele II-IV. Este deosebit de important ca, în timpul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți. Comisia, atunci când pregătește și elaborează acte delegate, ar trebui să asigure o transmitere simultană, în timp util și adecvată a documentelor relevante către Parlamentul European și Consiliu.
- (31) În plus, ar trebui să se delege Comisiei competența de a adopta, în cazuri justificate corespunzător de riscuri pentru sănătatea publică sau animală, acte legislative, în conformitate cu procedura de urgență, în ceea ce privește măsurile sanitare preventive împotriva unor boli sau infecții, altele decât rabia, susceptibile să afecteze animalele de companie din speciile enumerate în anexa I.
- (32) Pentru a se asigura condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentului regulament, ar trebui conferite Comisiei competențe de executare în ceea ce privește lista statelor membre sau a părților din teritoriul acestora care au statut favorabil echivalent referitor la rabia și care sunt autorizate să încheie acorduri reciproce privind derogarea de la anumite condiții aplicabile circulației necomerciale a animalelor de companie, lista statelor membre clasificate în conformitate cu normele privind măsurile sanitare preventive de combatere a bolilor și a infecțiilor, altele decât rabia, listele teritoriilor și țărilor terțe stabilite în scopul derogării de la anumite condiții aplicabile circulației necomerciale, modelul pentru documentele de identificare care urmează să însoțească animalele de companie din speciile enumerate în anexa I în timpul circulației necomerciale într-un stat membru dintr-un alt stat membru sau dintr-un teritoriu sau o țară terță, normele privind formatul, structura și limbile de redactare ale declarațiilor care urmează să fie semnate, precum și măsurile de salvagardare în cazul apariției sau răspândirii rabiei sau a unei boli sau infecții, alta decât rabia. Respectivele competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie ⁽¹⁾.
- (33) Comisia ar trebui să adopte acte de punere în aplicare aplicabile imediat prin care să actualizeze lista statelor membre sau a părților din teritoriul acestora care au statut favorabil echivalent referitor la rabia, care sunt autorizate să încheie acorduri reciproce privind derogarea de la anumite condiții aplicabile circulației necomerciale a animalelor de companie, precum și lista teritoriilor sau țărilor terțe stabilită în scopul derogării de la anumite condiții aplicabile circulației necomerciale, și referitoare la măsurile de salvagardare în cazul apariției sau răspândirii rabiei sau a unei boli sau infecții, alta decât rabia, dacă, în cazuri justificate în mod corespunzător, acestea se impun din motive de maximă urgență în ceea ce privește sănătatea umană și animală.
- (34) În câteva state membre s-au constatat unele nerespectări ale normelor stabilite de Regulamentul (CE) nr. 998/2003. În consecință, statele membre ar trebui să stabilească norme referitoare la pedepsele aplicabile în cazul încălcării prezentului regulament.
- (35) Decizia 2003/803/CE a Comisiei din 26 noiembrie 2003 de stabilire a pașaportului tip pentru circulația intracomunitară a câinilor, pisicilor și a dihorilor domestici ⁽²⁾ stabilește pașaportul tip pentru circulația între statele membre a câinilor, pisicilor și dihorilor domestici de companie în temeiul Regulamentului (CE) nr. 998/2003. Documentele de identificare emise în conformitate cu pașaportul tip menționat ar trebui, sub rezerva anumitor condiții, să rămână valabile pe parcursul vieții unui animal de companie în vederea limitării sarcinii administrative și financiare pentru proprietari.
- (36) Decizia de punere în aplicare 2011/874/UE a Comisiei din 15 decembrie 2011 de stabilire a listei țărilor terțe și teritoriilor autorizate pentru importurile de câini, pisici și dihori domestici și pentru circulația necomercială a mai mult de cinci câini, pisici și dihori domestici în Uniune și a modelelor de certificate pentru importul și circulația necomercială a respectivelor animale în Uniune ⁽³⁾ stabilește modelul de certificat sanitar care atestă conformitatea cu cerințele din Regulamentul (CE) nr. 998/2003 pentru circulația necomercială a cel mult cinci câini, pisici sau dihori domestici în Uniune. În scopul facilitării trecerii la noile norme prevăzute de prezentul regulament, modelul de certificat respectiv ar trebui să rămână valabil sub rezerva anumitor condiții.

⁽¹⁾ JO L 55, 28.2.2011, p. 13.

⁽²⁾ JO L 312, 27.11.2003, p. 1.

⁽³⁾ JO L 343, 23.12.2011, p. 65.

(37) Deoarece obiectivul prezentului regulament, și anume stabilirea cerințelor de sănătate animală pentru circulația necomercială a animalelor de companie din speciile enumerate în anexa I pentru a preveni sau minimiza riscurile pentru sănătatea publică și animală generate de o astfel de circulație, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre și, prin urmare, poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, Uniunea poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este enunțat la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru îndeplinirea acestui obiectiv.

(38) Pentru a asigura publicarea simultană a prezentului regulament și a actelor de punere în aplicare referitoare la listele teritoriilor și țărilor terțe stabilite în scopul derogării de la anumite condiții aplicabile circulației necomerciale, la modelul pentru documentele de identificare care urmează să însoțească animalele de companie din speciile enumerate în partea A din anexa I în timpul circulației necomerciale într-un stat membru dintr-un alt stat membru sau dintr-un teritoriu sau o țară terță, precum și la normele privind formatul, structura și limbile de redactare ale declarațiilor care urmează să fie semnate, prezentul regulament ar trebui să intre în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Obiectul

Prezentul regulament stabilește cerințele de sănătate animală aplicabile circulației necomerciale a animalelor de companie și normele privind controlul de conformitate cu privire la o astfel de circulație.

Articolul 2

Domeniul de aplicare

(1) Prezentul regulament se aplică circulației necomerciale a animalelor de companie într-un stat membru dintr-un alt stat membru sau dintr-un teritoriu sau o țară terță.

(2) Prezentul regulament se aplică fără a aduce atingere:

(a) Regulamentului (CE) nr. 338/97;

(b) vreunei măsuri naționale adoptate, publicate și puse la dispoziția publicului de către statele membre referitoare la restricționarea circulației anumitor specii sau rase de animale de companie pe baza anumitor considerații, altele decât cele referitoare la sănătatea animală.

Articolul 3

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

- (a) „circulație necomercială” înseamnă orice circulație care nu are drept scop nici vânzarea, nici transferul de proprietate asupra unui animal de companie;
- (b) „animal de companie” înseamnă un animal din speciile enumerate în anexa I care își însoțește proprietarul sau o persoană autorizată în timpul circulației necomerciale și care rămâne pe durata unei astfel de circulații necomerciale în responsabilitatea proprietarului sau a persoanei autorizate;
- (c) „proprietar” înseamnă o persoană fizică înscrisă în documentul de identificare drept proprietar;
- (d) „persoană autorizată” înseamnă orice persoană fizică împuternicită în scris de proprietar să efectueze în numele acestuia circulația necomercială a animalului de companie;
- (e) „transponder” înseamnă un dispozitiv pasiv de identificare cu ajutorul frecvenței radio, numai pentru citire;
- (f) „document de identificare” înseamnă un document întocmit în conformitate cu modelul menționat în actele de punere în aplicare care urmează să fie adoptate în conformitate cu prezentul regulament, care permite identificarea clară a animalului de companie și verificarea respectării prezentului regulament în raport cu starea sa de sănătate;
- (g) „medic veterinar autorizat” înseamnă orice medic veterinar care a fost autorizat de autoritatea competentă să îndeplinească sarcini specifice în conformitate cu prezentul regulament sau cu acte adoptate în temeiul prezentului regulament;
- (h) „medic veterinar oficial” înseamnă orice medic veterinar desemnat de autoritatea competentă;
- (i) „controlul documentelor” înseamnă verificarea documentului de identificare care însoțește animalul de companie;
- (j) „controlul identității” înseamnă verificarea conformității dintre documentul de identificare și animalul de companie și, după caz, a prezenței și conformității marcării;
- (k) „punct de intrare a călătorilor” înseamnă orice zonă desemnată de statele membre în scopul efectuării controalelor menționate la articolul 34 alineatul (1).

*Articolul 4***Obligații generale**

Nu se interzice, restricționează sau obstrucționează circulația necomercială a animalelor de companie care respectă cerințele de sănătate animală prevăzute în prezentul regulament pentru alte motive de sănătate animală decât cele care rezultă din aplicarea prezentului regulament.

*Articolul 5***Numărul maxim de animale de companie**

(1) Numărul maxim de animale de companie din speciile enumerate în partea A din anexa I care pot să însoțească proprietarul sau o persoană autorizată în timpul unei singure circulații necomerciale nu poate fi mai mare de cinci.

(2) Prin derogare de la alineatul (1), numărul maxim de animale de companie din speciile enumerate în partea A din anexa I poate fi mai mare de cinci dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

(a) circulația necomercială a animalelor de companie are loc în scopul participării la concursuri, expoziții sau evenimente sportive sau în vederea pregătirii pentru astfel de evenimente;

(b) proprietarul sau persoana autorizată prezintă o dovadă scrisă a faptului că animalele de companie sunt înregistrate fie în vederea participării la un eveniment menționat la litera (a), fie într-o o asociație care organizează astfel de evenimente;

(c) animalele de companie au vârsta mai mare de șase luni.

(3) Statele membre pot efectua controale standard prin sondaj pentru a verifica corectitudinea informațiilor prezentate în temeiul alineatului (2) litera (b).

(4) În cazul în care numărul maxim de animale de companie menționat la alineatul (1) este depășit, iar condițiile menționate la alineatul (2) nu sunt respectate, animalele de companie respective se conformează cerințelor de sănătate animală stabilite în Directiva 92/65/CEE în ceea ce privește speciile în cauză, iar statele membre se asigură că animalele respective sunt supuse controalelor sanitar-veterinare prevăzute de Directiva 90/425/CEE sau 91/496/CEE, după caz.

(5) Pentru a se preveni circulația comercială a animalelor de companie din speciile enumerate în partea B din anexa I mascată în mod fraudulos sub forma circulației necomerciale, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 39 enunțând norme care stabilesc numărul maxim al animalelor de companie din speciile respective care pot însoți proprietarul sau o persoană autorizată pe durata unei singure circulații necomerciale.

(6) Comisia transmite un raport Parlamentului European și Consiliului cu privire la punerea în aplicare a prezentului articol

cel târziu la 29 iunie 2018. Pe baza raportului său, Comisia propune, dacă este cazul, modificări la prezentul regulament.

CAPITOLUL II**CONDIȚII APLICABILE CIRCULAȚIEI NECOMERCIALE A ANIMALELOR DE COMPANIE ÎNTR-UN STAT MEMBRU DINTR-UN ALT STAT MEMBRU****SECȚIUNEA 1*****Animale de companie din speciile enumerate în partea A din anexa I****Articolul 6***Condiții aplicabile circulației necomerciale a animalelor de companie din speciile enumerate în partea A din anexa I**

Animalele de companie din speciile enumerate în partea A din anexa I pot fi deplasate într-un stat membru dintr-un alt stat membru numai dacă îndeplinesc următoarele condiții:

(a) sunt marcate în conformitate cu articolul 17 alineatul (1);

(b) le-a fost administrată o vaccinare antirabică care respectă cerințele de valabilitate menționate în anexa III;

(c) respectă toate măsurile sanitare preventive pentru boli sau infecții, altele decât rabia, adoptate în conformitate cu articolul 19 alineatul (1);

(d) sunt însoțite de un document de identificare completat în mod corespunzător și emis în conformitate cu articolul 22.

*Articolul 7***Derogare de la condiția vaccinării antirabice pentru animalele de companie tinere din speciile enumerate în partea A din anexa I**

(1) Cu respectarea alineatului (2) și prin derogare de la articolul 6 litera (b), statele membre pot autoriza circulația necomercială pe teritoriul lor dinspre un alt stat membru a animalelor de companie din speciile enumerate în partea A din anexa I care:

(a) au mai puțin de 12 săptămâni și nu au fost vaccinate împotriva rabiei; sau

(b) au între 12 și 16 săptămâni și au fost vaccinate împotriva rabiei, însă nu îndeplinesc încă cerințele de valabilitate menționate la punctul 2 litera (e) din anexa III.

(2) Autorizația menționată la alineatul (1) poate fi acordată numai dacă:

(a) proprietarul sau persoana autorizată prezintă o declarație semnată conform căreia, din momentul nașterii și până în momentul circulației necomerciale, animalele de companie nu au intrat în contact cu animale sălbatice din speciile susceptibile la rabie; sau

(b) animalele de companie sunt însoțite de mama lor, de care încă depind, iar din documentul de identificare care însoțește mama se poate stabili că, înainte de nașterea lor, mamei i-a fost administrată o vaccinare antirabică care a respectat cerințele de valabilitate menționate în anexa III.

(3) Comisia poate adopta, prin intermediul unui act de punere în aplicare, norme privind formatul, structura și limbile de redactare ale declarațiilor menționate la alineatul (2) litera (a) din prezentul articol. Actul de punere în aplicare respectiv se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 41 alineatul (2).

Articolul 8

Derogare de la condiția vaccinării antirabice pentru animalele de companie din speciile enumerate în partea A din anexa I

(1) Prin derogare de la articolul 6 litera (b), circulația necomercială directă între statele membre sau părți din teritoriul acestora a animalelor de companie din speciile enumerate în partea A din anexa I care nu au fost vaccinate contra rabiei poate fi autorizată în conformitate cu procedura menționată la alineatul (2), în urma transmiterii unei cereri comune de către statele membre în cauză.

(2) Comisia poate adopta, prin intermediul unui act de punere în aplicare, o listă a statelor membre care sunt autorizate să încheie acorduri reciproce în vederea derogării de la articolul 6 litera (b), în conformitate cu alineatul (1) de la prezentul articol. Lista respectivă specifică părțile din teritoriul statelor membre respective pentru care se poate aplica derogarea.

(3) Pentru a fi incluse în lista menționată la alineatul (2), statele membre interesate de un astfel de acord reciproc transmit Comisiei o cerere comună, care să cuprindă detalii ale proiectului de acord și prin care să poată demonstra, ținând seama de procedurile prevăzute de Codul sanitar pentru animale terestre al Organizației Mondiale pentru Sănătatea Animalelor (OIE) referitoare la declarația pe proprie răspundere a unei țări sau zone privind statutul „îndemn de rabie”, că îndeplinesc cel puțin următoarele condiții:

(a) statele membre solicitante au în funcțiune sisteme de supraveghere continuă și de raportare cu privire la rabie;

(b) statele membre solicitante sau părțile din teritoriul lor pentru care se trimite cererea sunt indemne de rabie și, potrivit informațiilor disponibile, rabia nu s-a manifestat la animalele sălbatice de pe teritoriile statelor membre în cauză, sau părți din aceste teritorii, cel puțin pe parcursul ultimilor doi ani anteriori cererii comune, pe baza sistemelor menționate la litera (a);

(c) statele membre solicitante au instituit măsuri de control eficiente și eficace pentru prevenirea introducerii și răspândirii rabiei pe teritoriul lor;

(d) cererea de derogare de la articolul 6 litera (b) trebuie să fie justificată și proporțională cu riscurile la adresa sănătății publice sau animale legate de circulația necomercială directă dintr-un stat membru solicitant către celălalt sau către o parte a teritoriului său a animalelor de companie nevaccinate din speciile enumerate în partea A din anexa I.

Cererea comună conține informații adecvate, fiabile și validate științific.

(4) În cazul în care informațiile menționate la alineatul (3) suferă modificări care nu mai pot justifica aplicarea derogării, Comisia, prin intermediul unui act de punere în aplicare, elimină statele membre de pe lista menționată la alineatul (2), pentru întregul lor teritoriu sau o parte a acestuia.

(5) Actele de punere în aplicare menționate la alineatele (2) și (4) se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 41 alineatul (2).

(6) Dacă există motive imperioase de urgență justificate corespunzător, referitoare la riscurile pentru sănătatea publică sau animală, Comisia adoptă acte de punere în aplicare aplicabile imediat pentru actualizarea listei statelor membre sau a părților din teritoriul acestora menționate la alineatul (2) de la prezentul articol în conformitate cu procedura menționată la articolul 41 alineatul (3).

SECȚIUNEA 2

Animale de companie din speciile enumerate în partea B din anexa I

Articolul 9

Condiții aplicabile circulației necomerciale a animalelor de companie din speciile enumerate în partea B din anexa I

(1) În măsura în care Comisia a adoptat un act delegat în conformitate cu articolul 19 alineatul (1) în ceea ce privește animalele de companie aparținând uneia dintre speciile enumerate în partea B din anexa I, circulația necomercială a animalelor de companie din specia respectivă într-un stat membru dintr-un alt stat membru se efectuează sub rezerva respectării condițiilor stabilite la alineatul (2) de la prezentul articol.

(2) Animalele de companie din speciile menționate la alineatul (1) pot fi deplasate într-un stat membru dintr-un alt stat membru numai dacă îndeplinesc următoarele condiții:

(a) sunt marcate sau descrise conform cerințelor adoptate în conformitate cu articolul 17 alineatul (2);

(b) respectă toate măsurile sanitare preventive pentru boli sau infecții, altele decât rabia, adoptate în conformitate cu articolul 19 alineatul (1);

(c) sunt însoțite de un document de identificare completat în mod corespunzător și emis în conformitate cu articolul 29.

(3) În așteptarea adoptării actelor delegate relevante menționate la alineatul (1), statele membre pot aplica normele naționale circulației necomerciale a animalelor de companie din speciile enumerate în partea B din anexa I pe teritoriul lor dintr-un alt stat membru, cu condiția ca normele respective:

- (a) să se aplice proporțional cu riscurile pentru sănătatea publică sau animală prezentate de circulația necomercială a animalelor de companie din speciile respective; și
- (b) să nu fie mai stricte decât normele aplicate comerțului cu animale din speciile respective, în conformitate cu Directiva 92/65/CEE sau 2006/88/CE.

CAPITOLUL III

CONDIȚII APLICABILE CIRCULAȚIEI NECOMERCIALE A ANIMALELOR DE COMPANIE ÎNTR-UN STAT MEMBRU DINTR-UN TERITORIU SAU O ȚARĂ TERȚĂ

SECȚIUNEA 1

Animale de companie din speciile enumerate în partea A din anexa I

Articolul 10

Condiții aplicabile circulației necomerciale a animalelor de companie din speciile enumerate în partea A din anexa I

(1) Animalele de companie din speciile enumerate în partea A din anexa I pot fi deplasate într-un stat membru dintr-un teritoriu sau o țară terță numai dacă îndeplinesc următoarele condiții:

- (a) sunt marcate în conformitate cu articolul 17 alineatul (1);
- (b) le-a fost administrată o vaccinare antirabică care respectă cerințele de valabilitate menționate în anexa III;
- (c) au fost supuse unui test de titrare a anticorpilor antirabici care respectă cerințele de valabilitate stabilite în anexa IV;
- (d) respectă toate măsurile sanitare preventive pentru boli sau infecții, altele decât rabia, adoptate în temeiul articolului 19 alineatul (1);
- (e) sunt însoțite de un document de identificare completat în mod corespunzător și emis în conformitate cu articolul 26.

(2) Animalele de companie din speciile enumerate în partea A din anexa I pot circula într-un stat membru dintr-un teritoriu sau o țară terță, altele decât cele enumerate în conformitate cu articolul 13 alineatul (1), numai printr-un punct de intrare a călătorilor care figurează pe liste în conformitate cu articolul 34 alineatul (3).

(3) Prin derogare de la alineatul (2), statele membre pot autoriza circulația câinilor militari sau de căutare și salvare înregistrați prin alt punct de intrare decât un punct de intrare a călătorilor, cu condiția ca:

- (a) proprietarul sau persoana autorizată să fi solicitat în prealabil un permis, iar statul membru să fi acordat un astfel de permis; și
- (b) câinii să fie supuși controlului de conformitate potrivit articolului 34 alineatul (2) într-un loc desemnat de autoritatea competentă în acest scop și potrivit indicațiilor prevăzute de permisul menționat la litera (a) de la prezentul alineat.

Articolul 11

Derogare de la condiția vaccinării antirabice pentru animalele de companie tinere din speciile enumerate în partea A din anexa I

(1) Cu respectarea alineatului (2) și prin derogare de la articolul 10 alineatul (1) litera (b), statele membre pot autoriza circulația necomercială pe teritoriul lor din teritoriile sau țările terțe enumerate în conformitate cu articolul 13 alineatul (1) sau (2) a animalelor de companie din speciile enumerate în partea A din anexa I care:

- (a) au mai puțin de 12 săptămâni și nu au fost vaccinate împotriva rabiei; sau
- (b) au între 12 și 16 săptămâni și au fost vaccinate împotriva rabiei, însă nu îndeplinesc încă cerințele de valabilitate menționate la punctul 2 litera (e) din anexa III.

(2) Autorizația menționată la alineatul (1) poate fi acordată numai dacă:

- (a) proprietarul sau persoana autorizată furnizează o declarație semnată conform căreia, din momentul nașterii și până în momentul circulației necomerciale, animalele de companie nu au intrat în contact cu animale sălbatice din speciile susceptibile la rabie; sau
- (b) animalele de companie sunt însoțite de mama lor, de care încă depind, iar din documentul de identificare care însoțește mama se poate stabili că, înainte de nașterea lor, mamei i-a fost administrată o vaccinare antirabică care a respectat cerințele de valabilitate menționate în anexa III.

(3) Cu toate acestea, se interzice circulația necomercială ulterioară într-un alt stat membru a animalelor de companie menționate la alineatul (1) de la prezentul articol, cu excepția cazului în care acestea circulă în conformitate cu condițiile stabilite la articolul 6 sau a cazului în care circulația acestora a fost autorizată în conformitate cu articolul 7, iar statul membru de destinație a autorizat, de asemenea, circulația pe teritoriul său din teritorii sau țări terțe în conformitate cu alineatul (1) de la prezentul articol.

(4) Comisia poate adopta, prin intermediul unui act de punere în aplicare, norme privind formatul, structura și limbile de redactare ale declarațiilor menționate la alineatul (2) litera (a) de la prezentul articol. Actul de punere în aplicare respectiv se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 41 alineatul (2).

Articolul 12

Derogare de la condiția testului de titrare a anticorpilor pentru animalele de companie din speciile enumerate în partea A din anexa I

(1) Prin derogare de la articolul 10 alineatul (1) litera (c), testul de titrare a anticorpilor nu este obligatoriu în cazul animalelor de companie din speciile enumerate în partea A din anexa I care circulă într-un stat membru dintr-un teritoriu sau o țară terță care figurează pe lista stabilită în conformitate cu articolul 13 alineatul (1) sau (2):

(a) fie direct;

(b) după o ședere exclusiv în una sau mai multe dintre acele teritorii sau țări terțe; sau

(c) după tranzitarea unui teritoriu sau a unei țări terțe, altele decât cele enumerate în conformitate cu articolul 13 alineatul (1) sau (2), cu condiția ca proprietarul sau persoana autorizată să prezinte o declarație semnată conform căreia pe durata tranzitului aceste animale de companie nu au intrat în contact cu animale din specii susceptibile la rabie și au rămas într-un mijloc de transport sau în perimetrul unui aeroport internațional.

(2) Comisia poate adopta, prin intermediul unui act de punere în aplicare, norme privind formatul, structura și limbile de redactare ale declarațiilor menționate la alineatul (1) litera (c) de la prezentul articol. Actul de punere în aplicare respectiv se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 41 alineatul (2).

Articolul 13

Stabilirea unei liste a teritoriilor și țărilor terțe

(1) Comisia, prin intermediul unui act de punere în aplicare, adoptă o listă a teritoriilor și țărilor terțe care au solicitat introducerea pe listă, demonstrând în solicitarea făcută că, pentru animale de companie din speciile enumerate în lista din partea A din anexa I, aplică norme care au același conținut și efect ca cele prevăzute în capitolul II secțiunea 1, în prezenta secțiune și în capitolul VI secțiunea 2 și, după caz, norme adoptate în temeiul normelor respective.

(2) Comisia, prin intermediul unui act de punere în aplicare, adoptă o listă a teritoriilor și țărilor terțe care au solicitat introducerea pe listă, demonstrând în solicitarea făcută că, pentru animalele de companie din speciile enumerate în partea A din anexa I, îndeplinesc cel puțin următoarele criterii:

(a) notificarea cazurilor de rabie către autoritățile competente este obligatorie;

(b) existența de cel puțin doi ani înainte de solicitare a unui sistem de supraveghere efectivă a rabiei, o cerință minimă a acestuia fiind existența unui program permanent de detectare timpurie menit să asigure investigarea și raportarea animalelor suspecte de rabie;

(c) structura și modul de organizare a serviciilor lor veterinare și de control, și competențele acestor servicii, supravegherea la care sunt supuse și mijloacele de care dispun, inclusiv în ceea ce privește personalul și capacitatea laboratoarelor, sunt suficiente pentru:

(i) a aplica și a asigura în mod eficace respectarea legislației naționale referitoare la circulația necomercială a animalelor de companie; și

(ii) a garanta valabilitatea documentelor de identificare în formatul prevăzut la articolul 25 și emise în conformitate cu articolul 26;

(d) normele privind prevenirea și controlul rabiei au fost instituite și sunt aplicate în mod eficace pentru a reduce la minimum riscul îmbolnăvirii animalelor de companie, inclusiv normele privind importurile de animale de companie din alte țări sau teritorii și, după caz, privind:

(i) controlul populației de câini și pisici fără proprietar;

(ii) vaccinarea animalelor domestice împotriva rabiei, în special acolo unde rabia este prezentă la lilieci vampiri; și

(iii) controlul și eradicarea rabiei la animalele sălbatice;

(e) sunt în vigoare norme privind autorizarea și comercializarea vaccinurilor antirabice.

(3) Actele de punere în aplicare menționate la alineatele (1) și (2) de la prezentul articol se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 41 alineatul (2).

Dacă există motive imperative de urgență justificate în mod corespunzător referitoare la riscurile pentru sănătatea publică sau animală, Comisia adoptă acte de punere în aplicare aplicabile imediat de actualizare a listei teritoriilor sau țărilor terțe menționate la alineatele (1) și (2) de la prezentul articol în conformitate cu procedura menționată la articolul 41 alineatul (3).

SECȚIUNEA 2

Animale de companie din speciile enumerate în partea B din anexa I

Articolul 14

Condiții aplicabile circulației necomerciale a animalelor de companie din speciile enumerate în partea B din anexa I

(1) În măsura în care Comisia a adoptat un act delegat în conformitate cu articolul 19 alineatul (1) în ceea ce privește animalele de companie aparținând uneia dintre speciile enumerate în partea B din anexa I, circulația necomercială a animalelor de companie din specia respectivă într-un stat membru dintr-un teritoriu sau o țară terță se efectuează sub rezerva respectării condițiilor stabilite la alineatul (2) de la prezentul articol.

(2) Animalele de companie menționate la alineatul (1) pot circula într-un stat membru dintr-un teritoriu sau o țară terță numai dacă îndeplinesc următoarele condiții:

- (a) sunt marcate sau descrise în conformitate cu cerințele adoptate în conformitate cu articolul 17 alineatul (2);
- (b) respectă toate măsurile sanitare preventive pentru boli sau infecții, altele decât rabia, adoptate în conformitate cu articolul 19 alineatul (1);
- (c) sunt însoțite de un document de identificare completat în mod corespunzător și emis în conformitate cu articolul 31;
- (d) intră printr-un punct de intrare a călătorilor atunci când au venit dintr-un teritoriu sau o țară terță, altele decât cele enumerate în temeiul articolului 15.

(3) În așteptarea adoptării actelor delegate relevante menționate la alineatul (1), statele membre pot aplica norme naționale circulației necomerciale a animalelor de companie din speciile enumerate în partea B din anexa I pe teritoriul lor dintr-un teritoriu sau o țară terță, cu condiția ca normele respective:

- (a) să se aplice proporțional cu riscurile pentru sănătatea publică sau animală prezentate de circulația necomercială a animalelor de companie din speciile respective; și
- (b) să nu fie mai stricte decât normele aplicate importurilor de animale din aceste specii, în conformitate cu Directiva 92/65/CEE sau 2006/88/CE.

Articolul 15

Stabilirea unei liste a teritoriilor și țărilor terțe

Comisia poate adopta, prin intermediul unui act de punere în aplicare, o listă a teritoriilor și țărilor terțe care au demonstrat că, pentru animalele de companie din speciile enumerate în partea B din anexa I, aplică norme care au același conținut și

efect ca cele prevăzute în capitolul II secțiunea 2, în prezenta secțiune și în capitolul VI secțiunea 2 și, după caz, norme adoptate în temeiul normelor respective.

SECȚIUNEA 3

Derogare de la condițiile aplicabile circulației necomerciale a animalelor de companie

Articolul 16

Derogare de la condițiile aplicabile circulației necomerciale a animalelor de companie între anumite țări și teritorii

Prin derogare de la articolele 10 și 14, circulația necomercială a animalelor de companie între următoarele țări și teritorii poate continua în condițiile stabilite prin normele naționale ale țărilor și teritoriilor respective:

- (a) San Marino și Italia;
- (b) Vatican și Italia;
- (c) Monaco și Franța;
- (d) Andorra și Franța;
- (e) Andorra și Spania;
- (f) Norvegia și Suedia;
- (g) Insulele Feroe și Danemarca;
- (h) Groenlanda și Danemarca.

CAPITOLUL IV

MARCARE ȘI MĂSURI SANITARE PREVENTIVE

SECȚIUNEA 1

Marcare

Articolul 17

Marcarea animalelor de companie

(1) Animalele de companie din speciile enumerate în partea A din anexa I se marchează prin implantarea unui transponder sau cu un tatuaj lizibil în mod clar aplicat înainte de 3 iulie 2011.

Dacă transponderul menționat la primul paragraf nu este în conformitate cu cerințele tehnice prevăzute în anexa II, proprietarul sau persoana autorizată trebuie să furnizeze mijloacele necesare pentru citirea transponderului în momentul verificării marcării prevăzute la articolul 22 alineatele (1) și (2) și la articolul 26 și în momentul verificării identității prevăzute la articolul 33 și la articolul 34 alineatul (1).

(2) Animalele de companie din speciile enumerate în partea B din anexa I sunt marcate sau descrise luând în considerare particularitățile fiecărei specii, astfel încât să se asigure o legătură între animalul de companie și documentul de identificare aferent.

Având în vedere diversitatea speciilor enumerate în partea B din anexa I, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 39 privind astfel de cerințe specifice speciei pentru marcarea sau pentru descrierea animalelor de companie din speciile respective, ținând seama de toate cerințe naționale relevante.

Articolul 18

Calificările necesare pentru implantarea transponderelor la animalele de companie

În cazul în care un stat membru intenționează să autorizeze implantarea transponderelor de către o altă persoană în afară de un medic veterinar, acesta stabilește norme privind calificarea minimă pe care astfel de persoane trebuie să o aibă.

SECȚIUNEA 2

Măsuri sanitare preventive pentru boli sau infecții, altele decât rabia

Articolul 19

Măsuri sanitare preventive și condiții pentru aplicarea lor

(1) Dacă sunt necesare măsuri sanitare preventive pentru protecția sănătății publice sau a sănătății animalelor de companie pentru controlul bolilor sau infecțiilor, altele decât rabia, care ar putea fi răspândite ca urmare a circulației animalelor de companie respective, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 39 privind măsuri sanitare preventive specifice speciei pentru aceste boli sau infecții.

În cazul apariției riscurilor pentru sănătatea publică sau animală, dacă motive imperative de urgență impun acest lucru, procedura prevăzută la articolul 40 se aplică actelor delegate adoptate în temeiul prezentului alineat.

(2) Măsurile sanitare preventive specifice speciei, autorizate printr-un act delegat adoptat în temeiul alineatului (1), se bazează pe informații științifice adecvate, fiabile și validate, aplicate proporțional cu riscurile pentru sănătatea publică sau animală legate de circulația necomercială a animalelor de companie care ar putea fi afectate de boli sau infecții, altele decât rabia.

(3) Actele delegate prevăzute la alineatul (1) pot include, de asemenea:

(a) norme de clasificare a statelor membre sau a regiunilor acestora în funcție de starea de sănătate a animalelor și de sistemele lor de supraveghere și de raportare privind anumite boli și infecții, altele decât rabia;

(b) condițiile pe care statele membre urmează să le îndeplinească pentru a rămâne eligibile pentru aplicarea măsurilor sanitare preventive menționate la alineatul (2);

(c) condițiile pentru aplicarea și documentarea măsurilor sanitare preventive menționate la alineatul (2) înainte de circulația necomercială a animalelor de companie;

(d) condițiile de acordare, în anumite condiții specificate, a derogărilor de la aplicarea măsurilor sanitare preventive menționate la alineatul (2).

Articolul 20

Lista statelor membre sau a regiunilor acestora menționate la articolul 19 alineatul (3) litera (a)

Comisia poate adopta, prin intermediul unui act de punere în aplicare, lista statelor membre sau a regiunilor statelor membre care sunt conforme cu normele pentru clasificarea statelor membre sau a regiunilor acestora menționate la articolul 19 alineatul (3) litera (a). Actul de punere în aplicare respectiv se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 41 alineatul (2).

CAPITOLUL V

DOCUMENTE DE IDENTIFICARE

SECȚIUNEA 1

Documente de identificare pentru circulația necomercială într-un stat membru dintr-un alt stat membru a animalelor de companie din speciile enumerate în partea A din anexa I

Articolul 21

Formatul și conținutul documentului de identificare menționat la articolul 6 litera (d)

(1) Documentul de identificare menționat la articolul 6 litera (d) are formatul unui pașaport în conformitate cu modelul care urmează să fie adoptat în conformitate cu alineatul (2) de la prezentul articol și cuprinde rubrici pentru înscrierea următoarelor informații:

(a) locul în care se află transponderul sau tatuajul și data aplicării sau data citirii transponderului sau a tatuajului, precum și codul alfanumeric afișat de transponder sau de tatuaj;

(b) numele, specia, rasa, sexul, culoarea, data nașterii declarată de proprietar și orice altă trăsătură sau caracteristică notabilă a animalului de companie;

- (c) numele și informațiile de contact ale proprietarului;
- (d) numele, informațiile de contact și semnătura medicului veterinar autorizat care emite sau completează documentul de identificare;
- (e) semnătura proprietarului;
- (f) detaliile vaccinării antirabice;
- (g) data recoltării sângelui pentru testul de titrare a anticorpilor antirabici;
- (h) respectarea tuturor măsurilor sanitare preventive pentru boli sau infecții, altele decât rabia;
- (i) alte informații relevante privind starea de sănătate a animalului de companie.

(2) Comisia adoptă un act de punere în aplicare care stabilește modelul menționat la alineatul (1) de la prezentul articol, precum și cerințele privind limbile de redactare, formatul și caracteristicile de securitate ale pașaportului menționat la alineatul respectiv, precum și normele necesare pentru tranziția la modelul respectiv de pașaport. Actul de punere în aplicare respectiv se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 41 alineatul (2).

(3) Pașaportul menționat la alineatul (1) conține un număr constituit din codul ISO al statului membru emitent, urmat de un cod alfanumeric unic.

Articolul 22

Emiterea și completarea documentului de identificare menționat la articolul 6 litera (d)

- (1) Documentul de identificare menționat la articolul 6 litera (d) este emis de un medic veterinar autorizat după ce:
 - (a) acesta a verificat dacă animalul de companie a fost marcat în conformitate cu articolul 17 alineatul (1);
 - (b) acesta a completat în mod corespunzător rubricile relevante ale documentului de identificare cu informațiile menționate la articolul 21 alineatul (1) literele (a)-(d); și
 - (c) proprietarul a semnat documentul de identificare.

(2) După ce a verificat dacă animalul de companie a fost marcat în conformitate cu articolul 17 alineatul (1), un medic veterinar autorizat completează rubricile relevante ale documentului de identificare cu informațiile menționate la articolul 21 alineatul (1) literele (d), (f), (g) și (h), atestând astfel respectarea condițiilor menționate la articolul 6 literele (b) și (c) și, după caz, la articolul 27 litera (b) punctul (ii).

Prin derogare de la primul paragraf, rubrica referitoare la informațiile menționate la articolul 21 alineatul (1) litera (h) poate fi completată de un medic veterinar diferit de medicul veterinar autorizat, dacă acest lucru este permis de actul delegat adoptat în temeiul articolului 19 alineatul (1).

(3) Medicul veterinar care emite documentul de identificare ține o evidență a informațiilor menționate la articolul 21 alineatul (1) literele (a)-(c) și la articolul 21 alineatul (3) pentru o perioadă minimă care urmează a fi stabilită de autoritatea competentă, dar care nu poate fi mai scurtă de trei ani.

(4) Dacă este necesar, respectarea condițiilor menționate la alineatul (2) de la prezentul articol poate fi consemnată în mai multe documente de identificare în formatul prevăzut la articolul 21 alineatul (1).

Articolul 23

Distribuirea documentelor de identificare necomplete

(1) Autoritățile competente se asigură că documentele de identificare necomplete sunt distribuite numai medicilor veterinari autorizați și că numele și informațiile de contact ale acestora sunt înregistrate, cu precizarea numărului menționat la articolul 21 alineatul (3).

(2) Informațiile înregistrate menționate la alineatul (1) sunt păstrate pentru o perioadă minimă care urmează a fi stabilită de autoritatea competentă, dar care nu poate fi mai scurtă de trei ani.

Articolul 24

Derogare de la formatul documentului de identificare prevăzut la articolul 21 alineatul (1)

(1) Prin derogare de la articolul 21 alineatul (1), statele membre autorizează circulația necomercială într-un stat membru dintr-un alt stat membru a animalelor de companie din speciile enumerate în partea A din anexa I însoțite de documentul de identificare emis în conformitate cu articolul 26.

(2) Dacă este necesar, conformitatea cu cerințele prevăzute la articolul 6 litera (c) se consemnează în documentul de identificare menționat la alineatul (1), după finalizarea controalelor prevăzute la articolul 34 alineatul (1).

SECȚIUNEA 2

Documente de identificare pentru circulația necomercială într-un stat membru dintr-un teritoriu sau o țară terță a animalelor de companie din speciile enumerate în partea A din anexa I

Articolul 25

Formatul și conținutul documentului de identificare menționat la articolul 10 alineatul (1) litera (e)

(1) Documentul de identificare menționat la articolul 10 alineatul (1) litera (e) are formatul unui certificat de sănătate animală în conformitate cu modelul care urmează să fie adoptat în conformitate cu alineatul (2) de la prezentul articol și cuprinde rubrici pentru înscrierea următoarelor informații:

- (a) locul în care se află transponderul sau tatuajul și data aplicării sau data citirii transponderului sau a tatuajului, precum și codul alfanumeric afișat de transponder sau de tatuaj;
- (b) specia, rasa, data nașterii declarată de proprietar, sexul și culoarea animalului de companie;
- (c) un număr unic de referință al certificatului;
- (d) numele și informațiile de contact ale proprietarului sau ale persoanei autorizate;
- (e) numele, informațiile de contact și semnătura medicului veterinar oficial sau autorizat care emite documentul de identificare;
- (f) detaliile vaccinării antirabice;
- (g) data recoltării sângelui pentru testul de titrare a anticorpilor antirabici;
- (h) respectarea tuturor măsurilor sanitare preventive pentru boli sau infecții, altele decât rabia;
- (i) numele și semnătura reprezentantului autorității competente de aprobare;
- (j) numele, semnătura și informațiile de contact ale reprezentantului autorității competente care efectuează controalele menționate la articolul 34, precum și data respectivelor controale;
- (k) alte informații relevante privind starea de sănătate a animalului de companie.

(2) Comisia adoptă un act de punere în aplicare care stabilește modelul menționat la alineatul (1) de la prezentul articol, precum și cerințele privind limbile de redactare, formatul și valabilitatea certificatului de sănătate animală

menționat la alineatul respectiv. Actul de punere în aplicare respectiv se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 41 alineatul (2).

(3) Documentul de identificare menționat la articolul 10 alineatul (1) litera (e) include o declarație scrisă semnată de proprietar sau de persoana autorizată prin care se confirmă faptul că circulația animalului de companie în Uniune este de natură necomercială.

Articolul 26

Emiterea și completarea documentului de identificare menționat la articolul 10 alineatul (1) litera (e)

Documentul de identificare menționat la articolul 10 alineatul (1) litera (e) se emite fie de către un medic veterinar oficial din teritoriul sau țara terță de origine pe baza documentelor justificative, fie de către un medic veterinar autorizat și se aprobă ulterior de autoritatea competentă din teritoriul sau țara terță de origine, după ce medicul veterinar emitent:

- (a) a verificat dacă animalul de companie este marcat în conformitate cu articolul 17 alineatul (1); și
- (b) a completat în mod corespunzător rubricile relevante ale documentului de identificare cu informațiile menționate la articolul 25 alineatul (1) literele (a)-(h), atestând astfel respectarea condițiilor prevăzute la articolul 10 alineatul (1) litera (a) și, după caz, la articolul 10 alineatul (1) literele (b), (c) și (d).

Articolul 27

Derogare de la formatul documentului de identificare prevăzut la articolul 25 alineatul (1)

Prin derogare de la articolul 25 alineatul (1), statele membre autorizează circulația necomercială pe teritoriul lor a animalelor de companie din speciile enumerate în partea A din anexa I însoțite de documentul de identificare emis în conformitate cu articolul 22 în cazul în care:

- (a) documentul de identificare a fost emis în unul dintre teritoriile sau țările terțe care figurează pe lista întocmită în conformitate cu articolul 13 alineatul (1); sau
- (b) astfel de animale de companie intră într-un stat membru după circulația sau după tranzitul printr-un teritoriu sau o țară terță dintr-un stat membru, iar un medic veterinar autorizat a completat și emis documentul de identificare atestând faptul că, înainte să părăsească Uniunea, animalele de companie:
 - (i) au fost vaccinate împotriva rabiei, conform articolului 10 alineatul (1) litera (b); și
 - (ii) au fost supuse testului de titrare a anticorpilor antirabici prevăzut la articolul 10 alineatul (1) litera (c), cu excepția cazului în care a fost acordată o derogare în conformitate cu articolul 12.

SECȚIUNEA 3

Documente de identificare pentru circulația necomercială într-un stat membru dintr-un alt stat membru a animalelor de companie din speciile enumerate în partea B din anexa I

Articolul 28

Formatul și conținutul documentului de identificare menționat la articolul 9 alineatul (2) litera (c)

(1) Comisia poate adopta, prin intermediul unui act de punere în aplicare, un model de document de identificare menționat la articolul 9 alineatul (2) litera (c) care cuprinde rubrici pentru înscrierea următoarelor informații:

- (a) caracteristicile marajului sau descrierea animalului de companie, astfel cum se prevede la articolul 17 alineatul (2);
- (b) specia și, în cazul în care este relevant, rasa, data nașterii declarată de proprietar, sexul și culoarea animalului de companie;
- (c) numele și informațiile de contact ale proprietarului;
- (d) numele, informațiile de contact și semnătura medicului veterinar autorizat care emite sau completează documentul de identificare;
- (e) semnătura proprietarului;
- (f) detalii privind toate măsurile sanitare preventive pentru boli sau infecții, altele decât rabia;
- (g) alte informații relevante privind starea de sănătate a animalului de companie.

(2) Actul de punere în aplicare menționat la alineatul (1) de la prezentul articol stabilește, de asemenea, cerințele privind limbile de redactare, formatul și valabilitatea sau caracteristicile de securitate ale documentului de identificare la care se face referire la alineatul menționat. Actul de punere în aplicare respectiv se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 41 alineatul (2).

Articolul 29

Emiterea și completarea documentului de identificare menționat la articolul 9 alineatul (2) litera (c)

(1) Documentul de identificare menționat la articolul 9 alineatul (2) litera (c) este emis de un medic veterinar autorizat după ce:

- (a) acesta a verificat dacă animalul de companie este marcat sau descris în conformitate cu articolul 17 alineatul (2);
- (b) acesta a completat în mod corespunzător rubricile relevante cu informațiile menționate la articolul 28 alineatul (1) literele (a)-(d); și

(c) proprietarul a semnat documentul de identificare.

(2) După ce a verificat dacă animalul de companie este marcat sau descris în conformitate cu articolul 17 alineatul (2), un medic veterinar autorizat completează rubricile relevante ale documentului de identificare menționat la articolul 9 alineatul (2) litera (c) cu informațiile menționate la articolul 28 alineatul (1) literele (d) și (f), astfel atestând respectarea condițiilor prevăzute la articolul 9 alineatul (2) litera (b), după caz.

SECȚIUNEA 4

Documente de identificare pentru circulația necomercială într-un stat membru dintr-un teritoriu sau o țară terță a animalelor de companie din speciile enumerate în partea B din anexa I

Articolul 30

Formatul și conținutul documentului de identificare menționat la articolul 14 alineatul (2) litera (c)

(1) Comisia poate adopta, prin intermediul unui act de punere în aplicare, un model de document de identificare menționat la articolul 14 alineatul (2) litera (c) care cuprinde rubrici pentru înscrierea următoarelor informații:

- (a) caracteristicile marajului sau descrierea animalului de companie, astfel cum se prevede la articolul 17 alineatul (2);
- (b) specia și, în cazul în care este relevant, rasa, data nașterii declarată de proprietar, sexul și culoarea animalului de companie;
- (c) numele și informațiile de contact ale proprietarului sau ale persoanei autorizate;
- (d) numele, informațiile de contact și semnătura medicului veterinar oficial sau autorizat care emite documentul;
- (e) un număr unic de referință al certificatului;
- (f) detalii privind toate măsurile sanitare preventive pentru boli sau infecții, altele decât rabia;
- (g) numele și semnătura reprezentantului autorității competente de aprobare;
- (h) numele, semnătura și informațiile de contact ale reprezentantului autorității competente care efectuează controalele menționate la articolul 34, precum și data respectivelor controale;
- (i) alte informații relevante privind starea de sănătate a animalului de companie.

(2) Actul de punere în aplicare menționat la alineatul (1) de la prezentul articol stabilește, de asemenea, cerințele privind limbile de redactare, formatul și valabilitatea documentului de identificare la care se face referire la alineatul respectiv. Actul de punere în aplicare respectiv se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 41 alineatul (2).

(3) Documentul de identificare menționat la articolul 14 alineatul (2) litera (c) include o declarație scrisă semnată de proprietar sau de persoana autorizată prin care se confirmă faptul că circulația animalului de companie în Uniune este de natură necomercială.

Articolul 31

Emiterea și completarea documentului de identificare menționat la articolul 14 alineatul (2) litera (c)

Documentul de identificare menționat la articolul 14 alineatul (2) litera (c) se emite fie de către un medic veterinar oficial din teritoriul sau țara terță de origine pe baza documentelor justificative, fie de către un medic veterinar autorizat și se aprobă ulterior de către autoritatea competentă din teritoriul sau țara terță de origine, după ce medicul veterinar emitent:

- (a) a verificat dacă animalul de companie este marcat sau descris în conformitate cu articolul 17 alineatul (2); și
- (b) a completat în mod corespunzător rubricile relevante ale documentului de identificare cu informațiile menționate la articolul 30 alineatul (1) literele (a)-(f), atestând astfel respectarea condițiilor prevăzute la articolul 14 alineatul (2) literele (a) și (b), după caz.

CAPITOLUL VI

DISPOZIȚII COMUNE

SECȚIUNEA 1

Derogare pentru circulația necomercială a animalelor de companie în statele membre

Articolul 32

Derogare de la condițiile prevăzute la articolele 6, 9, 10 și 14

(1) Prin derogare de la condițiile prevăzute la articolele 6, 9, 10 și 14, statele membre pot autoriza, în situații excepționale, circulația necomercială pe teritoriul lor a animalelor de companie care nu sunt în conformitate cu condițiile prevăzute la articolele respective, cu condiția ca:

- (a) proprietarul să fi depus în prealabil o cerere de autorizare și statul membru de destinație să fi acordat o astfel de autorizare;
- (b) animalele de companie să fi fost izolate sub control oficial pe durata necesară îndeplinirii acestor condiții, care nu depășește șase luni;

(i) într-un loc aprobat de autoritatea competentă; și

(ii) în conformitate cu modalitățile prevăzute în autorizație.

(2) Autorizația menționată la alineatul (1) litera (a) poate include o autorizare pentru tranzitarea altui stat membru, cu condiția ca statul membru de tranzit să își fi dat în prealabil acordul către statul membru de destinație.

SECȚIUNEA 2

Condiții generale privind conformitatea

Articolul 33

Controlul documentelor și controlul identității care trebuie efectuate cu privire la circulația necomercială a animalelor de companie într-un stat membru din alt stat membru sau dintr-un teritoriu sau o țară terță enumerate în temeiul articolului 13 alineatul (1) și al articolului 15

(1) Fără a aduce atingere articolului 16, pentru a verifica respectarea capitolului II, statele membre efectuează controale ale documentelor și ale identității în mod nediscriminatoriu vizând animalele de companie care fac obiectul circulației necomerciale în teritoriul lor dintr-un alt stat membru sau dintr-un teritoriu sau o țară terță enumerate în conformitate cu articolul 13 alineatul (1) și, după caz, cu articolul 15.

(2) În momentul circulației necomerciale într-un stat membru din alt stat membru sau dintr-un teritoriu sau o țară terță enumerate în conformitate cu articolul 13 alineatul (1) și, după caz, cu articolul 15, proprietarul sau persoana autorizată, la solicitarea autorității competente responsabile de controalele prevăzute la alineatul (1) de la prezentul articol:

(a) prezintă documentul de identificare al animalului de companie necesar în temeiul prezentului regulament care demonstrează respectarea cerințelor pentru o astfel de circulație; și

(b) pune la dispoziție animalul de companie pentru efectuarea controalelor respective.

Articolul 34

Controlul documentelor și controlul identității care trebuie efectuate cu privire la circulația necomercială dintr-un teritoriu sau o țară terță altele decât cele care sunt enumerate în conformitate cu articolul 13 alineatul (1) sau cu articolul 15

(1) Pentru a verifica respectarea capitolului III, autoritatea competentă a unui stat membru efectuează controale ale documentelor și ale identității la punctul de intrare a călătorilor asupra animalelor de companie care fac obiectul circulației necomerciale în statul membru respectiv dintr-un teritoriu sau o țară terță, altele decât cele enumerate în conformitate cu articolul 13 alineatul (1) și, după caz, cu articolul 15.

(2) În momentul intrării într-un stat membru dintr-un teritoriu sau o țară terță, altele decât cele enumerate în conformitate cu articolul 13 alineatul (1) și, după caz, cu articolul 15, proprietarul sau persoana autorizată contactează autoritatea competentă prezentă la punctul de intrare în scopul efectuării controalelor prevăzute la alineatul (1) și:

(a) prezintă documentul de identificare al animalului de companie solicitat în temeiul prezentului regulament care demonstrează conformitatea cu cerințele unei astfel de circulații; și

(b) pune la dispoziție animalul de companie pentru efectuarea acestor controale.

(3) Statele membre întocmesc și mențin actualizată o listă cu punctele de intrare a călătorilor.

(4) Statele membre se asigură că autoritatea competentă pe care au desemnat-o pentru efectuarea controalelor prevăzute la alineatul (1):

(a) este pe deplin informată în legătură cu normele stabilite în capitolul III, iar funcționarii autorității competente dispun de pregătirea necesară pentru a le pune în aplicare;

(b) păstrează registre de evidență a numărului total al controalelor care au fost efectuate și al cazurilor de neconformitate constatate cu ocazia controalelor respective; și

(c) consemnează controalele efectuate în rubrica relevantă a documentului de identificare în cazul în care o astfel de consemnare este necesară în scopul circulației necomerciale în alte state membre, conform dispozițiilor de la articolul 24 alineatul (1).

Articolul 35

Acțiuni în caz de neconformitate constatată cu ocazia controalelor prevăzute la articolele 33 și 34

(1) În cazul în care în urma controalelor prevăzute la articolele 33 și 34 se constată că un animal de companie nu respectă condițiile prevăzute în capitolul II sau III, autoritatea competentă decide, după consultarea medicului veterinar oficial și a proprietarului sau a persoanei autorizate, după caz:

(a) întoarcerea animalului de companie în țara sau teritoriul de origine;

(b) izolarea animalului de companie sub control oficial pe perioada necesară pentru a fi în conformitate cu condițiile prevăzute în capitolul II sau III; sau

(c) în ultimă instanță, în cazul în care întoarcerea nu este posibilă ori izolarea nu este practică, eutanasierea animalului

de companie în conformitate cu normele naționale aplicabile în materie de protecție a animalelor de companie în situația eutanasierii.

(2) În cazul în care circulația necomercială a animalelor de companie în Uniune este respinsă de autoritatea competentă, animalele de companie sunt izolate sub control oficial până la:

(a) întoarcerea lor în țara sau teritoriul de origine; sau

(b) adoptarea altor decizii administrative privind animalele de companie respective.

(3) Măsurile prevăzute la alineatele (1) și (2) se aplică pe cheltuiala proprietarului, fără ca acesta din urmă sau persoana autorizată să poată beneficia de o compensație financiară.

Articolul 36

Măsuri de salvagardare

(1) În cazul în care într-un stat membru, un teritoriu sau o țară terță izbucnește sau se răspândește rabia sau o boală sau infecție, alta decât rabia, și este de natură să prezinte o amenințare gravă pentru sănătatea publică sau animală, Comisia poate, din proprie inițiativă sau la cererea unui stat membru, să adopte una dintre următoarele măsuri, prin intermediul unui act de punere în aplicare, fără întârziere și în funcție de gravitatea situației:

(a) suspendarea circulației necomerciale sau a tranzitului animalelor de companie din statul membru, teritoriul sau țara terță în cauză sau din regiuni ale acestora;

(b) stabilirea de condiții speciale în ceea ce privește circulația necomercială a animalelor de companie din statul membru, teritoriul sau țara terță în cauză sau din regiuni ale acestora.

Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 41 alineatul (2).

(2) În cazuri imperative de extremă urgență, justificate în mod corespunzător, care necesită controlul sau gestionarea unor riscuri grave la adresa sănătății publice sau animale, Comisia adoptă acte de punere în aplicare aplicabile imediat, în conformitate cu procedura menționată la articolul 41 alineatul (3).

Articolul 37

Obligații cu privire la informare

(1) Statele membre pun la dispoziția publicului informații clare și ușor accesibile privind cerințele de sănătate animală aplicabile circulației necomerciale a animalelor de companie și normele privind controalele de conformitate ale acestei circulații prevăzute de prezentul regulament.

(2) Informațiile menționate la alineatul (1) includ, în special, următoarele:

(a) calificările necesare pentru persoanele care efectuează implantarea transponderului prevăzut la articolul 18;

(b) autorizația de derogare de la condiția vaccinării antirabice pentru animalele de companie tinere din speciile enumerate în partea A din anexa I, în conformitate cu articolele 7 și 11;

(c) condițiile aplicabile circulației necomerciale pe teritoriul statelor membre a animalelor de companie:

(i) care nu sunt în conformitate cu articolele 6, 9, 10 sau 14;

(ii) care provin din anumite țări și teritorii, în conformitate cu condițiile stabilite în normele adoptate la nivel național, conform articolului 16;

(d) lista punctelor de intrare a călătorilor elaborată în conformitate cu articolul 34 alineatul (3), inclusiv autoritatea competentă desemnată să efectueze controalele prevăzute la articolul 34 alineatul (4);

(e) condițiile aplicabile circulației necomerciale pe teritoriul statelor membre a animalelor de companie din speciile enumerate în partea B din anexa I, prevăzute în normele naționale, în conformitate cu articolul 9 alineatul (3) și articolul 14 alineatul (3);

(f) informații privind vaccinurile antirabice pentru care autoritățile competente din statele membre au acordat o autorizație de comercializare, conform punctului 1 litera (b) din anexa III, și în special privind protocolul de vaccinare aferent.

(3) Statele membre creează pagini de internet care oferă informațiile menționate la alineatul (1) și transmit Comisiei adresa de internet a paginilor respective.

(4) Comisia acordă asistență statelor membre pentru a pune la dispoziția publicului informațiile respective, oferind pe pagina sa de internet:

(a) legăturile către paginile de internet informative ale statelor membre; și

(b) informațiile menționate la alineatul (2) literele (b), (d) și (e) de la prezentul articol și informațiile puse la dispoziția publicului astfel cum sunt menționate la articolul 2 alineatul (2) litera (b) și în alte limbi, dacă este cazul.

SECȚIUNEA 3

Dispoziții procedurale

Articolul 38

Modificări ale anexelor

Pentru a lua în considerare progresele tehnice, evoluțiile științifice și protecția sănătății publice sau a sănătății animalelor de companie, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 39 pentru a modifica anexele II-IV.

Articolul 39

Exercitarea delegării de competențe

(1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.

(2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 5 alineatul (5), articolul 17 alineatul (2) al doilea paragraf, articolul 19 alineatul (1) primul paragraf și articolul 38 este conferită Comisiei pentru o perioadă de cinci ani de la 28 iunie 2013. Comisia prezintă un raport privind delegarea de competență cel târziu cu nouă luni înainte de încheierea perioadei de cinci ani. Delegarea de competență se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opun prelungirii respective cel târziu cu trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.

(3) Delegarea de competențe menționată la articolul 5 alineatul (5), articolul 17 alineatul (2) al doilea paragraf, articolul 19 alineatul (1) primul paragraf și articolul 38 poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificată în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară, menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.

(4) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(5) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 5 alineatul (5), articolului 17 alineatul (2) al doilea paragraf, articolului 19 alineatul (1) primul paragraf și articolului 38 intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecțiuni. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 40

Procedura de urgență

(1) Actele delegate adoptate în temeiul prezentului articol intră imediat în vigoare și se aplică atât timp cât nu se formulează nicio obiecțiune în conformitate cu alineatul (2). Notificarea unui act delegat transmisă Parlamentului European și Consiliului prezintă motivele pentru care s-a recurs la procedura de urgență.

(2) Parlamentul European sau Consiliul poate formula obiecțiuni la un act delegat în conformitate cu procedura menționată la articolul 39 alineatul (5). Într-un astfel de caz, Comisia abrogă actul fără întârziere, în urma notificării deciziei Parlamentului European sau a Consiliului de a formula obiecțiuni.

Articolul 41

Procedura comitetului

(1) Comisia este asistată de către Comitetul permanent pentru lanțul alimentar și sănătatea animalelor înființat în temeiul articolului 58 din Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 ianuarie 2002 de stabilire a principiilor și a cerințelor generale ale legislației alimentare, de instituire a Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară și de stabilire a procedurilor în domeniul siguranței produselor alimentare⁽¹⁾. Comitetul menționat este un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.

(2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011. În cazul în care avizul comitetului trebuie obținut prin procedură scrisă, această procedură se încheie fără rezultat dacă, înainte de expirarea termenului de trimitere a avizului, acest lucru este hotărât de președintele comitetului sau solicitat de o majoritate simplă a membrilor comitetului.

(3) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 8 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011, coroborat cu articolul 5 din respectivul regulament.

Articolul 42

Sancțiuni

Statele membre stabilesc normele privind sancțiunile aplicabile în cazul încălcării prezentului regulament și iau toate măsurile necesare garantării punerii lor în aplicare. Sancțiunile prevăzute trebuie să fie eficiente, proporționale și disuasive.

Statele membre notifică fără întârziere Comisiei aceste dispoziții, precum și orice altă modificare ulterioară care afectează dispozițiile respective.

CAPITOLUL VII

DISPOZIȚII TRANZITORII ȘI FINALE

Articolul 43

Abrogare

(1) Regulamentul (CE) nr. 998/2003 se abrogă, cu excepția părții B secțiunea 2 și părții C din anexa II, care rămân în vigoare până la intrarea în vigoare a actelor de punere în aplicare adoptate în conformitate cu articolul 13 alineatelor (1) și (2) din prezentul regulament.

Trimiterile din prezentul regulament la lista din actul de punere în aplicare adoptat în conformitate cu articolul 13 alineatul (1) sau (2) se interpretează ca trimiteri la lista țărilor terțe și a teritoriilor prevăzută, respectiv, în partea B secțiunea 2 și în partea C din anexa II la Regulamentul (CE) nr. 998/2003 până la intrarea în vigoare a actelor de punere în aplicare respective.

(2) Trimiterile la regulamentul abrogat se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa V.

(3) Abrogarea Regulamentului (CE) nr. 998/2003 nu aduce atingere menținerii în vigoare a Regulamentului delegat (UE) nr. 1152/2011 al Comisiei din 14 iulie 2011 de completare a Regulamentului (CE) nr. 998/2003 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește măsurile sanitare preventive pentru controlul infecției cu *Echinococcus multilocularis* la câini⁽²⁾, care a fost adoptat în temeiul articolului 5 alineatul (1) al doilea paragraf din respectivul regulament.

Articolul 44

Măsuri tranzitorii privind documentele de identificare

(1) Prin derogare de la articolul 21 alineatul (1), documentul de identificare menționat la articolul 6 litera (d) este considerat a fi în conformitate cu prezentul regulament dacă:

- (a) a fost redactat în conformitate cu pașaportul tip stabilit prin Decizia 2003/803/CE; și
- (b) a fost emis înainte de 29 decembrie 2014.

(2) Prin derogare de la articolul 25 alineatul (1) și de la articolul 27 litera (a), documentul de identificare menționat la articolul 10 alineatul (1) litera (e) este considerat a fi în conformitate cu prezentul regulament dacă:

- (a) a fost redactat în conformitate cu modelul de certificat prevăzut în anexa II la Decizia 2011/874/UE sau, după caz, cu pașaportul tip stabilit prin Decizia 2003/803/CE; și
- (b) a fost emis înainte de 29 decembrie 2014.

⁽¹⁾ JO L 31, 1.2.2002, p. 1.

⁽²⁾ JO L 296, 15.11.2011, p. 6.

*Articolul 45***Intrare în vigoare și aplicabilitate**

Prezentul regulament intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 29 decembrie 2014.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 12 iunie 2013.

Pentru Parlamentul European
Președintele
M. SCHULZ

Pentru Consiliu
Președintele
L. CREIGHTON

ANEXA I

Specii de animale de companie

PARTEA A

Câini (*Canis lupus familiaris*)

Pisici (*Felis silvestris catus*)

Dihori domestici (*Mustela putorius furo*)

PARTEA B

Nevertebrate [cu excepția albinelor și bondarilor, care fac obiectul articolului 8 din Directiva 92/65/CEE, și a moluștelor și crustaceelor, astfel cum sunt menționate, respectiv, la articolul 3 alineatul (1) litera (e) punctele (ii) și (iii) din Directiva 2006/88/CE]

Animale acvatice ornamentale, astfel cum sunt definite la articolul 3 litera (k) din Directiva 2006/88/CE și excluse din domeniul de aplicare al directivei respective prin articolul 2 alineatul (1) litera (a) din directiva menționată

Amfibieni

Reptile

Păsări: specimene de specii de păsări, altele decât cele prevăzute la articolul 2 din Directiva 2009/158/CE

Mamifere: rozătoare și iepuri, cu excepția speciilor care sunt destinate producției alimentare și definite în cadrul ordinului „lagomorfe” în anexa I la Regulamentul (CE) nr. 853/2004

ANEXA II

Cerințe tehnice pentru transpondere

Transponderele trebuie:

- (a) să respecte standardul ISO 11784 și să aplice tehnologia HDX sau FDX-B; și
- (b) să poată fi citite de un dispozitiv de citire compatibil cu standardul ISO 11785.

ANEXA III

Cerințe de valabilitate pentru vaccinurile antirabice

1. Vaccinul antirabic trebuie:

- (a) să fie un vaccin, altul decât un vaccin viu modificat, și să facă parte din una dintre următoarele categorii:
 - (i) un vaccin inactivat cu cel puțin o unitate antigenică per doză (recomandarea Organizației Mondiale a Sănătății); sau
 - (ii) un vaccin recombinant care să exprime glicoproteina imunizantă a virusului rabiei într-un vector viral viu;
- (b) dacă este administrat într-un stat membru, să fi primit o autorizație de comercializare în conformitate cu:
 - (i) articolul 5 din Directiva 2001/82/CE; sau
 - (ii) articolul 3 din Regulamentul (CE) nr. 726/2004;
- (c) dacă este administrat într-un teritoriu sau o țară terță, să fi primit aprobarea sau licența din partea autorității competente și să îndeplinească cel puțin cerințele prevăzute în partea relevantă din capitolul privind rabia din Manualul de teste de diagnostic și vaccinuri pentru animale terestre al Organizației Mondiale pentru Sănătatea Animalelor.

2. O vaccinare antirabică trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

- (a) vaccinul a fost administrat de un medic veterinar autorizat;
- (b) animalul de companie avea cel puțin 12 săptămâni la data la care vaccinul a fost administrat;
- (c) data administrării vaccinului este indicată de un medic veterinar autorizat sau de un medic veterinar oficial în secțiunea corespunzătoare a documentului de identificare;
- (d) data administrării menționată la litera (c) nu este anterioară datei aplicării transponderului sau a tatuajului sau datei citirii transponderului sau a tatuajului indicate în secțiunea corespunzătoare din documentul de identificare;
- (e) perioada de valabilitate a vaccinării începe de la dobândirea imunității protectoare, care nu are loc la mai puțin de 21 de zile de la încheierea protocolului de vaccinare impus de producător pentru vaccinarea primară, și continuă până la sfârșitul perioadei imunității protectoare, astfel cum este prescrisă în specificațiile tehnice din autorizația de comercializare menționată la punctul 1 litera (b) sau în aprobarea sau licența menționată la punctul 1 litera (c) pentru vaccinul antirabic în statul membru sau în teritoriul sau țara terță în care vaccinul este administrat.

Perioada de valabilitate a vaccinării este indicată de un medic veterinar autorizat sau de un medic veterinar oficial în secțiunea corespunzătoare a documentului de identificare;

- (f) o revaccinare trebuie considerată ca fiind o vaccinare primară dacă nu a fost efectuată în timpul perioadei de valabilitate menționate la litera (e) a unei vaccinări anterioare.

ANEXA IV

Cerințe de valabilitate pentru testul de titrare a anticorpilor antirabici

1. Recoltarea probei de sânge necesară pentru efectuarea testului de titrare a anticorpilor antirabici trebuie să fie efectuată și consemnată de un medic veterinar autorizat în secțiunea corespunzătoare a documentului de identificare.
2. Testul de titrare a anticorpilor antirabici:
 - (a) trebuie să fie efectuat pe o probă recoltată la cel puțin 30 de zile după data vaccinării; și
 - (i) nu mai puțin de trei luni înainte de data:
 - circulației necomerciale dintr-un teritoriu sau o țară terță, altele decât cele enumerate în actele de punere în aplicare adoptate în temeiul articolului 13 alineatul (1) sau (2); sau
 - tranzitului printr-un astfel de teritoriu sau o astfel de țară terță, în cazul în care condițiile prevăzute la articolul 12 litera (c) nu sunt îndeplinite; sau
 - (ii) înainte ca animalul de companie să părăsească Uniunea în vederea circulației sau a tranzitului printr-un teritoriu sau o țară terță, altele decât cele enumerate în listă în conformitate cu articolul 13 alineatul (1) sau (2); documentul de identificare în formatul prevăzut la articolul 21 alineatul (1) trebuie să confirme faptul că testul de titrare a anticorpilor antirabici a fost efectuat înainte de data circulației și că a avut rezultate favorabile;
 - (b) trebuie să prezinte un nivel seric al anticorpilor neutralizanți ai virusului rabiei mai mare sau egal cu 0,5 UI/ml, utilizând o metodă prevăzută în partea relevantă din capitolul privind rabia din Manualul de teste de diagnostic și vaccinuri pentru animale terestre al Organizației Mondiale pentru Sănătatea Animalelor;
 - (c) trebuie să fie efectuat într-un laborator autorizat în conformitate cu articolul 3 din Decizia 2000/258/CE;
 - (d) nu trebuie să fie reînnoit după obținerea unui rezultat satisfăcător descris la litera (b), cu condiția ca animalul de companie să fie revaccinat în perioada de valabilitate a vaccinării anterioare, prevăzută la punctul 2 litera (e) din anexa III.

ANEXA V

Tabelul de corespondență menționat la articolul 43 alineatul (2)

Regulamentul (CE) nr. 998/2003	Prezentul regulament
Articolul 1	Articolul 1
Articolul 2 primul paragraf	Articolul 2 alineatul (1)
Articolul 2 al doilea paragraf	Articolul 2 alineatul (2) litera (a)
Articolul 2 al treilea paragraf	Articolul 2 alineatul (2) litera (b)
Articolul 3 litera (a)	Articolul 3 literele (a) și (b)
Articolul 3 litera (b)	Articolul 3 litera (f)
Articolul 3 litera (c)	Articolul 2 alineatul (1)
Articolul 4 alineatul (1) primul paragraf	
	Articolul 17 alineatul (1) primul paragraf
Articolul 4 alineatul (1) al doilea paragraf	Articolul 17 alineatul (1) al doilea paragraf
Articolul 4 alineatul (2)	—
Articolul 4 alineatul (3)	—
Articolul 4 alineatul (4)	—
Articolul 5 alineatul (1) litera (a)	Articolul 6 litera (a)
Articolul 5 alineatul (1) litera (b)	Articolul 6 litera (d)
Articolul 5 alineatul (1) litera (b) punctul (i)	Articolul 6 litera (b)
Articolul 5 alineatul (1) litera (b) punctul (ii)	Articolul 6 litera (c)
Articolul 5 alineatul (1) al doilea paragraf	Articolul 19
Articolul 5 alineatul (2)	Articolul 7
Articolul 6	—
Articolul 7	Articolul 5 alineatul (5), articolele 9, 14 și 28
Articolul 8 alineatul (1)	Articolele 10 și 12
Articolul 8 alineatul (2)	Articolul 10 alineatul (1) litera (e) și articolul 27
Articolul 8 alineatul (3) litera (a)	Articolul 13 alineatul (1)
Articolul 8 alineatul (3) litera (b)	Articolul 16
Articolul 8 alineatul (3) litera (c)	Articolul 11
Articolul 8 alineatul (4)	Articolul 25 alineatele (1) și (2)
Articolul 9	Articolul 14 și articolul 30 alineatele (1) și (2)
Articolul 10 primul paragraf	Articolul 13 alineatul (2)
Articolul 10 al doilea paragraf	Articolul 13 alineatul (3)
Articolul 11 prima teză	Articolul 37 alineatul (1)
Articolul 11 a doua teză	Articolul 34 alineatul (4) litera (a)
Articolul 12 fraza introductivă și primul paragraf litera (a)	Articolul 10 alineatul (2) și articolul 34 alineatul (1)

Regulamentul (CE) nr. 998/2003	Prezentul regulament
Articolul 12 fraza introductivă și primul paragraf litera (b)	Articolul 5 alineatul (4)
Articolul 12 al doilea paragraf	Articolul 34 alineatul (3) și articolul 37 alineatul (2) litera (d)
Articolul 13	Articolul 34 alineatul (3) și articolul 37 alineatul (2) litera (d)
Articolul 14 primul paragraf	Articolul 34 alineatul (2) litera (a)
Articolul 14 al doilea paragraf	Articolul 17 alineatul (1) al doilea paragraf
Articolul 14 al treilea paragraf	Articolul 35 alineatele (1) și (3)
Articolul 14 al patrulea paragraf	Articolul 35 alineatul (2)
Articolul 15	Anexa IV punctul 1 și punctul 2 litera (c)
Articolul 16	—
Articolul 17 primul paragraf	—
Articolul 17 al doilea paragraf	Articolul 21 alineatul (1)
Articolul 18 primul paragraf	—
Articolul 18 al doilea paragraf	Articolul 36
Articolul 19	Articolul 13 alineatul (3) și articolul 5 alineatul (5)
Articolul 19a alineatele (1) și (2)	Articolul 38
Articolul 19a alineatul (3)	—
Articolul 19b alineatul (1)	Articolul 39 alineatul (2)
Articolul 19b alineatul (2)	Articolul 39 alineatul (4)
Articolul 19b alineatul (3)	Articolul 39 alineatul (1)
Articolul 19c alineatele (1) și (3)	Articolul 39 alineatul (3)
Articolul 19c alineatul (2)	—
Articolul 19d alineatele (1) și (2)	Articolul 39 alineatul (5)
Articolul 19d alineatul (3)	—
Articolele 20-23	—
Articolul 24 alineatele (1), (2) și (3)	Articolul 41 alineatele (1), (2) și (3)
Articolul 24 alineatele (4) și (5)	—
Articolul 25	Articolul 45
Anexa I	Anexa I
Anexa Ia	Anexa II
Anexa Ib	Anexa III
Anexa II partea A și partea B secțiunea 1	—
Anexa II partea B secțiunea 2	Articolul 13 alineatul (1)
Anexa II partea C	Articolul 13 alineatul (2)

DECLARAȚIA COMISIEI

În cadrul strategiei Uniunii Europene pentru protecția și bunăstarea animalelor ⁽¹⁾, Comisia va studia bunăstarea câinilor și pisicilor care fac obiectul unor practici comerciale

În cazul în care rezultatul acestui studiu indică riscuri de sănătate care decurg din respectivele practici comerciale, Comisia va lua în considerare opțiuni adecvate pentru protecția sănătății umane și animale, propunând, de asemenea, Parlamentului European și Consiliului adaptări adecvate la legislația actuală a Uniunii privind schimburile comerciale cu câini și pisici, inclusiv introducerea unor sisteme compatibile pentru înregistrarea lor accesibile în toate statele membre.

Având în vedere cele de mai sus, Comisia va evalua fezabilitatea și caracterul adecvat al unei extinderi a acestor sisteme de înregistrare la câinii și pisicile marcate și identificate în conformitate cu legislația Uniunii privind circulația necomercială a animalelor de companie.

⁽¹⁾ COM(2012) 6 final/2 – Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu și Comitetul Economic și Social European privind strategia Uniunii Europene pentru protecția și bunăstarea animalelor 2012-2015.

DIRECTIVE

DIRECTIVA 2013/29/UE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din 12 iunie 2013

privind armonizarea legislației statelor membre referitoare la punerea la dispoziție pe piață a articolelor pirotehnice (reformare)

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

(1) Directiva 2007/23/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 mai 2007 privind introducerea pe piață a articolelor pirotehnice ⁽³⁾ a fost modificată ⁽⁴⁾ în mod substanțial. Deoarece urmează să fie efectuate modificări suplimentare, directiva respectivă ar trebui să fie reformată din motive de claritate.

(2) Regulamentul (CE) nr. 765/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 iulie 2008 de stabilire

a cerințelor de acreditare și de supraveghere a pieței în ceea ce privește comercializarea produselor ⁽⁵⁾ stabilește normele privind acreditarea organismelor de evaluare a conformității, oferă un cadru pentru supravegherea pieței produselor și pentru controlul produselor provenite din țările terțe și prevede principiile generale privind marcajul CE.

(3) Decizia nr. 768/2008/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 9 iulie 2008 privind un cadru comun pentru comercializarea produselor ⁽⁶⁾ stabilește principii comune și dispoziții de referință concepute pentru a fi aplicate întregii legislații sectoriale cu scopul de a oferi o bază coerentă revizuirilor și reformărilor legislației respective. Directiva 2007/23/CE ar trebui să fie adaptată la decizia menționată.

(4) Actele cu putere de lege și actele administrative aflate în vigoare în statele membre cu privire la punerea la dispoziție pe piață a articolelor pirotehnice sunt divergente, în special în ceea ce privește aspecte cum ar fi securitatea și caracteristicile funcționale.

(5) Actele cu putere de lege și actele administrative ale statelor membre, care pot constitui bariere în calea comerțului în interiorul Uniunii, trebuie armonizate cu scopul de a garanta libera circulație a articolelor pirotehnice pe piața internă, asigurând, în același timp, un înalt nivel de protecție a sănătății și securității persoanelor, precum și protecția consumatorilor și a utilizatorilor finali profesioniști. Un astfel de nivel înalt de protecție ar trebui să includă dispoziții privind respectarea limitelor de vârstă relevante asociate utilizatorilor de articole pirotehnice.

⁽¹⁾ JO C 181, 21.6.2012, p. 105.

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 22 mai 2013 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și decizia Consiliului din 10 iunie 2013.

⁽³⁾ JO L 154, 14.6.2007, p. 1.

⁽⁴⁾ A se vedea anexa IV partea A.

⁽⁵⁾ JO L 218, 13.8.2008, p. 30.

⁽⁶⁾ JO L 218, 13.8.2008, p. 82.

- (6) Directiva 93/15/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind armonizarea dispozițiilor referitoare la introducerea pe piață și controlul explozivilor de uz civil ⁽¹⁾ exclude din domeniul său de aplicare articolele pirotehnice.
- (7) Securitatea în timpul depozitării este reglementată de Directiva 96/82/CE a Consiliului din 9 decembrie 1996 privind controlul asupra riscului de accidente majore care implică substanțe periculoase ⁽²⁾, care instituie cerințe de securitate pentru unitățile în care sunt prezenți explozivi, inclusiv substanțe pirotehnice.
- (8) În ceea ce privește securitatea în timpul transportului, normele privind transportul articolelor pirotehnice se află sub incidența convențiilor și a acordurilor internaționale, inclusiv a recomandărilor Organizației Națiunilor Unite privind transportul substanțelor periculoase. Prin urmare, aceste aspecte nu ar trebui să intre sub incidența prezentei directive.
- (9) Prezenta directivă ar trebui să se aplice în cazul tuturor formelor de aprovizionare, inclusiv vânzării la distanță.
- (10) Prezenta directivă nu ar trebui să se aplice articolelor pirotehnice care se află sub incidența Directivei 96/98/CE a Consiliului din 20 decembrie 1996 privind echipamentele maritime ⁽³⁾ și a convențiilor internaționale relevante menționate în directiva respectivă. De asemenea, aceasta nu ar trebui să se aplice capselor acționate prin percuție destinate jucăriilor, care se află sub incidența Directivei 2009/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 18 iunie 2009 privind siguranța jucăriilor ⁽⁴⁾.
- (11) Articolele pirotehnice de divertisment produse de un producător pentru folosință proprie și aprobate în vederea utilizării exclusive pe teritoriul său de către statul membru în care se află sediul producătorului și care rămân pe teritoriul statului membru respectiv nu ar trebui să fie considerate a fi fost puse la dispoziție pe piață și, prin urmare, nu ar trebui să respecte prevederile prezentei directive.
- (12) Atunci când cerințele stabilite prin prezenta directivă sunt îndeplinite, nu ar trebui să li se permită statelor membre să interzică, să restricționeze sau să împiedice libera circulație a articolelor pirotehnice. Prezenta directivă ar trebui să se aplice fără a aduce atingere legislației naționale privind autorizarea de către statele membre a producătorilor, a distribuitorilor și a importatorilor.
- (13) Articolele pirotehnice ar trebui să cuprindă articolele pirotehnice de divertisment, articolele pirotehnice de scenă și alte articole pirotehnice cu destinație tehnică, cum sunt generatoarele de gaz utilizate la airbaguri sau la dispozitive de pretensionare pentru centurile de siguranță.
- (14) În scopul de a asigura niveluri suficient de înalte de protecție, articolele pirotehnice ar trebui să fie împărțite în categorii în funcție de gradul de risc pe care îl prezintă în ceea ce privește tipul de utilizare, scopul sau nivelul de zgomot.
- (15) Date fiind pericolele inerente utilizării articolelor pirotehnice, pentru punerea acestora la dispoziția persoanelor se impune stabilirea unor limite de vârstă, precum și garantarea prin etichetarea lor a furnizării de informații suficiente și adecvate privind utilizarea în condiții de securitate, cu scopul de a proteja sănătatea și securitatea persoanelor, precum și mediul. Anumite articole pirotehnice ar trebui puse exclusiv la dispoziția persoanelor care dispun de cunoștințele, aptitudinile și experiența necesare. În ceea ce privește articolele pirotehnice destinate vehiculelor, cerințele de etichetare ar trebui să țină seama de practica actuală și de faptul că aceste articole sunt furnizate exclusiv utilizatorilor profesioniști.
- (16) Utilizarea articolelor pirotehnice și, în special, utilizarea articolelor pirotehnice de divertisment face obiectul unor obiceiuri și al unor tradiții vădit divergente în fiecare dintre statele membre. În consecință, din motive, printre altele, de siguranță, sănătate și securitate publică, este necesar să li se permită statelor membre să ia la nivel național măsuri de restricționare a utilizării sau a comercializării anumitor categorii de articole pirotehnice destinate publicului larg.
- (17) În funcție de rolul care le revine în lanțul de aprovizionare, operatorii economici ar trebui să fie răspunzători pentru conformitatea articolelor pirotehnice cu cerințele din prezenta directivă, astfel încât să asigure un nivel ridicat de protecție a intereselor publice, cum ar fi sănătatea și securitatea, precum și protecția consumatorilor, și să garanteze o concurență loială pe piața Uniunii.
- (18) Toți operatorii economici care intervin în lanțul de aprovizionare și de distribuție ar trebui să ia măsurile corespunzătoare pentru a se asigura că pun la dispoziție pe piață numai articole pirotehnice care sunt în conformitate cu prezenta directivă. Este necesar să se prevadă o distribuție clară și proporțională a obligațiilor care corespund rolului deținut de fiecare operator economic în lanțul de aprovizionare și distribuție.
- (19) Pentru a facilita comunicarea între operatorii economici, autoritățile de supraveghere a pieței și consumatori, statele membre ar trebui să încurajeze operatorii economici să includă și o adresă de internet în afară de adresa poștală.
- (20) Producătorul, fiind persoana cu cele mai detaliate cunoștințe privind procesul de proiectare și de producție, este cel mai în măsură să efectueze procedura de evaluare a conformității. Evaluarea conformității ar trebui, așadar, să rămână exclusiv obligația producătorului.

⁽¹⁾ JO L 121, 15.5.1993, p. 20.

⁽²⁾ JO L 10, 14.1.1997, p. 13.

⁽³⁾ JO L 46, 17.2.1997, p. 25.

⁽⁴⁾ JO L 170, 30.6.2009, p. 1.

- (21) Este necesar să se asigure că articolele pirotehnice din țările terțe care intră pe piața Uniunii respectă cerințele prezentei directive, în special că producătorii au aplicat procedurile de evaluare a conformității adecvate pentru articolele pirotehnice în cauză. Prin urmare, ar trebui să se prevadă dispoziții care să impună importatorilor obligația de a se asigura că articolele pirotehnice pe care le introduc pe piață respectă cerințele prezentei directive și de a nu introduce pe piață articole pirotehnice care nu îndeplinesc cerințele respective sau prezintă riscuri. De asemenea, ar trebui să se adopte dispoziții prin care să se impună importatorilor obligația de a se asigura că au fost aplicate procedurile de evaluare a conformității și că marcajul articolelor pirotehnice și documentația elaborată de producători sunt disponibile pentru a fi inspectate de autoritățile naționale competente.
- (22) Distribuitorul pune la dispoziție pe piață un articol pirotehnic după ce acesta a fost introdus pe piață de producător sau de importator și ar trebui să acționeze cu grija cuvenită pentru a se asigura că prin operațiunile sale de manipulare a articolelor pirotehnice nu influențează negativ conformitatea articolului pirotehnic.
- (23) Orice operator economic care introduce pe piață un articol pirotehnic sub denumirea sau marca sa sau care modifică un articol pirotehnic într-un mod care poate afecta respectarea cerințelor prezentei directive ar trebui să fie considerat ca fiind producător și, prin urmare, ar trebui să își asume obligațiile producătorului.
- (24) Distribuitorii și importatorii, având în vedere proximitatea lor față de piață, ar trebui să fie implicați în sarcinile de supraveghere a pieței desfășurate de autoritățile naționale competente și ar trebui să fie pregătiți să participe activ, furnizând autorităților respective toate informațiile necesare referitoare la articolul pirotehnic vizat.
- (25) În ceea ce privește actualizarea informațiilor necesare în temeiul prezentei directive pentru identificarea altor operatori economici, operatorii economici nu ar trebui să aibă obligația de a actualiza aceste informații cu privire la alți operatori economici care le-au furnizat un articol pirotehnic sau cărora aceștia le-au furnizat un articol pirotehnic.
- (26) Se impune stabilirea unor cerințe esențiale de securitate pentru articolele pirotehnice cu scopul de a proteja consumatorii și de a preveni accidentele.
- (27) Unele articole pirotehnice, în special articolele pirotehnice pentru vehicule, cum sunt generatoarele de gaz utilizate la airbaguri, conțin cantități mici de explozivi comerciali și de explozivi militari. În urma adoptării Directivei 2007/23/CE, a devenit evident faptul că nu va fi posibilă înlocuirea acestor substanțe ca aditivi în compoziții strict generatoare de combustie, în care sunt utilizate pentru a consolida echilibrul energetic. Prin urmare, ar trebui modificată cerința esențială de securitate care limitează utilizarea explozivilor comerciali și a explozivilor militari.
- (28) Pentru a înlesni evaluarea conformității cu cerințele esențiale de securitate prevăzute în prezenta directivă, este necesar să se prevadă prezumția de conformitate pentru articolele pirotehnice care sunt în conformitate cu standardele armonizate care sunt adoptate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1025/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind standardizarea europeană și de modificare a Directivelor 89/686/CEE și 93/15/CEE ale Consiliului și a Directivelor 94/9/CE, 94/25/CE, 95/16/CE, 97/23/CE, 98/34/CE, 2004/22/CE, 2007/23/CE, 2009/23/CE și 2009/105/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului ⁽¹⁾ în scopul exprimării specificațiilor tehnice detaliate ale cerințelor respective.
- (29) Regulamentul (UE) nr. 1025/2012 prevede o procedură pentru formularea de obiecții la standardele armonizate în cazul în care standardele respective nu îndeplinesc în totalitate cerințele prezentei directive.
- (30) Pentru a permite operatorilor economici să demonstreze că articolele pirotehnice puse la dispoziție pe piață respectă cerințele esențiale de securitate și autorităților competente să se asigure de acest lucru, este necesar să se prevadă proceduri de evaluare a conformității. Decizia nr. 768/2008/CE stabilește module pentru procedurile de evaluare a conformității, care includ proceduri de la cea mai puțin strictă până la cea mai strictă, proporțional cu nivelul de risc implicat și cu nivelul de securitate impus. Cu scopul de a asigura coerența intersectorială și de a evita variantele ad hoc, se recomandă ca procedurile de evaluare a conformității să fie alese dintre aceste module.
- (31) Producătorii ar trebui să elaboreze o declarație UE de conformitate pentru a oferi informațiile necesare conform prezentei directive cu privire la conformitatea unui articol pirotehnic cu cerințele prezentei directive și ale altor acte legislative relevante de armonizare ale Uniunii.
- (32) Pentru a asigura accesul efectiv la informații în scopul supravegherii pieței, informațiile necesare pentru identificarea tuturor actelor aplicabile ale Uniunii ar trebui să fie disponibile într-o declarație UE de conformitate unică. Pentru a reduce sarcina administrativă pentru operatorii economici, declarația UE de conformitate unică poate fi un dosar care să cuprindă declarațiile de conformitate individuale relevante.

⁽¹⁾ JO L 316, 14.11.2012, p. 12.

- (33) Marcajul CE, ca indicație a conformității unui articol piro-tehnic, este consecința vizibilă a unui întreg proces cuprinzând evaluarea conformității în sens larg. Principiile generale care reglementează marcajul CE sunt prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 765/2008. Normele care reglementează aplicarea marcajului CE ar trebui prevăzute în prezenta directivă.
- (34) Procedurile de evaluare a conformității prevăzute în prezenta directivă necesită intervenția organismelor de evaluare a conformității, care sunt notificate Comisiei de către statele membre.
- (35) Experiența a demonstrat că criteriile care sunt stabilite în Directiva 2007/23/CE și care trebuie să fie îndeplinite de organismele de evaluare a conformității pentru ca acestea să poată fi notificate Comisiei nu sunt suficiente pentru a asigura un nivel ridicat uniform de performanță în rândul organismelor notificate în cadrul Uniunii. Cu toate acestea, este esențial ca toate organismele notificate să își îndeplinească funcțiile la același nivel și în condiții de concurență echitabilă. Aceasta necesită stabilirea unor cerințe obligatorii pentru organismele de evaluare a conformității care doresc să fie notificate pentru a furniza servicii de evaluare a conformității.
- (36) Pentru a se asigura un nivel coerent al calității în ceea ce privește evaluarea conformității, este necesar, de asemenea, să se stabilească cerințe pentru autoritățile de notificare și alte organisme implicate în evaluarea, notificarea și monitorizarea organismelor notificate.
- (37) Sistemul stabilit în prezenta directivă ar trebui completat de sistemul de acreditare prevăzut în Regulamentul (CE) nr. 765/2008. Deoarece reprezintă un mijloc esențial de verificare a competenței organismelor de evaluare a conformității, acreditarea ar trebui să fie utilizată și în scopurile notificării.
- (38) Acreditarea transparentă, astfel cum este prevăzută în Regulamentul (CE) nr. 765/2008, garantând nivelul necesar de fiabilitate a certificatelor de conformitate, ar trebui să fie considerată de către autoritățile publice naționale din întreaga Uniune ca fiind modalitatea preferată de a demonstra competența tehnică a organismelor de evaluare a conformității. Cu toate acestea, autoritățile naționale pot considera că dispun de mijloacele adecvate pentru a realiza ele însele această evaluare. În astfel de cazuri, pentru a asigura un nivel adecvat de credibilitate al evaluărilor realizate de alte autorități naționale, acestea ar trebui să prezinte Comisiei și celorlalte state membre documentele justificative necesare pentru a dovedi că organismele de evaluare a conformității care au fost evaluate îndeplinesc cerințele de reglementare relevante.
- (39) Organismele de evaluare a conformității subcontractează deseori părți ale activităților lor legate de evaluarea conformității sau recur la o filială. În vederea asigurării nivelului de protecție solicitat pentru articolele piro-tehnice care urmează să fie introduse pe piața Uniunii, este esențial ca subcontractanții și filialele de evaluare a conformității să îndeplinească aceleași cerințe ca organismele notificate în ceea ce privește executarea sarcinilor de evaluare a conformității. Prin urmare, este important ca evaluarea competenței și a funcționării organismelor care urmează să fie notificate, precum și monitorizarea organismelor notificate deja să acopere și activitățile executate de subcontractanți și filiale.
- (40) Este necesar ca eficiența și transparența procedurii de notificare să fie sporite și, în special, să fie adaptate la noi tehnologii, astfel încât să fie posibilă notificarea online.
- (41) Deoarece organismele notificate își pot oferi serviciile în întreaga Uniune, este adecvat să se acorde celorlalte state membre și Comisiei oportunitatea de a ridica obiecții cu privire la un organism notificat. Prin urmare, este important să se acorde o perioadă de timp în care orice îndoieli sau preocupări privind competența organismelor de evaluare a conformității să poată fi clarificate, înainte ca acestea să înceapă să funcționeze ca organisme notificate.
- (42) Din rațiuni de competitivitate, este fundamental ca organismele notificate să aplice procedurile de evaluare a conformității, fără a crea sarcini inutile pentru operatorii economici. Pentru același motiv și pentru a asigura egalitatea de tratament al operatorilor economici, este nevoie să fie asigurată consecvența în aplicarea tehnică a procedurilor de evaluare a conformității. Acest lucru se poate realiza cel mai bine printr-o coordonare și cooperare adecvate între organismele notificate.
- (43) Statele membre ar trebui să ia toate măsurile corespunzătoare pentru a se asigura că articolele pirotehnice pot fi introduse pe piață numai dacă, atunci când sunt depozitate în mod corespunzător și utilizate în scopul pentru care au fost concepute, sau în condiții de utilizare care pot fi prevăzute în mod rezonabil, nu pun în pericol sănătatea și securitatea persoanelor. Ar trebui să se considere că articolele pirotehnice nu îndeplinesc cerințele esențiale de securitate prevăzute în prezenta directivă numai în condiții de utilizare care pot fi prevăzute în mod rezonabil, adică în cazul în care utilizarea respectivă ar putea fi rezultatul unui comportament uman legal și previzibil.
- (44) Pentru a asigura certitudinea juridică, este necesar să se clarifice faptul că normele privind supravegherea pieței Uniunii și controlul produselor care intră pe piața Uniunii prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 765/2008 se aplică articolelor pirotehnice. Prezenta directivă nu ar trebui să împiedice statele membre să aleagă autoritățile competente pentru îndeplinirea sarcinilor respective.
- (45) Organismele notificate ar trebui să evalueze grupurile de articole pirotehnice care prezintă similitudini de proiectare, de utilizare sau de funcționare ca fiind familii de produse.

- (46) Se impune o procedură de salvagardare care să creeze posibilitatea de contestare a conformității unui articol pirotehnic. Pentru a spori transparența și a reduce timpul de prelucrare, este necesar să se îmbunătățească procedura de salvagardare în vigoare, cu scopul de a-i spori eficiența și de a utiliza expertiza disponibilă în statele membre.
- (47) Sistemul existent ar trebui să fie completat printr-o procedură în baza căreia părțile interesate să fie informate cu privire la măsurile preconizate în legătură cu articolele pirotehnice care prezintă riscuri pentru sănătatea și securitatea persoanelor sau cu privire la alte aspecte de protecție a interesului public. De asemenea, acest sistem ar trebui să permită autorităților de supraveghere a pieței ca, în cooperare cu operatorii economici relevanți, să acționeze din timp cu privire la astfel de articole pirotehnice.
- (48) În cazul în care statele membre și Comisia sunt de acord cu privire la justificarea unei măsuri luate de un stat membru, nu ar trebui să mai fie necesară intervenția ulterioară a Comisiei, cu excepția cazurilor în care neconformitatea poate fi atribuită unor deficiențe ale unui standard armonizat.
- (49) Furnizarea de articole pirotehnice sigure este în interesul producătorului și al importatorului, astfel încât să se evite costurile pe care le implică răspunderea pentru produsele defectuoase care provoacă prejudicii persoanelor fizice și proprietății private. În acest sens, Directiva 85/374/CEE a Consiliului din 25 iulie 1985 de apropiere a actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre cu privire la răspunderea pentru produsele cu defect⁽¹⁾ completează prezenta directivă, deoarece Directiva 85/374/CEE impune un regim strict de răspundere producătorilor și importatorilor și asigură un nivel corespunzător de protecție a consumatorilor. De asemenea, Directiva 85/374/CEE prevede că organismele notificate ar trebui să fie asigurate în mod corespunzător în ceea ce privește activitățile lor profesionale, cu excepția cazului în care răspunderea juridică este asumată de către stat în conformitate cu dreptul intern sau în care statul membru însuși este direct răspunzător de testele efectuate.
- (50) Pentru a asigura condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentei directive, ar trebui să se confere Comisiei competențe de executare. Aceste competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie⁽²⁾.
- (51) Procedura de consultare ar trebui utilizată pentru adoptarea actelor de punere în aplicare prin care se solicită statelor membre notificatoare să ia măsurile corective necesare cu privire la organismele notificate care nu respectă sau au încetat să respecte cerințele notificării.
- (52) Procedura de examinare ar trebui utilizată pentru adoptarea actelor de punere în aplicare prin care se stabilește un sistem de numerotare uniform pentru identificarea articolelor pirotehnice și a aspectelor practice legate de un registru care să conțină numere de înregistrare ale articolelor pirotehnice, precum și pentru colectarea și actualizarea uzuale ale datelor privind accidentele legate de articolele pirotehnice.
- (53) Procedura de examinare ar trebui utilizată și pentru adoptarea actelor de punere în aplicare privind articolele pirotehnice conforme care prezintă riscuri pentru sănătatea sau securitatea persoanelor sau cu privire la alte aspecte ale protecției interesului public.
- (54) Comisia ar trebui să adopte acte de punere în aplicare cu aplicabilitate imediată atunci când există motive de maximă urgență care impun acest lucru, în cazuri justificate în mod corespunzător referitoare la articole pirotehnice conforme care prezintă riscuri pentru sănătatea sau securitatea persoanelor.
- (55) Conform practicii consacrate, comitetul înființat prin prezenta directivă poate avea un rol util în ceea ce privește examinarea chestiunilor legate de aplicarea prezentei directive care pot fi aduse în discuție fie de președintele acestuia, fie de un reprezentant al unui stat membru în conformitate cu regulamentul de procedură al respectivului comitet.
- (56) Comisia ar trebui, prin acte de punere în aplicare, și dată fiind natura specială a acestora, fără aplicarea Regulamentului (UE) nr. 182/2011, să determine dacă măsurile luate de statele membre în privința articolelor pirotehnice neconforme sunt sau nu justificate.
- (57) Statele membre ar trebui să stabilească regimul sancțiunilor aplicabile în cazul încălcării dispozițiilor de drept intern adoptate în temeiul prezentei directive și să asigure asigurarea respectării acestora. Sancțiunile prevăzute ar trebui să fie eficiente, proporționale și cu efect de descurajare.
- (58) Producătorii și importatorii au nevoie să li se acorde un interval de timp pentru a-și exercita orice drepturi în conformitate cu normele de drept intern aflate în vigoare înaintea datei aplicării măsurilor naționale de transpunere a prezentei directive astfel încât, de pildă, să își vândă stocurile de produse finite. Prin urmare, este necesar să se prevadă dispoziții tranzitorii rezonabile care să permită punerea la dispoziție pe piață a articolelor pirotehnice care au fost deja introduse pe piață în conformitate cu Directiva 2007/23/CE, fără a fi nevoie ca acestea să respecte și alte cerințe în materie de produse, înainte de data aplicării măsurilor naționale de transpunere a prezentei directive. Distribuitorii ar trebui astfel să poată furniza articolele pirotehnice care au fost introduse pe piață, adică stocurile care se află deja în lanțul de distribuție, înainte de data aplicării măsurilor naționale de transpunere a prezentei directive.

⁽¹⁾ JO L 210, 7.8.1985, p. 29.

⁽²⁾ JO L 55, 28.2.2011, p. 13.

(59) Articolele pirotehnice destinate vehiculelor sunt concepute pentru ciclurile de viață ale vehiculelor și necesită, prin urmare, un regim de tranziție special. Un astfel de articol pirotehnic trebuie să respecte cerințele de drept aplicabil la data la care este pus la dispoziție pe piață pentru prima dată și pe toată durata de viață a vehiculului în care este montat.

(60) Pentru a asigura utilizarea continuă a anumitor produse pirotehnice, în special în industria de automobile, este necesar să se aplice de la 4 iulie 2013 punctul 4 din anexa I.

(61) Întrucât obiectivul prezentei directive, și anume asigurarea faptului că articolele pirotehnice de pe piață îndeplinesc cerințele care oferă un nivel ridicat de protecție a sănătății și securității și a altor interese publice, garantând, în același timp, funcționarea pieței interne, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre și, având în vedere amploarea și efectele sale, poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul menționat, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestui obiectiv.

(62) Obligația de a transpune prezenta directivă în dreptul intern ar trebui să se limiteze la dispozițiile care reprezintă o modificare de fond în raport cu directiva anterioară. Obligația de a transpune dispozițiile neschimbate a rezultat din Directiva 2007/23/CE.

(63) Prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere obligațiilor statelor membre privind termenele de transpunere în dreptul intern și de aplicare a directivelor menționate în anexa IV partea B,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

CAPITOLUL 1

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Obiect

(1) Prezenta directivă stabilește norme care urmăresc să realizeze libera circulație a articolelor pirotehnice pe piața internă, asigurând un înalt nivel de protecție a sănătății umane și a siguranței publice, precum și protecția și securitatea consumatorilor și ținând seama de aspectele relevante legate de protecția mediului.

(2) Prezenta directivă stabilește cerințele esențiale de securitate pe care trebuie să le îndeplinească articolele pirotehnice în vederea punerii lor la dispoziție pe piață. Cerințele respective sunt prevăzute în anexa I.

Articolul 2

Domeniu de aplicare

- (1) Prezenta directivă se aplică articolelor pirotehnice.
- (2) Prezenta directivă nu se aplică:
 - (a) articolelor pirotehnice destinate, în conformitate cu dreptul intern, utilizării în regim necomercial de către forțele armate, poliție sau pompieri;
 - (b) echipamentelor care se află sub incidența Directivei 96/98/CE;
 - (c) articolelor pirotehnice destinate utilizării în industria aerospațială;
 - (d) capselor acționate prin percuție, destinate în mod expres jucăriilor, care se află sub incidența Directivei 2009/48/CE;
 - (e) explozivilor care se află sub incidența Directivei 93/15/CEE;
 - (f) muniției;
 - (g) articolelor pirotehnice de divertisment fabricate de un producător pentru folosință proprie și aprobate în vederea utilizării exclusive pe teritoriul său de statul membru în care se află sediul producătorului și care rămân pe teritoriul statului membru respectiv.

Articolul 3

Definiții

În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții:

1. „articol pirotehnic” înseamnă orice articol care conține substanțe explozive sau un amestec exploziv de substanțe destinate producerii de căldură, lumină, sunete, gaz sau fum ori o combinație a acestor efecte prin intermediul reacțiilor chimice exoterme autoîntreținute;
2. „articole pirotehnice de divertisment” înseamnă articole pirotehnice destinate divertismentului;
3. „articole pirotehnice de scenă” înseamnă articole pirotehnice destinate utilizării pe scenă în interior sau în exterior, inclusiv pentru producții cinematografice sau de televiziune sau în scopuri asemănătoare;
4. „articole pirotehnice destinate vehiculelor” înseamnă componente ale dispozitivelor de securitate din vehicule, care conțin substanțe pirotehnice folosite pentru activarea acestora sau a altor mecanisme;

5. „muniție” înseamnă proiectile și încărcături de propulsie, precum și muniție oarbă, utilizate pentru armele ușoare, armele de artilerie și alte arme de foc;
6. „persoană având cunoștințe de specialitate” înseamnă o persoană autorizată de un stat membru să manipuleze și/sau să utilizeze pe teritoriul său articole pirotehnice de divertisment din categoria F4, articole pirotehnice de scenă din categoria T2 și/sau alte articole pirotehnice din categoria P2;
7. „punere la dispoziție pe piață” înseamnă orice furnizare a unui articol pirotehnic pentru distribuție, consum sau uz pe piața Uniunii în cursul unei activități comerciale, contra cost sau gratuit;
8. „introducere pe piață” înseamnă prima punere la dispoziție a unui articol pirotehnic pe piața Uniunii;
9. „producător” înseamnă o persoană fizică sau juridică care produce un articol pirotehnic sau pentru care se proiectează sau se produce un astfel de articol și care comercializează articolul pirotehnic în cauză sub denumirea sau marca sa;
10. „importator” înseamnă orice persoană fizică sau juridică stabilită în Uniune și care introduce un articol pirotehnic dintr-o țară terță pe piața Uniunii;
11. „distribuitor” înseamnă orice persoană fizică sau juridică din lanțul de aprovizionare, alta decât producătorul sau importatorul, care pune un articol pirotehnic la dispoziție pe piață;
12. „operatori economici” înseamnă producătorul, importatorul și distribuitorul;
13. „specificație tehnică” înseamnă un document care stabilește cerințele tehnice pe care trebuie să le îndeplinească un articol pirotehnic;
14. „standard armonizat” înseamnă standard armonizat astfel cum este definit la articolul 2 punctul 1 litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 1025/2012;
15. „acreditare” înseamnă acreditare astfel cum a fost definită la articolul 2 punctul 10 din Regulamentul (CE) nr. 765/2008;
16. „organism național de acreditare” înseamnă organism național de acreditare astfel cum a fost definit la articolul 2 punctul 11 din Regulamentul (CE) nr. 765/2008;
17. „evaluare a conformității” înseamnă procesul prin care se demonstrează dacă au fost îndeplinite cerințele esențiale de securitate din prezenta directivă pentru un articol pirotehnic;
18. „organism de evaluare a conformității” înseamnă un organism care efectuează activități de evaluare a conformității, inclusiv etalonare, testare, certificare și inspecție;
19. „rechemare” înseamnă orice măsură cu scopul de a returna un articol pirotehnic care a fost pus deja la dispoziția utilizatorului final;
20. „retragere” înseamnă orice măsură cu scopul de a împiedica punerea la dispoziție pe piață a unui articol pirotehnic din lanțul de aprovizionare;
21. „legislație de armonizare a Uniunii” înseamnă orice legislație a Uniunii care armonizează condițiile de comercializare a produselor;
22. „marcaj CE” înseamnă un marcaj prin care producătorul indică faptul că articolul pirotehnic este în conformitate cu toate cerințele aplicabile stabilite în legislația de armonizare a Uniunii care prevede aplicarea respectivului marcaj pe produs.

Articolul 4

Libera circulație

- (1) Statele membre nu pot interzice, restricționa sau împiedica punerea la dispoziție pe piață a articolelor pirotehnice care îndeplinesc cerințele prezentei directive.
- (2) Prezenta directivă nu exclude măsurile luate de un stat membru de interzicere sau restricționare, din motive de ordine, securitate, sănătate și siguranță publică ori de protecția mediului, a deșinerii, a utilizării și/sau a vânzării către publicul larg a articolelor pirotehnice de divertisment din categoriile F2 și F3, a articolelor pirotehnice de scenă și a altor articole pirotehnice.
- (3) Cu ocazia târgurilor, a expozițiilor și a demonstrațiilor în vederea comercializării articolelor pirotehnice, statele membre nu pot împiedica expunerea și utilizarea articolelor pirotehnice neconforme cu prezenta directivă, cu condiția ca un anunț vizibil să indice clar denumirea și data târgului, a expoziției sau a demonstrației în cauză, precum și neconformitatea și faptul că articolele pirotehnice nu sunt disponibile spre vânzare până la punerea lor în conformitate. În timpul unor astfel de evenimente se iau măsuri adecvate de securitate, în conformitate cu orice cerințe impuse de către autoritatea competentă a statului membru în cauză.
- (4) Statele membre nu pot împiedica libera circulație și utilizare a articolelor pirotehnice produse în scop de cercetare, dezvoltare și testare și care nu sunt conforme cu prezenta directivă, cu condiția ca un semn vizibil să indice clar neconformitatea și faptul că acestea nu sunt disponibile în alte scopuri decât cercetarea, dezvoltarea și testarea.

*Articolul 5***Punerea la dispoziție pe piață**

Statele membre iau toate măsurile care se impun pentru a asigura că articolele pirotehnice pot fi puse la dispoziție pe piață numai dacă îndeplinesc cerințele prezentei directive.

*Articolul 6***Categorii de articole pirotehnice**

(1) Articolele pirotehnice se clasifică de către producători în conformitate cu tipul lor de utilizare sau cu scopul și nivelul lor de risc, inclusiv cu nivelul lor de zgomot. Organismele notificate menționate la articolul 21 confirmă clasificarea, ca parte a procedurilor de evaluare a conformității menționate la articolul 17.

Clasificarea se face după cum urmează:

(a) articole pirotehnice de divertisment:

- (i) categoria F1: articole pirotehnice de divertisment care prezintă un risc foarte scăzut și un nivel de zgomot neglijabil și care sunt destinate utilizării în spații restrânse, inclusiv articolele pirotehnice de divertisment destinate utilizării în interiorul clădirilor cu destinația de locuință;
- (ii) categoria F2: articole pirotehnice de divertisment care prezintă un risc scăzut și un nivel de zgomot scăzut și care sunt destinate utilizării în exterior în spații restrânse;
- (iii) categoria F3: articole pirotehnice de divertisment care prezintă un risc mediu, care sunt destinate utilizării în exterior în spații deschise vaste și al căror nivel de zgomot nu este dăunător sănătății umane;
- (iv) categoria F4: articole pirotehnice de divertisment de mare risc, care sunt destinate utilizării exclusive de către persoane având cunoștințe de specialitate (cunoscute sub denumirea de „articole pirotehnice de divertisment de uz profesional”) și al căror nivel de zgomot nu este dăunător sănătății umane;

(b) articole pirotehnice de scenă:

- (i) categoria T1: articole pirotehnice pentru utilizarea pe scenă care prezintă un risc scăzut;
- (ii) categoria T2: articole pirotehnice pentru utilizarea pe scenă, care sunt destinate utilizării exclusive de către persoane având cunoștințe de specialitate;

(c) alte articole pirotehnice:

(i) categoria P1: articole pirotehnice altele decât articolele pirotehnice de divertisment și articolele pirotehnice de scenă, care prezintă un risc scăzut;

(ii) categoria P2: articole pirotehnice altele decât articolele pirotehnice de divertisment și articolele pirotehnice de scenă, care sunt destinate manipulării ori utilizării exclusive de către persoane având cunoștințe de specialitate.

(2) Statele membre informează Comisia cu privire la procedurile prin intermediul cărora identifică și autorizează persoanele având cunoștințe de specialitate.

*Articolul 7***Limite de vârstă și alte limitări**

(1) Articolele pirotehnice pot fi puse la dispoziție pe piață pentru persoane numai cu respectarea următoarelor limite de vârstă:

(a) articole pirotehnice de divertisment:

(i) categoria F1: 12 ani;

(ii) categoria F2: 16 ani;

(iii) categoria F3: 18 ani;

(b) articole pirotehnice de scenă din categoria T1 și alte articole pirotehnice din categoria P1: 18 ani.

(2) Statele membre pot mări limitele de vârstă prevăzute la alineatul (1) în cazul în care acest lucru se justifică din motive de ordine, securitate, sănătate și siguranță publică. Statele membre pot reduce, de asemenea, limitele de vârstă pentru persoanele deja formate în învățământul profesional sau care frecventează astfel de cursuri.

(3) Producătorii, importatorii și distribuitorii nu pot pune următoarele articole pirotehnice la dispoziție pe piață, cu excepția persoanelor având cunoștințe de specialitate:

(a) articole pirotehnice de divertisment din categoria F4;

(b) articolele pirotehnice de scenă din categoria T2 și alte articole pirotehnice din categoria P2.

(4) Alte articole pirotehnice din categoria P1 destinate vehiculelor, inclusiv airbagurile și sistemele de pretensionare a centurilor de siguranță, nu sunt puse la dispoziția publicului larg decât atunci când acele articole pirotehnice destinate vehiculelor au fost integrate într-un vehicul sau într-o piesă detașabilă a unui vehicul.

CAPITOLUL 2

OBLIGAȚIILE OPERATORILOR ECONOMICI*Articolul 8***Obligațiile producătorilor**

(1) Atunci când introduc articolele lor pirotehnice pe piață, producătorii trebuie să se asigure că ele au fost proiectate și fabricate în conformitate cu cerințele esențiale de securitate prevăzute în anexa I.

(2) Producătorii întocmesc documentația tehnică menționată în anexa II și solicită efectuarea procedurii relevante de evaluare a conformității menționate la articolul 17.

În cazul în care s-a demonstrat conformitatea articolului pirotehnic cu cerințele aplicabile prin procedura menționată, producătorii întocmesc o declarație UE de conformitate și aplică marcajul CE.

(3) Producătorii păstrează documentația tehnică și declarația UE de conformitate timp de 10 ani după introducerea pe piață a articolului pirotehnic.

(4) Producătorii se asigură că există proceduri care să garanteze conformitatea continuă a producției în serie cu prezenta directivă. Modificările în proiectare sau cele referitoare la caracteristicile articolului pirotehnic și modificările standardelor armonizate sau ale altor specificații tehnice, în raport cu care se declară conformitatea unui articol pirotehnic, se iau în considerare în mod corespunzător.

Ori de câte ori acest lucru este justificat de riscurile prezentate de un articol pirotehnic, producătorii testează prin eșantionare articolele pirotehnice puse la dispoziție pe piață, pentru a proteja sănătatea și securitatea consumatorilor, ca urmare a unei solicitări justificate în mod corespunzător din partea autorităților competente, investigând și, după caz, ținând un registru de plângeri, articole pirotehnice neconforme și rechemări ale unor articole pirotehnice, și informează distribuitorii cu privire la orice astfel de activități de monitorizare.

(5) Producătorii se asigură că articolele pirotehnice pe care le introduc pe piață sunt etichetate în conformitate cu articolul 10 sau cu articolul 11.

(6) Producătorii indică pe articolele pirotehnice denumirea lor, denumirea lor comercială înregistrată sau marca lor înregistrată, și adresa la care pot fi contactați sau, dacă acest lucru nu este posibil, pe ambalaj sau într-un document care însoțește articolul pirotehnic respectiv. Adresa indică un singur punct de contact pentru producător. Datele de contact sunt comunicate într-o limbă ușor de înțeles pentru utilizatorii finali și autoritățile de supraveghere a pieței.

(7) Producătorii se asigură că articolul pirotehnic respectiv este însoțit de instrucțiuni și informații privind securitatea, într-o limbă ușor de înțeles pentru consumator și alți utilizatori finali, după cum stabilește statul membru în cauză. Instrucțiunile și informațiile privind securitatea, precum și orice text imprimat pe etichete, trebuie să fie clare, de înțeles și inteligibile.

(8) Producătorii care consideră sau au motive să creadă că un articol pirotehnic pe care l-au introdus pe piață nu este conform cu prezenta directivă iau de îndată măsurile corective necesare pentru a aduce respectivul articol pirotehnic în conformitate, pentru a-l retrage sau pentru a-l rechema, după caz. De asemenea, în cazul în care articolul pirotehnic prezintă un risc, producătorii informează imediat în acest sens autoritățile naționale competente din statele membre în care au pus la dispoziție pe piață articolul pirotehnic, indicând detaliile, în special cu privire la neconformitate și la orice măsuri corective luate.

(9) Producătorii, în urma unei cereri motivate din partea unei autorități naționale competente, furnizează acesteia toate informațiile și documentația necesară, pe suport de hârtie sau în format electronic, pentru a demonstra conformitatea articolului pirotehnic cu prezenta directivă, într-o limbă care poate fi ușor înțeleasă de către autoritatea în cauză. Producătorii cooperează cu autoritatea respectivă, la solicitarea acesteia, cu privire la orice acțiune întreprinsă pentru eliminarea riscurilor prezentate de articolele pirotehnice pe care aceștia le-au introdus pe piață.

*Articolul 9***Trasabilitatea**

(1) Pentru a facilita trasabilitatea articolelor pirotehnice, producătorii înscriu pe eticheta acestora numărul de înregistrare atribuit de organismul notificat care efectuează evaluarea conformității în temeiul articolului 17. Numerotarea se efectuează în conformitate cu un sistem uniform stabilit de Comisie.

(2) Producătorii și importatorii țin evidențe ale numerelor de înregistrare ale articolelor pirotehnice pe care le pun la dispoziție pe piață și pun aceste informații la dispoziția autorităților competente, dacă acestea le solicită.

*Articolul 10***Etichetarea altor articole pirotehnice decât cele pirotehnice destinate vehiculelor**

(1) Producătorii se asigură că articolele pirotehnice altele decât articolele pirotehnice destinate vehiculelor sunt etichetate vizibil, lizibil și indelebil în limba sau limbile oficiale ale statului membru în care articolele pirotehnice sunt puse la dispoziția consumatorului. Etichetarea trebuie să fie clară, ușor de înțeles și inteligibilă.

(2) Etichetarea articolelor pirotehnice cuprinde cel puțin informațiile privind producătorul prevăzute la articolul 8 alineatul (6) și, în cazul în care producătorul nu este stabilit în Uniune, informațiile privind producătorul și importatorul prevăzute la articolul 8 alineatul (6) și, respectiv, la articolul 12 alineatul (3), numele și tipul articolului pirotehnic, numărul său de înregistrare și numărul produsului, al lotului sau de serie, limitele minime de vârstă prevăzute la articolul 7 alineatele (1) și (2), categoria și instrucțiunile de folosire adecvate, anul producției pentru articolele pirotehnice de divertisment din categoriile F3 și F4, precum și distanța minimă de securitate, după caz. Etichetarea cuprinde conținutul net de explozivi (CNE).

(3) Articolele pirotehnice de divertisment sunt însoțite, de asemenea, de cel puțin următoarele informații:

(a) categoria F1: după caz: „A se utiliza numai în exterior”, alături de distanța minimă de securitate;

(b) categoria F2: „A se utiliza numai în exterior”, alături de distanța sau distanțele minime de securitate, după caz;

(c) categoria F3: „A se utiliza numai în exterior”, alături de distanța sau distanțele minime de securitate;

(d) categoria F4: „A se utiliza numai de persoanele având cunoștințe de specialitate”, alături de distanța sau distanțele minime de securitate.

(4) Articolele pirotehnice de scenă sunt însoțite, de asemenea, de cel puțin următoarele informații:

(a) categoria T1: după caz: „A se utiliza numai în exterior”, alături de distanța sau distanțele minime de securitate;

(b) categoria T2: „A se utiliza numai de persoanele având cunoștințe de specialitate”, alături de distanța sau distanțele minime de securitate.

(5) În cazul în care articolul pirotehnic respectiv nu are o suprafață suficient de mare pentru îndeplinirea cerințelor de etichetare menționate la alineatele (2), (3) și (4), informațiile trebuie afișate pe cel mai mic dintre ambalaje produsului.

Articolul 11

Etichetarea articolelor pirotehnice destinate vehiculelor

(1) Etichetarea articolelor pirotehnice destinate vehiculelor cuprinde informațiile privind producătorul prevăzute la articolul 8 alineatul (6), denumirea și tipul articolului pirotehnic, numărul său de înregistrare și numărul produsului, al lotului sau de serie și, dacă e cazul, instrucțiunile de utilizare în condiții de securitate.

(2) În cazul în care articolul pirotehnic destinat vehiculelor nu are o suprafață suficient de mare pentru îndeplinirea cerințelor de etichetare menționate la alineatul (1), informațiile trebuie afișate pe ambalaj.

(3) Utilizatorilor profesioniști trebuie să li se pună la dispoziție, în limba indicată de aceștia, o fișă tehnică de securitate pentru articolul pirotehnic destinat vehiculelor alcătuită în conformitate cu anexa II la Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH), de înființare a Agenției Europene pentru Produse Chimice⁽¹⁾ și care ține seama de nevoile specifice ale utilizatorilor profesioniști.

Fișa tehnică de securitate poate fi furnizată pe hârtie sau în format electronic, cu condiția ca utilizatorul profesionist respectiv să aibă mijloacele necesare pentru a o accesa.

Articolul 12

Obligațiile importatorilor

(1) Importatorii introduc pe piață numai articole pirotehnice conforme.

(2) Înainte de introducerea unui articol pirotehnic pe piață, importatorii garantează că procedura corespunzătoare de evaluare a conformității prevăzută la articolul 17 a fost îndeplinită de către producător. Aceștia garantează că producătorul a întocmit documentația tehnică, că articolul pirotehnic poartă marcajul CE și este însoțit de documentele necesare și că producătorul a respectat cerințele prevăzute la articolul 8 alineatele (5) și (6).

Dacă importatorul consideră sau are motive să creadă că un articol pirotehnic nu este conform cu cerințele esențiale de securitate prevăzute în anexa I, acesta nu introduce articolul pirotehnic pe piață înainte ca el să fie adus în conformitate. În plus, atunci când articolul pirotehnic prezintă un risc, importatorul informează producătorul și autoritățile de supraveghere a pieței în acest sens.

(3) Importatorii indică pe articolul pirotehnic numele lor, denumirea lor comercială înregistrată sau marca lor înregistrată și adresa la care pot fi contactați sau, dacă acest lucru nu este posibil, pe ambalaj sau într-un document care însoțește articolul pirotehnic. Datele de contact sunt comunicate într-o limbă ușor de înțeles pentru utilizatorii finali și autoritățile de supraveghere a pieței.

(4) Importatorii se asigură că articolul pirotehnic este însoțit de instrucțiuni și informații de securitate, într-o limbă ușor de înțeles pentru consumator și alți utilizatori finali, după cum stabilește statul membru în cauză.

(5) Importatorii se asigură că, atât timp cât un articol pirotehnic se află în responsabilitatea lor, condițiile de depozitare sau transport al acestuia nu periclitează conformitatea sa cu cerințele esențiale de securitate prevăzute în anexa I.

⁽¹⁾ JO L 396, 30.12.2006, p. 1.

(6) În cazul în care acest lucru este considerat adecvat în raport cu riscurile prezentate de un articol pirotehnic, importatorii testează prin eşantionare articolele pirotehnice puse la dispoziție pe piață, pentru a proteja sănătatea și securitatea consumatorilor, ca urmare a unei solicitări justificate în mod corespunzător din partea autorităților competente, investigând și, după caz, ținând un registru de plângeri, articole pirotehnice neconforme și rechemări ale unor articole pirotehnice, și informează distribuitorii cu privire la orice astfel de activități de monitorizare.

(7) Importatorii care consideră sau au motive să creadă că un articol pirotehnic pe care l-au introdus pe piață nu este conform cu prezenta directivă iau de îndată măsurile corective necesare pentru a aduce respectivul articol pirotehnic în conformitate, pentru a-l retrace sau pentru a-l rechema, după caz. În plus, în cazul în care articolul pirotehnic prezintă un risc, importatorii informează imediat în acest sens autoritățile naționale competente din statele membre în care au pus la dispoziție pe piață articolul pirotehnic, indicând detaliile, în special cu privire la neconformitate și la orice măsuri corective luate.

(8) Importatorii păstrează o copie a declarației UE de conformitate la dispoziția autorităților de supraveghere a pieței pentru o perioadă de 10 ani după introducerea pe piață a articolului pirotehnic și se asigură că documentația tehnică poate fi pusă la dispoziția acestor autorități, la cerere.

(9) Importatorii, în urma unei cereri motivate din partea unei autorități naționale competente, furnizează acesteia toate informațiile și documentația necesară, pe suport de hârtie sau în format electronic, pentru a demonstra conformitatea articolului pirotehnic, într-o limbă ușor de înțeles de autoritatea în cauză. Aceștia cooperează cu autoritatea respectivă, la cererea acesteia, cu privire la orice acțiune întreprinsă pentru eliminarea riscurilor prezentate de articolele pirotehnice pe care aceștia le-au introdus pe piață.

Articolul 13

Obligațiile distribuitorilor

(1) În cazul în care pun la dispoziție un articol pirotehnic pe piață, distribuitorii acționează cu grija cuvenită privind cerințele prezentei directive.

(2) Înainte de a pune la dispoziție un articol pirotehnic pe piață, distribuitorii verifică dacă articolul pirotehnic poartă marcajul CE, dacă acesta este însoțit de documentele necesare și de instrucțiuni și informații privind securitatea, într-o limbă ușor de înțeles de către consumatori și alți utilizatori finali din statul membru în care articolul pirotehnic este pus la dispoziție pe piață și dacă producătorul și importatorul au respectat cerințele prevăzute la articolul 8 alineatele (5) și (6) și respectiv la articolul 12 alineatul (3).

Dacă un distribuitor consideră sau are motive să creadă că un articol pirotehnic nu este conform cu cerințele esențiale de

securitate prevăzute în anexa I, acesta nu pune la dispoziție pe piață articolul pirotehnic înainte ca el să fie adus în conformitate. Mai mult, atunci când articolul pirotehnic prezintă un risc, distribuitorul informează producătorul sau importatorul în acest sens, precum și autoritățile de supraveghere a pieței.

(3) Distribuitorii se asigură că, atât timp cât un articol pirotehnic se află în responsabilitatea lor, condițiile de depozitare sau transport al acestuia nu periclitează conformitatea sa cu cerințele esențiale de securitate prevăzute în anexa I.

(4) Distribuitorii care consideră sau au motive să creadă că un articol pirotehnic pe care l-au pus la dispoziție pe piață nu este conform cu prezenta directivă iau de îndată măsurile corective necesare pentru a aduce respectivul articol pirotehnic în conformitate, pentru a-l retrace sau pentru a-l rechema, după caz. În plus, în cazul în care articolul pirotehnic prezintă un risc, distribuitorii informează imediat în acest sens autoritățile naționale competente din statele membre în care au pus la dispoziție pe piață articolul pirotehnic, indicând detaliile, în special cu privire la neconformitate și la orice măsuri corective luate.

(5) Distribuitorii, la cererea motivată a unei autorități naționale competente, furnizează acesteia toate informațiile și documentația necesară, pe suport de hârtie sau în format electronic, pentru a demonstra conformitatea articolului pirotehnic. Aceștia cooperează cu autoritatea respectivă, la cererea acesteia, cu privire la orice acțiune întreprinsă pentru eliminarea riscurilor prezentate de articolele pirotehnice pe care le-au pus la dispoziție pe piață.

Articolul 14

Situațiile în care obligațiile producătorilor se aplică importatorilor și distribuitorilor

Un importator sau un distribuitor este considerat producător în sensul prezentei directive și este supus obligațiilor ce revin producătorului în temeiul articolului 8 atunci când introduce pe piață un articol pirotehnic sub denumirea sau marca sa sau modifică un articol pirotehnic deja introdus pe piață într-o manieră care poate afecta conformitatea cu cerințele prezentei directive.

Articolul 15

Identificarea operatorilor economici

Operatorii economici transmit, la cerere, către autoritățile de supraveghere a pieței datele de identificare ale:

(a) oricărui operator economic care le-a furnizat un articol pirotehnic;

(b) oricărui operator economic căruia i-au furnizat un articol pirotehnic.

Operatorii economici trebuie să poată prezenta informațiile prevăzute la primul paragraf pentru o perioadă de 10 ani după ce le-a fost furnizat articolul pirotehnic și pentru o perioadă de 10 ani după ce au furnizat articolul pirotehnic.

CAPITOLUL 3

CONFORMITATEA ARTICOLULUI PIROTEHNIC

Articolul 16

Prezumția de conformitate a articolelor pirotehnice

Articolele pirotehnice care sunt conforme cu standardele armonizate sau cu părți ale acestora, ale căror referințe sunt publicate în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, sunt considerate a fi în conformitate cu cerințele esențiale de securitate prevăzute în anexa I vizate de acele standarde sau părți ale acestora.

Articolul 17

Proceduri de evaluare a conformității

În vederea evaluării conformității articolelor pirotehnice, producătorul urmează una dintre următoarele proceduri menționate în anexa II:

- (a) examinarea UE de tip (modulul B) și, la alegerea producătorului, una dintre următoarele proceduri:
 - (i) conformitatea cu tipul bazată pe controlul intern al producției plus verificări supravegheate ale produsului la intervale aleatorii (modulul C2);
 - (ii) conformitatea cu tipul bazată pe asigurarea calității procesului de producție (modulul D);
 - (iii) conformitatea cu tipul bazată pe asigurarea calității produsului (modulul E);
- (b) conformitatea bazată pe verificarea unității de produs (modulul G);
- (c) conformitatea bazată pe asigurarea totală a calității (modulul H) în măsura în care se referă la articolele pirotehnice de divertisment din categoria F4.

Articolul 18

Declarația UE de conformitate

- (1) Declarația UE de conformitate atestă faptul că îndeplinirea cerințelor esențiale de securitate prevăzute în anexa I a fost demonstrată.
- (2) Declarația UE de conformitate se structurează după modelul prevăzut în anexa III, conține elementele specificate

în modulele relevante din anexa II și se actualizează constant. Aceasta se traduce în limba (limbile) impusă (impuse) de statul membru în care este introdus pe piață sau pus la dispoziție articolul pirotehnic.

(3) În cazul în care un articol pirotehnic intră sub incidența mai multor acte ale Uniunii prin care se solicită o declarație UE de conformitate, se redactează o singură declarație UE de conformitate în temeiul tuturor acestor acte ale Uniunii. Declarația respectivă conține identificarea actelor în cauză ale Uniunii, inclusiv referințele de publicare ale acestora.

(4) Prin redactarea declarației UE de conformitate, producătorul își asumă responsabilitatea pentru conformitatea articolului pirotehnic cu cerințele stabilite în prezenta directivă.

Articolul 19

Principii generale ale marcatului CE

Marcatul CE este supus principiilor generale prevăzute la articolul 30 din Regulamentul (CE) nr. 765/2008.

Articolul 20

Norme și condiții pentru aplicarea marcatului CE și a altor marcaje

(1) Marcatul CE se aplică în mod vizibil, lizibil și indelebil pe articolele pirotehnice. În cazul în care acest lucru nu este posibil sau justificat din considerente ținând de natura articolului pirotehnic, marcatul se aplică pe ambalaj și pe documentele de însoțire.

(2) Marcatul CE se aplică înainte ca articolul pirotehnic să fie introdus pe piață.

(3) Marcatul CE este urmat de numărul de identificare al organismului notificat, în cazul în care un astfel de organism este implicat în faza de control a producției.

Numărul de identificare al organismului notificat se aplică chiar de către organismul respectiv sau, conform instrucțiunilor acestuia, de către producător.

(4) Marcatul CE și, după caz, numărul de identificare ale organismului notificat, pot fi urmate de orice alt însemn care indică un risc special sau o utilizare specială.

(5) Statele membre se bazează pe mecanismele existente pentru a asigura aplicarea corectă a regimului aplicabil marcatului CE și iau măsurile corespunzătoare în cazul utilizării inadecvate a respectivului marcaj.

CAPITOLUL 4

NOTIFICAREA ORGANISMELOR DE EVALUARE A CONFORMITĂȚII*Articolul 21***Notificarea**

Statele membre notifică Comisiei și celorlalte state membre organismele autorizate pentru a efectua sarcinile de evaluare a conformității ca părți terțe în temeiul prezentei directive.

*Articolul 22***Autoritățile de notificare**

(1) Statele membre desemnează o autoritate de notificare unică căreia îi revine răspunderea pentru instituirea și îndeplinirea procedurilor necesare pentru evaluarea și notificarea organismelor de evaluare a conformității și de monitorizarea organismelor notificate, incluzând conformitatea cu dispozițiile articolului 27.

(2) Statele membre pot decide ca evaluarea și monitorizarea menționate la alineatul (1) să fie efectuate de un organism național de acreditare în sensul și în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 765/2008.

*Articolul 23***Cerințe privind autoritățile de notificare**

(1) Autoritatea de notificare este instituită în așa fel încât să nu existe conflicte de interese cu organismele de evaluare a conformității.

(2) Autoritatea de notificare se organizează și funcționează astfel încât să garanteze obiectivitatea și imparțialitatea activităților sale.

(3) Autoritatea de notificare se organizează astfel încât fiecare decizie cu privire la notificarea organismului de evaluare a conformității să fie luată de persoane competente, altele decât cele care au efectuat evaluarea.

(4) Autoritatea de notificare nu oferă și nu prestează activități pe care le prestează organismele de evaluare a conformității și nici servicii de consultanță în condiții comerciale sau concurențiale.

(5) Autoritatea de notificare garantează confidențialitatea informațiilor obținute.

(6) Autoritatea de notificare dispune de suficient personal competent în vederea îndeplinirii corespunzătoare a atribuțiilor sale.

*Articolul 24***Obligația de informare a autorităților de notificare**

Statele membre informează Comisia în legătură cu procedurile lor de evaluare și notificare a organismelor de evaluare a conformității și de monitorizare a organismelor notificate și în legătură cu orice modificări ale acestora.

Comisia pune la dispoziția publicului informațiile respective.

*Articolul 25***Cerințe cu privire la organismele notificate**

(1) Pentru a fi notificat, un organism de evaluare a conformității îndeplinește cerințele prevăzute la alineatele (2)-(11).

(2) Organismul de evaluare a conformității este înființat în temeiul legislației naționale a unui stat membru și are personalitate juridică.

(3) Organismul de evaluare a conformității este un organism terț, independent de organizația sau de articolul pirotehnic pe care îl evaluează.

(4) Organismul de evaluare a conformității, personalul de conducere și personalul responsabil cu îndeplinirea atribuțiilor de evaluare a conformității nu trebuie să acționeze ca proiectant, producător, furnizor, instalator, cumpărător, proprietar, utilizator sau operator de întreținere al articolelor pirotehnice și/sau al substanțelor explozive și nici ca reprezentanți ai vreuneia din aceste părți. Acest lucru nu împiedică utilizarea articolelor pirotehnice și/sau a substanțelor explozive care sunt necesare pentru operațiunile organismului de evaluare a conformității sau utilizarea unor articole pirotehnice în scopuri personale.

Organismul de evaluare a conformității, personalul său de conducere și personalul responsabil cu îndeplinirea atribuțiilor de evaluare a conformității nu sunt direct implicați în proiectarea, fabricarea sau construcția, comercializarea, instalarea, utilizarea sau întreținerea articolelor pirotehnice și/sau substanțelor explozive respective și nu reprezintă părțile angajate în acele activități. Aceștia nu se implică în activități care le-ar putea afecta imparțialitatea sau integritatea în ceea ce privește activitățile de evaluare a conformității pentru care sunt notificați. Aceste dispoziții se aplică în special serviciilor de consultanță.

Organismele de evaluare a conformității se asigură că activitățile filialelor sau ale subcontractanților lor nu afectează confidențialitatea, obiectivitatea sau imparțialitatea activităților lor de evaluare a conformității.

(5) Organismele de evaluare a conformității și personalul acestora îndeplinesc activitățile de evaluare a conformității la cel mai înalt grad de integritate profesională și de competență tehnică necesară în domeniul respectiv și trebuie să fie liberi de orice presiuni și stimulente, îndeosebi financiare, care le-ar putea influența aprecierea sau rezultatele activităților lor de evaluare a conformității, în special din partea persoanelor sau a grupurilor de persoane cu un interes pentru rezultatele acelor activități.

(6) Organismul de evaluare a conformității are capacitatea să îndeplinească toate atribuțiile de evaluare a conformității care îi sunt atribuite prin anexa II și pentru care a fost notificat, indiferent dacă acele atribuții sunt îndeplinite chiar de către organismul de evaluare a conformității sau în numele și sub responsabilitatea acestuia.

De fiecare dată și pentru fiecare procedură de evaluare a conformității și pentru fiecare tip sau categorie de articole pirotehnice pentru care a fost notificat, organismul de evaluare a conformității are la dispoziție:

- (a) personalul necesar având cunoștințe tehnice și experiență suficientă și corespunzătoare pentru a îndeplini atribuțiile de evaluare a conformității;
- (b) descrierile necesare ale procedurilor în conformitate cu care se realizează evaluarea conformității, asigurându-se transparența și posibilitatea de a reproduce procedurile în cauză. Acesta dispune de politici și proceduri adecvate care fac o distincție clară între atribuțiile îndeplinite ca organism notificat și orice alte activități;
- (c) procedurile necesare pentru a-și desfășura activitatea ținând seama în mod corespunzător de dimensiunea unei întreprinderi, de domeniul de activitate și structura acesteia, de gradul de complexitate a tehnologiei produsului în cauză, precum și de caracterul de serie sau de masă al procesului de producție.

Organismul de evaluare a conformității trebuie să aibă mijloacele necesare pentru a îndeplini în mod corespunzător atribuțiile tehnice și administrative legate de activitățile de evaluare a conformității și are acces la toate echipamentele sau facilitățile necesare.

(7) Personalul responsabil de îndeplinirea sarcinilor de evaluare a conformității trebuie să posede următoarele:

- (a) o pregătire tehnică și profesională solidă care acoperă toate activitățile de evaluare a conformității pentru care organismul de evaluare a conformității a fost notificat;
- (b) cunoștințe satisfăcătoare ale cerințelor evaluărilor pe care le realizează și autoritatea corespunzătoare pentru realizarea acestor evaluări;
- (c) cunoștințe și înțelegere corespunzătoare a cerințelor esențiale de securitate prevăzute în anexa I, a standardelor armonizate aplicabile și a dispozițiilor relevante din legislația de armonizare a Uniunii și din legislația națională;
- (d) abilitatea necesară pentru a elabora certificate, evidențe și rapoarte pentru a demonstra că evaluările au fost îndeplinite.

(8) Imparțialitatea organismelor de evaluare a conformității, a personalului de conducere și a personalului responsabil de îndeplinirea sarcinilor de evaluare a conformității din cadrul acestora trebuie să fie garantată.

Remunerația conducerii generale și a personalului responsabil de îndeplinirea sarcinilor de evaluare a conformității din cadrul organismului de evaluare a conformității nu depinde de numărul de evaluări realizate sau de rezultatele acestor evaluări.

(9) Organismele de evaluare a conformității încheie o asigurare de răspundere în cazul în care răspunderea nu este asumată de stat în conformitate cu legislația națională sau în cazul în care statul membru nu este direct responsabil pentru evaluarea conformității.

(10) Personalul organismului de evaluare a conformității păstrează secretul profesional referitor la toate informațiile obținute în îndeplinirea sarcinilor sale în temeiul anexei II sau al oricărei dispoziții din legislația națională de punere în aplicare a acesteia, excepție făcând relația cu autoritățile competente ale statului membru în care își desfășoară activitățile. Drepturile de autor sunt protejate.

(11) Organismele de evaluare a conformității participă la activitățile de standardizare relevante și la activitățile grupului de coordonare a organismelor notificate înființat în temeiul legislației de armonizare relevante a Uniunii sau se asigură că personalul responsabil de îndeplinirea sarcinilor de evaluare a conformității din cadrul acestora este informat în legătură cu aceste activități și pune în aplicare ca orientare generală deciziile și documentele administrative produse ca rezultat al activității aceluia grup.

Articolul 26

Prezumția de conformitate a organismelor notificate

În cazul în care un organism de evaluare a conformității își demonstrează conformitatea cu criteriile prevăzute în standardele armonizate relevante sau în părți din acestea, ale căror referințe au fost publicate în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, se consideră că acesta este în conformitate cu cerințele prevăzute la articolul 25 în măsura în care standardele armonizate aplicabile vizează aceste cerințe.

Articolul 27

Filiale ale organismelor notificate și subcontractarea de către organismele notificate

(1) În cazul în care subcontractează anumite sarcini referitoare la evaluarea conformității sau recurge la o filială, un organism notificat se asigură că subcontractantul sau filiala îndeplinește cerințele stabilite la articolul 25 și informează autoritatea de notificare în acest sens.

(2) Organismele notificate preiau întreaga responsabilitate pentru sarcinile îndeplinite de subcontractanți sau filiale, oriunde ar fi acestea stabilite.

(3) Activitățile pot fi subcontractate sau realizate de o filială numai cu acordul clientului.

(4) Organismele notificate pun la dispoziția autorității de notificare documentele relevante privind evaluarea calificărilor subcontractantului sau ale filialei și a activităților executate de către aceștia în temeiul anexei II.

*Articolul 28***Cererea de notificare**

(1) Un organism de evaluare a conformității depune o cerere de notificare către autoritatea de notificare a statului membru în care este constituit.

(2) Cererea de notificare este însoțită de o descriere a activităților de evaluare a conformității, a modului sau modulelor de evaluare a conformității și a articolului pirotehnic sau a articolelor pirotehnice pentru care organismul se consideră a fi competent, precum și de un certificat de acreditare, în cazul în care există, eliberat de un organism național de acreditare care să ateste că organismul de evaluare a conformității satisface cerințele prevăzute la articolul 25.

(3) În cazul în care organismul respectiv de evaluare a conformității nu poate prezenta un certificat de acreditare, acesta prezintă autorității de notificare toate documentele justificative necesare pentru verificarea, recunoașterea și monitorizarea periodică a conformității acestuia cu cerințele prevăzute la articolul 25.

*Articolul 29***Procedura de notificare**

(1) Autoritățile de notificare pot notifica numai organismele de evaluare a conformității care au îndeplinit cerințele prevăzute la articolul 25.

(2) Acestea notifică Comisia și celelalte state membre folosind instrumentul de notificare electronică dezvoltat și gestionat de Comisie.

(3) Notificarea include detalii complete ale activităților de evaluare a conformității, ale modului sau modulelor de evaluare a conformității și ale articolului pirotehnic sau ale articolelor pirotehnice în cauză și atestarea competenței necesare.

(4) În cazul în care o notificare nu se bazează pe un certificat de acreditare menționat la articolul 28 alineatul (2), autoritatea de notificare prezintă Comisiei și celorlalte state membre documentele justificative care atestă competența organismului de evaluare a conformității și măsurile adoptate pentru a se asigura că organismul este monitorizat periodic și că va îndeplini în continuare cerințele prevăzute la articolul 25.

(5) Organismul în cauză poate îndeplini activitățile unui organism notificat numai dacă Comisia și celelalte state membre nu au ridicat obiecții în termen de două săptămâni de la notificare în cazul în care se utilizează un certificat de acreditare, și de două luni de la notificare, în cazul în care nu se utilizează acreditarea.

Numai un astfel de organism este considerat organism notificat în sensul prezentei directive.

(6) Autoritatea de notificare notifică Comisia și celelalte state membre în legătură cu orice modificări ulterioare relevante aduse notificării.

*Articolul 30***Numerele de identificare și listele organismelor notificate**

(1) Comisia atribuie un număr de identificare organismului notificat.

Comisia atribuie un singur astfel de număr, chiar dacă organismul este notificat în temeiul mai multor acte ale Uniunii.

(2) Comisia pune la dispoziția publicului lista organismelor notificate în temeiul prezentei directive, inclusiv numerele de identificare care le-au fost alocate, precum și activitățile pentru care acestea au fost notificate.

Comisia asigură actualizarea listei.

*Articolul 31***Modificări ale notificărilor**

(1) În cazul în care o autoritate de notificare a constatat sau a fost informată că un organism notificat nu mai respectă cerințele prevăzute la articolul 25 sau că acesta nu își îndeplinește obligațiile, autoritatea de notificare restricționează, suspendă sau retrage notificarea după caz, în funcție de gravitatea nerespectării cerințelor sau a neîndeplinirii obligațiilor. Aceasta informează de îndată Comisia și celelalte state membre în consecință.

(2) În caz de restricționare, suspendare sau retragere a notificării sau în cazul în care organismul notificat și-a încetat activitatea, statul membru notificator ia măsurile adecvate pentru a se asigura că dosarele organismului respectiv sunt fie prelucrate de un alt organism notificat, fie sunt puse la dispoziția autorităților competente de notificare și de supraveghere a pieței, la cererea acestora.

*Articolul 32***Contestarea competenței organismelor notificate**

(1) Comisia investighează toate cazurile cu privire la care are îndoieli sau cu privire la care i se atrage atenția asupra unor îndoieli privind competența unui organism notificat sau privind îndeplinirea, în continuare, de către un organism notificat a cerințelor și a responsabilităților care îi revin.

(2) Statul membru notificator prezintă Comisiei, la cerere, toate informațiile referitoare la temeiul notificării sau la menținerea competenței organismului notificat în cauză.

(3) Comisia se asigură că toate informațiile sensibile obținute pe parcursul investigațiilor sale sunt tratate confidențial.

(4) În cazul în care Comisia constată că un organism notificat nu respectă sau nu mai respectă cerințele pentru a fi notificat, Comisia adoptă un act de punere în aplicare prin care solicită statului membru notificator să ia măsurile corective necesare, inclusiv retragerea notificării, dacă este necesar.

Actul de punere în aplicare respectiv se adoptă în conformitate cu procedura de consultare prevăzută în articolul 44 alineatul (2).

Articolul 33

Obligații operaționale în sarcina organismelor notificate

(1) Organismele notificate efectuează evaluări ale conformității în conformitate cu procedurile de evaluare a conformității prevăzute în anexa II.

(2) Evaluările conformității sunt realizate în mod proporțional, evitând sarcinile inutile pentru operatorii economici. Organismele de evaluare a conformității își desfășoară activitatea ținând seama în mod corespunzător de dimensiunea unei întreprinderi, domeniul de activitate și structura acesteia, de gradul de complexitate a tehnologiei produsului în cauză, precum și de caracterul de serie sau de masă al procesului de producție.

În același timp, organismele de evaluare a conformității trebuie să respecte gradul de precizie și nivelul de protecție necesare pentru conformitatea articolului pirotehnic cu cerințele prezentei directive.

(3) Organismele notificate care efectuează evaluări ale conformității atribuie numere de înregistrare, identificând articolele pirotehnice care au făcut obiectul unei evaluări a conformității și producătorii lor, și țin un registru cu numerele de înregistrare ale articolelor pirotehnice în cazul cărora au emis certificate.

(4) În cazul în care un organism notificat constată că cerințele esențiale de securitate prevăzute în anexa I sau în standardele armonizate sau alte specificații tehnice corespunzătoare nu sunt îndeplinite de către un producător, acesta solicită producătorului să ia măsurile corective corespunzătoare și nu emite un certificat de conformitate.

(5) În cazul în care, pe parcursul monitorizării conformității, ulterior eliberării certificatului, un organism notificat constată că un articol pirotehnic nu mai este conform, acesta solicită producătorului să ia măsurile corective corespunzătoare și suspendă sau retrage certificatul, dacă este necesar.

(6) În cazul în care nu se iau măsuri corective sau acestea nu au efectul necesar, organismul notificat restricționează, suspendă sau retrage orice certificat, după caz.

Articolul 34

Căi de atac împotriva deciziilor organismelor notificate

Statele membre se asigură că este disponibilă o cale de atac împotriva deciziilor organismelor notificate.

Articolul 35

Obligații de informare în sarcina organismelor notificate

(1) Organismele notificate informează autoritatea de notificare în legătură cu:

(a) orice refuz, restricție, suspendare sau retragere a certificatelor;

(b) orice circumstanțe care afectează domeniul de aplicare și condițiile notificării;

(c) orice cerere de informare cu privire la activitățile de evaluare a conformității desfășurate, primită de la autoritățile de supraveghere a pieței;

(d) la cerere, activitățile de evaluare a conformității realizate în limita domeniului de aplicare a notificării și în legătură cu orice altă activitate realizată, inclusiv activități transfrontaliere și subcontractare.

(2) Organismele notificate oferă celorlalte organisme notificate în conformitate cu prezenta directivă care îndeplinesc activități similare de evaluare a conformității vizând aceleași articole pirotehnice informații relevante privind aspecte legate de rezultatele negative ale evaluărilor conformității și, la cerere, de rezultatele pozitive ale evaluărilor conformității.

Articolul 36

Schimbul de experiență

Comisia asigură organizarea unui schimb de experiență între autoritățile naționale ale statelor membre responsabile de politica privind notificarea.

Articolul 37

Coordonarea organismelor notificate

Comisia se asigură că sunt puse în aplicare și operate corect o coordonare și o cooperare corespunzătoare între organismele notificate în temeiul prezentei directive, sub forma unui forum al organismelor notificate.

Statele membre se asigură că organismele notificate de acestea participă la activitatea acelui forum, în mod direct sau prin intermediul unor reprezentanți desemnați.

CAPITOLUL 5

SUPRAVEGHEREA PIEȚEI UNIUNII, CONTROLUL ARTICOLELOR PIROTEHNICE CARE INTRĂ PE PIAȚA UNIUNII ȘI PROCEDURILE DE SALVGARDARE ALE UNIUNII*Articolul 38***Supravegherea pieței Uniunii și controlul articolelor pirotehnice care intră pe piața Uniunii**

(1) Statele membre iau toate măsurile corespunzătoare pentru a se asigura că articolele pirotehnice pot fi introduse pe piață numai dacă, atunci când sunt depozitate în mod corespunzător și utilizate în scopul pentru care au fost concepute, nu pun în pericol sănătatea și securitatea persoanelor.

(2) Articolul 15 alineatul (3) și articolele 16-29 din Regulamentul (CE) nr. 765/2008 se aplică articolelor pirotehnice.

(3) Statele membre informează anual Comisia cu privire la activitățile lor de supraveghere a pieței.

*Articolul 39***Procedura aplicabilă articolelor pirotehnice care prezintă un risc la nivel național**

(1) În cazul în care autoritățile de supraveghere a pieței dintr-un stat membru au suficiente motive să considere că un articol pirotehnic prezintă un risc pentru sănătatea sau securitatea persoanelor sau pentru alte aspecte ale protecției interesului public care intră sub incidența prezentei directive, acestea efectuează o evaluare cu privire la articolul pirotehnic în cauză, acoperind toate cerințele relevante stabilite în prezenta directivă. Operatorii economici relevanți cooperează cu autoritățile de supraveghere a pieței în acest scop, dacă este necesar.

În cazul în care, pe parcursul evaluării menționate la primul paragraf, autoritățile de supraveghere a pieței constată că articolul pirotehnic nu este conform cerințelor stabilite în prezenta directivă, ele solicită de îndată operatorului economic relevant să întreprindă toate acțiunile corective adecvate pentru a aduce articolul pirotehnic în conformitate cu acele cerințe sau să retragă articolul pirotehnic de pe piață sau să îl recheme în decursul unei perioade rezonabile, proporțională cu natura riscului, pe care o stabilesc acestea.

Autoritățile de supraveghere a pieței informează organismul notificat relevant în consecință.

Articolul 21 din Regulamentul (CE) nr. 765/2008 se aplică măsurilor menționate la al doilea paragraf de la prezentul alineat.

(2) În cazul în care autoritățile de supraveghere a pieței consideră că neconformitatea nu se limitează la teritoriul lor național, acestea informează Comisia și celelalte state membre cu privire la rezultatele evaluării și la acțiunile pe care le-au solicitat din partea operatorului economic.

(3) Operatorul economic se asigură că sunt întreprinse toate acțiunile corective adecvate pentru toate articolele pirotehnice vizate pe care acesta le-a pus la dispoziție pe piață în cadrul Uniunii.

(4) În cazul în care operatorul economic relevant nu întreprinde acțiunile corective adecvate în termenul menționat la alineatul (1) al doilea paragraf, autoritățile de supraveghere a pieței iau toate măsurile provizorii corespunzătoare pentru a interzice sau a restrânge punerea la dispoziție a articolului pirotehnic pe piața națională sau pentru a retrage sau a rechema articolul pirotehnic de pe piață.

Autoritățile de supraveghere a pieței informează de îndată Comisia și celelalte state membre cu privire la astfel de măsuri.

(5) Informațiile menționate la alineatul (4) al doilea paragraf includ toate detaliile disponibile, în special cu privire la datele necesare pentru a identifica articolul pirotehnic neconform, originea articolului pirotehnic, natura neconformității invocate și riscul implicat, natura și durata măsurilor naționale luate, precum și argumentele prezentate de operatorul economic relevant. Autoritățile de supraveghere a pieței indică, în special, dacă neconformitatea se datorează uneia dintre următoarele situații:

(a) articolul pirotehnic nu respectă cerințele cu privire la sănătatea sau securitatea persoanelor sau alte aspecte referitoare la protecția interesului public stabilite în prezenta directivă; sau

(b) există deficiențe ale standardelor armonizate menționate la articolul 16 care conferă prezumția de conformitate.

(6) Statele membre, altele decât statul membru care a inițiat procedura în temeiul prezentului articol, informează de îndată Comisia și celelalte state membre cu privire la măsurile adoptate și informațiile suplimentare referitoare la neconformitatea articolului pirotehnic în cauză, aflate la dispoziția lor, și cu privire la obiecțiile lor, în caz de dezacord cu măsura națională adoptată.

(7) În cazul în care, în termen de trei luni de la primirea informațiilor menționate la alineatul (4) al doilea paragraf, niciun stat membru sau Comisia nu a ridicat obiecții cu privire la o măsură provizorie luată de un stat membru, măsura este considerată justificată.

(8) Statele membre se asigură că se iau fără întârziere măsurile restrictive adecvate, cum ar fi retragerea articolului pirotehnic de pe piață, în legătură cu articolul pirotehnic în cauză.

Articolul 40

Procedura de salvagardare la nivelul Uniunii

(1) În cazul în care, la finalizarea procedurii prevăzute la articolul 39 alineatele (3) și (4), se ridică obiecții la adresa unor măsuri luate de un stat membru sau în cazul în care Comisia consideră că astfel de măsuri contravin legislației Uniunii, Comisia inițiază de îndată consultări cu statele membre și operatorul (operatorii) economic(i) relevant (relevanți) și evaluează măsura națională. Pe baza rezultatelor evaluării respective, Comisia adoptă un act de punere în aplicare prin care stabilește dacă măsura națională este justificată sau nu.

Comisia adresează decizia sa tuturor statelor membre și o comunică de îndată acestora și operatorului (operatorilor) economic(i) relevant (relevanți).

(2) În cazul în care măsura națională este considerată justificată, toate statele membre iau măsurile care se impun pentru a se asigura că articolul pirotehnic neconform este retras de pe piața lor națională și informează Comisia în consecință. În cazul în care măsura națională este considerată nejustificată, statul membru în cauză retrage măsura respectivă.

(3) Atunci când măsura națională este considerată justificată și neconformitatea articolului pirotehnic este atribuită unei deficiențe a standardelor armonizate menționate la articolul 39 alineatul (5) litera (b) din prezenta directivă, Comisia aplică procedura prevăzută la articolul 11 din Regulamentul (UE) nr. 1025/2012.

Articolul 41

Articolele pirotehnice conforme care prezintă un risc în materie de sănătate sau securitate

(1) În cazul în care, în urma efectuării unei evaluări în conformitate cu articolul 39 alineatul (1), un stat membru constată că, deși un articol pirotehnic este în conformitate cu prezenta directivă, acesta prezintă un risc pentru sănătatea sau securitatea persoanelor sau pentru protecția altor aspecte de interes public, acesta solicită operatorului economic respectiv să ia toate măsurile corespunzătoare pentru a se asigura că articolul pirotehnic în cauză, în momentul introducerii pe piață, nu mai prezintă respectivul risc sau pentru a retrage articolul pirotehnic de pe piață sau a-l rechema într-un termen rezonabil, proporțional cu natura riscului, indicat de statul membru în cauză.

(2) Operatorul economic garantează că sunt întreprinse acțiuni corective pentru toate articolele pirotehnice vizate pe care acesta le-a pus la dispoziție pe piață în cadrul Uniunii.

(3) Statul membru informează de îndată Comisia și celelalte state membre. Informațiile includ toate detaliile disponibile, în special datele necesare pentru identificarea articolului pirotehnic respectiv, originea și lanțul de aprovizionare aferent articolului pirotehnic, natura riscului implicat, natura și durata măsurilor naționale luate.

(4) Comisia inițiază fără întârziere consultări cu statele membre și cu operatorul (operatorii) economic(i) relevant (relevanți) și procedează la evaluarea măsurilor naționale luate. Pe baza rezultatelor evaluării respective, Comisia decide, prin intermediul actelor de punere în aplicare, dacă măsura națională este sau nu justificată, și, după caz, propune măsuri adecvate.

Actele de punere în aplicare menționate la primul paragraf se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 44 alineatul (3).

Din motive imperioase de urgență justificate în mod corespunzător referitoare la protecția sănătății și securității persoanelor, Comisia adoptă acte de punere în aplicare imediat aplicabile, în conformitate cu procedura menționată la articolul 44 alineatul (4).

(5) Comisia adresează decizia sa tuturor statelor membre și o comunică de îndată acestora și operatorului (operatorilor) economic(i) relevant (relevanți).

Articolul 42

Neconformitatea formală

(1) Fără a aduce atingere articolului 39, un stat membru solicită operatorului economic vizat să pună capăt neconformității respective, în cazul în care constată una dintre situațiile următoare:

(a) marcajul CE a fost aplicat prin încălcarea articolului 30 din Regulamentul (CE) nr. 765/2008 sau a articolului 20 din prezenta directivă;

(b) marcajul CE nu a fost aplicat;

(c) numărul de identificare al organismului notificat, în cazul în care organismul respectiv intervine în etapa de control al producției, a fost aplicat prin încălcarea articolului 20 sau nu a fost aplicat;

(d) declarația UE de conformitate nu a fost întocmită;

(e) declarația UE de conformitate nu a fost întocmită corect;

(f) documentația tehnică nu este disponibilă sau este incompletă;

(g) informațiile menționate la articolul 8 alineatul (6) sau la articolul 12 alineatul (3) lipsesc, sunt false sau incomplete;

(h) nu sunt îndeplinite orice alte cerințe administrative prevăzute la articolul 8 sau la articolul 12.

(2) În cazul în care neconformitatea menționată la alineatul (1) se menține, statul membru în cauză ia toate măsurile corespunzătoare pentru a restricționa sau a interzice punerea la dispoziție pe piață a articolului pirotehnic sau pentru a se asigura că acesta este rechemat sau retras de pe piață.

CAPITOLUL 6

COMPETENȚE DE EXECUTARE

Articolul 43

Acte de punere în aplicare

Comisia stabilește, prin intermediul actelor de punere în aplicare:

- (a) sistemul de numerotare uniform menționat la articolul 9 alineatul (1) și aspectele practice legate de registrul menționat la articolul 33 alineatul (3);
- (b) aspectele practice referitoare la colectarea și actualizarea cu regularitate a datelor privind accidente legate de articole pirotehnice.

Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 44 alineatul (3).

Articolul 44

Procedura comitetelor

- (1) Comisia este asistată de Comitetul privind articolele pirotehnice. Acesta este un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.
- (2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 4 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.
- (3) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.
- (4) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 8 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011, coroborat cu articolul 5 din respectivul regulament.
- (5) Comitetul este consultat de către Comisie cu privire la orice aspect pentru care se impune consultarea experților din domeniu în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1025/2012 sau al oricărui act legislativ al Uniunii.

Comitetul poate, de asemenea, examina orice alt aspect privind punerea în aplicare a prezentei directive, semnalat fie de către președinte fie de către un reprezentant al unui stat membru, în conformitate cu regulamentul său de procedură.

CAPITOLUL 7

DISPOZIȚII TRANZITORII ȘI FINALE

Articolul 45

Sancțiuni

Statele membre stabilesc regimul sancțiunilor aplicabile în cazul încălcării de către operatorii economici a dispozițiilor de drept intern adoptate în temeiul prezentei directive și iau toate măsurile necesare pentru a asigura aplicarea acestora. Pentru încălcările grave, aceste norme pot prevedea sancțiuni penale.

Sancțiunile prevăzute sunt eficiente, proporționale și cu efect de descurajare.

Articolul 46

Dispoziții tranzitorii

- (1) Statele membre nu împiedică punerea la dispoziție pe piață a articolelor pirotehnice care sunt conforme cu Directiva 2007/23/CE și care au fost introduse pe piață înainte de 1 iulie 2015.
- (2) Autorizațiile naționale pentru articolele pirotehnice de divertisment din categoriile F1, F2 și F3, acordate înainte de 4 iulie 2010 rămân valabile pe teritoriul statului membru care a acordat autorizația până la 4 iulie 2017 sau până la data expirării, oricare din acestea ce survine mai devreme.
- (3) Autorizațiile naționale pentru alte articole pirotehnice, pentru articolele pirotehnice de divertisment din categoria F4 și pentru articolele pirotehnice de scenă acordate înainte de 4 iulie 2013 rămân valabile pe teritoriul statului membru care a acordat autorizația până la 4 iulie 2017 sau până la data expirării, oricare din acestea ce survine mai devreme.
- (4) Prin derogare de la alineatul (3), autorizațiile naționale pentru articolele pirotehnice destinate vehiculelor, inclusiv ca piese de schimb, acordate înainte de 4 iulie 2013 rămân valabile până la expirare.
- (5) Certificatele eliberate în temeiul Directivei 2007/23/CE sunt valabile în temeiul prezentei directive.

Articolul 47

Transpunerea

- (1) Statele membre adoptă și publică până la 30 iunie 2015, actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma articolului 3 punctele 7, 12, 13 și 15-22, articolului 4 alineatul (1), articolului 5, articolului 7 alineatul (4), articolului 8 alineatele (2)-(9), articolului 9, articolului 10 alineatul (2), articolului 11 alineatele (1) și (3), articolelor 12-16, articolelor 18-29, articolelor 31-35, articolului 37, articolului 38 alineatele (1) și (2), articolelor 39-42, articolului 45, articolului 46 și anexelor I, II și III. Statele membre comunică de îndată textele acestor măsuri Comisiei.

Statele membre aplică măsurile respective de la 1 iulie 2015.

(2) Prin derogare de la alineatul (1), statele membre adoptă și publică, până la 3 octombrie 2013, actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma punctului 4 din anexa I. Statele membre comunică de îndată Comisiei textele acestor măsuri. Statele membre pun în aplicare aceste măsuri de la 4 iulie 2013.

(3) Atunci când statele membre adoptă măsurile menționate la alineatele (1) și (2), acestea conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Acestea includ, de asemenea, o mențiune conform căreia trimerile la directiva abrogată prin prezenta directivă, existente în actele cu putere de lege și actele administrative, se interpretează ca trimeri la prezenta directivă. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri și modul în care este formulată mențiunea respectivă.

(4) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 48

Abrogare

Directiva 2007/23/CE, astfel cum a fost modificată prin actul menționat în anexa IV partea A, se abrogă de la 1 iulie 2015, fără a aduce atingere obligațiilor statelor membre în ceea ce privește termenele de transpunere în legislația națională și de aplicare a directivei stabilite în anexa IV partea B.

Prin derogare de la primul paragraf al prezentului articol, punctul 4 din anexa I la Directiva 2007/23/CE se abrogă de la 4 iulie 2013.

Trimerile la directiva abrogată se interpretează ca trimeri la prezenta directivă și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa V.

Articolul 49

Intrarea în vigoare și aplicarea

Prezenta directivă intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 1, articolul 2, articolul 3 punctele 1-6, 8-11 și 14, articolul 4 alineatele (2), (3) și (4), articolul 6, articolul 7 alineatele (1), (2) și (3), articolul 8 alineatul (1), articolul 10 alineatele (1), (3) și (4), articolul 11 alineatul (2), articolele 17, 30 și 36, articolul 38 alineatul (3), articolele 43 și 44 și anexele IV și V se aplică de la 1 iulie 2015.

Articolul 50

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Strasbourg, 12 iunie 2013.

Pentru Parlamentul European

Președintele

M. SCHULZ

Pentru Consiliu

Președintele

L. CREIGHTON

ANEXA I

CERINȚE ESENȚIALE DE SECURITATE

1. Fiecare articol pirotehnic trebuie să îndeplinească caracteristicile de funcționare specificate de producător organismului notificat, pentru a asigura cel mai mare grad de securitate și de fiabilitate posibil.
2. Fiecare articol pirotehnic trebuie să fie proiectat și produs în așa fel încât să poată fi eliminat în siguranță printr-un proces adecvat, cu efecte negative minime asupra mediului.
3. Fiecare articol pirotehnic trebuie să funcționeze corect atunci când este folosit în scopul în care a fost produs.

Fiecare articol pirotehnic trebuie testat în condiții reale. Dacă acest lucru nu se poate face într-un laborator, testele trebuie efectuate în condițiile în care articolul pirotehnic urmează să fie utilizat.

Următoarele informații și proprietăți trebuie să fie luate în considerare sau testate, în cazurile în care sunt aplicabile:

- (a) proiectarea, producerea și proprietățile caracteristice, inclusiv compoziția chimică amănunțită (masa și proporțiile substanțelor utilizate), precum și dimensiunile;
- (b) stabilitatea fizică și chimică a articolului pirotehnic în toate condițiile de mediu normale și previzibile;
- (c) sensibilitatea la condiții normale și previzibile de manipulare și transport;
- (d) compatibilitatea tuturor componentelor în ceea ce privește stabilitatea lor chimică;
- (e) rezistența articolului pirotehnic la umezeală, atunci când acesta este destinat utilizării într-un mediu umed sau în prezența apei și când umezeala poate să influențeze nefavorabil securitatea sau fiabilitatea acestuia;
- (f) rezistența la temperaturi scăzute și ridicate, atunci când articolul pirotehnic este destinat depozitării sau utilizării la astfel de temperaturi și când răcirea sau încălzirea uneia dintre componente sau a articolului pirotehnic în întregime poate să influențeze în mod nefavorabil securitatea sau fiabilitatea acestuia;
- (g) caracteristicile de securitate destinate să evite declanșarea sau aprinderea intempestivă sau accidentală;
- (h) instrucțiuni corespunzătoare și, dacă este cazul, marcaje referitoare la securitatea manipulării, a depozitării, a utilizării (inclusiv distanțele de securitate) și a eliminării;
- (i) posibilitatea articolului pirotehnic, a ambalajului acestuia sau a altor componente de a suporta deteriorarea survenită în condiții de depozitare normale și previzibile;
- (j) indicarea tuturor dispozitivelor și a accesoriilor necesare, precum și a instrucțiunilor de folosire necesare pentru funcționarea în condiții de securitate a articolului pirotehnic.

În timpul transportului și al manipulării normale, articolele pirotehnice ar trebui să fie însoțite de descrierea compoziției lor pirotehnice, cu excepția cazului în care aceste informații sunt specificate în instrucțiunile producătorului.

4. Articolele pirotehnice trebuie să nu conțină explozivi cu detonare, alții decât pulberea neagră și compozițiile folosite pentru efecte luminoase, cu excepția articolelor pirotehnice din categoriile P1, P2, T2 și a articolelor pirotehnice de divertisment din categoria F4 care îndeplinesc următoarele condiții:
 - (a) explozivul cu detonare nu poate fi extras cu ușurință din articolul pirotehnic;
 - (b) pentru categoria P1, articolul pirotehnic nu poate funcționa ca detonant, sau nu poate iniția, astfel cum a fost proiectat și fabricat, explozivi secundari;
 - (c) pentru categoriile F4, T2 și P2, articolul pirotehnic este conceput și destinat să nu funcționeze ca detonant sau, dacă este conceput să detoneze, nu poate iniția, astfel cum a fost proiectat și fabricat, explozivi secundari.

5. Diferitele grupuri de articole pirotehnice trebuie să îndeplinească, de asemenea, cel puțin următoarele cerințe:

A. Articole pirotehnice de divertisment

1. Producătorul trebuie să încadreze articolele pirotehnice de divertisment în categorii diferite, în conformitate cu articolul 6, caracterizate prin cantitatea echivalentă netă de exploziv, distanțele de securitate, nivelul de zgomot sau alte caracteristici similare. Categoria trebuie să fie indicată clar pe etichetă.

(a) Pentru articolele pirotehnice de divertisment din categoria F1 trebuie să fie îndeplinite următoarele condiții:

- (i) distanța de securitate trebuie să fie de cel puțin 1 m. Cu toate acestea, dacă este necesar, distanța de securitate poate fi mai mică;
- (ii) nivelul maxim de zgomot nu trebuie să depășească 120 dB (A, imp) sau un nivel echivalent de zgomot, astfel cum este măsurat printr-o altă metodă adecvată, la distanța de securitate;
- (iii) categoria F1 nu trebuie să cuprindă petarde, baterii de petarde, petarde luminoase și baterii de petarde luminoase;
- (iv) pocnitorile din categoria F1 nu trebuie să conțină mai mult de 2,5 mg de fulminat de argint.

(b) Pentru articolele pirotehnice de divertisment din categoria F2 trebuie să fie îndeplinite următoarele condiții:

- (i) distanța de securitate trebuie să fie de cel puțin 8 m. Cu toate acestea, dacă este necesar, distanța de securitate poate fi mai mică;
- (ii) nivelul maxim de zgomot nu trebuie să depășească 120 dB (A, imp) sau un nivel echivalent de zgomot, astfel cum este măsurat printr-o altă metodă adecvată, la distanța de securitate.

(c) Pentru articolele pirotehnice de divertisment din categoria F3 trebuie să fie îndeplinite următoarele condiții:

- (i) distanța de securitate trebuie să fie de cel puțin 15 m. Cu toate acestea, dacă este necesar, distanța de securitate poate fi mai mică;
- (ii) nivelul maxim de zgomot nu trebuie să depășească 120 dB (A, imp) sau un nivel echivalent de zgomot, astfel cum este măsurat printr-o altă metodă adecvată, la distanța de securitate.

2. Articolele pirotehnice de divertisment pot conține numai materiale care reduc riscurile pe care le prezintă proiectarea de fragmente pentru sănătate, bunuri și mediu.

3. Metoda de aprindere trebuie să fie clar vizibilă sau trebuie să fie indicată prin etichetare sau instrucțiuni.

4. Articolele pirotehnice de divertisment nu trebuie să aibă o traiectorie necontrolată și imprevizibilă.

5. Articolele pirotehnice de divertisment din categoriile F1, F2 și F3 trebuie să fie protejate împotriva aprinderii accidentale printr-un capac de protecție, prin ambalare sau prin construcția articolului pirotehnic. Articolele pirotehnice de divertisment din categoria F4 trebuie să fie protejate împotriva aprinderii accidentale prin metodele indicate de către producător.

B. Alte articole pirotehnice

1. Articolele pirotehnice trebuie să fie proiectate astfel încât să reducă la minimum riscurile în condiții de utilizare normală pentru sănătate, bunuri și mediu.

2. Metoda de aprindere trebuie să fie clar vizibilă sau trebuie să fie indicată prin etichetare sau instrucțiuni.

3. Articolul pirotehnic trebuie să fie proiectat astfel încât să reducă riscurile pe care le prezintă proiectarea de fragmente pentru sănătate, bunuri și mediu în caz de aprindere accidentală.

4. Dacă este cazul, articolul pirotehnic trebuie să funcționeze corect până la data de expirare indicată de către producător.

C. Dispozitive de aprindere

1. Dispozitivele de aprindere trebuie să poată fi declanșate în mod fiabil și să aibă o capacitate de declanșare suficientă în toate situațiile de utilizare în condiții normale și previzibile.

2. Dispozitivele de aprindere trebuie să fie protejate împotriva descărcărilor electrostatice în condiții de depozitare și utilizare normale și previzibile.

3. Aprinzătoarele electrice trebuie să fie protejate împotriva câmpurilor electromagnetice în condiții de depozitare și utilizare normale și previzibile.
 4. Învelișul fiturilor trebuie să aibă o rezistență mecanică adecvată și să protejeze în mod adecvat încărcătura explozivă atunci când aceasta este expusă la solicitări mecanice normale și previzibile.
 5. Parametrii care determină timpii de ardere a fitilelor trebuie să fie furnizați împreună cu articolul pirotehnic.
 6. Caracteristicile electrice ale aprinzătoarelor electrice (de exemplu, curent minim de funcționare, rezistență etc.) trebuie să fie furnizate împreună cu articolul pirotehnic.
 7. Reoforii aprinzătoarelor electrice trebuie să aibă o izolație și o rezistență mecanică suficiente, inclusiv în ceea ce privește soliditatea legăturii cu aprinzătorul, ținând seama de destinația acestora.
-

ANEXA II

PROCEDURI DE EVALUARE A CONFORMITĂȚII

MODULUL B: Examinarea UE de tip

1. Examinarea UE de tip este cea parte a procedurii de evaluare a conformității prin care un organism notificat examinează proiectul tehnic al unui articol pirotehnic și verifică și atestă dacă proiectul tehnic al articolului pirotehnic respectă cerințele prezentei directive, care i se aplică.
2. Examinarea UE de tip este efectuată prin evaluarea caracterului adecvat al proiectului tehnic al articolului pirotehnic prin examinarea documentației tehnice și a documentelor justificative prevăzute la punctul 3, precum și prin examinarea unui model de produs complet, reprezentativ pentru producția luată în considerare (combinație între tipul de producție și tipul de proiect).
3. Producătorul înaintează o cerere pentru examinarea UE de tip către un singur organism notificat ales de către acesta.

Cererea cuprinde:

- (a) denumirea și adresa producătorului;
- (b) o declarație scrisă în care se specifică faptul că aceeași cerere nu a mai fost depusă la un alt organism notificat;
- (c) documentația tehnică. Documentația tehnică permite evaluarea articolului pirotehnic din punctul de vedere al conformității cu cerințele aplicabile ale prezentei directive și include o analiză adecvată și o evaluare a riscului (riscurilor). Documentația tehnică specifică cerințele aplicabile și acoperă, în măsura în care este acest lucru relevant pentru evaluare, proiectarea, fabricarea și funcționarea articolului pirotehnic. Documentația tehnică cuprinde, unde este cazul, cel puțin următoarele elemente:
 - (i) o descriere generală a articolului pirotehnic;
 - (ii) desene de concepție și execuție și scheme ale componentelor, ale subansamblurilor, ale circuitelor etc.;
 - (iii) descrierile și explicațiile necesare pentru înțelegerea desenelor și schemelor respective și pentru funcționarea articolului pirotehnic;
 - (iv) lista standardelor armonizate aplicate integral sau parțial, ale căror referințe au fost publicate în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, iar în cazurile în care aceste standarde armonizate nu au fost aplicate, o descriere a soluțiilor adoptate pentru îndeplinirea cerințelor esențiale de securitate ale prezentei directive, inclusiv o listă a altor specificații tehnice relevante aplicate. În cazul unor standarde armonizate aplicate parțial, documentația tehnică menționează acele părți care au fost aplicate;
 - (v) rezultatele calculelor de proiectare efectuate, rezultatele verificărilor efectuate etc.;
 - (vi) rapoartele de testare;
- (d) modelele, reprezentative pentru producția preconizată. Organismul notificat poate solicita modele suplimentare, în cazul în care acest lucru este necesar pentru realizarea programului de testare;
- (e) documente justificative privind caracterul adecvat al soluției proiectului tehnic. Aceste documente justificative menționează orice document care a fost utilizat, în special atunci când standardele relevante armonizate nu au fost aplicate în întregime. Documentele justificative includ, în cazul în care este necesar, rezultatele testelor efectuate, în conformitate cu alte specificații tehnice relevante, de laboratorul corespunzător al producătorului, sau de un alt laborator de testare în numele producătorului și pe răspunderea acestuia.

4. Organismul notificat

Pentru articolul pirotehnic:

- 4.1. examinează documentația tehnică și documentele justificative pentru a evalua caracterul adecvat al proiectului tehnic al articolului pirotehnic.

Pentru model(e):

- 4.2. verifică dacă modelul (modelele) a (au) fost produs(e) în conformitate cu documentația tehnică și identifică elementele proiectate conform dispozițiilor aplicabile ale standardelor armonizate relevante, precum și elementele proiectate în conformitate cu alte specificații tehnice relevante;
- 4.3. efectuează examinările și testele corespunzătoare sau dispune efectuarea lor pentru a verifica dacă, în cazul în care producătorul a decis să aplice soluțiile din standardele armonizate relevante, acestea au fost aplicate corect;
- 4.4. efectuează examinările și testele corespunzătoare sau dispune efectuarea lor, pentru a verifica, în cazul în care nu au fost aplicate soluțiile din standardele armonizate, dacă soluțiile adoptate de către producător, inclusiv alte specificații tehnice relevante aplicate, satisfac cerințele esențiale de securitate corespunzătoare ale prezentei directive;
- 4.5. convine cu producătorul asupra unui loc unde se vor efectua controalele și testele.
5. Organismul notificat întocmește un raport de evaluare care evidențiază activitățile întreprinse, conform punctului 4, precum și rezultatele acestora. Fără a aduce atingere obligațiilor sale față de autoritățile de notificare, organismul notificat nu divulgă conținutul acestui raport, în întregime sau parțial, decât cu acordul producătorului.
6. Atunci când tipul este conform cu cerințele prezentei directive care se aplică articolului pirotehnic în cauză, organismul notificat îi eliberează producătorului un certificat de examinare UE de tip. Certificatul respectiv cuprinde denumirea și adresa producătorului, concluziile examinării, condițiile (în cazul în care există) pentru valabilitatea sa și datele necesare pentru identificarea tipului certificat. Certificatul de examinare UE de tip poate avea atașată una sau mai multe anexe.

Certificatul de examinare UE de tip și anexele sale conțin toate informațiile relevante care permit evaluarea conformității cu tipul examinat a articolelor pirotehnice fabricate și care permit controlul în utilizare.

În cazul în care tipul nu satisface cerințele aplicabile ale prezentei directive, organismul notificat refuză emiterea unui certificat de examinare UE de tip și informează solicitantul în consecință, motivând refuzul său în mod amănunțit.

7. Organismul notificat se va informa permanent în legătură cu orice modificări ale stadiului actual al tehnologiei general recunoscut care indică faptul că tipul aprobat poate să nu mai fie conform cu cerințele aplicabile ale prezentei directive și stabilește dacă aceste modificări necesită investigații aprofundate. În acest caz, organismul notificat informează în consecință producătorul.

Producătorul informează organismul notificat care deține documentația tehnică referitoare la certificatul de examinare UE de tip cu privire la toate modificările tipului certificat, care pot influența conformitatea articolului pirotehnic cu cerințele esențiale de securitate din prezenta directivă sau cu condițiile de valabilitate ale certificatului respectiv. Astfel de modificări necesită aprobare suplimentară sub forma unei completări la certificatul inițial de examinare UE de tip.

8. Fiecare organism notificat își informează autoritățile de notificare cu privire la certificatele de examinare UE de tip și/sau orice completări aduse acestora pe care le-a emis sau retras și pune la dispoziția autorităților sale de notificare, periodic sau la cerere, lista acestor certificate și/sau a oricăror suplimente la acestea refuzate, suspendate sau restricționate în alt mod.

Fiecare organism notificat informează celelalte organisme notificate în legătură cu certificatele de examinare UE de tip și/sau orice suplimente la acestea pe care le-a refuzat, retras, suspendat sau restricționat în alt mod și, la cerere, în legătură cu astfel de certificate și/sau suplimentele la acestea pe care le-a emis.

Comisia, statele membre și celelalte organisme notificate pot obține, la cerere, o copie a certificatelor de examinare UE de tip și/sau a suplimentelor la acestea. Pe baza unei cereri, Comisia și statele membre pot obține o copie a documentației tehnice și a rezultatelor examinărilor efectuate de organismul notificat. Organismul notificat păstrează un exemplar al certificatului de examinare UE de tip, al anexelor și suplimentelor acestuia, precum și dosarul tehnic incluzând documentația depusă de producător, până la expirarea valabilității certificatului respectiv.

9. Producătorul păstrează la dispoziția autorităților naționale un exemplar al certificatului de examinare UE de tip, al anexelor și al suplimentelor acestuia, împreună cu documentația tehnică, pe o perioadă de 10 ani după introducerea pe piață a articolului pirotehnic.

MODULUL C2: Conformitate cu tipul bazată pe controlul intern al producției plus verificări supravegheate ale produsului la intervale aleatorii

1. Conformitatea cu tipul bazată pe controlul intern al producției plus verificări supravegheate ale produsului la intervale aleatorii este cea parte dintr-o procedură de evaluare a conformității prin care producătorul îndeplinește obligațiile prevăzute la punctele 2, 3 și 4 și asigură și declară pe răspunderea sa exclusivă că articolele pirotehnice în cauză sunt conforme cu tipul descris în certificatul de examinare UE de tip și îndeplinesc cerințele prezentei directive, care li se aplică.

2. Fabricația

Producătorul ia toate măsurile necesare pentru ca procesul de fabricație și monitorizarea acestuia să asigure conformitatea articolelor pirotehnice fabricate cu tipul descris în certificatul de examinare UE de tip și cu cerințele prezentei directive care se aplică acestora.

3. Controlul produselor

Un organism notificat ales de producător realizează controlul produselor sau dispune efectuarea controlului la intervale aleatorii determinate de el, pentru verificarea calității controlului intern al articolelor pirotehnice, ținând seama, printre altele, de complexitatea tehnologică a articolelor pirotehnice și de volumul producției. Se examinează un eșantion adecvat de produse finite, prelevate la fața locului de către organismul notificat înainte de a fi introduse pe piață, și se efectuează testele corespunzătoare, astfel cum sunt menționate în părțile relevante ale standardelor armonizate, sau teste echivalente prevăzute în alte specificații tehnice relevante, având ca scop verificarea conformității articolului pirotehnic cu tipul descris în certificatul de examinare UE de tip și cu cerințele relevante ale prezentei directive. Atunci când un eșantion nu este conform cu nivelul de calitate acceptabil, organismul ia măsurile care se impun.

Procedura de eșantionare necesară pentru aprobare este menită să stabilească dacă procesul de fabricație a articolului pirotehnic respectiv se încadrează în limitele acceptabile, în vederea garantării conformității articolului pirotehnic.

Producătorul, în cursul procesului de fabricație și pe răspunderea organismului notificat, aplică numărul de identificare al organismului notificat.

4. Marcajul CE și declarația UE de conformitate

- 4.1. Producătorul aplică marcajul CE pe fiecare articol pirotehnic în parte care este conform tipului descris în certificatul de examinare UE de tip și care respectă cerințele aplicabile ale prezentei directive.
- 4.2. Producătorul întocmește o declarație UE de conformitate scrisă pentru fiecare model de produs și o păstrează la dispoziția autorităților naționale pe o perioadă de 10 ani după introducerea pe piață a articolului pirotehnic. Declarația UE de conformitate precizează articolul pirotehnic pentru care a fost întocmită.

O copie a declarației UE de conformitate este pusă la dispoziția autorităților relevante, la cerere.

MODULUL D: Conformitatea cu tipul bazată pe asigurarea calității procesului de producție

1. Conformitatea cu tipul bazată pe asigurarea calității procesului de producție este cea parte din procedura de evaluare a conformității prin care producătorul îndeplinește obligațiile prevăzute la punctele 2 și 5 și garantează și declară pe răspunderea sa exclusivă că articolele pirotehnice în cauză sunt în conformitate cu tipul descris în certificatul de examinare UE de tip și respectă cerințele prezentei directive, care li se aplică.

2. Fabricația

Producătorul utilizează un sistem de calitate certificat pentru producție, inspecția produsului finit și testarea articolelor pirotehnice în cauză așa cum se prevede la punctul 3 și este supus supravegherii astfel cum se menționează la punctul 4.

3. Sistemul de calitate

- 3.1. Producătorul depune la organismul notificat ales de el o cerere de evaluare a sistemului său de calitate pentru articolele pirotehnice în cauză.

Cererea cuprinde:

- (a) denumirea și adresa producătorului;
- (b) o declarație scrisă care arată că această cerere nu a mai fost înaintată către nici un alt organism notificat;
- (c) toate informațiile relevante pentru categoria de articole pirotehnice în cauză;

(d) documentația referitoare la sistemul de calitate;

(e) documentația tehnică a tipului omologat și o copie a certificatului de examinare UE de tip.

- 3.2. Sistemul de calitate asigură faptul că articolele pirotehnice sunt conforme tipului descris în certificatul de examinare UE de tip și respectă cerințele prezentei directive, care li se aplică.

Toate elementele, cerințele și dispozițiile adoptate de producător sunt documentate sistematic și ordonat, sub forma unor ansambluri de măsuri, proceduri și instrucțiuni scrise. Documentația privind sistemul de calitate permite o interpretare uniformă a programelor, a planurilor, a manualelor și a documentelor de asigurare a calității.

Documentația cuprinde, în special, o descriere adecvată:

- (a) a obiectivelor privind calitatea și a structurii organizatorice, a responsabilităților și a atribuțiilor conducerii cu privire la calitatea produsului;
- (b) a tehnicilor, a proceselor și a acțiunilor sistematice corespunzătoare de producție, de control al calității și de asigurare a calității care vor fi utilizate;
- (c) a examinărilor și a testelor care vor fi efectuate înaintea, în timpul și după producție, precum și a frecvenței efectuării acestora;
- (d) a documentelor privind calitatea, cum ar fi rapoartele de inspecție și datele privind testarea, datele privind etalonarea, rapoartele privind calificarea referitoare la personalul implicat etc.; precum și
- (e) a mijloacelor de supraveghere a atingerii nivelului corespunzător de calitate a produsului și a funcționării eficiente a sistemului de calitate.

- 3.3. Organismul notificat evaluează sistemul de calitate pentru a determina dacă acesta îndeplinește cerințele menționate la punctul 3.2.

Acesta prezumă conformitatea cu aceste cerințe în ceea ce privește elementele sistemului de calitate care respectă specificațiile corespunzătoare ale standardului armonizat relevant.

Pe lângă experiența în sisteme de management al calității, echipa de audit deține cel puțin un membru cu experiență de evaluare în domeniul produsului relevant și al tehnologiei produsului în cauză și cunoștințe ale cerințelor aplicabile ale prezentei directive. Auditul include o vizită de evaluare la sediul producătorului. Echipa de audit analizează documentația tehnică menționată la punctul 3.1 litera (e), pentru verificarea capacității producătorului de a identifica cerințele relevante ale prezentei directive și de a realiza examinările necesare cu scopul de a asigura conformitatea articolului pirotehnic cu cerințele respective.

Decizia este comunicată producătorului. Notificarea conține concluziile procesului de audit și decizia justificată a evaluării.

- 3.4. Producătorul se angajează să îndeplinească obligațiile impuse de sistemul de calitate certificat și să îl mențină adecvat și eficient.

- 3.5. Producătorul informează organismul notificat care a certificat sistemul său de calitate cu privire la orice modificare preconizată a sistemului de calitate.

Organismul notificat evaluează orice modificări propuse și decide dacă sistemul de calitate astfel modificat continuă să îndeplinească cerințele menționate la punctul 3.2 sau este necesară o nouă evaluare.

Organismul notificat notifică producătorului decizia sa. Notificarea cuprinde concluziile examinării și decizia de evaluare motivată.

4. Supravegherea sub responsabilitatea organismului notificat

- 4.1. Supravegherea are rolul de a garanta că producătorul îndeplinește întocmai obligațiile care rezultă din sistemul de calitate certificat.

- 4.2. Producătorul permite, în scopul evaluării, accesul organismului notificat la locurile de fabricare, control, testare și depozitare, furnizând acestuia toate informațiile necesare, în special:

- (a) documentația privind sistemul de calitate;

- (b) documentele privind calitatea, cum ar fi rapoartele de inspecție și datele privind testarea, datele privind etalonnarea, rapoartele privind calificarea referitoare la personalul implicat etc.
- 4.3. Organismul notificat efectuează audituri periodice, pentru a se asigura că producătorul menține și aplică sistemul de calitate și furnizează producătorului un raport de audit.
- 4.4. De asemenea, organismul notificat poate efectua vizite inopinate producătorului. În timpul unor astfel de vizite, dacă este necesar, organismul notificat poate efectua sau poate dispune efectuarea unor teste privind produsele, pentru a verifica buna funcționare a sistemului de calitate. Organismul notificat furnizează producătorului un raport privind vizita și, în cazul efectuării unor teste, un raport de testare.
5. Marcajul CE și declarația UE de conformitate
- 5.1. Producătorul aplică marcajul CE și, sub responsabilitatea organismului notificat menționat la punctul 3.1, numărul de identificare al acestuia pe fiecare articol pirotehnic în parte care este conform tipului descris în certificatul de examinare UE de tip și care respectă cerințele aplicabile ale prezentei directive.
- 5.2. Producătorul întocmește o declarație UE scrisă de conformitate pentru fiecare model de produs și o păstrează la dispoziția autorităților naționale pe o perioadă de 10 ani după introducerea pe piață a articolului pirotehnic. Declarația UE de conformitate identifică articolul pirotehnic pentru care a fost întocmită.
- O copie a declarației UE de conformitate este pusă la dispoziția autorităților relevante, la cerere.
6. Pe o perioadă de 10 ani după introducerea pe piață a articolului pirotehnic, producătorul menține la dispoziția autorităților naționale:
- (a) documentația menționată la punctul 3.1;
- (b) informațiile referitoare la modificarea menționată la punctul 3.5, în forma în care a fost aprobată;
- (c) deciziile și rapoartele din partea organismului notificat menționate la punctele 3.5, 4.3 și 4.4.
7. Fiecare organism notificat își informează autoritățile de notificare în legătură cu aprobările sistemului calității emise sau retrase și, în mod periodic sau la cerere, pune la dispoziția autorităților sale de notificare lista aprobărilor sistemului calității refuzate, suspendate sau restricționate în alt mod.
- Fiecare organism notificat informează celelalte organisme notificate în legătură cu aprobările sistemului calității pe care le-a refuzat, suspendat, retras sau restricționat în alt mod și, la cerere, în legătură cu aprobările sistemului calității pe care le-a emis.

MODULUL E: Conformitatea cu tipul bazată pe asigurarea calității produsului

1. Conformitatea cu tipul bazată pe asigurarea calității produsului este acea parte din procedura de evaluare a conformității prin care producătorul îndeplinește obligațiile prevăzute la punctele 2 și 5 și garantează și declară pe răspunderea sa exclusivă că articolele pirotehnice în cauză sunt conforme tipului descris în certificatul de examinare UE de tip și respectă cerințele prezentei directive, care li se aplică.
2. Fabricația
- Producătorul utilizează un sistem de calitate certificat pentru inspecția produsului finit și testarea articolelor pirotehnice în cauză, astfel cum se prevede la punctul 3 și face obiectul supravegherii astfel cum se menționează la punctul 4.
3. Sistemul de calitate
- 3.1. Producătorul depune la organismul notificat ales de el o cerere de evaluare a sistemului său de calitate pentru articolele pirotehnice în cauză.
- Cererea cuprinde următoarele informații:
- (a) denumirea și adresa producătorului;
- (b) o declarație scrisă care atestă că această cerere nu a mai fost înaintată către nici un alt organism notificat;
- (c) toate informațiile relevante pentru categoria de articole pirotehnice în cauză;
- (d) documentația sistemului de calitate;
- (e) documentația tehnică a tipului omologat și o copie a certificatului de examinare UE de tip.

- 3.2. Sistemul calității asigură conformitatea articolelor pirotehnice cu tipul descris în certificatul de examinare UE de tip și cu cerințele aplicabile din prezenta directivă.

Toate elementele, cerințele și dispozițiile adoptate de producător sunt documentate sistematic și ordonat, sub forma unor ansambluri de măsuri, proceduri și instrucțiuni scrise. Documentația privind sistemul de calitate permite o interpretare uniformă a programelor, a planurilor, a manualelor și a documentelor de asigurare a calității.

Documentația cuprinde, în special, o descriere adecvată:

- (a) a obiectivelor privind calitatea și a structurii organizatorice, a responsabilităților și a atribuțiilor conducerii cu privire la calitatea produsului;
 - (b) a controalelor și a testelor care vor fi efectuate după fabricare;
 - (c) a documentelor privind calitatea, cum ar fi rapoartele de inspecție și datele privind testarea, datele privind etalonarea, rapoartele privind calificarea referitoare la personalul implicat etc.;
 - (d) a mijloacelor de supraveghere a funcționării eficiente a sistemului de calitate.
- 3.3. Organismul notificat evaluează sistemul de calitate pentru a determina dacă acesta îndeplinește cerințele menționate la punctul 3.2.

Acesta prezumă conformitatea cu cerințele respective în ceea ce privește elementele sistemului de calitate care respectă specificațiile corespunzătoare ale standardului armonizat relevant.

Pe lângă experiența în sisteme de management al calității, echipa de audit deține cel puțin un membru cu experiență de evaluare în domeniul produsului relevant și al tehnologiei produsului în cauză și cunoștințe ale cerințelor aplicabile ale prezentei directive. Auditul include o vizită de evaluare la sediul producătorului. Echipa de audit analizează documentația tehnică menționată la punctul 3.1 litera (e), pentru verificarea capacității producătorului de a identifica cerințele relevante ale prezentei directive și de a realiza examinările necesare cu scopul de a asigura conformitatea articolului pirotehnic cu cerințele respective.

Decizia este comunicată producătorului. Notificarea conține concluziile procesului de audit și decizia justificată a evaluării.

- 3.4. Producătorul se angajează să îndeplinească obligațiile impuse de sistemul de calitate certificat și să îl mențină adecvat și eficient.
- 3.5. Producătorul informează organismul notificat care a certificat sistemul său de calitate cu privire la orice modificare preconizată a sistemului de calitate.

Organismul notificat evaluează orice modificări propuse și decide dacă sistemul de calitate astfel modificat continuă să îndeplinească cerințele menționate la punctul 3.2 sau este necesară o nouă evaluare.

Organismul notificat notifică producătorului decizia sa. Notificarea conține concluziile controlului și decizia justificată a evaluării.

4. Supravegherea sub responsabilitatea organismului notificat

- 4.1. Supravegherea are rolul de a garanta că producătorul îndeplinește întocmai obligațiile care rezultă din sistemul de calitate certificat.
- 4.2. Producătorul permite, în scopul evaluării, accesul organismului notificat la locurile de fabricare, control, testare și depozitare, furnizându-i acestuia toate informațiile necesare, în special:
- (a) documentația privind sistemul de calitate;
 - (b) documentele privind calitatea, cum ar fi rapoartele de inspecție și datele privind testarea, datele privind etalonarea, rapoartele privind calificarea referitoare la personalul implicat etc.

- 4.3. Organismul notificat efectuează audituri periodice pentru a se asigura că producătorul menține și aplică sistemul de calitate și furnizează producătorului un raport de audit.

4.4. De asemenea, organismul notificat poate efectua vizite inopinate producătorului. În timpul unor astfel de vizite, dacă este necesar, organismul notificat poate efectua sau poate dispune efectuarea unor teste privind produsele, pentru a verifica buna funcționare a sistemului de calitate. Organismul notificat furnizează producătorului un raport privind vizita și, în cazul efectuării unor teste, un raport de testare.

5. Marcajul CE și declarația UE de conformitate

5.1. Producătorul aplică marcajul CE și, sub responsabilitatea organismului notificat menționat la punctul 3.1, numărul de identificare al acestuia din urmă pe fiecare articol pirotehnic în parte care este conform cu tipul descris în certificatul de examinare UE de tip și care respectă cerințele aplicabile ale prezentei directive.

5.2. Producătorul întocmește o declarație UE de conformitate scrisă pentru fiecare model de produs și o păstrează la dispoziția autorităților naționale pe o perioadă de 10 ani după introducerea pe piață a articolului pirotehnic. Declarația UE de conformitate identifică articolul pirotehnic pentru care a fost întocmită.

O copie a declarației UE de conformitate este pusă la dispoziția autorităților relevante, la cerere.

6. Pe o perioadă de 10 ani după introducerea pe piață a articolului pirotehnic, producătorul menține la dispoziția autorităților naționale:

(a) documentația menționată la punctul 3.1;

(b) informațiile referitoare la modificarea menționată la punctul 3.5, în forma în care a fost aprobată;

(c) deciziile și rapoartele din partea organismului notificat menționate la punctele 3.5, 4.3 și 4.4.

7. Fiecare organism notificat își informează autoritățile de notificare în legătură cu aprobările sistemului calității emise sau retrase și, în mod periodic sau la cerere, pune la dispoziția autorităților sale de notificare lista aprobărilor sistemului calității refuzate, suspendate sau restricționate în alt mod.

Fiecare organism notificat informează celelalte organisme notificate în legătură cu aprobările sistemului calității pe care le-a refuzat, suspendat sau retras și, la cerere, în legătură cu aprobările sistemului calității pe care le-a emis.

MODULUL G: Conformitatea bazată pe verificarea unității de produs

1. Conformitatea bazată pe verificarea unității de produs este procedura de evaluare a conformității prin care producătorul îndeplinește obligațiile prevăzute la punctele 2, 3 și 5 și garantează și declară pe răspunderea sa exclusivă că articolul pirotehnic în cauză, care se supune dispozițiilor punctului 4, respectă cerințele prezentei directive, care i se aplică.

2. Documentația tehnică

Producătorul întocmește documentația tehnică și o pune la dispoziția organismului notificat menționat la punctul 4. Documentația permite evaluarea articolului pirotehnic din punctul de vedere al conformității cu cerințele relevante și include o analiză adecvată și o evaluare a riscului (riscurilor). Documentația tehnică specifică cerințele aplicabile și acoperă, în măsura în care este acest lucru relevant pentru evaluare, proiectarea, fabricarea și funcționarea articolului pirotehnic. Documentația tehnică cuprinde, unde este cazul, cel puțin următoarele elemente:

(a) o descriere generală a articolului pirotehnic;

(b) desene de concepție și execuție și scheme ale componentelor, ale subansamblurilor, ale circuitelor etc.;

(c) descrieri și explicații necesare pentru înțelegerea desenelor și schemelor respective, precum și a funcționării articolului pirotehnic;

(d) lista standardelor armonizate aplicate integral sau parțial, ale căror referințe au fost publicate în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, iar în cazurile în care aceste standarde armonizate nu au fost aplicate, o descriere a soluțiilor adoptate pentru îndeplinirea cerințelor esențiale de securitate din prezenta directivă, inclusiv o listă a altor specificații tehnice relevante aplicate. În cazul unor standarde armonizate aplicate parțial, documentația tehnică menționează acele părți care au fost aplicate;

(e) rezultatele calculului de proiectare efectuate, ale verificărilor efectuate etc.;

(f) rapoartele de testare.

Producătorul menține documentația tehnică la dispoziția autorităților naționale relevante pe o perioadă de 10 ani după introducerea pe piață a articolului pirotehnic.

3. Fabricația

Producătorul ia toate măsurile necesare pentru ca procesul de fabricație și monitorizarea lui să asigure respectarea de către articolul pirotehnic fabricat a cerințelor aplicabile ale prezentei directive.

4. Verificarea

Un organism notificat ales de către producător efectuează examinările și testele corespunzătoare, astfel cum se prevede în standardele relevante armonizate, și/sau teste echivalente prevăzute în alte specificații tehnice relevante, pentru a verifica conformitatea articolului pirotehnic cu cerințele aplicabile ale prezentei directive, sau dispune efectuarea acestora. În absența unui astfel de standard armonizat, organismul notificat în cauză decide cu privire la testele corespunzătoare ce vor fi efectuate.

Organismul notificat emite un certificat de conformitate în legătură cu examinările și testele efectuate și aplică numărul propriu de identificare articolului pirotehnic aprobat sau dispune aplicarea acestuia sub responsabilitatea sa.

Producătorul păstrează certificatele de conformitate la dispoziția autorităților naționale pe o perioadă de 10 ani după introducerea pe piață a articolului pirotehnic.

5. Marcajul CE și declarația UE de conformitate

5.1. Producătorul aplică marcajul CE și, sub responsabilitatea organismului notificat menționat la punctul 4, numărul de identificare al acestuia pe fiecare articol pirotehnic în parte care respectă cerințele aplicabile ale prezentei directive.

5.2. Producătorul întocmește o declarație UE de conformitate scrisă și o păstrează la dispoziția autorităților naționale pe o perioadă de 10 ani după introducerea pe piață a articolului pirotehnic. Declarația UE de conformitate identifică articolul pirotehnic pentru care a fost întocmită.

O copie a declarației UE de conformitate este pusă la dispoziția autorităților relevante, la cerere.

MODULUL H: Conformitatea bazată pe asigurarea totală a calității

1. Conformitatea bazată pe asigurarea totală a calității este procedura de evaluare a conformității prin care producătorul îndeplinește obligațiile prevăzute la punctele 2 și 5 și asigură și declară pe răspunderea sa exclusivă că articolele pirotehnice în cauză respectă cerințele prezentei directive, care li se aplică.

2. Fabricația

Producătorul utilizează un sistem de calitate certificat pentru proiectare, fabricare și pentru inspecția produsului finit, precum și pentru și testarea articolelor pirotehnice în cauză, astfel cum este prevăzut la punctul 3 și face obiectul supravegherii astfel cum se menționează la punctul 4.

3. Sistemul de calitate

3.1. Producătorul depune la organismul notificat ales de el o cerere de evaluare a sistemului său de calitate pentru articolele pirotehnice în cauză.

Cererea cuprinde:

(a) denumirea și adresa producătorului;

(b) documentația tehnică pentru un singur model din fiecare categorie de articole pirotehnice care urmează a fi fabricate. Documentația tehnică cuprinde, unde este cazul, cel puțin următoarele elemente:

— o descriere generală a articolului pirotehnic;

— desenele de proiectare și de fabricare și schemele componentelor, subansamblelor, circuitelor etc.;

— descrieri și explicații necesare pentru înțelegerea acelor desene și scheme și a funcționării articolului pirotehnic;

— lista standardelor armonizate aplicate integral sau parțial, ale căror referințe au fost publicate în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, iar în cazurile în care aceste standarde armonizate nu au fost aplicate, descrierile soluțiilor adoptate pentru a satisface cerințele esențiale de securitate din prezenta directivă, inclusiv o listă a altor specificații tehnice relevante aplicate. În cazul unor standarde armonizate aplicate parțial, documentația tehnică menționează acele părți care au fost aplicate;

- rezultatele calculelor de proiectare, ale examinărilor efectuate etc.;
 - rapoartele de testare;
- (c) documentația referitoare la sistemul de calitate;
- (d) o declarație scrisă care atestă că aceeași cerere nu a mai fost depusă și la alt organism notificat.

3.2. Sistemul de calitate asigură respectarea de către articolele pirotehnice a cerințelor aplicabile din prezenta directivă.

Toate elementele, cerințele și dispozițiile adoptate de producător sunt documentate sistematic și ordonat, sub forma unor ansambluri de măsuri, proceduri și instrucțiuni scrise. Documentația respectivă privind sistemul de calitate permite o interpretare uniformă a programelor, planurilor, manualelor și documentelor de asigurare a calității.

Documentația cuprinde, în special, o descriere adecvată:

- (a) a obiectivelor privind calitatea și a structurii organizatorice, a responsabilităților și a atribuțiilor conducerii cu privire la proiectare și la calitatea produsului;
- (b) a specificațiilor tehnice de proiectare, inclusiv a standardelor care vor fi aplicate și, în cazul în care standardele armonizate relevante nu vor fi aplicate în întregime, a mijloacelor care vor fi utilizate pentru a garanta faptul că cerințele esențiale de securitate din prezenta directivă vor fi îndeplinite;
- (c) a tehnicilor de control și de verificare a proiectării, a proceselor și a acțiunilor sistematice care vor fi utilizate în cazul proiectării articolelor pirotehnice care se încadrează în categoria de articole pirotehnice vizată;
- (d) a tehnicilor de producție, de control al calității și de asigurare a calității corespunzătoare, a proceselor și acțiunilor sistematice care vor fi utilizate;
- (e) a examinărilor și a testelor care vor fi efectuate înaintea, în timpul și după producție, precum și a frecvenței efectuării acestora;
- (f) a documentelor privind calitatea, cum ar fi rapoartele de inspecție și datele privind testarea, datele privind etalonarea, rapoartele privind calificarea referitoare la personalul implicat etc.;
- (g) a mijloacelor de supraveghere care permit obținerea proiectului și a calității necesare a produsului și a funcționării eficiente a sistemului de calitate.

3.3. Organismul notificat evaluează sistemul de calitate pentru a determina dacă acesta îndeplinește cerințele menționate la punctul 3.2.

Acesta prezumă conformitatea cu aceste cerințe în ceea ce privește elementele sistemului de calitate care respectă specificațiile corespunzătoare ale standardului armonizat relevant.

Pe lângă experiența în sisteme de management al calității, echipa de audit deține cel puțin un membru cu experiență de evaluare în domeniul produsului relevant și al tehnologiei produsului în cauză și cunoștințe ale cerințelor aplicabile ale prezentei directive. Auditul include o vizită de evaluare la sediul producătorului. Echipa de audit analizează documentația tehnică menționată la punctul 3.1 litera (b), pentru verificarea capacității producătorului de a identifica cerințele aplicabile ale prezentei directive și de a realiza examinările necesare cu scopul de a asigura conformitatea articolului pirotehnic cu cerințele respective.

Decizia se notifică producătorului.

Notificarea conține concluziile procesului de audit și decizia justificată a evaluării.

3.4. Producătorul se angajează să îndeplinească obligațiile impuse de sistemul de calitate certificat și să îl mențină adecvat și eficient.

3.5. Producătorul informează organismul notificat care a certificat sistemul său de calitate cu privire la orice modificare preconizată a sistemului de calitate.

Organismul notificat evaluează orice modificări propuse și decide dacă sistemul de calitate astfel modificat continuă să îndeplinească cerințele menționate la punctul 3.2 sau este necesară o nouă evaluare.

Decizia acestuia se notifică producătorului. Notificarea conține concluziile controlului și decizia justificată a evaluării.

4. Supravegherea sub responsabilitatea organismului notificat
 - 4.1. Supravegherea are rolul de a asigura faptul că producătorul îndeplinește întocmai obligațiile care rezultă din sistemul de calitate certificat.
 - 4.2. Producătorul permite, în scopul evaluării, accesul organismului notificat la locurile de proiectare, fabricare, control, testare și depozitare, furnizând acestuia toate informațiile necesare și, în special:
 - (a) documentația privind sistemul de calitate;
 - (b) documentele privind calitatea astfel cum sunt prevăzute de partea privind proiectarea a sistemului de calitate, cum ar fi rezultatele analizelor, ale calculelor, ale testărilor etc.;
 - (c) documentele privind calitatea astfel cum sunt prevăzute de partea privind fabricarea a sistemului de calitate, cum ar fi rapoartele de inspecție și datele privind testarea, datele privind etalonarea, rapoartele privind calificarea referitoare la personalul implicat etc.
 - 4.3. Organismul notificat efectuează audituri periodice, pentru a se asigura că producătorul menține și aplică sistemul de calitate și furnizează producătorului un raport de audit.
 - 4.4. De asemenea, organismul notificat poate efectua vizite inopinate producătorului. În timpul unor astfel de vizite, dacă este necesar, organismul notificat poate efectua sau poate dispune efectuarea unor teste privind produsele, pentru a verifica buna funcționare a sistemului de calitate. Organismul notificat furnizează producătorului un raport privind vizita și, în cazul efectuării unor teste, un raport de testare.
5. Marcajul CE și declarația UE de conformitate
 - 5.1. Producătorul aplică marcajul CE și, sub responsabilitatea organismului notificat menționat la punctul 3.1, numărul de identificare al acestuia pe fiecare articol pirotehnic în parte care respectă cerințele aplicabile ale prezentei directive.
 - 5.2. Producătorul întocmește o declarație UE de conformitate scrisă pentru fiecare model de produs și o păstrează la dispoziția autorităților naționale pe o perioadă de 10 ani după introducerea pe piață a articolului pirotehnic. Declarația UE de conformitate identifică articolul pirotehnic pentru care a fost întocmită.

O copie a declarației UE de conformitate este pusă la dispoziția autorităților relevante, la cerere.
6. Producătorul păstrează la dispoziția autorităților naționale, pe o perioadă de 10 ani de la introducerea pe piață a articolului pirotehnic:
 - (a) documentația tehnică menționată la punctul 3.1;
 - (b) documentația privind sistemul de calitate menționată la punctul 3.1;
 - (c) informațiile referitoare la modificarea menționată la punctul 3.5, în forma în care a fost aprobată;
 - (d) deciziile și rapoartele organismului notificat menționate la punctele 3.5, 4.3 și 4.4.
7. Fiecare organism notificat își informează autoritățile de notificare în legătură cu aprobările privind sistemele de calitate eliberate sau retrase și, în mod periodic sau la cerere, pune la dispoziția autorităților sale de notificare lista aprobărilor sistemului calității refuzate, suspendate sau restricționate în alt mod.

Fiecare organism notificat informează celelalte organisme notificate în legătură cu aprobările sistemului calității pe care le-a refuzat, suspendat sau retras și, la cerere, în legătură cu aprobările sistemului calității pe care le-a emis.

ANEXA III

DECLARAȚIE UE DE CONFORMITATE (Nr. XXXX) ⁽¹⁾

1. Numărul de înregistrare în conformitate cu articolul 9:
2. Numărul produsului, al lotului sau de serie:
3. Denumirea și adresa producătorului:
4. Prezenta declarație de conformitate este emisă pe răspunderea exclusivă a producătorului.
5. Obiectul declarației (identificarea produsului permițând trasabilitatea):
6. Obiectul declarației descris mai sus este în conformitate cu legislația relevantă de armonizare a Uniunii:
7. Trimiteri la standardele armonizate relevante folosite sau trimiteri la celelalte specificații tehnice în legătură cu care se declară conformitatea:
8. Organismul notificat ... (denumire, număr) a efectuat ... (descrierea intervenției) și a emis certificatul:
9. Informații suplimentare:

Semnat pentru și în numele:

(locul și data emiterii):

(numele, funcția) (semnătura):

⁽¹⁾ Atribuirea sau nu a unui număr declarației de conformitate rămâne la latitudinea producătorului.

ANEXA IV

PARTEA A

Directiva abrogată și modificarea acesteia**(menționată la articolul 48)**

Directiva 2007/23/CE a Parlamentului European și a Consiliului
(JO L 154, 14.6.2007, p. 1)

Regulamentul (UE) nr. 1025/2012 al Parlamentului European și al Consiliului
(JO L 316, 14.11.2012, p. 12)

Exclusiv articolul 26 alineatul
(1) litera (h)

PARTEA B

Termene de transpunere în legislația națională și datele aplicării**(menționate la articolul 48)**

Directiva	Termen de transpunere	Data aplicării
2007/23/CE	4 ianuarie 2010	4 iulie 2010 (articole pirotehnice de divertisment din categoriile F1, F2 și F3) 4 iulie 2013 (articole pirotehnice de divertisment din categoria F4, alte articole pirotehnice și articole pirotehnice de scenă)

ANEXA V

TABEL DE CORESPONDENȚĂ

Directiva 2007/23/CE	Prezenta directivă
Articolul 1 alineatul (1)	Articolul 1 alineatul (1)
Articolul 1 alineatul (2)	Articolul 1 alineatul (2)
Articolul 1 alineatul (3)	Articolul 2 alineatul (1)
Articolul 1 alineatul (4) litera (a)	Articolul 2 alineatul (2) litera (a)
Articolul 1 alineatul (4) litera (b)	Articolul 2 alineatul (2) litera (b)
Articolul 1 alineatul (4) litera (c)	Articolul 2 alineatul (2) litera (c)
Articolul 1 alineatul (4) litera (d)	Articolul 2 alineatul (2) litera (d)
Articolul 1 alineatul (4) litera (e)	Articolul 2 alineatul (2) litera (e)
Articolul 1 alineatul (4) litera (f)	Articolul 2 alineatul (2) litera (f) și articolul 3 punctul 5
Articolul 2 punctul 1	Articolul 3 punctul 1
Articolul 2 punctul 2 prima teză	Articolul 3 punctul 8
Articolul 2 punctul 2 a doua teză	Articolul 2 alineatul (2) litera (g)
Articolul 2 punctul 3	Articolul 3 punctul 2
Articolul 2 punctul 4	Articolul 3 punctul 3
Articolul 2 punctul 5	Articolul 3 punctul 4
Articolul 2 punctul 6	Articolul 3 punctul 9
Articolul 2 punctul 7	Articolul 3 punctul 10
Articolul 2 punctul 8	Articolul 3 punctul 11
Articolul 2 punctul 9	Articolul 3 punctul 14
Articolul 2 punctul 10	Articolul 3 punctul 6
—	Articolul 3 punctul 7
—	Articolul 3 punctul 12
—	Articolul 3 punctul 13
—	Articolul 3 punctele 15-22
Articolul 3 alineatul (1)	Articolul 6 alineatul (1)
Articolul 3 alineatul (2)	Articolul 6 alineatul (2)
Articolul 4 alineatul (1)	Articolul 8 alineatul (1)
Articolul 4 alineatul (2) primul paragraf	Articolul 12 alineatele (1)-(9) și articolul 14
Articolul 4 alineatul (2) al doilea paragraf	Articolul 14
Articolul 4 alineatul (3)	Articolul 13 alineatul (1) și articolul 13 alineatul (2) primul paragraf
—	Articolul 13 alineatul (2) al doilea paragraf
—	Articolul 13 alineatul (3)

Directiva 2007/23/CE	Prezenta directivă
—	Articolul 13 alineatul (4)
—	Articolul 13 alineatul (5)
Articolul 4 alineatul (4) litera (a)	Articolul 8 alineatul (2) primul paragraf
Articolul 4 alineatul (4) litera (b)	Articolul 8 alineatul (2) al doilea paragraf și articolul 8 alineatul (5)
—	Articolul 8 alineatele (3), (4) și (6)-(9)
—	Articolul 15
—	Articolul 9
Articolul 5 alineatul (1)	Articolul 5
Articolul 5 alineatul (2)	—
Articolul 6 alineatul (1)	Articolul 4 alineatul (1)
Articolul 6 alineatul (2)	Articolul 4 alineatul (2)
Articolul 6 alineatul (3)	Articolul 4 alineatul (3)
Articolul 6 alineatul (4)	Articolul 4 alineatul (4)
Articolul 7 alineatul (1)	Articolul 7 alineatul (1)
Articolul 7 alineatul (2)	Articolul 7 alineatul (2)
Articolul 7 alineatul (3)	Articolul 7 alineatul (3)
—	Articolul 7 alineatul (4)
Articolul 8 alineatul (1)	—
Articolul 8 alineatul (2)	—
Articolul 8 alineatul (3) prima teză	—
Articolul 8 alineatul (3) a doua teză	Articolul 16
Articolul 8 alineatul (3) a treia teză	—
Articolul 8 alineatul (4)	—
Articolul 9	Articolul 17
—	Articolul 18
Articolul 10 alineatul (1)	Articolul 21 și articolul 30 alineatul (1)
Articolul 10 alineatul (2)	Articolul 30 alineatul (2)
Articolul 10 alineatul (3)	Articolele 25 și 26
Articolul 10 alineatul (4)	Articolul 31 alineatul (1)
Articolul 10 alineatul (5)	Articolul 31 alineatul (2)
Articolul 10 alineatul (6)	—
—	Articolele 22-24
—	Articolele 27-29
	Articolele 32-37

Directiva 2007/23/CE	Prezenta directivă
Articolul 11 alineatul (1)	Articolul 20 alineatul (1)
Articolul 11 alineatul (2)	Articolul 19
Articolul 11 alineatul (3)	Articolul 19
—	Articolul 20 alineatul (2)
—	Articolul 20 alineatul (3)
—	Articolul 20 alineatul (4)
—	Articolul 10 alineatul (5)
Articolul 12 alineatul (1)	Articolul 10 alineatul (1)
Articolul 12 alineatul (2)	Articolul 10 alineatul (2)
Articolul 12 alineatul (3)	Articolul 10 alineatul (3)
Articolul 12 alineatul (4)	Articolul 10 alineatul (4)
Articolul 12 alineatul (5)	Articolul 10 alineatul (5)
Articolul 12 alineatul (6)	—
Articolul 13 alineatul (1)	Articolul 11 alineatul (1)
Articolul 13 alineatul (2)	Articolul 11 alineatul (2)
Articolul 13 alineatul (3)	Articolul 11 alineatul (3)
Articolul 14 alineatul (1)	Articolul 38 alineatul (1)
Articolul 14 alineatul (2)	Articolul 38 alineatul (2)
Articolul 14 alineatul (3)	Articolul 38 alineatul (2)
Articolul 14 alineatul (4)	Articolul 38 alineatul (2)
Articolul 14 alineatul (5)	Articolul 38 alineatul (3)
Articolul 14 alineatul (6)	Articolul 38 alineatul (2)
Articolul 14 alineatul (7)	Articolul 38 alineatul (2)
Articolul 15	Articolul 39 alineatul (1) primul paragraf
—	Articolul 39 alineatul (1) al doilea, al treilea și al patrulea paragraf
—	Articolul 39 alineatele (2)-(8)
Articolul 16 alineatul (1)	Articolul 40 alineatul (1) primul paragraf
Articolul 16 alineatul (2)	Articolul 40 alineatele (2) și (3)
Articolul 16 alineatul (3)	Articolul 42 alineatul (1) litera (a)
—	Articolul 40 alineatul (1) al doilea paragraf
—	Articolul 41
—	Articolul 42 alineatul (1) literele (b)-(h) și alineatul (2)
Articolul 17 alineatul (1)	Articolul 38 alineatul (2)
Articolul 17 alineatul (2)	Articolul 38 alineatul (2)

Directiva 2007/23/CE	Prezenta directivă
Articolul 18 alineatul (1)	—
Articolul 18 alineatul (2)	Articolul 43
Articolul 19	Articolul 44
Articolul 20	Articolul 45
—	Articolul 46 alineatul (1)
Articolul 21 alineatul (1)	Articolul 47 alineatul (1) primul paragraf
Articolul 21 alineatul (2)	Articolul 47 alineatul (1) al doilea paragraf
—	Articolul 47 alineatul (2)
Articolul 21 alineatul (3)	Articolul 47 alineatul (3)
Articolul 21 alineatul (4)	Articolul 47 alineatul (4)
Articolul 21 alineatul (5)	Articolul 46 alineatele (2) și (3)
Articolul 21 alineatul (6)	Articolul 46 alineatul (4)
—	Articolul 46 alineatul (5)
—	Articolul 48
Articolul 22	Articolul 49
Articolul 23	Articolul 50
Anexa I punctul 1	Anexa I punctul 1
Anexa I punctul 2	Anexa I punctul 2
Anexa I punctul 3	Anexa I punctul 3
Anexa I punctul 4 litera (a)	Anexa I punctul 4
Anexa I punctul 4 litera (b)	Anexa I punctul 4
Anexa I punctul 5	Anexa I punctul 5
Anexa II punctul 1	Anexa II modulul B
Anexa II punctul 2	Anexa II modulul C2
Anexa II punctul 3	Anexa II modulul D
Anexa II punctul 4	Anexa II modulul E
Anexa II punctul 5	Anexa II modulul G
Anexa II punctul 6	Anexa II modulul H
Anexa III	Articolul 25
Anexa IV	Articolul 19
—	Anexa III
—	Anexa IV
—	Anexa V

DIRECTIVA 2013/30/UE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI**din 12 iunie 2013****privind siguranța operațiunilor petroliere și gaziere offshore și de modificare a Directivei 2004/35/CE****(Text cu relevanță pentru SEE)**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 192 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

după consultarea Comitetului Regiunilor,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

(1) Articolul 191 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene stabilește obiectivele privind conservarea, protecția și îmbunătățirea calității mediului și utilizarea prudentă și rațională a resurselor naturale. Acesta instituie obligația ca toate acțiunile Uniunii să urmărească un nivel ridicat de protecție bazat pe principiul precauției și acțiunii preventive, pe principiul remedierii, cu prioritate la sursă, a daunelor provocate mediului și pe principiul „poluatorul plătește”.

(2) Obiectivul prezentei directive constă în reducerea în măsura posibilului a apariției accidentelor majore legate de operațiunile petroliere și gaziere offshore și limitarea consecințelor acestora, sporind astfel nivelul de protecție a mediului marin și a activităților economice de coastă împotriva poluării, stabilind condiții minime pentru desfășurarea în siguranță a activităților de explorare și exploatare offshore a petrolului și gazelor, limitând posibilele perturbări cu privire la producția indigenă de energie a Uniunii și îmbunătățind mecanismele de intervenție în cazul unui accident.

(3) Prezenta directivă ar trebui să se aplice nu numai instalațiilor și operațiunilor petroliere și gaziere viitoare, ci și, sub rezerva dispozițiilor tranzitorii, instalațiilor existente.

(4) Accidentele majore legate de operațiunile petroliere și gaziere offshore pot avea consecințe devastatoare și ireversibile asupra mediului marin și de coastă, precum și efecte negative semnificative asupra activităților economice de coastă.

(5) Accidentele legate de operațiunile petroliere și gaziere offshore, în special accidentul din Golful Mexic din 2010, au sensibilizat într-o măsură mai mare publicul la riscurile aferente operațiunilor petroliere și gaziere offshore și au determinat o reexaminare a politicilor cu scopul de a garanta siguranța acestor operațiuni. Comisia a lansat o analiză a operațiunilor petroliere și gaziere offshore, exprimându-și punctele de vedere inițiale cu privire la siguranța acestora în comunicarea „Confruntarea cu provocarea reprezentată de siguranța activităților petroliere și gaziere offshore” din 13 octombrie 2010. Parlamentul European a adoptat rezoluții cu privire la acest subiect la 7 octombrie 2010 și la 13 septembrie 2011. Miniștrii energiei din statele membre și-au făcut cunoscute propriile puncte de vedere în cadrul concluziilor Consiliului pentru energie din 3 decembrie 2010.

(6) Există riscuri semnificative de producere a unui accident major în cadrul operațiunilor petroliere sau gaziere offshore. Prin reducerea riscului de poluare a apelor offshore, prezenta directivă ar trebui să contribuie, prin urmare, la asigurarea protecției mediului marin și, în special, la atingerea sau menținerea unei stări ecologice bune până în 2020, obiectiv prevăzut în Directiva 2008/56/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 iunie 2008 de instituire a unui cadru de acțiune comunitară în domeniul politicii privind mediul marin (Directiva-cadru „strategia pentru mediul marin”) ⁽³⁾.

(7) Directiva 2008/56/CE vizează, printre obiectivele sale principale, abordarea impacturilor cumulate ale tuturor activităților asupra mediului marin și reprezintă pilonul de mediu al politicii maritime integrate. Această politică este relevantă pentru operațiunile petroliere și gaziere offshore, întrucât prevede asocierea preocupărilor distincte din fiecare sector economic cu obiectivul general privind asigurarea unei înțelegeri cuprinzătoare cu privire la oceane, mări și zone de coastă, în vederea dezvoltării unei abordări coerente privind mările ținând seama de toate aspectele economice, de mediu și sociale, prin utilizarea planificării spațiale maritime și a cunoștințelor privind mediul marin.

⁽¹⁾ JO C 143, 22.5.2012, p. 125.

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 21 mai 2013 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 10 iunie 2013.

⁽³⁾ JO L 164, 25.6.2008, p. 19.

- (8) Într-o serie de regiuni din Uniune își desfășoară activitatea industriei petroliere și gaziere offshore și există perspective ca noi proiecte regionale să fie dezvoltate în apele offshore ale statelor membre, evoluțiile tehnologice permițând forajul în medii mai dificile. Producția offshore de petrol și gaze reprezintă un element important pentru securitatea Uniunii în materie de furnizare de energie.
- (9) Cadrul existent de reglementare, divergent și fragmentat, care se aplică siguranței operațiunilor petroliere și gaziere offshore din Uniune și practicile actuale în materie de siguranță ale industriei de profil nu oferă garanția absolut adecvată că riscurile de accidente offshore sunt reduse la minimum în întreaga Uniune și că, în cazul unui accident care are loc în apele offshore ale statelor membre, cel mai eficient mod de intervenție ar fi pus în aplicare în mod rapid. În conformitate cu regimurile de răspundere existente, este posibil ca partea responsabilă să nu fie întotdeauna identificată în mod clar și să nu poată plăti sau să nu aibă responsabilitatea de a plăti toate costurile pentru repararea daunelor pe care le-a cauzat. Partea responsabilă ar trebui să fie întotdeauna identificabilă în mod clar înainte de începerea operațiunilor offshore petroliere și gaziere.
- (10) În temeiul Directivei 94/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 mai 1994 privind condițiile de acordare și folosire a autorizațiilor de prospectare, explorare și extracție a hidrocarburilor ⁽¹⁾, operațiunile petroliere și gaziere offshore pot fi desfășurate în Uniune în condițiile obținerii unei autorizații. În acest context, autoritatea care eliberează autorizațiile trebuie să analizeze riscurile de natură tehnică și financiară și, după caz, profilul anterior cu privire la responsabilitate al solicitanților care urmăresc să obțină autorizații exclusive de explorare și producție. Atunci când se examinează capacitatea tehnică și financiară a entității autorizate, este necesar ca autoritatea care eliberează autorizații să examineze amănunțit inclusiv capacitatea respectivei entități de a asigura operațiuni neîntrerupte sigure și eficiente în toate condițiile care pot fi prevăzute. Atunci când evaluează capacitatea financiară a entităților care solicită autorizația în temeiul Directivei 94/22/CE, statele membre ar trebui să verifice faptul că entitățile respective au dovedit în mod corespunzător că dispozițiile necesare au fost sau vor fi adoptate pentru a acoperi responsabilitățile care pot decurge din accidente majore.
- (11) Este necesară clarificarea faptului că titularii autorizațiilor pentru operațiuni petroliere și gaziere offshore în conformitate cu Directiva 94/22/CE sunt, de asemenea, „operatorii” responsabili în sensul Directivei 2004/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind răspunderea pentru mediul înconjurător în legătură cu prevenirea și repararea daunelor aduse mediului ⁽²⁾ și că nu ar trebui, în această privință, să delege propriile responsabilități terților contractați.
- (12) Cu toate că autorizațiile generale prevăzute de Directiva 94/22/CE garantează entităților autorizate drepturi exclusive cu privire la explorarea sau producția de petrol sau de gaze dintr-o anumită zonă autorizată, operațiunile petroliere și gaziere offshore desfășurate în zona respectivă ar trebui să facă obiectul unei supravegheri reglementate specializate continue de către statele membre, pentru a se asigura că sunt introduse controale eficace cu scopul de a preveni accidentele majore și de a limita efectele pe care le au acestea asupra populației, mediului și securității furnizării de energie.
- (13) Operațiunile petroliere și gaziere offshore ar trebui desfășurate doar de operatori numiți de către entitățile autorizate sau de către autoritățile care acordă autorizațiile. Operatorul poate fi un terț sau entitatea autorizată sau una dintre entitățile autorizate în funcție de modalitățile comerciale sau de cerințele administrative naționale. Operatorul ar trebui întotdeauna să fie entitatea cu responsabilitatea principală pentru siguranța operațiunilor și ar trebui să fie în orice moment competent să acționeze în acest sens. Acest rol diferă în funcție de etapa specifică a activităților acoperite de autorizație. Prin urmare, rolul operatorului este de a opera o sondă în etapa explorării și de a opera o instalație de producție în etapa de producție. Ar trebui să fie posibil ca operatorul unei sonde în etapa explorării și operatorul unei instalații de producție să fie aceeași entitate pentru o zonă autorizată dată.
- (14) Operatorii ar trebui să reducă riscul de accident major la un nivel cât mai scăzut posibil în mod practic, până în punctul în care costul reducerii în continuare a riscului ar fi flagrant disproporționat față de avantajele unei astfel de reduceri. Caracterul practic rezonabil al măsurilor de reducere a riscului ar trebui examinat din perspectiva noilor evoluții din domeniul cunoașterii și al tehnologiei. În evaluarea caracterului flagrant disproporționat al timpului, costurilor și eforturilor față de avantajele reducerii în continuare a riscului, ar trebui avute în vedere nivelurile de risc din cele mai bune practici compatibile cu operațiunile desfășurate.
- (15) Este important să se asigure faptul că publicului i se oferă din timp posibilități efective de a participa la procesul decizional legat de operațiunile care ar putea avea efecte semnificative asupra mediului în Uniune. Această politică este conformă cu angajamentele internaționale ale Uniunii, cum ar fi Convenția CEE-ONU privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziei și accesul la justiție în probleme de mediu ⁽³⁾ (Convenția de la Aarhus). Articolul 6 din Convenția de la Aarhus prevede participarea publicului la deciziile privind activitățile specifice menționate în anexa I la convenție și la deciziile privind activitățile care nu figurează în anexa în cauză, dar care pot avea un efect semnificativ asupra mediului. Articolul 7 din Convenția de la Aarhus prevede participarea publicului la planurile și programele legate de mediu.

⁽¹⁾ JO L 164, 30.6.1994, p. 3.

⁽²⁾ JO L 143, 30.4.2004, p. 56.

⁽³⁾ JO L 124, 17.5.2005, p. 4.

- (16) Există cerințe relevante în actele juridice ale Uniunii cu privire la dezvoltarea planurilor și a proiectelor, în special în Directiva 2001/42/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 iunie 2001 privind evaluarea efectelor anumitor planuri și programe asupra mediului⁽¹⁾, Directiva 2003/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 mai 2003 de instituire a participării publicului la elaborarea anumitor planuri și programe privind mediul⁽²⁾, Directiva 2011/92/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului⁽³⁾ și Directiva 2012/18/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 iulie 2012 privind controlul pericolelor de accidente majore care implică substanțe periculoase⁽⁴⁾. Cu toate acestea, nu toate operațiunile petroliere și gaziere offshore de explorare sunt acoperite de cerințele existente ale Uniunii privind participarea publicului. Aceasta se aplică în special luării deciziilor care vizează sau ar putea duce la începerea operațiunilor de explorare într-o instalație neproductivă. Totuși, aceste operațiuni de explorare ar putea, în anumite situații, avea efecte semnificative asupra mediului și luarea de decizii ar trebui, prin urmare, să fie supusă participării publicului, astfel cum prevede Convenția de la Aarhus.
- (17) În cadrul Uniunii, există deja exemple de standarde bune privind practicile de reglementare naționale în legătură cu operațiunile petroliere și gaziere offshore. Cu toate acestea, astfel de practici sunt aplicate în mod inconsecvent pe tot cuprinsul Uniunii și niciun stat membru nu a integrat până în prezent în legislația sa tot ansamblul celor mai bune practici de reglementare pentru a preveni accidentele majore sau pentru a limita consecințele pe care acestea le au asupra vieții și sănătății umane și asupra mediului. Cele mai bune practici de reglementare sunt necesare pentru realizarea unei reglementări eficiente care asigură cele mai ridicate standarde în materie de siguranță și protejează mediul înconjurător și pot fi obținute, printre altele, prin integrarea funcțiilor conexe în cadrul unei autorități competente, care își poate lua resursele dintr-unul sau mai multe organisme naționale.
- (18) În conformitate cu Directiva 92/91/CEE a Consiliului din 3 noiembrie 1992 privind cerințele minime de îmbunătățire a protecției securității și sănătății lucrătorilor din industria extractivă de foraj [a unsprezecea directivă specială în sensul articolului 16 alineatul (1) din Directiva 89/391/CEE]⁽⁵⁾, lucrătorii și/sau reprezentanții acestora ar trebui să fie consultați cu privire la aspectele referitoare la siguranța și sănătatea la locul de muncă și ar trebui să aibă posibilitatea de a participa la discuțiile privitoare la aceste chestiuni. În plus, cea mai bună practică a Uniunii prevede stabilirea formală de mecanisme de consultare de către statele membre pe o bază tripartită cuprinzând autoritatea competentă, operatori și proprietari, precum și reprezentanții lucrătorilor. Un exemplu de astfel de consultare formală este Convenția privind consultarea tripartită a Organizației Internaționale a Muncii (Standardele internaționale de muncă), 1976 (nr. 144).
- (19) Statele membre ar trebui să se asigure că autoritatea competentă are competența legală și dispune de resurse adecvate pentru a putea realiza acțiuni efective, proporționate și transparente de asigurare a respectării aplicării legii, inclusiv, după caz, să pună capăt operațiunilor, în situații de performanță nesatisfăcătoare a operatorilor și a proprietarilor din punct de vedere al siguranței și al protecției mediului.
- (20) Independența și obiectivitatea autorității competente ar trebui asigurate. În acest sens, experiența dobândită în urma accidentelor majore arată clar că organizarea competențelor administrative în interiorul unui stat membru poate preveni conflictele de interese printr-o separare clară între funcțiile de reglementare și deciziile asociate legate de siguranța și mediul offshore și funcțiile de reglementare legate de dezvoltarea economică a resurselor naturale offshore, inclusiv acordarea de licențe și gestionarea veniturilor. Aceste conflicte de interese sunt cel mai bine prevenite printr-o separare completă a autorității competente de funcțiile legate de dezvoltarea economică a resurselor naturale offshore.
- (21) Cu toate acestea, separarea completă a autorității competente de dezvoltarea economică a resurselor naturale offshore poate fi disproporționată în cazul unui nivel scăzut de operațiuni petroliere și gaziere offshore într-un stat membru. În cazul respectiv, statul membru vizat ar trebui să găsească cele mai bune modalități alternative pentru a asigura independența și obiectivitatea autorității competente.
- (22) Este necesară o legislație specifică pentru a aborda pericolele majore care sunt legate de industria offshore a petrolului și gazelor, în mod special de siguranța privind procesele, izolarea hidrocarburilor în condiții de siguranță, integritatea structurală, prevenirea incendiilor și a exploziilor, evacuarea și salvarea și limitarea impactului asupra mediului, rezultate în urma unui accident major.
- (23) Prezenta directivă ar trebui să se aplice fără a aduce atingere vreunei cerințe în temeiul oricăror alte acte juridice ale Uniunii, în special în domeniul siguranței și sănătății lucrătorilor la locul de muncă, și anume Directiva 89/391/CEE a Consiliului din 12 iunie 1989 privind punerea în aplicare de măsuri pentru promovarea îmbunătățirii securității și sănătății lucrătorilor la locul de muncă⁽⁶⁾ și Directiva 92/91/CEE.

⁽¹⁾ JO L 197, 21.7.2001, p. 30.

⁽²⁾ JO L 156, 25.6.2003, p. 17.

⁽³⁾ JO L 26, 28.1.2012, p. 1.

⁽⁴⁾ JO L 197, 24.7.2012, p. 1.

⁽⁵⁾ JO L 348, 28.11.1992, p. 9.

⁽⁶⁾ JO L 183, 29.6.1989, p. 1.

- (24) Este necesar ca un regim offshore să se aplice atât operațiunilor desfășurate în cadrul instalațiilor fixe, cât și celor desfășurate în cadrul instalațiilor mobile, precum și duratei ciclului de viață al activităților de explorare și de producție, începând de la proiectare până la dezafectare și abandon definitiv.
- (25) Cele mai bune practici disponibile în prezent pentru prevenirea accidentelor majore în cazul operațiunilor petroliere și gaziere offshore se bazează pe o abordare orientată către stabilirea obiectivelor și pe obținerea rezultatelor dorite prin evaluarea aprofundată a riscului și sisteme de gestionare fiabile.
- (26) În conformitate cu cele mai bune practici ale Uniunii, operatorii și proprietarii sunt încurajați să stabilească politici generale de siguranță și de mediu eficace și să se asigure că acestea produc efecte în cadrul unui sistem amplu de gestiune a siguranței și a mediului și al unui plan de intervenție de urgență. Pentru a stabili regimuri adecvate pentru prevenirea accidentelor majore, operatorii și proprietarii ar trebui să identifice în mod cuprinzător și sistematic toate scenariile de accidente majore legate de toate activitățile periculoase care pot fi desfășurate pe instalația respectivă, inclusiv impactul asupra mediului generat de un accident major. Respectiv cele mai bune practici impun, de asemenea, evaluarea probabilității și a consecințelor și prin urmare a riscului unor astfel de accidente majore, precum și măsurile necesare pentru a le preveni și măsurile necesare pentru intervenția în caz de urgență, în situația în care are totuși loc un accident major. Evaluările riscurilor și modalitățile de prevenire a accidentelor majore ar trebui descrise clar și compilate în raportul privind pericolele majore. Raportul privind pericolele majore ar trebui să fie complementar cu documentul de siguranță și sănătate menționat în Directiva 92/91/CEE. Lucrătorii ar trebui să fie consultați în etapele relevante ale elaborării raportului privind pericolele majore. Raportul privind pericolele majore ar trebui să fie evaluat în detaliu și acceptat de autoritatea competentă.
- (27) Pentru a menține eficacitatea controalelor asupra pericolelor majore în apele offshore ale statelor membre, raportul privind pericolele majore ar trebui elaborat și, dacă este necesar, modificat cu privire la orice aspect important referitor la ciclul de viață al unei instalații de producție, inclusiv proiectarea, exploatarea, operațiunile atunci când acestea sunt combinate cu alte instalații, reamplasarea instalației în apele offshore ale statului membru în cauză, modificările majore și abandonul final. În mod similar, raportul privind pericolele majore ar trebui pregătit și cu privire la instalațiile neproductive și modificat după cum este necesar pentru a ține seama de modificările importante aduse instalației. Nicio instalație nu ar trebui exploatată în apele offshore ale statelor membre dacă autoritatea competentă nu a acceptat raportul privind pericolele majore comunicat de operator sau de proprietar. Acceptarea de către autoritatea competentă a raportului privind pericolele majore nu ar trebui să implice niciun transfer de responsabilitate pentru controlul pericolelor majore de la operator sau de la proprietar către autoritatea competentă.
- (28) Operațiunile la sondă ar trebui să fie efectuate numai de o instalație care poate controla din punct de vedere tehnic toate pericolele previzibile în locul de amplasare al sondei și cu privire la care a fost aprobat un raport privind pericolele majore.
- (29) Pe lângă utilizarea unei instalații adecvate, operatorul ar trebui să pregătească un plan de proiectare amănunțit și un plan de operare pertinent față de circumstanțele speciale și pericolele fiecărei operațiuni desfășurate la sondă. În conformitate cu cele mai bune practici din cadrul Uniunii, operatorul ar trebui să prevadă o examinare specializată din partea unui organism independent cu privire la proiectarea sondei. Operatorul ar trebui să trimită, în timp util, o notificare autorității competente referitoare la planurile privind sondele pentru ca autoritatea competentă să ia orice măsuri necesare în ceea ce privește operațiunile planificate la sondă. În acest sens, statele membre pot introduce cerințe naționale mai stricte înainte de începerea operațiunii la sondă.
- (30) Pentru a garanta siguranța în materie de proiectare și desfășurarea continuă a operațiunilor în condiții de siguranță, i se solicită industriei să urmeze cele mai bune practici definite în standardele și ghidurile recunoscute. Aceste standarde și ghiduri ar trebui să fie actualizate în baza noilor cunoștințe și invenții pentru a asigura o îmbunătățire continuă. Operatorii, proprietarii și autoritățile competente ar trebui să colaboreze pentru a stabili prioritățile în vederea creării de standarde sau ghiduri noi sau îmbunătățite, având în vedere experiența privind accidentul de pe platforma Deepwater Horizon și alte accidente majore. Ținând cont de prioritățile stabilite, pregătirea de ghiduri și standarde noi sau îmbunătățite ar trebui dispusă fără întârziere.
- (31) Având în vedere complexitatea operațiunilor petroliere și gaziere offshore, punerea în aplicare a celor mai bune practici de către operatori și proprietari necesită un sistem de verificare independentă a elementelor critice de siguranță și de mediu pe întregul ciclu de viață al instalației, inclusiv, în cazul instalațiilor de producție, în stadiul de proiectare.
- (32) În situația în care se află în tranzit și sunt considerate ca fiind nave, instalațiile mobile de foraj offshore fac obiectul convențiilor maritime internaționale, în special SOLAS, MARPOL sau standardele echivalente din versiunea aplicabilă a Codului pentru construcția și echiparea unităților mobile de foraj offshore (Codul MODU). Atunci când se află în tranzit în ape offshore, astfel de instalații mobile fac totodată obiectul dreptului Uniunii privind controlul statului de port și respectarea cerințelor statului de pavilion. Prezenta directivă vizează aceste instalații în cazul în care acestea sunt staționate în ape offshore pentru activități de foraj, de producție sau de alt tip, asociate cu operațiunile petroliere și gaziere offshore.

- (33) Raportul privind pericolele majore ar trebui să ia în considerare, *inter alia*, riscurile pentru mediu, inclusiv impactul condițiilor climatice și al schimbărilor climatice asupra rezistenței pe termen lung a instalațiilor. Având în vedere că operațiunile petroliere și gaziere offshore desfășurate într-un stat membru pot avea efecte nefaste semnificative asupra mediului dintr-un alt stat membru, este necesară stabilirea și aplicarea dispozițiilor specifice în conformitate cu Convenția CEE-ONU privind evaluarea impactului asupra mediului în context transfrontalier încheiată la Espoo (Finlanda), la 25 februarie 1991. Statele membre care au ape offshore, dar care sunt inative în operațiunile petroliere și gaziere offshore ar trebui să numească puncte de contact pentru a facilita cooperarea efectivă în acest sens.
- (34) Operatorii ar trebui să notifice statelor membre fără întârziere producerea sau iminența unui accident major, pentru ca statul membru să poată iniția intervenția corespunzătoare. Prin urmare, operatorii ar trebui să includă în notificare informații adecvate și suficiente privind localizarea, magnitudinea și natura accidentului major produs sau iminent, intervenția lor și scenariul cel mai pesimist de amplificare, inclusiv potențialul transfrontalier.
- (35) Pentru a asigura un răspuns eficient în situații de urgență, operatorii ar trebui să pregătească, pe baza scenariilor privind riscurile și pericolele identificate în raportul privind pericolele majore, planuri interne de intervenție în caz de urgență specifice platformelor, să le transmită autorității lor competente și să mențină resursele necesare pentru punerea în aplicare în mod prompt a respectivelor planuri, dacă este necesar. În cazul instalațiilor de foraj offshore mobile, operatorii se asigură că planurile interne ale proprietarilor de intervenție în caz de urgență pentru instalație sunt modificate după cum este necesar pentru a fi aplicabile amplasării specifice respective și pericolelor de exploatare a sondei. Aceste modificări ar trebui incluse în notificarea privind operațiunile la sondă. Disponibilitatea corespunzătoare a resurselor de intervenție de urgență ar trebui evaluată în raport cu capacitatea de mobilizare a acestora la locul unui accident. Disponibilitatea și eficiența resurselor de intervenție de urgență ar trebui asigurate și testate periodic de către operatori. În cazuri justificate corespunzător, este posibil ca modalitățile de intervenție să se bazeze pe transportul rapid al echipamentului de intervenție, precum dispozitivele de închidere și alte resurse, din locații aflate la distanță.
- (36) Cele mai bune practici la nivel mondial impun entităților autorizate, operatorilor și proprietarilor să își asume responsabilitatea primară pentru controlul riscurilor create de operațiunile lor, inclusiv de operațiunile desfășurate de contractanți în numele lor și, prin urmare, să stabilească în cadrul unei politici generale de prevenire a accidentelor majore mecanismele pentru punerea în aplicare a respectivei politici în mod coerent în întreaga organizație, în Uniune și în afara acesteia și să asigure adeziunea pe scară largă la respectiva politică în cadrul întreprinderilor.
- (37) Operatorii și proprietarii responsabili ar trebui să își desfășoare operațiunile în întreaga lume în conformitate cu cele mai bune practici și standarde. Aplicarea consecventă a acestor cele mai bune practici și standarde ar trebui să devină obligatorie în Uniune și ar fi de dorit ca operatorii și proprietarii înregistrați pe teritoriul unui stat membru să aplice politica generală de prevenire a accidentelor majore atunci când operează în afara apelor offshore ale statelor membre în măsura posibilului în limitele cadrului juridic național aplicabil.
- (38) Deși admit că se poate să nu fie posibilă asigurarea respectării aplicării politicii generale de prevenire a accidentelor majore în afara Uniunii, statele membre ar trebui să se asigure că operatorii și proprietarii includ operațiunile lor petroliere și gaziere offshore desfășurate în afara Uniunii în documentele lor de politică generală de prevenire a accidentelor majore.
- (39) Informațiile cu privire la accidentele majore în operațiuni petroliere și gaziere offshore din afara Uniunii pot ajuta la înțelegerea mai bună a cauzelor lor potențiale, la promovarea învățării de lecții-cheie și la dezvoltarea în continuare a cadrului de reglementare. În consecință, toate statele membre, inclusiv statele membre fără ieșire la mare și statele membre cu ape offshore care nu dețin operațiuni petroliere și gaziere offshore sau activități de autorizare ar trebui să solicite rapoarte cu privire la accidentele majore care au loc în afara Uniunii și care implică societăți înregistrate pe teritoriul lor și ar trebui să comunice aceste informații la nivelul Uniunii. Cerința de raportare nu ar trebui să interfereze cu intervenția de urgență sau cu procedurile legale legate de accident. Dimpotrivă, ar trebui să se axeze pe pertinența accidentului pentru dezvoltarea în continuare a siguranței operațiunilor petroliere și gaziere offshore în Uniune.
- (40) Statele membre ar trebui să aștepte din partea operatorilor și proprietarilor ca, în aplicarea celor mai bune practici, să stabilească relații de cooperare eficace cu autoritatea competentă, să sprijine cele mai bune practici de reglementare ale autorității competente și să asigure în mod proactiv nivelurile cele mai ridicate de siguranță, inclusiv, după caz, suspendarea operațiunilor fără a fi necesară intervenția autorității competente.
- (41) Pentru a asigura că nu este neglijată sau ignorată nicio preocupare relevantă în materie de siguranță, este important să se stabilească și să se încurajeze metode adecvate pentru comunicarea confidențială a preocupărilor respective și pentru protejarea persoanelor care le semnalează. Deși statele membre nu pot asigura aplicarea normelor în afara Uniunii, aceste mijloace ar trebui să permită raportarea preocupărilor persoanelor implicate în operațiunile petroliere și gaziere offshore din afara Uniunii.
- (42) Schimbul de date comparabile între statele membre devine dificil și nesigur din cauza lipsei unui format comun privind raportarea datelor în toate statele membre. Un format comun pentru raportarea datelor de către operatori și proprietari către statul membru

respectiv ar asigura transparența performanței în materie de siguranță și de mediu a operatorilor și a proprietarilor, ar oferi publicului acces la informații relevante și comparabile în întreaga Uniune cu privire la siguranța operațiunilor petroliere și gaziere offshore și ar contribui la diseminarea lecțiilor învățate în urma accidentelor majore și a accidentelor evitate la limită.

- (43) Pentru a asigura condiții uniforme în vederea schimbului de informații și a încurajării transparenței privind performanța în sectorul petrolier și gazier offshore, competențele de executare ar trebui să fie conferite Comisiei cu privire la formatul și detaliile informațiilor care trebuie partajate și puse la dispoziția publicului. Competențele respective ar trebui să fie exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie ⁽¹⁾.
- (44) Procedura de consultare ar trebui utilizată pentru adoptarea actelor relevante de punere în aplicare, dat fiind faptul că respectivele acte au o natură esențialmente practică. Prin urmare, nu ar fi justificată aplicarea procedurii de examinare.
- (45) Pentru a facilita încrederea publicului în autoritatea și integritatea operațiunilor petroliere și gaziere offshore din Uniune, statele membre ar trebui să prezinte periodic Comisiei rapoarte privind activitatea și incidentele. Comisia ar trebui să publice periodic rapoarte privind nivelurile activității în Uniune și tendințele în materie de performanță privind siguranța și mediul în sectorul petrolier și gazier offshore. Statele membre ar trebui să informeze fără întârziere Comisia și oricare alt stat membru al cărui teritoriu sau ale cărui ape sunt afectate, precum și publicul interesat, cu privire la un accident major.
- (46) Experiența indică faptul că este necesar să se asigure confidențialitatea datelor sensibile pentru a încuraja un dialog deschis între autoritatea competentă și operator și proprietar. În acest scop, dialogul dintre operatori și proprietari și toate statele membre ar trebui să se bazeze pe instrumentele juridice internaționale relevante existente și pe dreptul Uniunii privind accesul la informațiile relevante din punctul de vedere al mediului înconjurător, fără a aduce atingere niciunei cerințe prioritare privind siguranța și protecția mediului.
- (47) Valoarea colaborărilor între autoritățile offshore a fost stabilită în mod clar prin intermediul activităților Forumului autorităților offshore din Marea Nordului și ale Forumului internațional al autorităților de reglementare. O colaborare similară a fost stabilită în

Uniune în cadrul unui grup de experți, Grupul autorităților offshore ale Uniunii Europene în materie de petrol și gaze („EUOAG”) ⁽²⁾, a cărui sarcină este promovarea colaborării eficiente între reprezentanții naționali și Comisie, inclusiv diseminarea celor mai bune practici și a informațiilor operaționale, stabilirea priorităților pentru ridicarea standardelor și consilierea Comisiei cu privire la reforma în domeniul reglementării.

- (48) Intervenția în caz de urgență și planificarea de urgență în cazul unor accidente offshore majore ar trebui să devină mai eficiente prin intermediul cooperării sistematice și planificate între statele membre și între statele membre și industria petrolieră și gazieră, precum și prin schimbul de active pentru intervenția de urgență compatibile, inclusiv de expertiză. Intervențiile și planurile respective ar trebui să utilizeze, acolo unde este cazul, resursele existente și asistența disponibilă în cadrul Uniunii, în special prin intermediul Agenției Europene pentru Siguranța Maritimă („agenția”), instituită prin Regulamentul (CE) nr. 1406/2002 ⁽³⁾ și al mecanismului Uniunii de protecție civilă instituit prin Decizia 2007/779/CE, Euratom a Consiliului ⁽⁴⁾. Statele membre ar trebui să poată solicita, de asemenea, asistență suplimentară din partea agenției prin intermediul mecanismului Uniunii de protecție civilă.
- (49) În temeiul Regulamentului (CE) nr. 1406/2002, agenția a fost instituită în vederea asigurării unui nivel ridicat, unitar și eficient de siguranță maritimă și a prevenirii poluării cauzate de navele maritime în Uniune, precum și în vederea asigurării intervenției în caz de poluare marină cauzată de instalațiile de petrol și gaze.
- (50) La punerea în aplicare a obligațiilor prevăzute de prezenta directivă ar trebui să se țină seama de faptul că apele marine aflate sub suveranitatea sau drepturile suverane și jurisdicția statelor membre sunt parte integrantă a celor patru regiuni marine identificate la articolul 4 alineatul (1) din Directiva 2008/56/CE, și anume Marea Baltică, Oceanul Atlantic de Nord-Est, Marea Mediterană și Marea Neagră. Din acest motiv, Uniunea ar trebui să consolideze cu prioritate coordonarea cu țările terțe care dețin suveranitatea sau jurisdicția asupra apelor marine din aceste regiuni marine. Cadrele corespunzătoare de cooperare includ convențiile privind mările regionale definite la articolul 3 punctul 10 din Directiva 2008/56/CE.
- (51) În ceea ce privește Marea Mediterană, în legătură cu prezenta directivă, au fost întreprinse acțiunile necesare în vederea aderării Uniunii la Protocolul privind protecția Mării Mediterane împotriva poluării care rezultă din explorarea și exploatarea platoului continental,

⁽¹⁾ JO L 55, 28.2.2011, p. 13.

⁽²⁾ Decizia Comisiei din 19 ianuarie 2012 de instituire a Grupului autorităților offshore ale Uniunii Europene în materie de petrol și gaze (JO C 18, 21.1.2012, p. 8).

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 1406/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 iunie 2002 de instituire a unei Agenții Europene pentru Siguranța Maritimă (JO L 208, 5.8.2002, p. 1).

⁽⁴⁾ JO L 314, 1.12.2007, p. 9.

a fundului mării și a subsolului acesteia⁽¹⁾ („Protocolul offshore”) la Convenția privind protejerea mediului marin și a zonei de coastă a Mării Mediterane („Convenția de la Barcelona”), care a fost încheiată prin Decizia 77/585/CEE a Consiliului⁽²⁾.

- (52) Apele din regiunea arctică reprezintă un mediu marin din vecinătatea Uniunii de o importanță deosebită pentru Uniune și joacă un rol important în atenuarea schimbărilor climatice. Preocupările serioase în materie de mediu legate de apele din regiunea arctică necesită o atenție specială pentru a asigura protecția mediului din regiunea arctică în ceea ce privește orice operațiuni petroliere și gaziere offshore, inclusiv explorarea și ținând seama de riscul de accidente majore și de nevoia unei intervenții eficiente. Statele membre care sunt membre ale Consiliului Arctic sunt încurajate să promoveze în mod activ cele mai înalte standarde în ceea ce privește siguranța mediului în acest ecosistem vulnerabil și unic, de exemplu, prin crearea unor instrumente internaționale privind prevenirea, pregătirea și intervenția în caz de poluare cu petrol în mediul marin din regiunea arctică, precum și, printre altele, prin valorificarea activității grupului operativ instituit de Consiliul Arctic și orientările existente ale Consiliului Arctic privind petrolul și gazul de pe platformele offshore.
- (53) Planurile de urgență externe naționale ar trebui să se bazeze pe evaluarea riscurilor, ținând seama de rapoartele privind pericolele majore pentru instalațiile amplasate în apele offshore în cauză. Statele membre ar trebui să țină seama de cele mai recente orientări privind evaluarea și cartografierea riscului pentru gestionarea dezastrelor astfel cum sunt pregătite de Comisie.
- (54) Intervenția eficientă în situații de urgență impune luarea de măsuri imediate de către operator și de proprietar și cooperarea strânsă cu organizațiile de intervenție în situații de urgență ale statelor membre care coordonează introducerea unor resurse suplimentare pentru intervenția în caz de urgență, pe măsură ce situația evoluează. Această intervenție ar trebui să includă, de asemenea, o investigație amănunțită a situației de urgență, care ar trebui să fie demarată fără întârziere pentru a asigura pierderi minime de informații și probe relevante. În urma unei urgențe, statele membre ar trebui să tragă concluziile adecvate și să ia orice măsuri necesare.
- (55) Este fundamental ca toate informațiile relevante, inclusiv datele și parametrii tehnici, să fie disponibile pentru investigare ulterioară. Statele membre ar trebui să se asigure că datele relevante sunt colectate în timpul operațiunilor petroliere și gaziere și că, în eventualitatea

unui accident major, datele relevante sunt în siguranță, iar culegerea datelor este intensificată corespunzător. În acest context, statele membre ar trebui să încurajeze utilizarea mijloacelor tehnice adecvate pentru a promova fiabilitatea și înregistrarea datelor relevante și pentru a preveni posibila manipulare a acestora.

- (56) Pentru a asigura punerea în aplicare eficientă a cerințelor prevăzute în prezenta directivă, ar trebui introduse sancțiuni eficiente, proporționale și cu efect de descurajare în cazul comiterii unor încălcări.
- (57) În vederea adaptării anumitor anexe cu scopul de a include informații suplimentare care ar putea deveni necesare din perspectiva progresului tehnic, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ar trebui delegată Comisiei în ceea ce privește modificarea cerințelor din anumite anexe la prezenta directivă. Prezintă o importanță deosebită desfășurarea unor consultări corespunzătoare de către Comisie pe parcursul activităților sale pregătitoare, inclusiv la nivel de experți. Comisia, atunci când pregătește și elaborează acte delegate, ar trebui să asigure o transmitere simultană, în timp util și adecvată a documentelor relevante către Parlamentul European și Consiliu.
- (58) Definiția pentru daunele aduse apelor din Directiva 2004/35/CE ar trebui modificată pentru a se asigura că răspunderea entităților autorizate în temeiul directivei respective se aplică apelor marine ale statelor membre, astfel cum sunt definite de Directiva 2008/56/CE.
- (59) Multe dintre dispozițiile prezentei directive nu sunt relevante pentru statele membre fără ieșire la mare, și anume Austria, Republica Cehă, Ungaria, Luxemburg și Slovacia. Cu toate acestea, este de dorit ca aceste state membre să promoveze principiile și standardele ridicate existente în dreptul Uniunii pentru siguranța operațiunilor petroliere și gaziere offshore în contactele lor bilaterale cu țări terțe și cu organizații internaționale relevante.
- (60) Nu toate statele membre cu ape offshore autorizează operațiuni petroliere și gaziere offshore în jurisdicția proprie. Aceste state membre nu sunt implicate în acordarea de autorizații și în prevenirea accidentelor majore legate de astfel de operațiuni. Prin urmare, ar fi o obligație disproporționată și inutilă ca aceste state membre să fie nevoite să transpună și să pună în aplicare toate dispozițiile prezentei directive. Cu toate acestea, accidentele în cadrul operațiunilor petroliere și gaziere offshore le pot afecta coastele. Prin urmare, aceste state membre ar trebui, printre altele, să fie pregătite să intervină și să investigheze accidentele majore și ar trebui să coopereze prin punctele de contact cu alte state membre vizate și cu țările terțe relevante.

⁽¹⁾ Decizia Consiliului din 17 decembrie 2012 privind aderarea Uniunii Europene la Protocolul privind protecția Mării Mediterane împotriva poluării rezultate în urma explorării și exploatării platformei continentale, a fundului mării și a subsolului marin (JO L 4, 9.1.2013, p. 13).

⁽²⁾ JO L 240, 19.9.1977, p. 1.

(61) Dată fiind poziția lor geografică, statele membre fără ieșire la mare nu sunt angajate în acordarea de autorizații și în prevenirea accidentelor majore din cadrul operațiunilor petroliere și gaziere offshore, nici nu sunt potențial afectate de astfel de accidente petrecute în apele offshore ale altor state membre. În consecință, aceste state membre nu ar trebui să aibă obligația de a transpune majoritatea dispozițiilor prezentei directive. Cu toate acestea, în cazul în care o societate activă, direct sau prin intermediul filialelor sale, în operațiuni petroliere și gaziere offshore în afara Uniunii este înregistrată într-un stat membru fără ieșire la mare, respectivul stat membru ar trebui să ceară societății respective să întocmească un raport privind accidentele care au loc în cadrul acestor operațiuni, raport care poate fi utilizat în comun la nivelul Uniunii astfel încât toate părțile interesate din Uniune să poată beneficia de experiența dobândită în urma unor astfel de accidente.

(62) Pe lângă măsurile introduse de prezenta directivă, Comisia ar trebui să studieze alte mijloace adecvate pentru a îmbunătăți prevenirea accidentelor majore și a limita consecințele lor.

(63) Operatorii ar trebui să se asigure că dispun de acces la suficiente resurse fizice, umane și financiare pentru a preveni accidente majore și pentru a limita consecințele acestor accidente. Cu toate acestea, întrucât instrumentele existente de garantare financiară, inclusiv acordurile de gestionare în comun a riscurilor, nu pot acoperi toate consecințele posibile ale accidentelor majore, Comisia ar trebui să procedeze la analize și studii mai aprofundate privind măsurile corespunzătoare, pentru asigurarea unui regim de răspundere adecvat și solid pentru daunele legate de operațiunile petroliere și gaziere offshore, a unor cerințe corespunzătoare privind capacitatea financiară, inclusiv disponibilitatea instrumentelor de garantare financiară adecvate sau a altor sisteme. Aceasta poate include examinarea fezabilității unui sistem de compensare reciprocă. Comisia ar trebui să transmită un raport Parlamentului European și Consiliului cu privire la constatări, însoțit, dacă este cazul, de propuneri.

(64) La nivelul Uniunii, este important ca standardele tehnice să fie completate de un cadru juridic corespunzător al legislației privind siguranța produselor și ca respectivele standarde să se aplice tuturor instalațiilor offshore aflate în apele offshore ale statelor membre și nu doar instalațiilor fixe de producție. Prin urmare, Comisia ar trebui să procedeze la analize mai detaliate referitoare la standardele de siguranță privind produsele aplicate operațiunilor petroliere și gaziere offshore.

(65) Deoarece obiectivul prezentei directive, și anume stabilirea de cerințe minime pentru prevenirea accidentelor majore în cadrul operațiunilor petroliere și gaziere offshore și pentru limitarea consecințelor acestor accidente, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre și, în consecință, având în vedere amploarea și efectele acțiunii propuse, poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității,

astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat în articolul respectiv, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestui obiectiv,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII INTRODUCTIVE

Articolul 1

Obiectul și domeniul de aplicare

(1) Prezenta directivă stabilește cerințe minime pentru prevenirea accidentelor majore din cadrul operațiunilor petroliere și gaziere offshore și limitarea consecințelor acestor accidente.

(2) Prezenta directivă nu aduce atingere dreptului Uniunii privind siguranța și sănătatea lucrătorilor la locul de muncă, în special Directivelor 89/391/CEE și 92/91/CEE.

(3) Prezenta directivă nu aduce atingere Directivelor 94/22/CE, 2001/42/CE, 2003/4/CE⁽¹⁾, 2003/35/CE, 2010/75/UE⁽²⁾ și 2011/92/UE.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentei directive:

1. „accident major” înseamnă, în raport cu o instalație sau o infrastructură conectată:

(a) un incident care implică o explozie, un incendiu, pierderea controlului asupra sondei sau o deversare de petrol, gaz sau substanțe periculoase care implică sau pentru care există un risc semnificativ să implice decese sau vătămări grave ale persoanelor;

(b) un incident care provoacă daune grave instalației sau infrastructurii conectate care implică sau pentru care există un risc semnificativ să implice decese sau vătămări grave ale persoanelor;

(c) oricare alt incident care are ca rezultat decesul sau vătămarea gravă a cinci sau mai multe persoane de pe instalația offshore de la care provine sursa de pericol sau care desfășoară operațiuni petroliere și gaziere offshore în legătură cu instalația sau cu infrastructura conectată; sau

⁽¹⁾ Directiva 2003/4/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 28 ianuarie 2003 privind accesul publicului la informațiile despre mediu (JO L 41, 14.2.2003, p. 26).

⁽²⁾ Directiva 2010/75/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 noiembrie 2010 privind emisiile industriale (prevenirea și controlul integrat al poluării) (JO L 334, 17.12.2010, p. 17).

(d) orice incident de mediu major care rezultă din incidente menționate la literele (a), (b) și (c).

În scopul determinării dacă un incident constituie un accident major în temeiul literelor (a), (b) sau (d), o instalație care este în mod normal nesupravegheată este tratată ca și cum ar fi supravegheată;

2. „offshore” înseamnă situat în apele teritoriale, în zona economică exclusivă sau pe platoul continental al statului membru în sensul Convenției Națiunilor Unite asupra dreptului mării;

3. „operațiuni petroliere și gaze offshore” înseamnă toate activitățile asociate cu instalația sau infrastructura conectată, inclusiv proiectarea, planificarea, construcția, operarea și dezafectarea acestora, legate de explorarea și producția de petrol sau gaze, dar excluzând transportul petrolului și gazelor de pe o coastă pe alta;

4. „risc” înseamnă combinația dintre probabilitatea unui eveniment și consecințele evenimentului respectiv;

5. „operator” înseamnă entitatea numită de entitatea autorizată sau de autoritatea care eliberează autorizații pentru a desfășura operațiuni petroliere și gaze offshore, inclusiv planificarea și executarea unei operațiuni la sondă sau gestionarea și controlul funcțiilor unei instalații de producție;

6. „adecvat” înseamnă corect sau care corespunde pe deplin, inclusiv pe baza examinării raportului eforturi/costuri, unei anumite cerințe sau situații, care se bazează pe probe obiective și care poate fi demonstrat printr-o analiză, o comparație cu standardele adecvate sau prin alte soluții utilizate în situații comparabile de către alte autorități sau de industria de profil;

7. „entitate” înseamnă orice persoană fizică sau juridică sau grupare de astfel de persoane;

8. „acceptabil”, în raport cu un risc, înseamnă un nivel de risc pentru care timpul, costurile sau eforturile pentru a-l reduce și mai mult ar fi extrem de disproportionale față de beneficiile unei astfel de reduceri. În evaluarea caracterului flagrant disproporționat al timpului, costurilor sau eforturilor față de avantajele reducerii în continuare a riscului, se au în vedere nivelurile de risc din cele mai bune practici compatibile cu activitatea întreprinsă;

9. „autorizație” înseamnă o autorizație pentru operațiuni petroliere și gaze offshore în conformitate cu Directiva 94/22/CE;

10. „zonă autorizată” înseamnă zona geografică acoperită de autorizație;

11. „entitate autorizată” înseamnă titularul sau titularii comuni ai unei autorizații;

12. „contractant” înseamnă orice entitate contractată de operator sau proprietar pentru a îndeplini atribuții specifice în numele operatorului sau proprietarului;

13. „autoritate care eliberează autorizațiile” înseamnă autoritatea publică care este competentă să acorde autorizații sau să supravegheze utilizarea acestora în conformitate cu Directiva 94/22/CE;

14. „autoritate competentă” înseamnă autoritatea publică desemnată în temeiul prezentei directive și care este responsabilă pentru atribuțiile conferite prin prezenta directivă. Autoritatea competentă poate fi compusă dintr-unul sau mai multe organisme;

15. „explorare” înseamnă forarea în terenul prospectat și toate operațiunile petroliere și gaze offshore necesare înainte de operațiunile legate de producție;

16. „producție” înseamnă extracția petrolului și gazelor situate în subsolul zonei offshore autorizate, inclusiv prelucrarea offshore a petrolului și gazelor și transportul acestora prin infrastructura conectată;

17. „instalație neproductivă” înseamnă o instalație alta decât o instalație utilizată pentru producția de petrol și gaze;

18. „public” înseamnă una sau mai multe entități și, în conformitate cu legislația sau practica națională, asociațiile, organizațiile sau grupurile acestora;

19. „instalație” înseamnă o instalație staționară, fixă sau mobilă, sau o combinație de instalații, interconectate permanent prin punți sau alte structuri, utilizate în cadrul operațiunilor petroliere și gaze offshore sau în legătură cu aceste operațiuni. Instalațiile includ instalații de foraj offshore mobile numai atunci când acestea sunt staționate în ape offshore pentru activități de foraj, de producție sau de alt tip, asociate cu operațiunile petroliere și gaze offshore;

20. „instalație de producție” înseamnă o instalație utilizată pentru producție;
21. „infrastructură conectată” înseamnă, în cadrul zonei de siguranță sau în cadrul unei zone din vecinătate aflată la o distanță mai mare de instalație la latitudinea statului membru:
- (a) orice sondă și structurile aferente, unitățile și dispozitivele suplimentare conectate la instalația offshore;
 - (b) orice echipament sau lucrări pe structura principală a instalației sau fixate de aceasta;
 - (c) orice echipament atașat de conducte sau lucrări;
22. „acceptare”, în legătură cu raportul privind pericolele majore, înseamnă comunicarea în scris de către autoritatea competentă către operator sau proprietar a faptului că raportul, dacă este pus în aplicare astfel cum se prevede în cuprinsul său, este în conformitate cu cerințele prezentei directive. Acceptarea nu implică niciun transfer de responsabilitate pentru controlul pericolelor majore către autoritatea competentă;
23. „pericol major” înseamnă o situație care prezintă potențialul de a provoca un accident major;
24. „operațiune la sondă” înseamnă orice operațiune la sondă ce ar putea avea drept consecință scurgerea accidentală a unor materiale care ar putea provoca un accident major, inclusiv forajul unei sonde, repararea sau modificarea unei sonde, suspendarea operațiunilor la sondă și abandonul permanent al unei sonde;
25. „operațiune combinată” înseamnă o operațiune efectuată de pe o instalație împreună cu o altă instalație sau alte instalații în scopuri legate de cealaltă (celelalte) instalație (instalații) și care afectează substanțial riscurile pentru siguranța persoanelor sau protecția mediului de pe oricare dintre instalații sau de pe toate instalațiile în cauză;
26. „zonă de siguranță” înseamnă zona aflată la o distanță de 500 de metri de orice punct al instalației, stabilită de statul membru;
27. „proprietar” înseamnă o entitate care are dreptul legal de a controla exploatarea unei instalații neproductive;
28. „plan intern de intervenție în caz de urgență” înseamnă un plan pregătit de operatori sau de proprietari în conformitate cu cerințele din prezenta directivă privind măsurile de prevenire a extinderii sau de limitare a consecințelor unui accident major legat de operațiunile petroliere și gaziere offshore;
29. „verificare de către organisme independente” înseamnă o evaluare și o confirmare a validității declarațiilor scrise speciale de către o entitate sau o parte de organizare a operatorului sau a proprietarului care nu se află sub controlul sau sub influența entității sau părții de organizare care utilizează declarațiile respective;
30. „modificare substanțială” înseamnă:
- (a) în cazul unui raport privind pericolele majore, o modificare a bazei pe care a fost acceptat raportul original, inclusiv, între altele, modificări fizice, disponibilitatea de noi cunoștințe sau tehnologii și modificări la nivelul gestiunii operaționale;
 - (b) în cazul unei notificări privind operațiuni la sondă sau privind operațiuni combinate, o modificare a bazei pe care a fost transmisă notificarea originală, inclusiv, între altele, modificări fizice, înlocuirea unei instalații cu alta, disponibilitatea de noi cunoștințe sau tehnologii și modificări la nivelul gestiunii operaționale;
31. „începerea operațiunilor” înseamnă momentul în care instalația sau infrastructura conectată este utilizată pentru prima dată în scopul operațiunilor pentru care a fost proiectată;
32. „eficiența intervenției în cazul unei scurgeri de petrol” înseamnă eficiența sistemelor de intervenție în cazul scurgerilor de petrol în cadrul intervenției lor în cazul unei scurgeri de petrol, pe baza unei analize a frecvenței, duratei și momentului producerii condițiilor de mediu care ar împiedica o intervenție. Evaluarea eficienței intervenției în cazul unei scurgeri de petrol se exprimă ca procent din timpul în care aceste condiții nu sunt prezente și include o descriere a limitelor de exploatare impuse instalațiilor vizate ca urmare a evaluării respective;
33. „elemente critice de siguranță și de mediu” înseamnă elementele unei instalații, inclusiv programe de calculator, al căror scop este prevenirea sau limitarea consecințelor unui accident major sau a căror defectare ar putea provoca sau contribui în mod substanțial la un accident major;
34. „consultare tripartită” înseamnă o modalitate formală pentru a permite dialogul și cooperarea între autoritatea competentă, operatori și proprietari și reprezentanții lucrătorilor;
35. „industrie de profil” înseamnă entități care sunt direct implicate în operațiuni petroliere și gaziere offshore care fac obiectul prezentei directive sau ale căror activități sunt strâns legate de operațiunile respective;

36. „plan extern de intervenție în caz de urgență” înseamnă o strategie locală, națională sau regională pentru prevenirea extinderii sau limitarea consecințelor unui accident major legat de operațiunile petroliere și gaziere offshore care utilizează toate resursele disponibile ale operatorului, astfel cum sunt descrise în planul relevant intern de intervenție în caz de urgență, precum și orice resurse suplimentare puse la dispoziție de statele membre;

37. „incident de mediu major” înseamnă un incident care are sau ar putea avea efecte negative semnificative asupra mediului, în conformitate cu Directiva 2004/35/CE.

CAPITOLUL II

PREVENIREA ACCIDENTELOR MAJORE LEGATE DE OPERAȚIUNILE PETROLIERE ȘI GAZIERE OFFSHORE

Articolul 3

Principii generale de gestionare a riscurilor privind operațiunile petroliere și gaziere offshore

(1) Statele membre solicită operatorilor să se asigure că sunt luate toate măsurile adecvate pentru prevenirea accidentelor majore din cadrul operațiunilor petroliere și gaziere offshore.

(2) Statele membre se asigură că operatorii nu sunt degrevați de atribuțiile lor în conformitate cu prezenta directivă în virtutea faptului că acțiunile sau omisiunile care conduc sau contribuie la accidente majore au fost desfășurate de contractanți.

(3) În cazul în care totuși se produce un accident major, statele membre se asigură că operatorii iau toate măsurile adecvate pentru a limita consecințele acestuia asupra sănătății umane și asupra mediului.

(4) Statele membre solicită operatorilor să se asigure că operațiunile petroliere și gaziere offshore sunt efectuate în baza unei gestionări sistematice a riscurilor, astfel încât să fie acceptabile riscurile reziduale de accidente majore în cazul persoanelor, mediului și instalațiilor offshore.

Articolul 4

Considerente privind siguranța și mediul cu privire la autorizatii

(1) Statele membre se asigură că deciziile privind acordarea sau transferul autorizațiilor pentru operațiuni petroliere sau gaziere offshore țin seama de capacitatea solicitantului de a respecta cerințele pentru operațiuni în cadrul autorizației, astfel cum sunt prevăzute de dispozițiile relevante din dreptul Uniunii, în special din prezenta directivă.

(2) În special, la evaluarea capacității tehnice și financiare a solicitantului unei autorizații, se ține cont în mod corespunzător de următoarele:

(a) riscurile, pericolele și orice alte informații legate de zona autorizată în cauză, inclusiv, după caz, costul degradării mediului marin menționate la articolul 8 alineatul (1) litera (c) din Directiva 2008/56/CE;

(b) etapa specifică a operațiunilor petroliere și gaziere offshore;

(c) capacitățile financiare ale solicitantului, inclusiv orice garanție financiară, de a acoperi răspunderea pentru daunele care pot rezulta din operațiunile petroliere și gaziere offshore în cauză, inclusiv răspunderea pentru daunele economice potențiale, atunci când acest tip de răspundere este prevăzut în dreptul intern;

(d) informațiile disponibile referitoare la siguranță și la performanța în materie de mediu, inclusiv cu privire la accidentele majore, după cum ar fi adecvat pentru operațiunile pentru care a fost solicitată autorizația.

Înainte de acordarea sau de transferul unei autorizații pentru operațiuni petroliere și gaziere offshore, autoritatea care eliberează autorizațiile se consultă, în cazurile în care este necesar, cu autoritatea competentă.

(3) Statele membre se asigură că autoritățile care eliberează autorizațiile nu acordă o autorizație decât dacă sunt mulțumite de măsura în care solicitantul a dovedit că dispozițiile adecvate au fost adoptate sau vor fi adoptate, pe baza modalităților care vor fi hotărâte de statele membre, pentru a acoperi răspunderea care poate decurge din operațiunile sale petroliere și gaziere offshore. Aceste dispoziții sunt valabile și efective de la demararea operațiunilor petroliere și gaziere offshore. Statul membru impune solicitanților să furnizeze de o manieră adecvată dovada capacității lor tehnice și financiare, precum și orice alte informații relevante referitoare la zona la care se referă autorizația și la etapa specifică a operațiunilor petroliere și gaziere offshore.

Statele membre evaluează gradul de adecvare a dispozițiilor menționate în primul paragraf pentru a stabili dacă solicitantul dispune de suficiente resurse financiare pentru lansarea imediată și continuarea neîntreruptă a tuturor măsurilor necesare pentru intervenția eficientă de urgență și remedierea ulterioară.

Statele membre facilitează mobilizarea unor instrumente financiare durabile și a altor măsuri prin care solicitanții de autorizații să fie sprijiniți pentru demonstrarea capacității lor financiare în temeiul primului paragraf.

Statele membre stabilesc cel puțin proceduri care să asigure tratarea promptă și adecvată a cererilor de despăgubire, inclusiv în raport cu plățile compensatorii pentru incidente transfrontaliere.

Statele membre solicită entităţii autorizate să menţină o capacitate suficientă pentru a-şi îndeplini obligaţiile financiare rezultate din răspunderea pentru operaţiunile petroliere şi gaziere offshore.

(4) Autoritatea care eliberează autorizaţiile sau entitatea autorizată numeşte operatorul. Atunci când operatorul este numit de entitatea autorizată, autoritatea care eliberează autorizaţii este înştiinţată în prealabil în legătură cu numirea. În aceste cazuri, autoritatea care eliberează autorizaţii, dacă este cazul în consultare cu autoritatea competentă, poate obiecta la numirea operatorului. În cazul unei obiecţii, statul membru solicită entităţii autorizate să numească un alt operator adecvat sau să îşi asume responsabilităţile operatorului în temeiul prezentei directive.

(5) Procedura de acordare a autorizaţiei pentru operaţiunile petroliere şi gaziere offshore legate de o anumită zonă autorizată se organizează astfel încât informaţiile culese în urma explorării să poată fi luate în considerare de statul membru înainte de începerea producţiei.

(6) La evaluarea capacităţilor tehnice şi financiare ale unui solicitant de autorizaţie, se acordă o atenţie deosebită tuturor mediilor marine şi costiere sensibile din punct de vedere ecologic, în special ecosistemelor care au un rol important pentru atenuarea schimbărilor climatice şi adaptarea la acestea, cum ar fi mlaştinile săratate şi solul submarin de iarbă de mare, şi zonelor marine protejate, precum zonele speciale de conservare în sensul Directivei 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale şi a speciilor de faună şi floră sălbatică⁽¹⁾, zonele speciale de protecţie în sensul Directivei 2009/147/CE a Parlamentului European şi a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind conservarea păsărilor sălbatice⁽²⁾ şi zonele marine protejate, astfel cum au fost stabilite de către Uniune sau de către statele membre în cauză în cadrul acordurilor regionale sau internaţionale la care sunt parte.

Articolul 5

Participarea publicului cu privire la efectele operaţiunilor petroliere şi gaziere offshore planificate de explorare asupra mediului

(1) Forajul unei sonde în scopul explorării într-o instalaţie neproductivă nu va începe până când autorităţile relevante din statul membru nu s-au asigurat de desfăşurarea timpurie şi efectivă a participării publicului cu privire la efectele posibile ale operaţiunilor petroliere şi gaziere offshore planificate asupra mediului, în temeiul actelor juridice ale Uniunii, în special Directiva 2001/42/CE sau Directiva 2011/92/UE, după caz.

(2) În cazul în care participarea publicului nu a fost organizată în temeiul alineatului (1), statele membre se asigură că se iau următoarele măsuri:

(a) publicul este informat, fie prin anunţuri publice, fie prin alte mijloace adecvate, cum ar fi pe cale electronică, unde este planificată permiterea operaţiunilor de explorare;

⁽¹⁾ JO L 206, 22.7.1992, p. 7.

⁽²⁾ JO L 20, 26.1.2010, p. 7.

(b) publicul interesat este identificat, inclusiv publicul afectat sau care ar putea fi afectat sau care este interesat de decizia de a permite operaţiuni de explorare, inclusiv organizaţii neguvernamentale relevante, precum cele care promovează protecţia mediului, sau alte organizaţii relevante;

(c) informaţiile relevante privind aceste operaţiuni planificate sunt puse la dispoziţia publicului, inclusiv, între altele, informaţiile privind dreptul de participare la luarea deciziilor şi privind autoritatea căreia îi pot fi prezentate observaţii sau întrebări;

(d) publicul are dreptul de a-şi exprima observaţiile şi opiniile atunci când toate opţiunile sunt posibile, înainte de adoptarea deciziilor privind permiterea explorării;

(e) rezultatele participării publicului sunt luate în considerare în mod corespunzător la adoptarea deciziilor menţionate la litera (d); şi

(f) după examinarea observaţiilor şi a opiniilor exprimate de către public, statul membru în cauză informează cu promptitudine publicul cu privire la deciziile adoptate şi la motivele şi considerentele pe care se bazează acestea, incluzând informaţii privind procesul de participare a publicului.

Se stabilesc termene rezonabile care oferă suficient timp pentru fiecare etapă distinctă a participării publicului.

(3) Prezentul articol nu se aplică în ceea ce priveşte zonele autorizate înainte de 18 iulie 2013.

Articolul 6

Operaţiuni petroliere şi gaziere offshore în zonele autorizate

(1) Statele membre se asigură că instalaţiile de producţie şi infrastructura conectată sunt operate doar în zonele autorizate şi numai de către operatori numiţi în acest scop în temeiul articolului 4 alineatul (4).

(2) Statele membre solicită entităţii autorizate să se asigure că orice operator are capacitatea de a respecta cerinţele pentru operaţiunile specifice din cadrul autorizaţiei.

(3) Pe întreaga durată a operaţiunilor petroliere şi gaziere offshore, statele membre solicită entităţii autorizate să ia toate măsurile rezonabile pentru a se asigura că operatorul respectă cerinţele şi îşi îndeplineşte funcţiile şi îndatoririle în temeiul prezentei directive.

(4) În cazul în care autoritatea competentă stabilește că operatorul nu mai are capacitatea de a respecta cerințele relevante în conformitate cu prezenta directivă, este informată autoritatea care eliberează autorizațiile. Ulterior, autoritatea care eliberează autorizațiile notifică această informație entității autorizate și aceasta din urmă își asumă responsabilitatea pentru îndeplinirea îndatoririlor în cauză și propune de îndată autorității care eliberează autorizațiile un operator înlocuitor.

(5) Statele membre se asigură că operațiunile legate de instalațiile de producție și neproductive nu încep sau nu continuă înainte ca raportul privind pericolele majore să fi fost acceptat de către autoritatea competentă în conformitate cu prezenta directivă.

(6) Statele membre se asigură că operațiunile la sondă sau operațiunile combinate nu încep sau nu continuă înainte ca raportul privind pericolele majore pentru instalațiile implicate să fi fost acceptat în conformitate cu prezenta directivă. Mai mult, aceste operațiuni nu încep sau nu continuă dacă o notificare privind operațiuni la sondă sau o notificare privind operațiuni combinate nu a fost prezentată autorității competente în temeiul articolului 11 alineatul (1) litera (h) sau (i), sau dacă autoritatea competentă formulează obiecții cu privire la conținutul unei notificări.

(7) Statele membre se asigură că este stabilită o zonă de siguranță în jurul unei instalații și că navele au interdicția de a intra sau de a rămâne în respectiva zonă de siguranță.

Totuși, respectiva interdicție nu se aplică unei nave care intră sau rămâne în zona de siguranță:

- (a) în legătură cu punerea, inspectarea, testarea, repararea, întreținerea, alterarea, reînnoirea sau scoaterea oricărui cablu sau conductă submarină din zona de siguranță sau din proximitatea sa;
- (b) pentru a furniza servicii pentru orice instalații din zona de siguranță sau a transporta persoane sau bunuri înspre și dinspre acestea;
- (c) pentru a inspecta orice instalații sau infrastructuri conectate din acea zonă de siguranță sub autoritatea statului membru;
- (d) în legătură cu salvarea sau cu tentativa de salvare de vieți sau bunuri;
- (e) din cauza intemperiilor; sau
- (f) atunci când se află în dificultate; sau
- (g) în cazul în care operatorul, proprietarul sau statul membru în care se află zona de siguranță și-a dat consimțământul.

(8) Statele membre stabilesc un mecanism pentru participarea efectivă la consultările tripartite între autoritatea competentă, operatorii, proprietari și reprezentanții lucrătorilor privind formularea standardelor și politicilor care se ocupă de prevenirea accidentelor majore.

Articolul 7

Răspunderea pentru daunele cauzate mediului

Fără a aduce atingere domeniului de aplicare a răspunderii pentru mediul înconjurător în legătură cu prevenirea și repararea daunelor aduse mediului, existent în temeiul Directivei 2004/35/CE, statele membre se asigură că entitatea autorizată este răspunzătoare financiar pentru prevenirea și repararea daunelor aduse mediului, astfel cum sunt definite în respectiva directivă, cauzate de operațiunile petroliere și gaziere offshore desfășurate de entitatea autorizată sau de operator, sau în numele acestora.

Articolul 8

Numirea autorității competente

(1) Statele membre numesc o autoritate competentă responsabilă cu următoarele funcții de reglementare:

- (a) evaluarea și aprobarea rapoartelor privind pericolele majore, evaluarea notificărilor privind proiectarea și evaluarea notificărilor privind operațiunile la sondă sau operațiunile combinate și a altor astfel de documente care îi sunt prezentate;
- (b) supravegherea respectării prezentei directive de către operatori și proprietari, inclusiv inspecții, investigații și acțiuni de punere în aplicare;
- (c) consilierea altor autorități sau organisme, inclusiv a autorității de eliberare a autorizațiilor;
- (d) elaborarea planurilor anuale în conformitate cu articolul 21;
- (e) elaborarea de rapoarte;
- (f) cooperarea cu autoritățile competente sau cu punctele de contact în temeiul articolului 27.

(2) Statele membre garantează în permanență independența și obiectivitatea autorității competente în îndeplinirea funcțiilor sale de reglementare, în special cu privire la alineatul (1) literele (a), (b) și (c). În consecință, sunt prevenite conflictele de interes între funcțiile de reglementare ale autorității competente, pe de o parte, și, pe de altă parte, funcțiile de reglementare legate de dezvoltarea economică a resurselor naturale offshore și autorizarea operațiunilor petroliere și gaziere offshore în cadrul statului membru și colectarea și gestionarea veniturilor din operațiunile respective.

(3) În vederea îndeplinirii obiectivelor stabilite la alineatul (2), statele membre solicită ca funcțiile de reglementare ale autorității competente să fie îndeplinite în cadrul unei autorități care este independentă de oricare dintre funcțiile statelor membre referitoare la dezvoltarea economică a resurselor naturale offshore, de autorizarea operațiunilor petroliere și gaziere offshore din statele membre și de colectarea și gestionarea veniturilor din acele operațiuni.

Cu toate acestea, în cazul în care numărul total al instalațiilor offshore supravegheate în mod normal este sub șase, statele membre în cauză pot decide să nu aplice primul paragraf. O astfel de decizie nu aduce atingere obligațiilor statelor membre în temeiul alineatului (2).

(4) Statele membre pun la dispoziția publicului o descriere a modului în care este organizată autoritatea competentă, inclusiv motivul pentru care aceasta a fost instituită într-un anumit mod, precum și felul în care au asigurat îndeplinirea funcțiilor de reglementare prevăzute la alineatul (1) și respectarea obligațiilor prevăzute la alineatul (2).

(5) Statele membre se asigură că autoritatea competentă dispune de resurse umane și financiare adecvate pentru îndeplinirea atribuțiilor care îi revin în temeiul prezentei directive. Aceste resurse sunt proporționale cu amploarea operațiunilor petroliere și gaziere offshore ale statelor membre.

(6) Statele membre pot încheia acorduri formale cu agenții competente ale Uniunii sau cu alte organisme adecvate, dacă acestea există, pentru furnizarea de cunoștințe de specialitate pentru sprijinirea autorității competente în îndeplinirea funcțiilor sale de reglementare. În sensul prezentului alineat, un organism nu este considerat adecvat în cazul în care obiectivitatea sa ar putea fi compromisă de conflicte de interese.

(7) Statele membre pot institui mecanisme prin care costurile financiare ale autorității competente în îndeplinirea atribuțiilor care îi revin în temeiul prezentei directive pot fi recuperate de la entitățile autorizate, de la operatori sau de la proprietari.

(8) În cazul în care autoritatea competentă cuprinde mai multe organisme, statele membre depun toate eforturile pentru a evita dublarea funcțiilor de reglementare între organisme. Statele membre pot desemna unul dintre organismele constitutive ca organism principal responsabil de coordonarea funcțiilor de reglementare în conformitate cu prezenta directivă și de raportarea către Comisie.

(9) Statele membre supraveghează activitățile autorității competente și iau toate măsurile necesare pentru îmbunătățirea eficienței acesteia în îndeplinirea funcțiilor de reglementare prevăzute la alineatul (1).

Articolul 9

Funcționarea autorității competente

Statele membre se asigură că autoritatea competentă:

- (a) acționează independent de politicile, de deciziile de reglementare sau de alte considerații care nu sunt legate de atribuțiile care îi revin în temeiul prezentei directive;
- (b) clarifică nivelul responsabilităților proprii și al responsabilităților operatorului și al proprietarului privind controlul riscurilor de accidente majore în temeiul prezentei directive;
- (c) instituie o politică, un proces și proceduri pentru o evaluare aprofundată a rapoartelor privind pericolele majore și a notificărilor prezentate în temeiul articolului 11, precum și pentru supravegherea conformității cu prezenta directivă în jurisdicția statului membru, inclusiv prin inspecții, investigații și măsuri de asigurare a respectării dispozițiilor prezentei directive;
- (d) pune la dispoziția operatorilor și proprietarilor politica, procesul și procedurile în conformitate cu litera (c) și pune la dispoziția publicului rezumate ale acestora;
- (e) după caz, pregătește și pune în aplicare proceduri coordonate sau comune cu alte autorități din statele membre pentru îndeplinirea atribuțiilor care îi revin în temeiul prezentei directive; și
- (f) își fundamentează politica, procedurile de organizare și operaționale pe principiile stabilite în anexa III.

Articolul 10

Atribuțiile Agenției Europene pentru Siguranța Maritimă

- (1) Agenția Europeană pentru Siguranța Maritimă (EMSA, denumită în continuare „agenția”) furnizează statelor membre și Comisiei asistență tehnică și științifică în conformitate cu mandatul său în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1406/2002.
- (2) În cadrul mandatului său, agenția:
 - (a) asistă Comisia și statul membru, la cererea acestuia, în detectarea și monitorizarea amplitudinii unei scurgeri de petrol sau de gaze;
 - (b) asistă statele membre, la cererea acestora, în elaborarea și punerea în aplicare a planurilor externe de intervenție în caz de urgență, în special atunci când există un impact transfrontalier în interiorul apelor offshore ale statelor membre sau dincolo de acestea;
 - (c) pe baza planurilor externe și interne de intervenție în caz de urgență ale statelor membre, elaborează împreună cu statele membre și operatorii un catalog al echipamentelor și serviciilor de urgență disponibile.

- (3) La cerere, agenția poate:
- (a) asista Comisia în evaluarea planurilor externe de intervenție în caz de urgență ale statelor membre, pentru a verifica dacă planurile respectă directiva;
- (b) revizui exercițiile care se axează pe testarea mecanismelor de urgență transfrontaliere și ale Uniunii.

CAPITOLUL III

PREGĂTIREA ȘI DESFĂȘURAREA OPERAȚIUNILOR PETROLIERE ȘI GAZIERE OFFSHORE

Articolul 11

Documente de transmis pentru desfășurarea operațiunilor petroliere și gaziere offshore

- (1) Statele membre se asigură că operatorul sau proprietarul transmite autorității competente următoarele documente:
- (a) politica generală de prevenire a accidentelor majore sau o descriere adecvată a acesteia, în conformitate cu articolul 19 alineatele (1) și (5);
- (b) sistemul de gestionare a siguranței și a mediului, sau o descriere adecvată a acestuia, aplicabil instalației, în conformitate cu articolul 19 alineatele (3) și (5);
- (c) în cazul unei instalații planificate pentru producție, o notificare privind proiectarea în conformitate cu anexa I partea 1;
- (d) o descriere a sistemului de verificare independentă în conformitate cu articolul 17;
- (e) un raport privind pericolele majore în conformitate cu articolele 12 și 13;
- (f) în cazul unei modificări substanțiale, inclusiv dezasamblarea unei instalații, un raport privind riscurile majore modificat, în conformitate cu articolele 12 și 13;
- (g) planul intern de intervenție în caz de urgență sau o descriere adecvată a acestuia în conformitate cu articolele 14 și 28;
- (h) în cazul unei operațiuni la sondă, o notificare privind operațiunea la sondă respectivă și informații privind operațiunea la sondă respectivă în conformitate cu articolul 15;
- (i) în cazul unei operațiuni combinate, o notificare privind operațiunile combinate în conformitate cu articolul 16;

- (j) în cazul unei instalații de producție existente, care trebuie să fie mutată într-un nou loc de producție în care să fie exploatată, o notificare privind mutarea, în conformitate cu anexa I partea 1;

- (k) orice alte documente relevante solicitate de autoritatea competentă.

(2) Documentele care trebuie prezentate în temeiul alineatului (1) literele (a), (b), (d) și (g) însoțesc raportul privind pericolele majore necesar în temeiul alineatului (1) litera (e). Politica generală de prevenire a accidentelor majore a unui operator al unei sonde, dacă nu a fost transmisă anterior, se transmite împreună cu notificarea privind operațiunile la sondă care se transmite în temeiul alineatului (1) litera (h).

(3) Notificarea privind proiectarea necesară în temeiul alineatului (1) litera (c) este transmisă autorității competente în termenul stabilit de autoritatea competentă înainte de prezentarea prevăzută a raportului privind pericolele majore pentru operațiunea planificată. Autoritatea competentă răspunde notificării privind proiectarea prin comentarii de care se ține seama în raportul privind pericolele majore.

(4) În cazul în care o instalație de producție existentă urmează să pătrundă în apele offshore ale unui stat membru sau să le părăsească, operatorul notifică autoritatea competentă în scris înainte de data la care se prevede ca instalația de producție să pătrundă în apele offshore ale unui stat membru sau să le părăsească.

(5) Notificarea privind mutarea necesară în temeiul alineatului (1) litera (j) se transmite autorității competente într-un stadiu suficient de timpuriu al evoluției propuse, pentru a permite operatorului să ia în considerare eventualele probleme semnalate de autoritatea competentă în cursul pregătirii raportului privind pericolele majore.

(6) În cazul în care există o modificare substanțială care afectează notificarea privind proiectarea sau mutarea înainte de transmiterea raportului privind pericolele majore, autoritatea competentă este informată cât mai curând posibil în legătură cu modificarea respectivă.

(7) Raportul privind pericolele majore necesar în temeiul alineatului (1) litera (e) este înaintat autorității competente într-un termen stabilit de autoritatea competentă care este anterior datei estimate pentru începerea operațiunilor.

Articolul 12

Raportul privind pericolele majore referitor la o instalație de producție

(1) Statele membre se asigură că operatorul pregătește un raport privind pericolele majore referitor la o instalație de producție, care se transmite în temeiul articolului 11 alineatul (1) litera (e). Raportul respectiv cuprinde informațiile menționate în anexa I părțile 2 și 5 și este actualizat dacă este cazul sau atunci când acest lucru este solicitat de autoritatea competentă.

(2) Statele membre se asigură că reprezentanții lucrătorilor sunt consultați în toate etapele relevante în cursul pregătirii raportului privind pericolele majore referitor la o instalație de producție și că sunt oferite probe în acest sens în conformitate cu anexa I partea 2 punctul 3.

(3) Raportul privind pericolele majore referitor la o instalație de producție poate fi pregătit în legătură cu un grup de instalații care fac obiectul acordului autorității competente.

(4) În cazul în care sunt necesare informații suplimentare în vederea acceptării unui raport privind pericolele majore, statele membre se asigură că, la cererea autorității competente, operatorul furnizează aceste informații și efectuează modificările necesare în raportul privind pericolele majore care a fost prezentat.

(5) În cazul în care urmează să se facă modificări la instalația de producție care duc la o modificare substanțială, sau este prevăzută dezasamblarea unei instalații fixe de producție, operatorul pregătește un raport modificat privind pericolele majore, care se transmite în temeiul articolului 11 alineatul (1) litera (f), în termenul stabilit de autoritatea competentă, în conformitate cu anexa I partea 6.

(6) Statele membre se asigură că modificările planificate nu sunt aplicate sau, după caz, dezasamblarea nu începe decât după ce autoritatea competentă a acceptat raportul modificat privind pericolele majore referitor la instalația de producție.

(7) Cel puțin la fiecare cinci ani sau mai devreme, la solicitarea autorității competente, raportul privind pericolele majore referitor la o instalație de producție face obiectul unei reexaminări periodice amânunțite de către operator. Rezultatele reexaminării sunt notificate autorității competente.

Articolul 13

Raportul privind pericolele majore referitor la o instalație neproductivă

(1) Statele membre se asigură că proprietarul pregătește un raport privind pericolele majore referitor la o instalație neproductivă, care se transmite în temeiul articolului 11 alineatul (1) litera (e). Raportul respectiv cuprinde informațiile menționate în anexa I părțile 3 și 5 și este actualizat dacă este cazul sau atunci când acest lucru este solicitat de autoritatea competentă.

(2) Statele membre se asigură că reprezentanții lucrătorilor sunt consultați în cursul etapelor relevante ale pregătirii raportului privind pericolele majore referitor la o instalație neproductivă și că sunt oferite probe în acest sens în conformitate cu anexa I partea 3 punctul 2.

(3) În cazul în care sunt necesare informații suplimentare în vederea acceptării unui raport privind pericolele majore referitor

la o instalație neproductivă, statele membre solicită proprietarului, la cererea autorității competente, să furnizeze aceste informații și să efectueze modificările necesare ale raportului privind pericolele majore care a fost prezentat.

(4) În cazul în care urmează să se facă modificări la instalația neproductivă care duc la o modificare substanțială, sau este prevăzută dezasamblarea unei instalații fixe neproductive, proprietarul pregătește un raport modificat privind pericolele majore, care se transmite în temeiul articolului 11 alineatul (1) litera (f) în termenul stabilit de autoritatea competentă, în conformitate cu anexa I partea 6 punctele 1, 2 și 3.

(5) În cazul unei instalații fixe neproductive, statele membre se asigură că modificările planificate nu sunt aplicate sau, după caz, dezafectarea nu începe decât după ce autoritatea competentă a acceptat raportul modificat privind pericolele majore referitor la instalația fixă neproductivă.

(6) În cazul unei instalații mobile neproductive, statele membre se asigură că modificările planificate nu sunt aplicate decât după ce autoritatea competentă a acceptat raportul modificat privind pericolele majore referitor la instalația mobilă neproductivă.

(7) Cel puțin la fiecare cinci ani sau mai devreme, la solicitarea autorității competente, raportul privind pericolele majore referitor la o instalație de producție face obiectul unei reexaminări periodice amânunțite de către proprietar. Rezultatele reexaminării sunt notificate autorității competente.

Articolul 14

Planuri interne de intervenție în caz de urgență

(1) Statele membre se asigură că operatorii sau proprietarii, după caz, pregătesc planuri interne de intervenție în caz de urgență, care se transmit în temeiul articolului 11 alineatul (1) litera (g). Planurile se pregătesc în conformitate cu articolul 28 ținând seama de evaluarea riscului de accident major efectuată pe parcursul pregătirii celui mai recent raport privind pericolele majore. Planul include o analiză a eficienței intervenției în cazul unei scurgeri de petrol.

(2) În cazul în care se intenționează desfășurarea de operațiuni la sondă pe o instalație mobilă neproductivă, planul intern de intervenție în caz de urgență pentru instalație ține seama de evaluarea riscului, efectuată pe parcursul pregătirii notificării privind operațiunile la sondă care se transmite în temeiul articolului 11 alineatul (1) litera (h). În cazul în care planul intern de intervenție în caz de urgență trebuie modificat din cauza caracteristicilor speciale legate de natura sau locul în care se află sonda, statele membre se asigură că operatorul sondei transmite autorității competente planul intern de intervenție în caz de urgență modificat, sau o descriere adecvată a acestuia, pentru a completa notificarea relevantă privind operațiunile la sondă.

(3) În cazul în care se intenționează desfășurarea de operațiuni combinate la o instalație neproductivă, planul intern de intervenție în caz de urgență este modificat pentru a acoperi operațiunile combinate și este transmis autorității competente pentru a completa notificarea relevantă privind operațiunile combinate.

Articolul 15

Notificarea privind operațiunile la sondă și informații privind operațiunile la sondă

(1) Statele membre se asigură că operatorul unei sonde pregătește notificarea care se transmite în temeiul articolului 11 alineatul (1) litera (h) autorității competente. Respectiva notificare se transmite în termenul stabilit de autoritatea competentă înainte de începerea operațiunii la sondă. Respectiva notificare privind operațiunile la sondă include informații referitoare la proiectarea sondei și la operațiunile la sondă propuse, în conformitate cu anexa I partea 4. Aceasta include o analiză a eficienței intervenției în cazul unei scurgeri de petrol.

(2) Autoritatea competentă analizează notificarea și, dacă se consideră necesar, ia măsurile corespunzătoare înainte de începerea operațiunilor la sondă, ceea ce ar putea include interzicerea începerii operațiunii.

(3) Statele membre se asigură că operatorul sondei implică organismul independent de verificare în planificarea și pregătirea modificării substanțiale a notificării privind operațiunile la sondă transmise în temeiul articolului 17 alineatul (4) litera (b) și că informează imediat autoritatea competentă în legătură cu orice modificare substanțială a notificării privind operațiunile la sondă transmise. Autoritatea competentă analizează aceste modificări și, dacă se consideră necesar, ia măsurile corespunzătoare.

(4) Statele membre se asigură că operatorul sondei prezintă rapoarte privind operațiunile la sondă autorității competente în conformitate cu cerințele prevăzute în anexa II. Rapoartele sunt transmise săptămânal, începând cu data începerii operațiunilor la sondă, sau la intervale indicate de autoritatea competentă.

Articolul 16

Notificarea privind operațiunile combinate

(1) Statele membre se asigură că operatorii și proprietarii implicați într-o operațiune combinată pregătesc împreună notificarea care se transmite în temeiul articolului 11 alineatul (1) litera (i). Notificarea conține informațiile specificate în anexa I partea 7. Statele membre se asigură că unul dintre operatorii respectivi transmite notificarea privind operațiunile combinate autorității competente. Notificarea este transmisă în termenul stabilit de autoritatea competentă înainte de începerea operațiunilor combinate.

(2) Autoritatea competentă analizează notificarea și, dacă se consideră necesar, ia măsurile corespunzătoare înainte de începerea operațiunilor combinate, ceea ce poate include interzicerea începerii operațiunii.

(3) Statele membre se asigură că operatorul care a transmis notificarea informează, fără întârziere, autoritatea competentă în legătură cu orice modificare substanțială a notificării transmise. Autoritatea competentă analizează aceste modificări și, dacă se consideră necesar, ia măsurile corespunzătoare.

Articolul 17

Verificarea de către organisme independente

(1) Statele membre se asigură că operatorii și proprietarii stabilesc sisteme de verificare de către organisme independente și că pregătesc o descriere a sistemelor respective, care se transmite în temeiul articolului 11 alineatul (1) litera (d) și se include în sistemul de gestionare a siguranței și a mediului transmis în temeiul articolului 11 alineatul (1) litera (b). Descrierea conține informațiile specificate în anexa I partea 5.

(2) Rezultatele verificării de către organisme independente nu aduc atingere răspunderii pe care o are operatorul sau proprietarul pentru funcționarea corectă și în condiții de siguranță a echipamentului și a sistemelor în curs de verificare.

(3) Selectarea unui organism independent de verificare și proiectarea sistemelor de verificare de către organisme independente respectă criteriile din anexa V.

(4) Sistemele de verificare de către organisme independente se instituie:

(a) în ceea ce privește instalațiile, pentru a oferi o asigurare independentă că elementele critice de siguranță și de mediu identificate în evaluarea riscului pentru instalație, astfel cum sunt descrise în raportul privind pericolele majore, sunt adecvate și că programul de examinare și testare a elementelor critice de siguranță și de mediu este adecvat, actualizat și funcționează după plan;

(b) în ceea ce privește notificările privind operațiunile la sondă, pentru a oferi o asigurare independentă că proiectarea sondei și măsurile de control privind sonda sunt adecvate condițiilor prevăzute de funcționare a acesteia în orice situație.

(5) Statele membre se asigură că operatorii și proprietarii răspund și întreprind acțiunile corespunzătoare pe baza consilierii organismului independent de verificare.

(6) Statele membre solicită operatorilor și proprietarilor să se asigure că consilierea primită de la organismul independent de verificare în conformitate cu alineatul (4) litera (a), precum și registrele privind acțiunile întreprinse în urma consilierii respective sunt puse la dispoziția autorității competente și păstrate de operator sau de proprietar pentru o perioadă de șase luni de la finalizarea operațiunilor petroliere și gaziere offshore la care se referă.

(7) Statele membre solicită operatorilor de sonde să se asigure că constatările și observațiile organismului independent de verificare în conformitate cu alineatul (4) litera (b) din prezentul articol și acțiunile întreprinse în urma acestor constatări și observații sunt prezentate în notificarea privind operațiunile la sondă pregătită în conformitate cu articolul 15.

(8) În cazul instalațiilor de producție, sistemul de verificare este introdus înaintea finalizării proiectului. În cazul unei instalații neproductive, sistemul este introdus înainte de începerea operațiunilor în apele offshore ale statelor membre.

Articolul 18

Competența autorității competente în ceea ce privește operațiunile de pe instalații

Statele membre se asigură că autoritatea competentă:

- (a) interzice exploatarea sau începerea operațiunilor la oricare instalație sau la oricare infrastructură conectată la aceasta în cazul în care măsurile propuse în raportul privind pericolele majore pentru prevenirea sau limitarea consecințelor accidentelor majore sau în notificările privind operațiunile la sondă sau privind operațiuni combinate transmise în temeiul articolului 11 alineatul (1) litera (h) sau (i), după caz, sunt considerate insuficiente pentru a respecta cerințele prezentei directive;
- (b) în situații excepționale și în cazul în care aceasta consideră că siguranța și protecția mediului nu sunt compromise, reduce intervalul de timp cuprins între momentul prezentării raportului privind pericolele majore sau a altor documente care se transmit în temeiul articolului 11 și momentul începerii operațiunilor;
- (c) solicită operatorului să ia măsurile proporționale pe care autoritatea competentă le consideră necesare pentru a asigura respectarea articolului 3 alineatul (1);
- (d) în cazul în care se aplică articolul 6 alineatul (4), ia măsurile corespunzătoare pentru a asigura siguranța continuă a operațiunilor;
- (e) este abilitată să solicite îmbunătățiri și, dacă este necesar, să interzică continuarea exploatării oricărei instalații sau a oricărei părți sau infrastructuri conectate la aceasta în cazul în care rezultatul unei inspecții, al unei constatări în temeiul articolului 6 alineatul (4), al unei reexaminări periodice a raportului privind pericolele majore transmis în temeiul articolului 11 alineatul (1) litera (e) sau al modificărilor aduse notificărilor transmise în temeiul articolului 11, indică faptul că cerințele menționate în prezenta directivă nu sunt respectate sau că există preocupări justificate cu privire la siguranța operațiunilor petroliere și gazeiere offshore sau a instalațiilor.

CAPITOLUL IV

POLITICA DE PREVENIRE

Articolul 19

Prevenirea accidentelor majore de către operatori și proprietari

(1) Statele membre solicită operatorilor și proprietarilor să pregătească un document prin care își stabilesc politica generală de prevenire a accidentelor majore, care se transmite în temeiul articolului 11 alineatul (1) litera (a), și să se asigure că aceasta este pusă în aplicare în cadrul operațiunilor petroliere și gazeiere offshore organizate de aceștia, inclusiv prin aplicarea unor modalități corespunzătoare de monitorizare în vederea asigurării eficienței politicii respective. Documentul conține informațiile specificate în anexa I partea 8.

(2) Politica generală de prevenire a accidentelor majore ține seama de responsabilitatea primară a operatorilor pentru, între altele, controlul riscurilor de producere a unui accident major, care sunt rezultatul operațiunilor lor și față de îmbunătățirea continuă a controlului respectivelor riscuri pentru a asigura un nivel ridicat de protecție în orice moment.

(3) Statele membre se asigură că operatorii și proprietarii pregătesc un document în care descriu sistemul lor de gestionare a siguranței și a mediului, care se transmite în temeiul articolului 11 alineatul (1) litera (b). Documentul respectiv include descrierea următoarelor elemente:

- (a) modalitățile de organizare privind controlul pericolelor majore;
 - (b) modalitățile pentru pregătirea și prezentarea rapoartelor privind pericolele majore și a celorlalte documente, după caz, în temeiul prezentei directive; și
 - (c) sistemele de verificare de către organisme independente stabilite în temeiul articolului 17.
- (4) Statele membre creează posibilități pentru operatori și pentru proprietari de a contribui la mecanisme pentru o consultare tripartită eficientă stabilită în temeiul articolului 6 alineatul (8). După caz, angajamentul unui operator și al unui proprietar față de aceste mecanisme poate fi evidențiat în politica generală de prevenire a accidentelor majore.
- (5) Politica generală de prevenire a accidentelor majore și sistemele de gestionare în materie de siguranță și de mediu sunt pregătite în conformitate cu anexa I părțile 8 și 9 și cu anexa IV. Se aplică următoarele condiții:
- (a) politica generală de prevenire a accidentelor majore este în formă scrisă și stabilește obiectivele generale și mecanismele de control al riscurilor de accidente majore, precum și modul în care respectivele obiective vor fi atinse și modul în care respectivele mecanisme vor fi puse în aplicare la nivel global;

(b) sistemul de gestionare a siguranței și a mediului este integrat în sistemul de gestionare general al operatorului sau al proprietarului și include structura organizațională, responsabilitățile, practicile, procedurile, procesele și resursele în vederea stabilirii și punerii în aplicare a politicii generale de prevenire a accidentelor majore.

(6) Statele membre se asigură că operatorii și proprietarii pregătesc și mențin un inventar complet de echipamente de intervenție în caz de urgență relevant pentru operația lor petroliară și gazieră offshore.

(7) Statele membre se asigură că operatorii și proprietarii, în consultare cu autoritatea competentă și folosind schimbările de cunoștințe, informații și experiențe prevăzute la articolul 27 alineatul (1), pregătesc și revizuiesc standarde și ghiduri privind cea mai bună practică în raport cu controlul pericolelor majore pe durata ciclului de viață al proiectării și desfășurării operațiunilor petroliere și gaziere offshore și că respectă cel puțin prezentarea generală din anexa VI.

(8) Statele membre solicită operatorilor și proprietarilor să se asigure că documentul privind politica lor generală de prevenire a accidentelor majore menționat la alineatul (1) include, totodată, instalațiile de producție și instalațiile neproductive ale acestora, situate în afara Uniunii.

(9) În cazul în care o activitate desfășurată de un operator sau de un proprietar prezintă un pericol imediat pentru sănătatea umană sau crește semnificativ riscul unui accident major, statul membru se asigură că operatorul sau proprietarul ia măsurile adecvate care pot include, dacă este necesar, suspendarea activității relevante până când pericolul sau riscul este controlat corespunzător. Statele membre se asigură că, în cazul în care se iau aceste măsuri, operatorul sau proprietarul notifică autoritatea competentă fără întârziere și în termen de 24 de ore de la luarea măsurilor respective.

(10) Statele membre se asigură că, după caz, operatorii și proprietarii iau măsurile adecvate pentru utilizarea mijloacelor tehnice sau a procedurilor adecvate în vederea promovării fiabilității culegerii și înregistrării de date relevante și a prevenirii posibilelor manipulări ale acestora.

Articolul 20

Operațiuni petroliere și gaziere offshore efectuate în afara Uniunii

(1) Statele membre impun societăților înregistrate pe teritoriul lor și care desfășoară, direct sau prin filiale, operațiuni petroliere și gaziere în afara Uniunii ca deținători ai autorizației sau ca operatori să raporteze statelor membre, la cerere, circumstanțele oricărui accident major în care au fost implicate.

(2) În solicitarea de raport în temeiul alineatului (1) din prezentul articol, statul membru relevant specifică detaliile informațiilor cerute. Schimbul de rapoarte de acest tip se desfășoară

în conformitate cu articolul 27 alineatul (1). Statele membre care nu au nicio autoritate competentă și niciun punct de contact transmit rapoartele primite Comisiei.

Articolul 21

Asigurarea respectării cadrului de reglementare pentru prevenirea accidentelor majore

(1) Statele membre se asigură că operatorii și proprietarii respectă măsurile stabilite în raportul privind pericolele majore și în planurile menționate în notificarea privind operațiunile la sondă și în notificarea privind operațiunile combinate, transmise în temeiul articolului 11 alineatul (1) literele (e), (h) și, respectiv, (i).

(2) Statele membre se asigură că operatorii și proprietarii asigură autorității competente sau persoanelor care acționează sub conducerea autorității competente transportul către și dinspre o instalație sau navă asociată cu operațiunile petroliere și gaziere offshore (inclusiv transportul echipamentelor acestora) în orice moment rezonabil, precum și cazarea, masa și alte mijloace de subsistență aferente vizitei lor la instalații în scopul facilitării supravegherii de către autoritatea competentă, inclusiv al efectuării de inspecții, investigații și al verificării aplicării corespunzătoare a prezentei directive.

(3) Statele membre se asigură că autoritatea competentă elaborează planuri anuale în vederea supravegherii eficiente, inclusiv prin inspecții, a pericolelor majore, pe baza gestionării riscului și acordând o atenție deosebită respectării raportului privind pericolele majore și celorlalte documente prezentate în temeiul articolului 11. Eficacitatea planurilor este reexaminată periodic, iar autoritatea competentă ia orice măsuri necesare pentru a le îmbunătăți.

Articolul 22

Raportarea confidențială referitoare la preocupările în materie de siguranță

(1) Statele membre se asigură că autoritatea competentă stabilește mecanisme:

(a) pentru raportarea confidențială referitoare la preocupările în materie de siguranță și de mediu legate de operațiunile petroliere și gaziere offshore din orice sursă; precum și

(b) pentru investigarea unor astfel de raportări, menținând în același timp anonimatul persoanelor în cauză.

(2) Statele membre solicită operatorilor și proprietarilor să comunice angajaților lor și contractanților lor care au legătură cu operațiunea și angajaților acestor contractanți detaliile înțelegerilor naționale privind mecanismele menționate la alineatul (1) și să se asigure că referințele cu privire la raportarea confidențială sunt incluse în cadrul formării profesionale și al comunicărilor relevante.

CAPITOLUL V

TRANSPARENȚA ȘI SCHIMBUL DE INFORMAȚII*Articolul 23***Schimbul de informații**

(1) Statele membre se asigură că operatorii și proprietarii furnizează autorității competente cel puțin informațiile descrise la anexa IX.

(2) Comisia stabilește, printr-un act de punere în aplicare, un format comun pentru raportarea datelor și detaliile referitoare la schimbul de informații care trebuie să fie realizat. Respectivul act de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 37 alineatul (2).

*Articolul 24***Transparența**

(1) Statele membre pun la dispoziția publicului informațiile menționate la anexa IX.

(2) Comisia stabilește, printr-un act de punere în aplicare, un format comun privind publicarea care permite o comparare transfrontalieră simplă a datelor. Acest act de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 37 alineatul (2). Formatul comun privind publicarea permite o comparație fiabilă a practicilor naționale în temeiul prezentului articol și al articolului 25.

*Articolul 25***Raportarea privind siguranța și impactul asupra mediului**

(1) Statele membre prezintă un raport anual Comisiei care conține informațiile specificate în anexa IX punctul 3.

(2) Statele membre desemnează o autoritate responsabilă cu schimbul de informații în conformitate cu articolul 23 și cu publicarea informațiilor în conformitate cu articolul 24.

(3) Comisia publică un raport anual pe baza informațiilor raportate ei de către statele membre în temeiul alineatului (1).

*Articolul 26***Investigația în urma unui accident major**

(1) Statele membre inițiază investigații amănunțite cu privire la accidentele majore care au loc în jurisdicția lor.

(2) Un rezumat al constatărilor pregătit în conformitate cu alineatul (1) este pus la dispoziția Comisiei, fie la finalizarea investigației, fie la finalizarea procedurilor legale, după caz. Statele membre furnizează o versiune neconfidențială a constatărilor, care poate fi pusă la dispoziția publicului.

(3) Statele membre se asigură că în urma investigațiilor realizate în temeiul alineatului (1) autoritatea competentă pune în aplicare orice recomandări ale investigației care sunt de competența sa.

CAPITOLUL VI

COOPERARE*Articolul 27***Cooperarea între statele membre**

(1) Fiecare stat membru se asigură că autoritatea sa competentă realizează un schimb reciproc periodic de cunoștințe, informații și experiență cu alte autorități competente, printre altele cu Grupul autorităților offshore ale Uniunii Europene în materie de petrol și gaze (EUOAG) și că participă la consultări cu industria de profil, alte părți interesate și Comisia, cu privire la aplicarea dreptului național relevant și a dreptului Uniunii relevant.

Pentru statele membre care nu desfășoară operațiuni petroliere și gaziere offshore în jurisdicția lor, informațiile menționate la primul paragraf se primesc de către punctele de contact desemnate în temeiul articolului 32 alineatul (1).

(2) Cunoștințele, informațiile și experiența care fac obiectul schimbului în temeiul alineatului (1) privesc, în special, funcționarea măsurilor privind gestionarea riscurilor, prevenirea accidentelor majore, verificarea respectării legislației și intervenția în caz de urgență în legătură cu operațiunile petroliere și gaziere offshore desfășurate în interiorul Uniunii, precum și în afara Uniunii, acolo unde este cazul.

(3) Fiecare stat membru se asigură că autoritatea sa competentă participă la stabilirea unor priorități comune clare pentru pregătirea și actualizarea standardelor și a ghidurilor, cu scopul de a identifica și de a facilita punerea în aplicare și aplicarea consecventă a celor mai bune practici privind operațiunile petroliere și gaziere offshore.

(4) Până la 19 iulie 2014, Comisia prezintă statelor membre un raport privind gradul de adecvare a resurselor naționale de specialitate pentru îndeplinirea funcțiilor de reglementare în temeiul prezentei directive care, dacă este necesar, include propuneri pentru a garanta faptul că toate statele membre au acces la resurse naționale de specialitate adecvate.

(5) Până la 19 iulie 2016, statele membre notifică Comisiei măsurile naționale pe care le-au instituit cu privire la accesul la cunoștințe, active și resurse de specialitate, inclusiv acordurile formale în conformitate cu articolul 8 alineatul (6).

CAPITOLUL VII

CAPACITATEA DE PREGĂTIRE ȘI INTERVENȚIE ÎN CAZ DE URGENȚĂ*Articolul 28***Cerințe privind planurile interne de intervenție în caz de urgență**

(1) Statele membre se asigură că planurile interne de intervenție în caz de urgență care se pregătesc de către operator sau proprietar în conformitate cu articolul 14 și care se transmit în temeiul articolului 11 alineatul (1) litera (g) sunt:

(a) puse în practică fără întârziere pentru a interveni în cazul oricărui accident major sau în cazul unei situații în care există un risc iminent de accident major; și

(b) în conformitate cu planul extern de intervenție în caz de urgență menționat la articolul 29.

(2) Statele membre se asigură că operatorul și proprietarul mențin la zi echipamentele și expertiza relevante pentru planul intern de intervenție în caz de urgență, astfel încât echipamentele și expertiza să fie disponibile în orice moment și, după cum este necesar, să fie puse la dispoziția autorităților responsabile pentru executarea planului extern de intervenție în caz de urgență al statului membru în care se aplică planul intern de intervenție în caz de urgență.

(3) Planul intern de intervenție în caz de urgență este elaborat în conformitate cu anexa I partea 10 și este actualizat în urma oricărei modificări substanțiale aduse raportului privind pericolele majore sau notificărilor prezentate în temeiul articolului 11. Orice astfel de actualizări sunt comunicate autorității competente în temeiul articolului 11 alineatul (1) litera (g) și notificate autorității sau autorităților relevante, responsabile pentru pregătirea planurilor externe de intervenție în caz de urgență în zona vizată.

(4) Planul intern de intervenție în caz de urgență este integrat altor măsuri privind protecția și salvarea personalului de pe instalația avariata, astfel încât să se asigure o șansă ridicată de siguranță personală și supraviețuire.

*Articolul 29***Planurile externe de intervenție în caz de urgență și capacitatea de pregătire pentru situații de urgență**

(1) Statele membre pregătesc planuri externe de intervenție în caz de urgență referitoare la toate instalațiile petroliere și gaziere offshore sau la infrastructura conectată și la zonele potențial afectate aflate sub jurisdicția lor. Statele membre specifică rolul și obligația financiară a entităților autorizate și a operatorilor în cadrul planurilor externe de intervenție în caz de urgență.

(2) Planurile externe de intervenție în caz de urgență sunt elaborate de statul membru în cooperare cu operatorii și cu proprietarii relevanți și, dacă este cazul, cu entitățile autorizate

și autoritatea competentă și țin seama de versiunile cele mai actuale ale planurilor interne de intervenție în caz de urgență privind instalațiile sau infrastructura conectată, existente sau prevăzute în zona care face obiectul planului extern de intervenție în caz de urgență.

(3) Planurile externe de intervenție în caz de urgență sunt elaborate în conformitate cu anexa VII și sunt puse la dispoziția Comisiei, a altor state membre potențial afectate și a publicului. Atunci când pun la dispoziție planurile externe de intervenție în caz de urgență, statele membre se asigură că informațiile divulgate nu comportă riscuri pentru siguranța și securitatea instalațiilor petroliere și gaziere offshore și pentru exploatarea acestora și nu lezează interesele economice ale statelor membre sau siguranța personală și bunăstarea funcționarilor statelor membre.

(4) Statele membre iau măsurile adecvate pentru a atinge un nivel ridicat de compatibilitate și interoperabilitate a echipamentelor de intervenție și a expertizei între toate statele membre dintr-o regiune geografică și, dacă este cazul, din afara acesteia. Statele membre încurajează industria de profil să elaboreze echipamente de intervenție și servicii subcontractate compatibile și interoperabile pe tot cuprinsul regiunii geografice.

(5) Statele membre păstrează evidențe ale echipamentelor și serviciilor de intervenție în caz de urgență în conformitate cu anexa VIII punctul 1. Evidențele respective sunt puse la dispoziția celorlalte state membre potențial afectate și Comisiei și, pe bază de reciprocitate, țărilor terțe învecinate.

(6) Statele membre se asigură că operatorii și proprietarii își testează periodic propria capacitate de pregătire în vederea unei intervenții eficiente în cazul accidentelor majore petroliere și gaziere offshore, în strânsă cooperare cu autoritățile relevante ale statelor membre.

(7) Statele membre se asigură că autoritățile competente sau, după caz, punctele de contact elaborează scenarii de cooperare pentru cazuri de urgență. Scenariile respective sunt evaluate periodic și actualizate în funcție de necesități.

*Articolul 30***Intervenția în caz de urgență**

(1) Statele membre se asigură că operatorul sau, dacă este cazul, proprietarul notifică imediat autorităților relevante un accident major sau o situație care prezintă un risc iminent de accident major. Notificarea respectivă descrie împrejurările, inclusiv, dacă este posibil, originea, impactul probabil asupra mediului și potențialele consecințe majore.

(2) Statele membre se asigură că, în eventualitatea unui accident major, operatorul sau proprietarul ia toate măsurile adecvate pentru a preveni extinderea sa și pentru a-i limita consecințele. Autoritățile competente ale statelor membre pot asista operatorul sau proprietarul, inclusiv prin furnizarea de resurse suplimentare.

(3) În cursul intervenției de urgență, statul membru colectează informațiile necesare în vederea unei investigații aprofundate în temeiul articolului 26 alineatul (1).

CAPITOLUL VIII

EFECTE TRANSFRONTALIERE

Articolul 31

Capacitatea transfrontalieră de pregătire și intervenție în caz de urgență a statelor membre în a căror jurisdicție se desfășoară operațiuni petroliere și gaziere offshore

(1) În cazul în care un stat membru consideră că un risc major aferent unei operațiuni petroliere sau gaziere offshore care urmează să aibă loc sub jurisdicția sa este de natură să aibă efecte semnificative asupra mediului dintr-un alt stat membru, acesta, înainte de demararea operațiunii, transmite informațiile relevante statului membru potențial afectat și depune toate eforturile, împreună cu statul membru potențial afectat, pentru adoptarea unor măsuri de prevenire a daunelor.

Statele membre care se consideră potențial afectate pot solicita statului membru sub jurisdicția căruia urmează să aibă loc operațiunea petrolieră și gazieră offshore să le transmită toate informațiile relevante. Statele membre respective pot evalua împreună eficacitatea măsurilor, fără a aduce atingere funcțiilor de reglementare ale autorității competente în a cărei jurisdicție ar avea loc operația în cauză în temeiul articolului 8 alineatul (1) literele (a), (b) și (c).

(2) În cadrul planurilor interne și externe de intervenție în caz de urgență se ține cont de riscurile majore identificate în conformitate cu alineatul (1), pentru a facilita o intervenție comună eficientă în caz de accident major.

(3) În cazul în care există un risc ca efectele transfrontaliere previzibile ale accidentelor majore să afecteze țări terțe, statele membre pun la dispoziția țărilor terțe informații, pe bază de reciprocitate.

(4) Statele membre își coordonează măsurile referitoare la zonele din afara Uniunii pentru a preveni eventualele efecte negative ale operațiunilor petroliere și gaziere offshore.

(5) Statele membre își testează periodic capacitatea de pregătire în vederea unei intervenții eficiente în cazul accidentelor, cooperând cu statele membre potențial afectate, agențiile relevante ale Uniunii și, pe bază de reciprocitate, cu țările terțe potențial afectate. Comisia poate contribui la exercițiile care se axează pe testarea mecanismelor de urgență transfrontaliere.

(6) În cazul unui accident major sau al unei amenințări iminente legate de acesta care produce sau poate produce efecte transfrontaliere, statul membru sub jurisdicția căruia are loc această situație informează fără întârziere Comisia și statele

membre sau țările terțe care pot fi afectate de situație și furnizează continuu informații relevante pentru o intervenție eficientă în caz de urgență.

Articolul 32

Capacitatea transfrontalieră de pregătire și intervenție în caz de urgență a statelor membre în a căror jurisdicție nu se desfășoară operațiuni petroliere și gaziere offshore

(1) Statele membre în a căror jurisdicție nu se desfășoară operațiuni petroliere și gaziere offshore desemnează un punct de contact pentru schimbul de informații cu statele membre învecinate relevante.

(2) Statele membre în a căror jurisdicție nu se desfășoară operațiuni petroliere și gaziere offshore aplică articolul 29 alineatele (4) și (7) pentru a se asigura de existența unei capacități de intervenție adecvate în eventualitatea în care ar fi afectate de un accident major.

(3) Statele membre în a căror jurisdicție nu se desfășoară operațiuni petroliere și gaziere offshore își coordonează planurile naționale de urgență pentru mediul marin cu alte state membre relevante, în măsura în care este necesar pentru a asigura intervenția cea mai eficientă în cazul unui accident major.

(4) În cazul în care un stat membru în a cărui jurisdicție nu se desfășoară operațiuni petroliere și gaziere este afectat de un accident major, acesta:

(a) ia toate măsurile adecvate, în conformitate cu planul național de urgență menționat la alineatul (3);

(b) se asigură că toate informațiile aflate sub controlul său, disponibile în cadrul jurisdicției sale și care pot fi relevante pentru o investigație completă a accidentului major sunt furnizate sau făcute accesibile la cerere statului membru care conduce investigația în temeiul articolului 26.

Articolul 33

Abordarea coordonată în vederea siguranței operațiunilor petroliere și gaziere offshore la nivel internațional

(1) În strânsă cooperare cu statele membre și fără a aduce atingere acordurilor internaționale relevante, Comisia promovează cooperarea cu țările terțe care desfășoară operațiuni petroliere și gaziere offshore în aceleași regiuni marine ca și statele membre.

(2) Comisia facilitează schimbul de informații dintre statele membre cu operațiuni petroliere și gaziere offshore și țările terțe învecinate cu operațiuni similare, pentru a promova măsuri preventive și planuri regionale de intervenție în caz de urgență.

(3) Comisia promovează standarde ridicate de siguranță în cazul operațiunilor petroliere și gaziere offshore la nivel internațional, în cadrul forurilor competente la nivel mondial și regional, inclusiv al celor referitoare la apele din regiunea arctică.

CAPITOLUL IX

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 34

Sancțiuni

Statele membre stabilesc norme privind sancțiunile aplicabile încălțărilor dispozițiilor naționale adoptate în temeiul prezentei directive și iau toate măsurile necesare pentru a se asigura că sancțiunile sunt aplicate. Sancțiunile prevăzute trebuie să fie eficace, proporționale și cu efect de descurajare. Statele membre notifică dispozițiile respective Comisiei până la 19 iulie 2015 și îi comunică de îndată orice modificări ulterioare aduse acestora.

Articolul 35

Competențe delegate ale Comisiei

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 36 în vederea adaptării anexelor I, II, VI și VII în sensul includerii unor informații suplimentare care ar putea deveni necesare în lumina progreselor tehnice. Respectivul adaptări nu pot să ducă la modificări substanțiale ale obligațiilor prevăzute de prezenta directivă.

Articolul 36

Exercitarea delegării

(1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute în prezentul articol.

(2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 35 este conferită Comisiei pentru o perioadă de cinci ani de la 18 iulie 2013. Comisia prezintă un raport privind delegarea de competențe cel târziu cu nouă luni înainte de încheierea perioadei de cinci ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opun prelungirii respective cel târziu cu patru luni înainte de încheierea fiecărei perioade.

(3) Delegarea de competențe menționată la articolul 35 poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificată în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.

(4) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(5) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 35 intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu, sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor

formula obiecțiuni. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 37

Procedura comitetului

(1) Comisia este asistată de un comitet. Acesta este un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.

(2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 4 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

Articolul 38

Modificarea Directivei 2004/35/CE

(1) La articolul 2 alineatul (1) din Directiva 2004/35/CE, litera (b) se înlocuiește cu textul următor:

„(b) «daunele aduse apelor» și anume, orice daună cu efecte negative grave:

(i) asupra stării ecologice, chimice sau cantitative sau asupra potențialului ecologic al apelor în cauză, astfel cum au fost definite de Directiva 2000/60/CE, cu excepția efectelor negative pentru care se aplică articolul 4 alineatul (7) din directiva respectivă; sau

(ii) asupra stării ecologice a apelor marine în cauză, astfel cum au fost definite de Directiva 2008/56/CE, în măsura în care aspectele speciale privind starea ecologică a mediului marin nu fac deja obiectul Directivei 2000/60/CE;”.

(2) Statele membre pun în aplicare actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma alineatului (1) până la 19 iulie 2015. Statele membre informează imediat Comisia cu privire la aceasta.

Articolul 39

Rapoarte către Parlamentul European și Consiliu

(1) Până la 31 decembrie 2014, Comisia transmite Parlamentului European și Consiliului un raport privind disponibilitatea instrumentelor de garantare financiară și privind tratarea cererilor de compensații, însoțit de propuneri, după caz.

(2) Până la 19 iulie 2015, Comisia transmite Parlamentului European și Consiliului un raport privind evaluarea sa cu privire la eficiența regimurilor de răspundere din Uniune cu privire la daunele cauzate de operațiunile petroliere și gaziere offshore. Acest raport include o evaluare a gradului de adecvare a extinderii dispozițiilor privind răspunderea. După caz, raportul este însoțit de propuneri.

(3) Comisia examinează gradul de adecvare a includerii unui anumit comportament care conduce la un accident major în domeniul de aplicare al Directivei 2008/99/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind protecția mediului prin intermediul dreptului penal ⁽¹⁾. Până la 31 decembrie 2014, Comisia își prezintă constatările într-un raport adresat Parlamentului European și Consiliului, însoțit, dacă este cazul, de propuneri legislative, sub rezerva punerii la dispoziție de către statele membre a informațiilor adecvate.

Articolul 40

Raportarea și reexaminarea

(1) Până la 19 iulie 2019, Comisia, ținând cont în mod corespunzător de eforturile și experiențele autorităților competente, evaluează experiența punerii în aplicare a prezentei directive.

(2) Comisia transmite Parlamentului European și Consiliului un raport privind rezultatul respectivei evaluări. Respectivul raport include orice propuneri adecvate de modificare a prezentei directive.

Articolul 41

Transpunere

(1) Statele membre pun în aplicare actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 19 iulie 2015.

Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la aceasta.

Atunci când statele membre adoptă aceste acte, acestea includ o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

(3) Prin derogare de la alineatul (1) primul paragraf și sub rezerva alineatului (5), statele membre cu ape offshore în a căror jurisdicție nu se desfășoară operațiuni petroliere și gaziere offshore și care nu intenționează să autorizeze astfel de operațiuni informează Comisia în acest sens și au obligația să pună în aplicare până la 19 iulie 2015 numai acele măsuri care sunt necesare pentru a asigura respectarea articolelor 20, 32 și 34. Aceste state membre au dreptul de a autoriza astfel de operațiuni numai după ce au transpus și au pus în aplicare celelalte dispoziții ale prezentei directive și au informat Comisia în acest sens.

(4) Prin derogare de la alineatul (1) primul paragraf și sub rezerva alineatului (5), statele membre fără ieșire la mare sunt obligate să pună în aplicare până la 19 iulie 2015 numai acele măsuri care sunt necesare pentru a asigura respectarea articolului 20.

(5) În cazul în care la 18 iulie 2013 nicio societate care desfășoară operațiuni reglementate de articolul 20 nu este înregistrată într-un stat membru căruia i se aplică dispozițiile alineatului (3) sau (4), statul membru respectiv are obligația să pună în aplicare măsurile necesare pentru asigurarea respectării articolului 20 numai după 12 luni de la orice înregistrare ulterioară a unei astfel de societăți în statul membru respectiv sau până la 19 iulie 2015, aplicându-se data ulterioară.

Articolul 42

Dispoziții tranzitorii

(1) În ceea ce privește proprietarii, operatorii de instalații de producție planificate și operatorii care planifică sau execută operațiuni la sondă, statele membre aplică actele cu putere de lege și actele administrative adoptate în temeiul articolului 41 până la 19 iulie 2016.

(2) În ceea ce privește instalațiile existente, statele membre aplică actele cu putere de lege și actele administrative adoptate în temeiul articolului 41 de la data reexaminării prevăzute de lege planificate a documentației de evaluare a riscurilor și cel târziu până la 19 iulie 2018.

Articolul 43

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării sale în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 44

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Strasbourg, 12 iunie 2013.

Pentru Parlamentul European
Președintele
M. SCHULZ

Pentru Consiliu
Președintele
L. CREIGHTON

⁽¹⁾ JO L 328, 6.12.2008, p. 28.

ANEXA I

Informații care trebuie incluse în documentele transmise autorităților competente în temeiul articolului 11**1. INFORMAȚII CARE TREBUIE INCLUSE ÎNTR-O NOTIFICARE PRIVIND PROIECTAREA SAU MUTAREA UNEI INSTALAȚII DE PRODUCȚIE**

Notificarea privind proiectarea și notificarea privind mutarea unei instalații de producție care se transmit în temeiul articolului 11 alineatul (1) litera (c) și, respectiv, litera (j) includ cel puțin următoarele informații:

1. numele și adresa operatorului instalației;
2. o descriere a procesului de proiectare pentru operațiunile și sistemele de producție, de la un concept inițial până la proiectul prezentat sau selectarea unei instalații existente, a standardelor relevante utilizate și a conceptelor de proiectare incluse în proces;
3. o descriere a conceptului de proiectare selectat, în raport cu scenariile privind pericolele majore pentru instalația vizată și locul de amplasare al acesteia, precum și caracteristicile principale privind controlul riscului;
4. o dovadă conform căreia conceptul contribuie la reducerea, până la un nivel acceptabil, a pericolelor majore;
5. o descriere a instalației și a condițiilor din cadrul amplasamentului prevăzut;
6. o descriere a oricăror limitări privind siguranța operațiunilor datorate mediului, condițiilor meteorologice și naturii fundului mării și modalitățile de identificare a riscurilor cauzate de pericolele existente pe fundul mării și de cele din mediul marin, cum ar fi conductele și zonele de acostare ale instalațiilor învecinate;
7. o descriere a tipurilor de operațiuni supuse unor pericole majore care trebuie efectuate;
8. o descriere generală a sistemului de gestionare a siguranței și a mediului, prin intermediul căruia măsurile prevăzute pentru controlul riscurilor de accidente majore sunt menținute în mod eficient;
9. o descriere a sistemelor independente de verificare și o listă inițială a elementelor critice de siguranță și de mediu și a performanței necesare a acestora;
10. în cazul în care o instalație de producție existentă urmează să fie mutată într-un nou amplasament pentru a deservi o operațiune de producție diferită, o dovadă care să demonstreze că instalația este adecvată pentru operațiunea de producție propusă;
11. în cazul în care o instalație neproductivă urmează să fie modificată pentru a fi utilizată ca instalație de producție, o dovadă care să demonstreze că instalația este adecvată pentru o asemenea conversie.

2. INFORMAȚII CARE TREBUIE INCLUSE ÎNTR-UN RAPORT PRIVIND PERICOLELE MAJORE PENTRU EXPLOATAREA UNEI INSTALAȚII DE PRODUCȚIE

Rapoartele privind pericolele majore în cazul unei instalații de producție care se pregătesc în conformitate cu articolul 12 și se transmit în temeiul articolului 11 alineatul (1) litera (e) includ cel puțin următoarele informații:

1. o descriere a modului în care este luată în considerare intervenția autorității competente în legătură cu notificarea privind proiectarea;
2. numele și adresa operatorului instalației;
3. un rezumat privind modul de implicare a oricărui lucrător în pregătirea raportului privind pericolele majore;
4. o descriere a instalației și a oricărei asocieri cu alte instalații sau infrastructuri conectate, inclusiv sondele;
5. o dovadă care să arate că au fost identificate toate pericolele majore, că probabilitatea și consecințele acestora au fost evaluate, inclusiv limitările privind siguranța operațiunilor datorate mediului, condițiilor meteorologice și naturii fundului mării, și că măsurile pentru controlul acestora, inclusiv elementele critice de siguranță și de mediu asociate, sunt adecvate, astfel încât riscul de producere a unui accident major să fie redus la un nivel acceptabil; această dovadă include o evaluare a eficienței intervenției în cazul unei scurgeri de petrol;

6. o descriere a tipului de operațiuni cu potențial de pericol major care trebuie efectuate și numărul maxim de persoane care pot fi prezente pe instalație în orice moment;
7. o descriere a echipamentelor și a modalităților de a asigura controlul sondei, siguranța procesului, izolarea substanțelor periculoase, prevenirea incendiilor și a exploziilor, protecția lucrătorilor împotriva substanțelor periculoase și protecția mediului împotriva unui accident major în fază incipientă;
8. o descriere a modalităților de protecție a persoanelor de pe instalații împotriva pericolelor majore și de asigurare a evacuării și salvării lor în condiții de siguranță, precum și modalitățile de întreținere a sistemelor de control pentru prevenirea daunelor cauzate instalației și mediului în cazul în care este evacuat tot personalul;
9. codurile, standardele și ghidurile relevante utilizate în construcția și în punerea în funcțiune a instalației;
10. informații cu privire la sistemul de gestionare a siguranței operatorului și al mediului, care este relevant pentru instalația de producție;
11. un plan intern de acțiune în caz de urgență sau o descriere adecvată a acestuia;
12. o descriere a sistemului independent de verificare;
13. orice alte detalii relevante, de exemplu în cazul în care două sau mai multe instalații funcționează combinat într-un mod care afectează potențialul de pericol major pe care îl prezintă oricare dintre instalațiile respective sau toate instalațiile;
14. informațiile relevante în sensul altor cerințe din prezenta directivă, obținute în temeiul cerințelor de prevenire a accidentelor majore din Directiva 92/91/CEE;
15. în ceea ce privește operațiunile care urmează să fie derulate de pe instalație, orice informație privind prevenirea accidentelor majore care ar putea cauza daune semnificative sau grave mediului, relevantă pentru alte cerințe din cadrul prezentei directive, obținută în conformitate cu Directiva 2011/92/UE;
16. o evaluare a efectelor de mediu potențiale identificate rezultate în urma pierderii stării de izolare a poluanților rezultați în urma unui accident major și o descriere a măsurilor tehnice și de altă natură preconizate pentru prevenirea, reducerea și compensarea acestora, inclusiv monitorizarea.

3. INFORMAȚII CARE TREBUIE FURNIZATE ÎNTR-UN RAPORT PRIVIND PERICOLELE MAJORE PENTRU O INSTALAȚIE NEPRODUCTIVĂ

Rapoartele privind pericolele majore în cazul unei instalații neproductive care se pregătesc în conformitate cu articolul 13 și se transmit în temeiul articolului 11 alineatul (1) litera (e) includ cel puțin următoarele informații:

1. numele și adresa proprietarului;
2. un rezumat privind modul de implicare a oricărui lucrător în pregătirea raportului privind pericolele majore;
3. o descriere a instalației și, în cazul unei instalații mobile, o descriere a mijloacelor de transfer a acesteia între amplasamente și sistemul de staționare ale acesteia;
4. o descriere a tipurilor de operațiuni cu potențial de pericol major pe care instalația le poate efectua și numărul maxim de persoane care pot fi prezente pe instalație în orice moment;
5. o dovadă care să arate că au fost identificate toate pericolele majore, că probabilitatea și consecințele acestora au fost evaluate, inclusiv eventualele limitări privind siguranța operațiunilor datorate condițiilor de mediu, meteorologice și naturii fundului mării, și că măsurile pentru controlul acestora, inclusiv elementele critice de siguranță și de mediu asociate sunt adecvate, astfel încât riscul de producere a unui accident major să fie redus într-o măsură acceptabilă; această dovadă include o evaluare a eficienței intervenției în cazul unei scurgeri de petrol;
6. o descriere a echipamentelor și a modalităților de a asigura controlul sondei, siguranța procesului, izolarea substanțelor periculoase, prevenirea incendiilor și a exploziilor, protecția lucrătorilor împotriva substanțelor periculoase și protecția mediului împotriva unui accident major;
7. o descriere a modalităților de protecție a persoanelor de pe instalație împotriva pericolelor majore și de asigurare a evacuării și salvării lor în condiții de siguranță, precum și modalitățile de întreținere a sistemelor de control pentru prevenirea daunelor cauzate instalației și mediului în cazul în care este evacuat tot personalul;

8. codurile, standardele și ghidurile relevante utilizate în construcția și în punerea în funcțiune a instalației;
9. o dovadă care să arate că au fost identificate toate pericolele majore în cazul tuturor operațiunilor pe care instalația le poate efectua și că riscul de producere a unui accident major este redus la un nivel acceptabil;
10. o descriere a oricăror limitări privind siguranța operațiunilor datorate condițiilor de mediu, meteorologice și naturii fundului mării și modalitățile de identificare a riscurilor cauzate de pericolele existente pe fundul mării și de cele din mediul marin, cum ar fi conductele și zonele de acostare ale instalațiilor învecinate;
11. informații cu privire la sistemul de gestionare a siguranței și a mediului, care este relevant pentru instalația neproductivă;
12. o copie sau o descriere adecvată a planului intern de intervenție în caz de urgență, sau o descriere adecvată a acestuia;
13. o descriere a sistemului independent de verificare;
14. orice alte detalii relevante, de exemplu în cazul în care două sau mai multe instalații funcționează combinat într-un mod care afectează potențialul de pericol major pe care îl prezintă oricare dintre instalațiile respective sau toate instalațiile;
15. în ceea ce privește operațiunile care urmează să fie derulate de pe instalație, orice informație obținută în temeiul Directivei 2011/92/UE privind prevenirea accidentelor majore care ar putea cauza daune semnificative sau grave mediului, relevantă pentru alte cerințe din cadrul prezentei directive;
16. o evaluare a efectelor de mediu potențiale identificate rezultate în urma pierderii stării de izolare a poluanților rezultați în urma unui accident major și o descriere a măsurilor tehnice și de altă natură prevăzute pentru prevenirea, reducerea și compensarea acestora, inclusiv monitorizarea.

4. INFORMAȚII CARE TREBUIE FURNIZATE ÎNTR-O NOTIFICARE PRIVIND OPERAȚIUNILE LA SONDĂ

Notificările privind operațiunile la sondă care se pregătesc în conformitate cu articolul 15 și se transmit în temeiul articolului 11 alineatul (1) litera (h) includ cel puțin următoarele informații:

1. numele și adresa operatorului sondei;
2. denumirea instalației care urmează fie utilizată și numele și adresa proprietarului sau, în cazul unei instalații de producție, ale contractantului care desfășoară activități de foraj;
3. detaliile de identificare a sondei și orice asociere cu instalații sau infrastructura conectată;
4. informații privind programul de lucru al sondei, inclusiv privind perioada în care aceasta este exploatată, detaliile și verificarea barierelor în calea pierderii controlului asupra sondei (echipamente, fluide de foraj, ciment etc.), controlul de direcție privind traiectoria sondei și limitările cu privire la exploatarea în condiții de siguranță în conformitate cu gestionarea riscurilor;
5. în cazul unei sonde existente, informații cu privire la istoricul și starea acesteia;
6. orice detalii cu privire la echipamentele de siguranță care urmează să fie desfășurate și care nu sunt descrise în raportul curent privind pericolele majore referitor la instalație;
7. o evaluare a riscului care include o descriere privind:
 - (a) pericolele speciale asociate operațiunii la sondă, inclusiv orice limitări privind siguranța operațiunilor datorate condițiilor de mediu, meteorologice și naturii fundului mării;
 - (b) pericolele legate de zona submarină;
 - (c) orice operațiuni desfășurate la suprafață sau în subsolul marin care prezintă un potențial de pericol major simultan;
 - (d) măsuri adecvate de control;

8. o descriere a configurației sondei la sfârșitul exploatării – de exemplu, abandonată permanent sau temporar; și dacă echipamentul de producție a fost plasat în interiorul sondei în vederea unei utilizări viitoare;
9. în cazul unei modificări a unei notificări privind operațiunile la sondă transmise anterior, detalii suficiente în vederea actualizării complete a notificării;
10. în cazul în care o sondă urmează să fie construită, modificată sau întreținută cu ajutorul unei instalații neproductive, următoarele informații suplimentare:
 - (a) o descriere a oricăror limitări privind siguranța operațiunilor din motive de mediu, meteorologice și datorate naturii fundului mării și modalitățile de identificare a riscurilor cauzate de pericolele existente pe fundul mării și de cele din mediul marin, cum ar fi conductele și zonele de acostare ale instalațiilor învecinate;
 - (b) o descriere a condițiilor de mediu care au fost luate în considerare în cadrul planului intern de intervenție în caz de urgență pentru instalație;
 - (c) o descriere a modalităților de intervenție în caz de urgență, inclusiv modalitățile de intervenție în cazul unui incident care afectează mediul, care nu sunt prezentate în raportul privind pericolele majore; și
 - (d) o descriere a modului în care sistemele de gestionare ale operatorului sondei și ale proprietarului urmează să fie coordonate pentru a asigura controlul eficient al pericolelor majore în orice moment;
11. un raport cuprinzând constatările examinării independente a sondei, inclusiv o declarație din partea operatorului sondei care precizează că, după examinarea raportului și a constatărilor examinării de către organisme independente a sondei, gestiunea riscului cu privire la proiectarea sondei și barierele în calea pierderii controlului sunt adecvate pentru toate condițiile și împrejurările anticipate;
12. informațiile relevante în sensul altor cerințe din prezenta directivă, obținute în temeiul cerințelor de prevenire a accidentelor majore din Directiva 92/91/CEE;
13. în ceea ce privește operațiunile la sondă care urmează să fie derulate, orice informație relevantă pentru alte cerințe din cadrul prezentei directive, obținută în conformitate cu Directiva 2011/92/UE, privind prevenirea accidentelor majore care ar putea cauza daune semnificative sau grave mediului.

5. INFORMAȚII CARE TREBUIE FURNIZATE CU PRIVIRE LA SISTEMUL DE VERIFICARE

Descrierile care se transmit în temeiul articolului 11 alineatul (1) litera (d) în legătură cu sistemele independente de verificare care se instituie în temeiul articolului 17 alineatul (1) includ:

- (a) o declarație din partea operatorului sau a proprietarului, după examinarea raportului organismului independent de verificare, conform căreia evidența elementelor critice de siguranță și sistemul de întreținere a acestora menționat în raportul privind pericolele majore sunt sau vor fi adecvate;
- (b) o descriere a sistemului de verificare, inclusiv a selecției organismelor independente de verificare, a mijloacelor de verificare a modului în care elementele critice de siguranță și de mediu și orice utilaj specificat din sistem sunt reparate corespunzător și într-o stare bună;
- (c) o descriere a mijloacelor de verificare menționate la litera (b), care include detalii privind principiile care vor fi aplicate pentru a îndeplini funcțiile în cadrul sistemului, precum și pentru a face revizuirea sistemului de-a lungul ciclului de viață a instalației, inclusiv:
 - (i) examinarea și testarea privind elementele critice de siguranță și de mediu de către organisme independente de verificare competente;
 - (ii) verificarea privind proiectarea, standardele, certificarea sau alt sistem de conformitate a elementelor critice de siguranță și de mediu;
 - (iii) examinarea progresului lucrărilor;
 - (iv) raportarea privind orice neconformități;
 - (v) măsuri de remediere luate de operator sau de proprietar.

6. INFORMAȚII CARE TREBUIE FURNIZATE CU PRIVIRE LA O MODIFICARE SUBSTANȚIALĂ A UNEI INSTALAȚII, INCLUSIV MUTAREA UNEI INSTALAȚII FIXE

În cazul în care sunt aduse modificări substanțiale unei instalații, astfel cum se menționează la articolul 12 alineatul (5) și la articolul 13 alineatul (4), raportul modificat privind pericolele majore, care cuprinde modificările substanțiale și care se transmite în temeiul articolului 11 alineatul (1) litera (f), include cel puțin următoarele informații:

1. numele și adresa operatorului sau a proprietarului;
2. un rezumat privind modul de implicare a oricărui lucrător în pregătirea raportului revizuit privind pericolele majore;
3. detalii suficiente pentru a actualiza complet raportul anterior privind pericolele majore și planul intern de intervenție în caz de urgență aferent referitor la instalație și pentru a demonstra că riscurile de pericole majore sunt reduse la un nivel acceptabil;
4. în cazul în care o instalație fixă de producție este scoasă din uz:
 - (a) modalitățile de izolare a tuturor substanțelor periculoase, iar în cazul sondelor conectate la instalație, izolarea definitivă a sondelor de instalație și de mediu;
 - (b) o descriere a riscurilor de pericole majore asociate cu dezafectarea instalației pentru lucrători și mediu, cu populația totală expusă și cu măsurile de control al riscului;
 - (c) modalitățile de intervenție în caz de urgență pentru a asigura evacuarea și salvarea personalului în condiții de siguranță și pentru a menține în funcțiune sistemele de control cu scopul de a preveni un accident major pentru mediul înconjurător.

7. INFORMAȚII CARE TREBUIE FURNIZATE ÎNTR-O NOTIFICARE PRIVIND OPERAȚIUNILE COMBinate

Notificarea privind operațiunile combinate, pregătită în temeiul articolului 16 și care se transmite în temeiul articolului 11 alineatul (1) litera (i), include cel puțin următoarele informații:

1. numele și adresa operatorului care prezintă notificarea;
2. în cazul în care alți operatori sau proprietari sunt implicați în operațiunile combinate, numele și adresele acestora, inclusiv o confirmare conform căreia sunt de acord cu conținutului notificării;
3. o descriere, sub forma unui document de sinteză autorizat de toate părțile care contribuie la acesta, a modului în care sistemele de gestionare pentru instalațiile implicate în operațiunea combinată vor fi coordonate, astfel încât riscul de producere a unui accident major să fie redus la un nivel acceptabil;
4. o descriere a oricărui echipament care trebuie utilizat în cazul operațiunii combinate, dar care nu este descris în raportul actual privind pericolele majore referitor la oricare dintre instalațiile implicate în operațiunile combinate;
5. un rezumat al evaluării riscurilor realizată de toți operatorii și proprietarii implicați în operațiunile combinate, care include:
 - (a) o descriere a oricărei operațiuni desfășurate în timpul operațiunii combinate care poate comporta pericole susceptibile de a cauza un accident major pe o instalație sau în legătură cu o instalație;
 - (b) o descriere a oricăror măsuri de control al riscurilor puse în aplicare ca urmare a evaluării riscului;
6. o descriere a operațiunii combinate și a programului de lucru.

8. INFORMAȚII CARE TREBUIE FURNIZATE CU PRIVIRE LA POLITICA GENERALĂ DE PREVENIRE A ACCIDENTELOR MAJORE

Politica generală de prevenire a accidentelor majore, pregătită în conformitate cu articolul 19 alineatul (1) și care se transmite în temeiul articolului 11 alineatul (1) litera (a), include următoarele informații, fără a se limita însă la acestea:

1. responsabilitatea la nivelul consiliului de conducere al societăților pentru garantarea continuă a faptului că politica generală de prevenire a accidentelor majore este adecvată, pusă în aplicare și funcționează după plan;
2. măsuri pentru instituirea și menținerea unei culturi puternice a siguranței, cu o probabilitate ridicată de funcționare continuă în condiții de siguranță;

3. anvergura și intensitatea auditului procesului;
4. măsuri de recompensare și recunoaștere a comportamentelor dorite;
5. evaluarea capacităților și a obiectivelor societății;
6. măsuri pentru menținerea standardelor de siguranță și de protecție a mediului, ca valoare fundamentală a societății;
7. sisteme formale de comandă și de control care includ membrii consiliului de conducere și conducerea superioară a societății;
8. abordarea privind competența la toate nivelurile societății;
9. măsura în care punctele 1-8 se aplică operațiunilor petroliere și gaziere offshore ale societății, desfășurate în afara Uniunii.

9. INFORMAȚII CARE TREBUIE FURNIZATE CU PRIVIRE LA UN SISTEM DE GESTIONARE A SIGURANȚEI ȘI A MEDIULUI

Sistemul de gestionare a siguranței și a mediului, pregătit în temeiul articolului 19 alineatul (3) și care se transmite în temeiul articolului 11 alineatul (1) litera (b), include următoarele informații, fără a se limita însă la acestea:

1. structura organizațională și rolurile și responsabilitățile personalului;
2. identificarea și evaluarea pericolelor majore, precum și probabilitatea și consecințele potențiale ale acestora;
3. integrarea impactului asupra mediului în cadrul evaluărilor riscurilor majore din raportul privind pericolele majore;
4. controalele pericolelor majore pe durata operațiunilor normale;
5. gestionarea schimbărilor;
6. planificarea și intervenția în caz de urgență;
7. limitarea daunelor aduse mediului;
8. monitorizarea performanței;
9. sistemele de audit și de revizuire; precum și
10. măsurile instituite pentru participarea la consultări tripartite și modul de punere în aplicare a acțiunilor rezultate în urma consultărilor respective.

10. INFORMAȚII CARE TREBUIE FURNIZATE ÎNTR-UN PLAN INTERN DE INTERVENȚIE ÎN CAZ DE URGENȚĂ

Planurile interne de intervenție în caz de urgență, pregătite în temeiul articolului 14 și care se transmit în temeiul articolului 11 alineatul (1) litera (g), includ următoarele informații, fără a se limita însă la acestea:

1. numele și funcțiile persoanelor autorizate să inițieze proceduri de urgență și ale persoanei care conduce intervenția internă în caz de urgență;
2. numele sau funcția persoanelor care au responsabilitatea de a coopera cu autoritatea sau autoritățile responsabile de planul extern de intervenție în caz de urgență;
3. o descriere a tuturor condițiilor sau evenimentelor previzibile care ar putea produce un accident major, astfel cum sunt descrise în raportul privind pericolele majore la care este anexat planul;
4. o descriere a acțiunilor care vor fi întreprinse cu scopul de a controla condițiile sau evenimentele care ar putea cauza un accident major și de a limita consecințele acestora;
5. o descriere a echipamentelor și resurselor disponibile, inclusiv pentru limitarea eventualelor scurgeri;

6. modalitățile de limitare a riscurilor pentru persoanele care se află pe instalație și pentru mediu, inclusiv modul în care sunt transmise alertele și măsurile care trebuie luate de persoane la primirea alertei;
 7. în cazul unei operațiuni combinate, modalitățile de coordonare a sistemelor de evacuare și de salvare între instalațiile în cauză pentru a asigura o șansă ridicată de supraviețuire persoanelor care se află pe instalații în timpul unui accident major;
 8. o estimare a eficienței intervenției în cazul unei scurgeri de petrol. Condițiile de mediu care trebuie avute în vedere în acest calcul al intervenției includ:
 - (i) vremea, inclusiv vântul, vizibilitatea, precipitațiile și temperatura;
 - (ii) stările mării, mările și curenții;
 - (iii) prezența gheții și a resturilor;
 - (iv) orele de lumină naturală; precum și
 - (v) alte condiții de mediu cunoscute care ar putea influența eficiența echipamentelor de intervenție sau eficacitatea generală a unei acțiuni de intervenție;
 9. sistemele care oferă o alertă timpurie cu privire la un accident major autorității sau autorităților responsabile cu inițierea planului extern de intervenție în caz de urgență, tipul de informații care ar trebui incluse într-o alertă inițială și sistemele de furnizare a informațiilor mai amănunțite pe măsură ce acestea devin disponibile;
 10. sistemele care vizează formarea personalului în ceea ce privește obligațiile pe care trebuie să le îndeplinească și, în cazul în care este necesar, coordonarea acestora cu serviciile externe de urgență;
 11. sistemele care vizează coordonarea intervențiilor interne și externe de urgență;
 12. dovada privind evaluările anterioare cu privire la substanțele chimice utilizate ca agent de dispersie, care au fost efectuate pentru a reduce la minimum implicațiile asupra sănătății publice și daunele suplimentare aduse mediului.
-

ANEXA II

Raporturile privind operațiunile la sondă transmise în temeiul articolului 15 alineatul (4)

Rapoartele care se transmit autorității competente în temeiul articolului 15 alineatul (4) includ cel puțin următoarele informații:

1. numele și adresa operatorului instalației;
 2. denumirea instalației și numele și adresa operatorului sau proprietarului instalației;
 3. detaliile privind identificarea sondei și orice asociere cu instalații sau infrastructură conectată;
 4. un rezumat al operațiunilor efectuate de la începerea operațiunilor sau de la raportul anterior;
 5. diametrul și adâncimea reală verticală și măsurată a:
 - (a) oricărui puț de foraj; precum și
 - (b) a oricărui tubaj instalat;
 6. densitatea fluidului de foraj la momentul elaborării raportului; precum și
 7. în cazul operațiunilor referitoare la o sondă existentă, starea de funcționare actuală a acesteia.
-

ANEXA III

Dispoziții privind desemnarea și funcționarea autorității competente în temeiul articolelor 8 și 9**1. DISPOZIȚII PRIVIND STATELE MEMBRE**

1. În scopul numirii unei autorități competente responsabile cu îndeplinirea atribuțiilor prevăzute la articolul 8, statele membre aplică cel puțin următoarele:
 - (a) adoptă măsuri de organizare care permit îndeplinirea eficientă a tuturor obligațiilor atribuite autorității competente în cuprinsul prezentei directive, inclusiv măsuri de reglementare în materie de siguranță și de protecție a mediului într-un mod echitabil;
 - (b) elaborarea unei declarații de politică care descrie obiectivele privind supravegherea și aplicarea legislației și obligațiile autorității competente în scopul asigurării transparenței, consecvenței, proporționalității și obiectivității în reglementarea operațiunilor petroliere și gaziere offshore.
2. Statele membre adoptă dispozițiile necesare pentru intrarea în vigoare a măsurilor menționate la punctul 1, inclusiv:
 - (a) finanțarea unei expertize specializate suficiente, disponibile fie intern, fie prin acorduri formale cu părți terțe, sau ambele, astfel încât autoritatea competentă să poată inspecta și investiga operațiunile, adopta măsuri de asigurare a respectării legii și gestionarea rapoartele privind pericolele majore și notificările;
 - (b) în cazul în care se face apel la surse externe de expertiză, finanțarea elaborării unor ghiduri suficiente în formă scrisă și a activității de supraveghere pentru a menține coerența abordării și pentru a asigura faptul că autoritatea competentă numită legal își păstrează responsabilitatea deplină în temeiul prezentei directive;
 - (c) finanțarea formării esențiale, comunicării, accesului la tehnologie, a cheltuielilor de deplasare și de ședere ale personalului autorității competente pentru îndeplinirea atribuțiilor acestuia și pentru a facilita cooperarea activă dintre autoritățile competente în conformitate cu articolul 27;
 - (d) dacă este cazul, solicitarea rambursării către autoritatea competentă de către operatori sau proprietari a costului îndeplinirii atribuțiilor acestora în temeiul prezentei directive;
 - (e) finanțarea și încurajarea activităților de cercetare conform atribuțiilor autorității competente prevăzute de prezenta directivă;
 - (f) asigurarea finanțării pentru întocmirea de rapoarte de către autoritatea competentă.

2. DISPOZIȚII PRIVIND FUNCȚIONAREA AUTORITĂȚII COMPETENTE

1. În vederea îndeplinirii eficace a atribuțiilor sale în temeiul articolului 9, autoritatea competentă pregătește:
 - (a) o strategie scrisă care prezintă atribuțiile, prioritățile sale de acțiune, de exemplu cu privire la proiectarea și exploatarea instalațiilor, gestionarea integrității și capacitatea de pregătire și intervenție în caz de urgență, precum și modul în care aceasta este organizată;
 - (b) procedurile operaționale care descriu modul în care va examina și va pune în aplicare obligațiile operatorilor și ale proprietarilor prevăzute în prezenta directivă, inclusiv modul în care aceasta va trata, evalua și aproba rapoartele privind pericolele majore, în care va trata notificările privind operațiunile la sondă și în care trebuie să fie stabilită frecvența inspecțiilor privind măsurile de control al pericolelor majore (inclusiv pentru mediu) referitoare la o anumită instalație sau activitate;
 - (c) procedurile care îi permit autorității competente să își îndeplinească atribuțiile fără a aduce atingere altor responsabilități, legate, de exemplu, de operațiunile petroliere și gaziere onshore și de regimurile prevăzute în Directiva 92/91/CEE;
 - (d) în cazul în care autoritatea competentă este cuprinsă în mai multe organisme, un acord formal de stabilire a mecanismelor necesare în vederea gestionării comune a autorității competente, inclusiv supravegherea, monitorizarea și revizuirile de către organele superioare de conducere, planificarea în comun și inspecția, diviziunea responsabilităților pentru gestionarea rapoartelor privind pericolele majore, investigarea comună, comunicările interne și rapoartele care urmează să fie publicate extern în comun.

2. Procedurile detaliate de evaluare a rapoartelor privind pericolele majore necesită furnizarea tuturor informațiilor faptice și de altă natură, solicitate în temeiul prezentei directive, de către operator sau proprietar. Autoritățile competente se asigură că cel puțin cerințele pentru următoarele informații sunt specificate clar în ghidurile adresate operatorilor și proprietarilor:
 - (a) toate pericolele previzibile, având potențialul de a provoca un accident major, inclusiv la adresa mediului, au fost identificate, riscurile acestora au fost evaluate și au fost identificate măsuri, inclusiv de urgență, pentru a controla riscurile;
 - (b) sistemul de gestionare a siguranței și a mediului este descris în mod corespunzător, pentru a demonstra respectarea prezentei directive;
 - (c) au fost descrise măsuri adecvate pentru verificarea de către organisme independente și pentru efectuarea auditului de către operator sau proprietar.
3. Atunci când efectuează o examinare amănunțită a rapoartelor privind pericolele majore, autoritatea competentă se asigură că:
 - (a) toate informațiile faptice necesare sunt furnizate;
 - (b) operatorul sau proprietarul a identificat toate pericolele de accidente majore previzibile în mod rezonabil, la adresa instalației și a funcțiilor acesteia, împreună cu eventualele evenimente potențiale de declanșare, precum și faptul că metodologia și criteriile de evaluare adoptate pentru evaluarea riscurilor de accidente majore, inclusiv factorii de incertitudine în analiză, au fost explicate în mod clar;
 - (c) evaluările riscurilor au luat în considerare toate etapele relevante în ciclul de viață al instalației și au anticipat toate situațiile previzibile, inclusiv:
 - (i) modul în care deciziile de proiectare, descrise în notificarea privind proiectarea, au ținut seama de gestionarea riscurilor, astfel încât să asigure aplicarea principiilor inerente de siguranță și de mediu;
 - (ii) modul în care se vor derula operațiunile de la instalația aflată în funcțiune;
 - (iii) modul în care operațiunile la sondă vor fi efectuate și suspendate temporar înainte de începerea producției de la o instalație de producție;
 - (iv) modul în care se vor efectua operațiuni combinate cu o altă instalație;
 - (v) modul în care instalația va fi dezafectată.
 - (d) modul în care se intenționează punerea în aplicare a măsurilor de reducere a riscurilor, dacă acest lucru este necesar pentru a reduce riscurile la un nivel acceptabil;
 - (e) dacă, în stabilirea măsurilor necesare pentru atingerea unor niveluri acceptabile de risc, operatorul sau proprietarul a demonstrat în mod clar faptul că a ținut seama de bunele practici relevante și de o apreciere bazată pe bunele practici de inginerie, cele mai bune practici de gestionare și de principii privind factorii umani și organizaționali;
 - (f) dacă măsurile și modalitățile de detectare și intervenție rapidă și eficientă la o situație de urgență sunt clar identificate și justificate;
 - (g) modul în care modalitățile și măsurile de evacuare și de salvare menite să limiteze escaladarea unui caz de urgență și să reducă impactul acestuia asupra mediului sunt integrate în mod logic și sistematic, ținând seama de condițiile probabile de urgență în care vor fi întreprinse;
 - (h) modul în care cerințele sunt incorporate în planurile interne de intervenție în caz de urgență și dacă autorității competente i-a fost transmisă o copie sau o descriere adecvată a planului intern de intervenție în caz de urgență;
 - (i) dacă sistemul de gestionare a siguranței și a mediului descris în raportul privind pericolele majore este adecvat pentru a asigura controlul pericolelor majore în fiecare etapă a ciclului de viață al instalației și asigură respectarea tuturor dispozițiilor legale, precum și auditul și punerea în aplicare a recomandărilor de audit;
 - (j) dacă sistemul de verificare de către organisme independente este explicat clar.

ANEXA IV

Dispozițiile prevăzute de operatori și de proprietari în vederea prevenirii accidentelor majore în temeiul articolului 19

1. Statele membre se asigură că operatorii și proprietarii:

- (a) acordă o atenție specială evaluării cerințelor de fiabilitate și de integritate cu privire la toate sistemele critice de siguranță și de mediu și își stabilesc sistemele de inspecție și de întreținere în vederea atingerii nivelului necesar de integritate privind siguranța și mediul;
- (b) iau măsuri adecvate pentru a se asigura, în măsura posibilului, că nu există vreo eliberare neplanificată de substanțe periculoase din conductele, navele și sistemele prevăzute pentru izolarea acestora în condiții de siguranță. Mai mult, operatorii și proprietarii se asigură că nicio defecțiune a barierei de izolare nu poate conduce la un accident major;
- (c) pregătesc un inventar privind echipamentele disponibile, proprietarii acestora, locația, transportul acestora și modul în care sunt distribuite pe instalație, precum și orice entități relevante pentru punerea în aplicare a planului intern de intervenție în caz de urgență. Inventarul identifică măsurile introduse pentru a garanta că echipamentele și procedurile sunt menținute în condiții de exploatare;
- (d) dispun de un cadru adecvat pentru monitorizarea respectării tuturor dispozițiilor statutare relevante, prin integrarea atribuțiilor lor statutare privind controlul pericolelor majore și protecția mediului în cadrul procedurilor lor standard de operare; precum și
- (e) acordă o atenție specială formării și menținerii unei culturi solide privind siguranța, care să implice o probabilitate ridicată de exploatare continuă în condiții de siguranță, inclusiv cu privire la asigurarea cooperării lucrătorilor, prin măsuri cum ar fi:
 - (i) respectarea clară a consultărilor tripartite și a acțiunilor care decurg din acestea;
 - (ii) încurajarea și recompensarea raportării accidentelor și a evenimentelor la limita de producere a unui accident;
 - (iii) cooperarea cu reprezentanții aleși în domeniul siguranței;
 - (iv) protecția informatorilor.

2. Statele membre garantează faptul că industria de profil cooperează cu autoritățile competente pentru a stabili și a pune în aplicare planul de priorități pentru dezvoltarea standardelor, a ghidurilor și a normelor care vor permite punerea în aplicare a celor mai bune practici privind prevenirea accidentelor majore și, după caz, limitarea consecințelor accidentelor majore.

ANEXA V

Selecția organismului independent de verificare și proiectarea de sisteme de verificare independente în temeiul articolului 17 alineatul (3)

1. Statele membre solicită operatorului sau proprietarului să asigure îndeplinirea următoarelor cerințe cu privire la independența organismului independent de verificare față de operator și de proprietar:
 - (a) funcția pe care o are nu impune organismului independent de verificare să examineze vreun aspect legat de elementul critic de siguranță sau de mediu sau orice parte a unei instalații, a unei sonde sau a proiectului unei sonde în care acesta a fost implicat anterior activității de verificare, sau în cazul căruia obiectivitatea sa ar putea fi compromisă;
 - (b) organismul independent de verificare este suficient de independent față de sistemul de gestionare care are în prezent sau a avut vreo responsabilitate pentru orice aspect legat de o componentă care face obiectul sistemului de verificare independentă sau de examinare a sondei, pentru a garanta faptul că va fi obiectiv în îndeplinirea funcțiilor sale în cadrul sistemului.
 2. Statele membre solicită operatorului sau proprietarului să se asigure că, în ceea ce privește sistemul de verificare independentă privind o instalație sau o sondă, sunt îndeplinite următoarele condiții:
 - (a) organismul independent de verificare are competența tehnică adecvată, inclusiv, dacă este necesar, un număr suficient de membri ai personalului având o calificare adecvată și o experiență suficientă care îndeplinesc cerințele punctului 1 din prezenta anexă;
 - (b) sarcinile în cadrul sistemului de verificare independentă sunt alocate în mod corespunzător de către organismul independent de verificare către personalul calificat pentru îndeplinirea acestora;
 - (c) mecanismele adecvate sunt pregătite pentru a asigura fluxul de informații între operator sau proprietar și organismul independent de verificare;
 - (d) organismului independent de verificare i se acordă autoritate suficientă pentru a-și putea îndeplini funcțiile în mod eficient.
 3. Modificările substanțiale sunt aduse la cunoștința organismului independent de verificare în vederea unei verificări suplimentare în conformitate cu sistemul de verificare independentă, iar rezultatele verificării suplimentare sunt comunicate autorității competente, la cerere.
-

ANEXA VI

Informații privind prioritățile de cooperare între operatori și proprietari și autoritățile competente în temeiul articolului 19 alineatul (7)

Aspectele care trebuie luate în considerare pentru stabilirea priorităților de dezvoltare a standardelor și ghidurilor au efecte practice asupra prevenirii accidentelor majore și limitării consecințelor acestora. Acestea includ:

- (a) îmbunătățirea integrității sondei, a echipamentelor și a barierelor pentru controlul sondei și monitorizarea eficacității acestora;
 - (b) îmbunătățirea izolării principale;
 - (c) îmbunătățirea izolării secundare care să împiedice extinderea unui accident incipient major, inclusiv a exploziilor sondelor;
 - (d) existența unui proces decizional fiabil;
 - (e) gestionarea și supravegherea operațiunilor care sunt expuse unor pericole majore;
 - (f) competența titularilor de posturi-cheie;
 - (g) gestionarea eficace a riscurilor;
 - (h) evaluarea privind fiabilitatea sistemelor critice de siguranță și de mediu;
 - (i) indicatorii principali de performanță;
 - (j) integrarea efectivă a sistemelor de gestionare a siguranței și a mediului între operatori și proprietari și alte entități implicate în operațiunile petroliere și gaziere offshore.
-

ANEXA VII

Informații care trebuie incluse în planurile externe de intervenție în caz de urgență în temeiul articolului 29

Planurile externe de intervenție în caz de urgență pregătite în temeiul articolului 29 includ următoarele elemente, fără a se limita însă la acestea:

- (a) numele și funcțiile persoanelor autorizate să inițieze proceduri de urgență, precum și ale persoanelor autorizate să conducă intervenția externă în caz de urgență;
- (b) sistemele pentru primirea unor alerte timpurii privind accidentele, precum și alertele și procedurile de intervenție în caz de urgență asociate acestora;
- (c) sistemele pentru coordonarea resurselor necesare în vederea punerii în aplicare a planului extern de intervenție în caz de urgență;
- (d) sistemele care vizează furnizarea de asistență pentru intervenția internă în caz de urgență;
- (e) o descriere amănunțită a sistemelor externe de intervenție în caz de urgență;
- (f) modalitățile de furnizare a informațiilor și a recomandărilor adecvate cu privire la un accident major către persoanele și organizațiile care pot fi afectate de acesta;
- (g) modalitățile de furnizare a informațiilor către serviciile de urgență din alte state membre sau către Comisie în cazul unui accident major cu posibile consecințe transfrontaliere;
- (h) modalitățile de atenuare a efectelor negative asupra florei și faunei sălbatice, atât onshore cât și offshore, inclusiv a situațiilor în care animalele contaminate cu petrol ajung la țărm înaintea scurgerilor efective.

ANEXA VIII

Informații care trebuie incluse în pregătirea planurilor externe de intervenție în caz de urgență în temeiul articolului 29

1. Autoritatea sau autoritățile responsabile cu coordonarea intervenției în caz de urgență prevăd următoarele:
 - (a) un inventar privind echipamentele disponibile, proprietarii, amplasamentul acestuia, mijloacele de transport și modul de distribuire al acestora la locul accidentului major;
 - (b) o descriere a măsurilor instituite pentru a garanta că echipamentele și procedurile sunt menținute în condiții de funcționare;
 - (c) un inventar al echipamentelor deținute de industria de profil care pot fi puse la dispoziție în caz de urgență;
 - (d) o descriere a sistemelor generale de intervenție în caz de accidente majore, inclusiv competențele și responsabilitățile tuturor părților implicate și ale organismelor responsabile cu întreținerea unor astfel de sisteme;
 - (e) măsuri pentru a garanta faptul că echipamentele, personalul și procedurile sunt disponibile și actualizate și un număr suficient de membri ai personalului format este disponibil în orice moment;
 - (f) dovada privind evaluările anterioare cu privire la mediu și sănătate ale oricărei substanțe chimice prevăzute a fi utilizată ca agent de dispersie.
 2. Planurile externe de intervenție în caz de urgență explică în mod clar rolul autorităților, al serviciilor de urgență, al coordonatorilor și al altor factori care participă în mod activ la intervenția în caz de urgență, astfel încât cooperarea să fie asigurată în toate intervențiile în caz de accidente majore.
 3. Sistemele includ dispoziții pentru a interveni în situații în care statul membru ar putea să nu facă față în cazul unui accident major sau care ar putea depăși frontierele acestuia prin:
 - (a) schimbul de planuri externe de intervenție în caz de urgență cu statele membre învecinate și Comisie;
 - (b) întocmirea inventarelor la nivel transfrontalier privind activele în caz de intervenție, atât cele deținute de industria de profil, cât și cele publice, precum și toate adaptările necesare pentru a asigura compatibilitatea echipamentelor și procedurilor între țările învecinate și statele membre;
 - (c) proceduri pentru recurgerea la mecanismul Uniunii de protecție civilă;
 - (d) planificarea unor exerciții transfrontaliere de intervenție externă în caz de urgență.
-

ANEXA IX

Schimbul de informații și transparența

1. Formatul comun de raportare a datelor pentru indicatorii privind pericolele majore permite compararea informațiilor de la autoritățile competente și de la operatorii și proprietarii individuali.
 2. Printre informațiile care urmează să fie partajate de autoritățile competente și de operatori și proprietari se numără:
 - (a) scurgerile neintenționate de petrol, gaze sau alte substanțe periculoase, în stare de ardere sau nu;
 - (b) pierderea controlului asupra sondei, situație care necesită declanșarea echipamentelor de control ale sondei, sau defecțiunea unei bariere la sondă, necesitând înlocuirea sau reparația acesteia;
 - (c) defecțiunea unui element critic de siguranță și de mediu;
 - (d) pierderea semnificativă a integrității structurale sau pierderea protecției împotriva efectelor incendiului sau exploziei, ori pierderea menținerii poziției în cazul unei instalații mobile;
 - (e) navele aflate pe o traiectorie de coliziune și coliziunile efective ale navelor cu o instalație offshore;
 - (f) accidente implicând elicoptere care se produc pe instalațiile offshore sau în apropierea acestora;
 - (g) orice accident mortal;
 - (h) orice vătămare gravă a cinci sau mai multe persoane afectate de același accident;
 - (i) orice evacuare a personalului;
 - (j) un incident de mediu major.
 3. Rapoartele anuale care trebuie transmise de statele membre în temeiul articolului 25 conțin cel puțin următoarele informații:
 - (a) numărul, vechimea și amplasamentul instalațiilor;
 - (b) numărul și tipul de inspecții și investigații efectuate, orice măsuri de asigurare a respectării legii sau condamnări;
 - (c) datele referitoare la incidente în conformitate cu sistemul comun de raportare prevăzut la articolul 23;
 - (d) orice modificare majoră adusă cadrului de reglementare offshore;
 - (e) comportamentul operațiunilor petroliere și gaziere offshore în raport cu prevenirea accidentelor majore și limitarea consecințelor acestora, în eventualitatea producerii.
 4. Informațiile menționate la punctul 2 constau în informații atât factice, cât și analitice cu privire la operațiunile petroliere și gaziere și nu sunt ambigue. Informațiile și datele sunt furnizate astfel încât performanța operatorilor și proprietarilor individuali să poată fi comparată în cadrul statului membru, iar performanța industriei de profil în ansamblu să poată fi comparată între statele membre.
 5. Informațiile colectate și agregate menționate la punctul 2 permit statelor membre furnizarea unui avertisment prealabil cu privire la deteriorarea potențială a barierelor critice pentru siguranță și mediu, precum și luarea unor măsuri preventive. Informațiile demonstrează, de asemenea, eficacitatea generală a măsurilor și a controalelor puse în aplicare de operatorii și de proprietarii individuali, precum și de industria de profil în ansamblu, în special pentru a preveni accidentele majore și pentru a reduce la minimum riscurile pentru mediu.
 6. Pentru a respecta cerințele articolului 24, este elaborat un format simplificat pentru a facilita publicarea datelor relevante în temeiul punctului 2 din prezenta anexă și pregătirea rapoartelor în temeiul articolului 25, într-un mod care să fie ușor accesibil publicului și care să faciliteze compararea transfrontalieră a datelor.
-

DECLARAȚIA COMISIEI

1. Comisia regretă faptul că, în temeiul articolului 41 alineatele (3) și (5), unele state membre sunt scutite parțial de obligația de a transpune directiva și este de părere că aceste derogări nu trebuie considerate drept un precedent, pentru a nu se aduce atingere integrității dreptului UE.

2. Comisia observă că statele membre pot utiliza opțiunea de a nu transpune și a nu aplica articolul 20 din directivă dacă în jurisdicția lor nu este înregistrată, în prezent, nicio societate care desfășoară operațiuni offshore în afara Uniunii.

Pentru a se asigura aplicarea eficace a acestei directive, Comisia subliniază că statelor membre în cauză le revine obligația de a garanta că societățile deja înregistrate pe teritoriile lor nu eludează obiectivele directivei extinzându-și domeniul de activitate pentru a include operațiuni offshore fără a notifica această extindere autorităților naționale competente, astfel încât acestea să poată lua măsurile necesare pentru a asigura aplicarea integrală a articolului 20.

Comisia va lua toate măsurile necesare împotriva eventualelor eludări care i-ar putea fi aduse la cunoștință.

DIRECTIVA 2013/31/UE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI**din 12 iunie 2013****de modificare a Directivei 92/65/CEE a Consiliului în ceea ce privește cerințele de sănătate animală care reglementează schimburile comerciale în cadrul Uniunii și importurile în Uniune de câini, pisici și dihori domestici****(Text cu relevanță pentru SEE)**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 43 alineatul (2),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

(1) Cerințele de sănătate animală care reglementează comerțul și importurile în Uniune de câini, pisici și dihori domestici sunt definite în Directiva 92/65/CEE a Consiliului din 13 iulie 1992 de definire a cerințelor de sănătate animală care reglementează schimburile și importurile în Comunitate de animale, material seminal, ovule și embrioni care nu se supun, în ceea ce privește cerințele de sănătate animală, reglementărilor comunitare speciale prevăzute la punctul I din anexa A la Directiva 90/425/CEE ⁽³⁾.

(2) Aceste cerințe se referă la cerințele de sănătate animală relevante aplicabile circulației necomerciale a câinilor, pisicilor și dihorilor domestici într-un stat membru din alt stat membru sau din țările terțe sau teritoriile prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 998/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 mai 2003 privind cerințele de sănătate animală aplicabile circulației necomerciale a animalelor de companie ⁽⁴⁾.

(3) Abrogarea Regulamentului (CE) nr. 998/2003 prin Regulamentul (UE) nr. 576/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 iunie 2013 privind circulația necomercială a animalelor de companie ⁽⁵⁾ impune modificarea Directivei 92/65/CEE în vederea eliminării și înlocuirii trimiterilor la Regulamentul (CE) nr. 998/2003 cu trimiteri la Regulamentul (UE) nr. 576/2013.

(4) Regulamentul (CE) nr. 1/2005 al Consiliului din 22 decembrie 2004 privind protecția animalelor în timpul transportului și al operațiunilor conexe ⁽⁶⁾ se aplică, între altele, la transportul câinilor, pisicilor și dihorilor domestici în cadrul Uniunii. Trimiterea la regulamentul respectiv ar trebui, prin urmare, să fie introdusă în Directiva 92/65/CEE care stabilește cerințele de sănătate animală aplicabile comerțului cu animalele respective.

(5) Mai mult, experiența aplicării Directivei 92/65/CEE a arătat că efectuarea examenului clinic al unui animal cu 24 de ore înainte de expediere este, în majoritatea cazurilor, impracticabilă. Prin urmare, este oportun să se prelungească termenul definit în Directiva 92/65/CEE la 48 de ore, conform recomandării Organizației Mondiale pentru Sănătatea Animalelor.

(6) Comisia consideră că, în acest caz particular, nu se justifică solicitarea ca statele membre să transmită documente explicative către Comisie pentru a explica relația dintre dispozițiile prezentei directive și părțile corespunzătoare ale documentelor naționale de transpunere. Prezenta directivă prevede un număr foarte limitat de modificări ale Directivei 92/65/CEE, care ar trebui să acorde Comisiei posibilitatea de a obține informațiile privind transpunerea fără să alocate resurse semnificative pentru sarcina menționată. În orice caz, statele membre ar trebui să transmită Comisiei textul măsurilor transpuse.

(7) Prin urmare, Directiva 92/65/CEE ar trebui modificată în consecință,

⁽¹⁾ JO C 229, 31.7.2012, p. 119.

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 23 mai 2013 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 10 iunie 2013.

⁽³⁾ JO L 268, 14.9.1992, p. 54.

⁽⁴⁾ JO L 146, 13.6.2003, p. 1.

⁽⁵⁾ A se vedea pagina 1 din prezentul Jurnal Oficial.

⁽⁶⁾ JO L 3, 5.1.2005, p. 1.

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Modificări

Directiva 92/65/CEE se modifică după cum urmează:

1. Articolul 10 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Pentru a face obiectul comerțului, câinii, pisicile și dihorii domestici:

(a) satisfac condițiile stabilite la articolul 6 și, dacă este cazul, la articolul 7 din Regulamentul (UE) nr. 576/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 iunie 2013 privind circulația necomercială a animalelor de companie (*);

(b) se supun unui examen clinic efectuat cu cel mult 48 de ore înainte de expedierea animalelor de către un medic veterinar autorizat de autoritatea competentă; și

(c) sunt însoțite, în timpul transportului lor spre locul de destinație, de un certificat de sănătate care:

(i) corespunde specimenului din anexa E partea 1; și

(ii) este semnat de către un medic veterinar oficial care atestă că medicul veterinar autorizat de autoritatea competentă a consemnat în secțiunea relevantă din documentul de identificare în formatul prevăzut la articolul 21 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 576/2013 examenul clinic efectuat în conformitate cu litera (b) care arată că, la momentul examenului clinic, animalele erau apte pentru a fi transportate pe traseul prevăzut în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1/2005 al Consiliului din 22 decembrie 2004 privind protecția animalelor în timpul transportului (**);

(*) JO L 178, 28.6.2013, p. 1.

(**) JO L 3, 5.1.2005, p. 1.”

(b) alineatul (3) se elimină.

2. La articolul 16, al doilea și al treilea paragraf se înlocuiesc cu următorul text:

„În ceea ce privește pisicile, câinii și dihorii domestici, condițiile de import trebuie să fie cel puțin echivalente cu cele prevăzute la articolul 10 alineatul (1) literele (a)-(d) și la articolul 12 litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 576/2013.

Pe lângă condițiile menționate la cel de-al doilea paragraf, câinii, pisicile și dihorii domestici sunt însoțiți, în timpul transportului spre locul de destinație, de un certificat de sănătate completat și semnat de un medic veterinar oficial care atestă efectuarea unui examen clinic, cu cel mult 48 de ore înainte de momentul expedierii animalelor, de către un medic veterinar autorizat de către autoritatea competentă care a verificat că, la momentul examenului clinic, animalele erau apte pentru a fi transportate pe traseul prevăzut.”

Articolul 2

Transpunere

(1) Statele membre adoptă și publică până la 28 decembrie 2014, actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la aceasta.

Statele membre aplică dispozițiile respective începând cu 29 decembrie 2014.

Atunci când statele membre adoptă dispozițiile respective, ele cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la momentul publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(2) Statele membre comunică Comisiei textul principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 3

Intrare în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 4

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Strasbourg, 12 iunie 2013.

Pentru Parlamentul European
Președintele
M. SCHULZ

Pentru Consiliu
Președintele
L. CREIGHTON

II

(Acte fără caracter legislativ)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) NR. 577/2013 AL COMISIEI

din 28 iunie 2013

privind modelele de documente de identificare pentru circulația necomercială a câinilor, pisicilor și dihorilor domestici, stabilirea de liste de teritorii și țări terțe și cerințele referitoare la format, punere în pagină și limbă ale declarațiilor care atestă respectarea anumitor condiții prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 576/2013 al Parlamentului European și al Consiliului

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 576/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 iunie 2013 privind circulația necomercială a animalelor de companie și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 998/2003 ⁽¹⁾, în special articolul 7 alineatul (3), articolul 11 alineatul (4), articolul 13 alineatele (1) și (2), articolul 21 alineatul (2) și articolul 25 alineatul (2),

întrucât:

- (1) Regulamentul (UE) nr. 576/2013 stabilește cerințele de sănătate animală aplicabile circulației necomerciale a animalelor de companie într-un stat membru dintr-un alt stat membru sau dintr-un teritoriu sau o țară terță și normele pentru controalele de conformitate efectuate în privința acestei circulații. Regulamentul respectiv a abrogat și a înlocuit Regulamentul (CE) nr. 998/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 mai 2003 privind cerințele de sănătate animală aplicabile circulației necomerciale a animalelor de companie și de modificare a Directivei 92/65/CEE a Consiliului ⁽²⁾.
- (2) Câinii, pisicile și dihorii sunt menționați în partea A din anexa I la Regulamentul (UE) nr. 576/2013 ca fiind speciile de animale vizate de acest regulament.
- (3) Regulamentul (UE) nr. 576/2013 prevede că pisicile, câinii și dihorii domestici nu pot fi deplasați într-un stat membru dintr-un alt stat membru sau din teritorii sau țări terțe decât dacă au primit un vaccin antirabic

care respectă cerințele de valabilitate stabilite în anexa III la regulamentul menționat anterior. Cu toate acestea, circulația câinilor, pisicilor și dihorilor domestici tineri care nu sunt vaccinați sau care nu îndeplinesc cerințele de valabilitate stabilite în anexa III la regulamentul menționat anterior poate fi autorizată din state membre sau din teritorii sau țări terțe enumerate în temeiul articolului 13 din Regulamentul (UE) nr. 576/2013 în cazul în care, *inter alia*, proprietarul sau persoana autorizată furnizează o declarație semnată, conform căreia de la naștere și până la momentul circulației necomerciale animalele de companie nu au avut niciun contact cu animale sălbatice din speciile susceptibile la rabie. Prin urmare, este oportun să se stabilească cerințele referitoare la format, punere în pagină și limbă pentru declarația respectivă în prezentul regulament.

- (4) În plus, Regulamentul (UE) nr. 576/2013 prevede că Comisia trebuie să adopte două liste de teritorii sau țări terțe din care câinii, pisicile și dihorii domestici transportați în scopuri necomerciale într-un stat membru nu trebuie supuși unui test de titrare a anticorpilor antirabici. Una dintre aceste liste ar trebui să includă teritoriile sau țările terțe care au demonstrat că aplică norme ale căror conținut și efecte sunt aceleași cu cele aplicate de statele membre, iar cealaltă listă ar trebui să includă teritoriile sau țările terțe care au demonstrat că îndeplinesc cel puțin criteriile prevăzute la articolul 13 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 576/2013. Prin urmare, este oportun să se stabilească aceste liste într-o anexă la prezentul regulament.
- (5) În plus, aceste liste ar trebui să țină seama de dispozițiile din Tratatul de aderare a Croației, în conformitate cu care Croația urmează să devină membră a Uniunii Europene la 1 iulie 2013, și din Decizia 2012/419/UE a Consiliului European din 11 iulie 2012 de modificare a statutului Mayotte în raport cu Uniunea Europeană ⁽³⁾, care prevede

⁽¹⁾ A se vedea pagina 1 din prezentul Jurnal Oficial.

⁽²⁾ JO L 146, 13.6.2003, p. 1.

⁽³⁾ JO L 204, 31.7.2012, p. 131.

că, de la 1 ianuarie 2014, Mayotte încetează să mai fie țară sau teritoriu de peste mări pentru care se aplică dispozițiile din partea a patra din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și devine o regiune ultra-periferică a Uniunii în sensul articolului 349 din tratat.

- (6) Regulamentul (UE) nr. 576/2013 prevede, de asemenea, că pisicile, câinii și dihorii domestici nu urmează a fi deplasați într-un stat membru dintr-un teritoriu sau dintr-o țară terță, altul (alta) decât cele enumerate într-o anexă la prezentul regulament, cu excepția cazului în care aceștia au fost supuși unui test de titrare a anticorpilor antirabici care respectă cerințele de valabilitate stabilite în anexa IV la Regulamentul (UE) nr. 576/2013. Tranzitul prin unul dintre aceste teritorii sau țări terțe nu face, totuși, obiectul testului în cadrul căruia proprietarul sau persoana autorizată furnizează o declarație semnată, conform căreia animalele nu au avut niciun contact cu animale din specii susceptibile la rabie și au rămas într-un mijloc de transport sau în perimetrul unui aeroport internațional. Prin urmare, este oportun să se stabilească cerințele referitoare la format, punere în pagină și limbă pentru declarația respectivă în prezentul regulament.
- (7) Cerințele de valabilitate stabilite în anexa IV la Regulamentul (UE) nr. 576/2013 includ obligația de a efectua testul respectiv într-un laborator autorizat în conformitate cu Decizia 2000/258/CE a Consiliului din 20 martie 2000 privind desemnarea unui institut specific responsabil cu stabilirea criteriilor necesare pentru standardizarea testelor serologice de control al eficacității vaccinurilor antirabice⁽¹⁾, care prevede că *Agence française de sécurité sanitaire des aliments* (AFSSA) din Nancy, Franța (integrată de la 1 iulie 2010 în cadrul *Agence nationale de sécurité sanitaire de l'alimentation, de l'environnement et du travail*, ANSES) urmează să evalueze laboratoarele statelor membre și ale țărilor terțe în vederea autorizării acestora pentru a efectua teste serologice de control al eficacității vaccinurilor antirabice la câini, pisici și dihori domestici.
- (8) Regulamentul (UE) nr. 576/2013 prevede, de asemenea, că pisicile, câinii și dihorii domestici transportați într-un stat membru dintr-un alt stat membru în scopuri necomerciale trebuie să fie însoțiți de un document de identificare în formatul unui pașaport în conformitate cu modelul care urmează să fie adoptat de Comisie. Modelul respectiv conține rubrici pentru introducerea informațiilor prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 576/2013. Modelul și cerințele suplimentare pentru pașaport trebuie să fie prezentate într-o anexă la prezentul regulament și, din motive de claritate și de simplificare a legislației Uniunii, Decizia 2003/803/CE a Comisiei din 26 noiembrie 2003 de stabilire a pașaportului tip pentru circulația intracomunitară a câinilor, pisicilor și a dihorilor domestici⁽²⁾ ar trebui să fie abrogată.
- (9) Regulamentul (UE) nr. 576/2013 prevede, de asemenea, că pisicile, câinii și dihorii domestici deplasați într-un stat

membru dintr-un teritoriu sau o țară terță în scopuri necomerciale trebuie să fie însoțiți de un document de identificare în formatul unui certificat de sănătate animală în conformitate cu un model care urmează să fie adoptat de Comisie. Modelul respectiv conține rubrici pentru introducerea informațiilor prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 576/2013. Prin urmare, este oportun să se stabilească modelul respectiv într-o anexă la prezentul regulament.

- (10) Prin derogare de la formatul certificatului de sănătate animală prevăzut în cazul unei deplasări într-un stat membru dintr-un teritoriu sau țară terță, Regulamentul (UE) nr. 576/2013 prevede că statele membre autorizează circulația necomercială a câinilor, pisicilor și dihorilor domestici dintr-un teritoriu sau dintr-o țară terță care a demonstrat că aplică norme ale căror conținut și efecte sunt aceleași cu cele aplicate de statele membre, în cazul în care documentul de identificare însoțitor a fost eliberat în conformitate cu procedura prevăzută pentru o circulație într-un stat membru dintr-un alt stat membru. Cu toate acestea, o serie de adaptări tehnice sunt necesare pentru pașaportul tip care trebuie utilizat în astfel de cazuri, în ceea ce privește, în special, particularitățile de pe pagina de gardă care nu pot respecta pe deplin cerințele aplicabile pașapoartelor eliberate de un stat membru. Din motive de claritate, este necesar, prin urmare, să se stabilească un model pentru acest tip de pașapoarte în prezentul regulament.
- (11) Regulamentul (UE) nr. 576/2013 prevede că, în cazul în care numărul de câini, pisici sau dihori domestici transportați în scopuri necomerciale, în timpul unei singure deplasări, este mai mare de cinci, cerințele relevante de sănătate animală prevăzute în Directiva 92/65/CEE⁽³⁾ a Consiliului din 13 iulie 1992 de definire a cerințelor de sănătate animală care reglementează schimburile și importurile în Comunitate de animale, material seminal, ovule și embrioni care nu se supun, în ceea ce privește cerințele de sănătate animală, reglementărilor comunitare speciale prevăzute la punctul I din anexa A la Directiva 90/425/CEE se aplică animalelor respective, cu excepția unor condiții specifice și pentru anumite categorii de animale.
- (12) În plus, Decizia 2004/839/CE a Comisiei din 3 decembrie 2004 de definire a condițiilor aplicabile circulației necomerciale, având ca destinație Comunitatea, a câinilor și pisicilor tinere provenind din țări terțe⁽⁴⁾ și Decizia 2005/91/CE a Comisiei din 2 februarie 2005 de stabilire a perioadei după care vaccinul antirabice este considerat în curs de valabilitate⁽⁵⁾ au fost adoptate astfel încât să se prevadă norme uniforme pentru punerea în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 998/2003. Normele prevăzute în actele respective au fost revizuite și sunt acum incluse în dispozițiile Regulamentului (UE) nr. 576/2013. Din motive de claritate și de simplificare a legislației Uniunii, Deciziile 2004/839/CE și 2005/91/CE ar trebui, prin urmare, să fie abrogate.

⁽¹⁾ JO L 79, 30.3.2000, p. 40.

⁽²⁾ JO L 312, 27.11.2003, p. 1.

⁽³⁾ JO L 268, 14.9.1992, p. 54.

⁽⁴⁾ JO L 361, 8.12.2004, p. 40.

⁽⁵⁾ JO L 31, 4.2.2005, p. 61.

- (13) Directiva 96/93/CE a Consiliului din 17 decembrie 1996 privind certificarea animalelor și a produselor animale (1) stabilește normele care trebuie respectate pentru eliberarea certificatelor necesare în temeiul legislației veterinare pentru a împiedica certificarea înșelătoare sau frauduloasă. Este adecvat să se garanteze aplicarea unor norme și principii cel puțin echivalente cu cele prevăzute în directiva respectivă de către medicii veterinari oficiali din țările terțe.
- (14) Regulamentul delegat (UE) nr. 1152/2011 al Comisiei din 14 iulie 2011 de completare a Regulamentului (CE) nr. 998/2003 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește măsurile sanitare preventive pentru controlul infecției cu *Echinococcus multilocularis* la câini (2) prevede că, începând de la 1 ianuarie 2012, câinii care intră pe teritoriul statelor membre sau al unor părți din acestea enumerate în anexa I la regulamentul respectiv trebuie să fie tratați împotriva parazitului *Echinococcus multilocularis* în conformitate cu cerințele prevăzute în regulamentul respectiv.
- (15) Prezentul regulament ar trebui să se aplice fără a aduce atingere Deciziei 2006/146/CE a Comisiei din 21 februarie 2006 privind anumite măsuri de protecție în legătură cu anumiți lilieci de fructe, câini și pisici provenind din (Peninsula) Malaezia și din Australia (3), care interzice importurile de câini și pisici din (Peninsula) Malaezia și de pisici din Australia, cu excepția cazului în care sunt îndeplinite anumite condiții în ceea ce privește bolile Nipah și, respectiv, Hendra.
- (16) Prezentul regulament ar trebui să se aplice de la data aplicării Regulamentului (UE) nr. 576/2013.
- (17) Măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului permanent pentru lanțul alimentar și sănătatea animală,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Cerințele referitoare la format, punere în pagină și limbă ale declarațiilor menționate la articolele 7, 11 și 12 din Regulamentul (UE) nr. 576/2013

- (1) Declarațiile menționate la articolul 7 alineatul (2) litera (a) și la articolul 11 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 576/2013 se întocmesc în conformitate cu formatul și punerea în pagină stabilite în partea 1 din anexa I la prezentul regulament și se conformează cerințelor lingvistice prevăzute în partea 3 din anexa respectivă.
- (2) Declarația menționată la articolul 12 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 576/2013 se întocmește în conformitate

cu formatul și punerea în pagină stabilite în partea 2 din anexa I la prezentul regulament și se conformează cerințelor lingvistice prevăzute în partea 3 din anexa respectivă.

Articolul 2

Lista teritoriilor și a țărilor terțe menționate la articolul 13 din Regulamentul (UE) nr. 576/2013

- (1) Lista teritoriilor și a țărilor terțe menționate la articolul 13 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 576/2013 este prevăzută în partea 1 din anexa II la prezentul regulament.
- (2) Lista teritoriilor și a țărilor terțe menționate la articolul 13 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 576/2013 este prevăzută în partea 2 din anexa II la prezentul regulament.

Articolul 3

Modelul de pașapoarte pentru circulația necomercială a câinilor, pisicilor sau dihorilor domestici

- (1) Pașaportul menționat la articolul 21 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 576/2013 se întocmește în conformitate cu modelul prevăzut în partea 1 din anexa III la prezentul regulament și respectă cerințele suplimentare stabilite în partea 2 din anexa respectivă.
- (2) Prin derogare de la alineatul (1), pașapoartele eliberate, în conformitate cu articolul 27 litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 576/2013, în unul dintre teritoriile sau în una dintre țările terțe incluse în lista din partea 1 a anexei II la prezentul regulament se elaborează în conformitate cu modelul prevăzut în partea 3 a anexei III la prezentul regulament și respectă cerințele suplimentare prevăzute în partea 4 din anexa respectivă.

Articolul 4

Certificat de sănătate animală pentru circulația necomercială în Uniune a câinilor, pisicilor sau dihorilor domestici

Certificatul de sănătate animală menționat la articolul 25 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 576/2013 trebuie să fie:

- (a) întocmit în conformitate cu modelul prevăzut în partea 1 din anexa IV la prezentul regulament;
- (b) completat și emis în conformitate cu notele explicative stabilite în partea 2 a respectivei anexe;
- (c) completat cu declarația scrisă menționată la articolul 25 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 576/2013, care este întocmit în conformitate cu modelul prevăzut în partea 3 secțiunea A din anexa menționată și care respectă cerințele suplimentare stabilite în partea 3 secțiunea B din anexa respectivă.

(1) JO L 13, 16.1.1997, p. 28.

(2) JO L 296, 15.11.2011, p. 6.

(3) JO L 55, 25.2.2006, p. 44.

*Articolul 5***Abrogări**

Deciziile 2003/803/CE, 2004/839/CE și 2005/91/CE se abrogă.

*Articolul 6***Intrarea în vigoare și aplicabilitatea**

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 29 decembrie 2014.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 28 iunie 2013.

Pentru Comisie
Președintele
José Manuel BARROSO

ANEXA I

Cerințele referitoare la format, punere în pagină și limbă ale declarațiilor
menționate la articolul 7 alineatul (2) litera (a) și la articolul 11 alineatul (2) litera (a), precum și la articolul 12
alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 576/2013

PARTEA 1

Formatul și punerea în pagină ale declarației menționate la articolul 7 alineatul (2) litera (a) și la articolul 11
alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 576/2013

DECLARAȚIE

Subsemnatul,

..... ⁽¹⁾

[proprietar sau persoană fizică care deține autorizație în scris de la proprietar să efectueze circulația necomercială a animalelor de companie în numele proprietarului ⁽²⁾]

declar că de la naștere și până la momentul circulației necomerciale următoarele animale de companie nu au avut niciun contact cu animale sălbatice din speciile susceptibile la rabie:

Codul alfanumeric al transponderului/tatuajului ⁽²⁾	Numărul pașaportului/certificatului de sănătate animală ⁽²⁾

Locul și data:

Semnătura:

⁽¹⁾ a se completa cu majuscule.

⁽²⁾ se elimină, după caz.

PARTEA 2

Formatul și punerea în pagină ale declarației menționate la articolul 12 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 576/2013

DECLARAȚIE

Subsemnatul,

..... ⁽¹⁾

[proprietar sau persoană fizică care deține autorizație în scris de la proprietar să efectueze circulația necomercială a animalelor de companie în numele proprietarului ⁽²⁾]

declar că, în cursul tranzitării unuia (uneia) dintre teritoriile sau țările terțe, altele decât cele enumerate în anexa II la Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 577/2013 al Comisiei, următoarele animale de companie nu au avut niciun contact cu animale din specii susceptibile la rabie și au rămas într-un mijloc de transport sau în perimetrul unui aeroport internațional ⁽²⁾:

Codul alfanumeric al transponderului/tatuajului ⁽²⁾	Numărul certificatului de sănătate animală

Locul și data:

Semnătura:

⁽¹⁾ a se completa cu majuscule.

⁽²⁾ se elimină, după caz.

PARTEA 3

Cerințe referitoare la limbă pentru declarațiile menționate la articolul 7 alineatul (2) litera (a) și la articolul 11 alineatul (2) litera (a), precum și la articolul 12 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 576/2013

Declarațiile se redactează în cel puțin una dintre limbile oficiale ale statului membru de destinație/intrare și în limba engleză.

ANEXA II

Lista teritoriilor și a țărilor terțe menționate la articolul 13 din Regulamentul (UE) nr. 576/2013

PARTEA 1

Lista teritoriilor și a țărilor terțe menționate la articolul 13 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 576/2013

Cod ISO	Teritoriul sau țara terță
AD	Andorra
CH	Elveția
FO	Insulele Feroe
GI	Gibraltar
GL	Groenlanda
HR (*)	Croația
IS	Islanda
LI	Liechtenstein
MC	Monaco
NO	Norvegia
SM	San Marino
VA	Cetatea Vaticanului

(*) Se aplică doar până în momentul în care statul aderent devine stat membru al Uniunii.

PARTEA 2

Lista teritoriilor și a țărilor terțe menționate la articolul 13 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 576/2013

Cod ISO	Teritoriul sau țara terță	Teritoriile incluse
AC	Insula Ascension	
AE	Emiratele Arabe Unite	
AG	Antigua și Barbuda	
AR	Argentina	
AU	Australia	
AW	Aruba	
BA	Bosnia și Herțegovina	
BB	Barbados	
BH	Bahrain	
BM	Bermuda	
BQ	Bonaire, Sint Eustatius și Saba (Insulele BES)	
BY	Belarus	
CA	Canada	
CL	Chile	

Cod ISO	Teritoriul sau țara terță	Teritoriile incluse
CW	Curaçao	
FJ	Fiji	
FK	Insulele Falkland	
HK	Hong Kong	
JM	Jamaica	
JP	Japonia	
KN	Saint Kitts și Nevis	
KY	Insulele Cayman	
LC	Saint Lucia	
MS	Montserrat	
MU	Mauritius	
MX	Mexic	
MY	Malaysia	
NC	Noua Caledonie	
NZ	Noua Zeelandă	
PF	Polinezia Franceză	
PM	Saint Pierre și Miquelon	
RU	Rusia	
SG	Singapore	
SH	Sfânta Elena	
SX	Sint-Maarten	
TT	Trinidad și Tobago	
TW	Taiwan	
US	Statele Unite ale Americii	AS – Samoa Americană GU – Guam MP – Insulele Mariane de Nord PR – Puerto Rico VI – Insulele Virgine Americane
VC	Saint Vincent și Grenadine	
VG	Insulele Virgine Britanice	
VU	Vanuatu	
WF	Wallis și Futuna	
YT (*)	Mayotte	

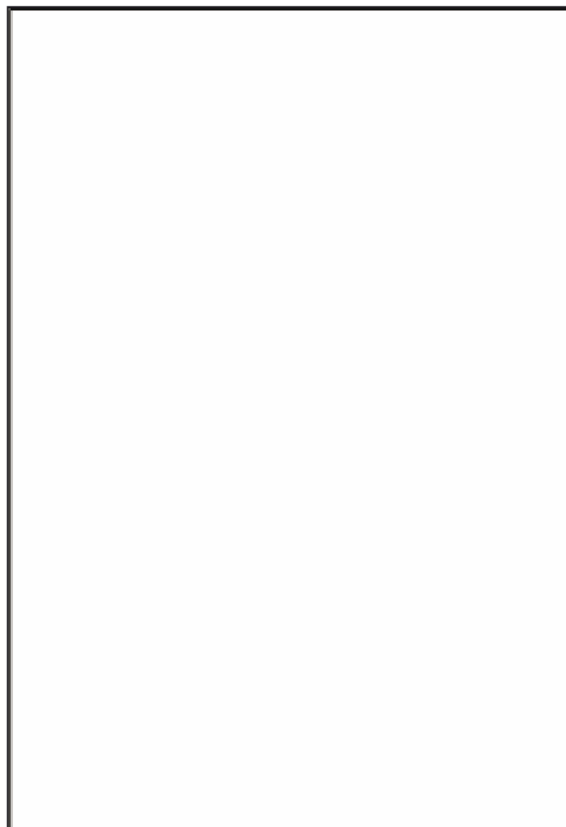
(*) Se aplică numai până când acest teritoriu devine o regiune ultraperiferică a Uniunii în sensul articolului 349 din TFUE.

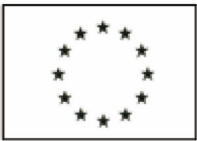
ANEXA III

Modele de pașapoarte pentru circulația necomercială a câinilor, pisicilor sau dihorilor domestici

PARTEA 1

Model de pașaport eliberat într-un stat membru

	
Uniunea Europeană [stat membru]	
PAȘAPORT PENTRU ANIMALE DE COMPANIE	
Codul de țară ISO + număr	Pagina 1 din X

Note explicative pentru completarea pașaportului

- În fiecare secțiune a pașaportului, se utilizează următorul format pentru a indica
 - o dată: zz/ll/aaaa
 - o oră: 00:00
- Secțiunea III punctul 5: informații necesare în cazul în care animalul are un tatuaj lizibil în mod clar, aplicat înainte de 3 iulie 2011 și nu este marcat prin implantarea unui transponder.
- Secțiunea V: este necesară doar:
 - înainte de deplasarea în alt stat membru, în conformitate cu legislația UE în materie de sănătate animală; sau
 - în cazul în care animalul reîntră în Uniune după efectuarea unei deplasări către teritorii sau țări terțe în conformitate cu legislația UE în materie de sănătate animală (a se completa înainte ca animalul să părăsească teritoriul Uniunii); sau
 - în conformitate cu legislația națională.
- Secțiunea V, „VALABILĂ DE LA²”: informații care nu sunt necesare pentru vaccinările de rapel.

Codul de țară ISO + număr

Note explicative pentru completarea pașaportului

- Secțiunea VI: este necesară numai în cazul în care animalul reîntră în Uniune după efectuarea unei deplasări către teritorii sau țări terțe în conformitate cu legislația UE în materie de sănătate animală (a se completa înainte ca animalul să părăsească teritoriul Uniunii).
- Secțiunea VII: este necesară doar înainte de deplasarea în anumite state membre, în conformitate cu legislația UE în materie de sănătate animală.
- Secțiunile VIII-XI: pot fi cerute de teritorii sau țări terțe de destinație care acceptă pașaportul.
- Secțiunea X: este necesară numai în cazul în care animalul este însoțit de un certificat de sănătate în conformitate cu legislația UE în materie de sănătate animală.
- Secțiunea XII: informații suplimentare necesare în temeiul legislației naționale.

Codul de țară ISO + număr

I. DETALII REFERITOARE LA PROPRIETAR

1. Prenume: _____
Nume: _____
Adresa: _____

Codul poștal: _____

Oraș: _____

Țară _____

Numărul de telefon*: _____

Semnătură: _____

2. Prenume: _____
Nume: _____
Adresa: _____

Codul poștal: _____

Oraș: _____

Țară _____

Numărul de telefon*: _____

Semnătură: _____

* Facultativ.

Codul de țară ISO + număr

II. DESCRIEREA ANIMALULUI

FOTOGRAFIA ANIMALULUI
(opțional)

1. Nume*: _____
2. Specie: _____
3. Rasă*: _____
4. Sex: _____
5. Data nașterii*: _____
6. Culoare: _____
7. Orice alte trăsături sau caracteristici notabile ale animalului: _____

* Astfel cum este declarat(ă) de către proprietar.

Codul de țară ISO + număr

III. MARCAREA ANIMALULUI

1. Codul alfanumeric al transponderului

2. Data aplicării sau a citirii* transponderului

3. Amplasarea transponderului

4. Codul alfanumeric al tatuajului

5. Data aplicării/data citirii tatuajului
_____/_____
6. Amplasarea tatuajului

Marcajul trebuie să fie verificat înaintea oricărei noi înregistrări efectuate în prezentul pașaport

* A se elimina mențiunea inutilă.

Codul de țară ISO + număr

IV. ELIBERAREA PAȘAPORTULUI	
Numele medicului veterinar autorizat: _____	
Adresa: _____	
Codul poștal: _____	
Oraș: _____	
Țară: _____	
Numărul de telefon: _____	
Adresa de e-mail: _____	
Data eliberării: _____	
ȘTAMPILA & SEMNĂTURA	
Codul de țară ISO + număr	

V. VACCINAREA ÎMPOTRIVA RABIEI			
PRODUCĂTORUL & DENUMIREA VACCINULUI	NUMĂRUL LOTULUI	DATA VACCINĂRII ¹ VALABILĂ DE LA ² VALABILĂ PÂNĂ LA ³	MEDIC VETERINAR AUTORIZAT
		1	*
		2	
		3	
		1	*
		2	
		3	

* Cel puțin numele, adresa, numărul de telefon și semnătura.

Codul de țară ISO + număr

Codul de țară ISO + număr		1	*
		2	
		3	
		1	*
		2	
		3	
		1	*
		2	
		3	

* Cel puțin numele, adresa, numărul de telefon și semnătura.

Codul de țară ISO + număr	VI. TEST DE TITRARE A ANTICORPILOR ANTIRABICI	
	Subsemnatul confirm că am văzut un raport oficial care atestă că testul de titrare a anticorpilor antirabici efectuat la un laborator aprobat de UE pe o probă de sânge prelevată la data menționată mai jos de la animalul descris mai sus s-a dovedit a fi un răspuns la vaccinarea antirabică la un nivel de anticorpi serici neutralizanți egal cu 0,5 UI/ml sau mai mare.	
	Probă recoltată la: _____	
	Numele medicului veterinar autorizat: _____	
	Adresa: _____	
	Numărul de telefon: _____	
	Data: _____	ȘTAMPILA & SEMNĂTURA

ÎN CAZUL UNUI NOU TEST	
Codul de țară ISO + număr	Subsemnatul confirm că am văzut un raport oficial care atestă că testul de titrare a anticorpilor antirabici efectuat la un laborator aprobat de UE pe o probă de sânge prelevată la data menționată mai jos de la animalul descris mai sus s-a dovedit a fi un răspuns la vaccinarea antirabică la un nivel de anticorpi serici neutralizanți egal cu 0,5 UI/ml sau mai mare. Probă recoltată la: _____ Numele medicului veterinar autorizat: _____ Adresa: _____ Numărul de telefon: _____ Data: _____ ȘTAMPILA & SEMNĂTURA

VII. TRATAMENT ANTIECHINOCOCCUS		
PRODUCĂTORUL & DENUMIREA PRODUSULUI	DATA ¹ ORA ²	MEDIC VETERINAR
	1	ȘTAMPILA & SEMNĂTURA
	2	
	1	ȘTAMPILA & SEMNĂTURA
	2	
	1	ȘTAMPILA & SEMNĂTURA
	2	

Codul de țară ISO + număr		1	ȘTAMPILA & SEMNĂTURĂ
		2	
		1	ȘTAMPILA & SEMNĂTURĂ
		2	
		1	ȘTAMPILA & SEMNĂTURĂ
	2		
	1	ȘTAMPILA & SEMNĂTURĂ	
	2		
	1	ȘTAMPILA & SEMNĂTURĂ	
	2		

VIII. ALTE TRATAMENTE ANTIPARAZITARE			
PRODUCĂTORUL & DENUMIREA PRODUSULUI	DATA ¹ ORA ²	MEDIC VETERINAR	
Codul de țară ISO + număr	1	ȘTAMPILA & SEMNĂTURĂ	
	2		
	1	ȘTAMPILA & SEMNĂTURĂ	
2			
1	ȘTAMPILA & SEMNĂTURĂ		
2			

Codul de țară ISO + număr		1	STAMPILA & SEMNĂTURĂ
		2	
		1	STAMPILA & SEMNĂTURĂ
		2	
		1	STAMPILA & SEMNĂTURĂ
2			
	1	STAMPILA & SEMNĂTURĂ	
	2		
	1	STAMPILA & SEMNĂTURĂ	
	2		

IX. ALTE VACCINĂRI			
PRODUCĂTORUL & DENUMIREA VACCINULUI	NUMĂRUL LOTULUI	DATA VACCINĂRII ¹ VALABILĂ PÂNĂ LA ²	MEDIC VETERINAR
	1	STAMPILA & SEMNĂTURĂ	
	2		
	1	STAMPILA & SEMNĂTURĂ	
	2		
	1	STAMPILA & SEMNĂTURĂ	
	2		

Codul de țară ISO + număr		1	ȘTAMPILA & SEMNĂTURA
		2	
		1	ȘTAMPILA & SEMNĂTURA
		2	
		1	ȘTAMPILA & SEMNĂTURA
	2		
	1	ȘTAMPILA & SEMNĂTURA	
	2		
	1	ȘTAMPILA & SEMNĂTURA	
	2		

X. EXAMENUL CLINIC		
DECLARAȚIE	DATA	MEDIC VETERINAR AUTORIZAT
Animalul nu prezintă niciun semn de boli și este apt pentru a fi transportat în cadrul deplasării prevăzute		*
Animalul nu prezintă niciun semn de boli și este apt pentru a fi transportat în cadrul deplasării prevăzute		*
Animalul nu prezintă niciun semn de boli și este apt pentru a fi transportat în cadrul deplasării prevăzute		*
Animalul nu prezintă niciun semn de boli și este apt pentru a fi transportat în cadrul deplasării prevăzute		*

* Cel puțin numele, adresa, numărul de telefon și semnătura.

XI. LEGALIZARE		
ORGANISM DE LEGALIZARE	DATA	STAMP/ SIGNATURE
		ȘTAMPILA & SEMNĂTURA
		ȘTAMPILA & SEMNĂTURA
		ȘTAMPILA & SEMNĂTURA
		ȘTAMPILA & SEMNĂTURA

Codul de țară ISO + număr

XII. ALTELE	

Codul de țară ISO + număr

PARTEA 2

Cerințe suplimentare privind pașaportul eliberat într-un stat membru

1. Formatul pașaportului:

Dimensiunea pașaportului este 100 × 152 mm.

2. Coperta pașaportului:

(a) coperta față:

(i) culoare: albastru (PANTONE® Reflex Blue) și stele galbene (PANTONE® Yellow) în sfertul superior, respectând specificația emblemei europene ⁽¹⁾;

(ii) cuvintele „Uniunea Europeană” și numele statului membru emitent se tipăresc cu același tip de caractere;

(iii) codul de țară ISO al statului membru emitent, urmat de un cod alfanumeric unic (indicat ca „număr” în modelul de pașaport prevăzut în partea 1), se tipărește în partea de jos;

(b) interiorul copertei față și interiorul copertei spate: culoare albă;

(c) coperta spate: culoare albastră (PANTONE® Reflex Blue).

3. Ordinea rubricilor și numerotarea paginilor pașaportului:

(a) ordinea rubricilor (cu cifre romane) trebuie să fie strict respectată;

(b) paginile pașaportului trebuie să fie numerotate în partea de jos a fiecărei pagini în următorul format: „x din n”, unde x este pagina curentă și n este numărul total de pagini din pașaport;

(c) codul de țară ISO al statului membru emitent, urmat de un cod alfanumeric unic, se tipărește pe fiecare pagină a pașaportului;

(d) numărul de pagini și dimensiunea și forma căsuțelor din modelul de pașaport stabilit în partea 1 au un caracter orientativ.

4. Limbi:

Orice text tipărit trebuie să fie în limba (limbile) oficială (oficiale) a (ale) statului membru emitent și în limba engleză.

5. Elemente de securitate:

(a) după introducerea informațiilor necesare în secțiunea III a pașaportului, pagina este sigilată prin aplicarea unei folii adezive transparente;

(b) în cazul în care una dintre paginile pașaportului conține informații sub forma unui autocolant, o folie adezivă transparentă sigilează autocolantul respectiv, în cazul în care acesta din urmă nu se autodistrugă atunci când este înlăturat.

⁽¹⁾ Ghid referitor la grafica emblemei europene: <http://publications.europa.eu/code/en/en-5000100.htm>

PARTEA 3

Model de pașaport eliberat în unul dintre teritoriile sau în una dintre țările terțe incluse în lista din partea 1 din anexa II la prezentul regulament

[Emblemă națională] [Teritoriul sau țara terță] PAȘAPORT PENTRU ANIMALE DE COMPANIE Codul de țară ISO + număr

[Emblemă națională] [Teritoriul sau țara terță] PAȘAPORT PENTRU ANIMALE DE COMPANIE
Codul de țară ISO + număr Pagina 1 din X

Note explicative pentru completarea pașaportului
• În fiecare secțiune a pașaportului, se utilizează următorul format pentru a indica — o dată: zz/ll/aaaa — o oră: 00:00 • Secțiunea III punctul 5: informații necesare în cazul în care animalul are un tatuaj lizibil în mod clar, aplicat înainte de 3 iulie 2011 și nu este marcat prin implantarea unui transponder. • Secțiunea V: este necesară doar: — înainte de deplasarea în alt stat membru/..., în conformitate cu legislația UE în materie de sănătate animală; sau — în cazul în care animalul reîntră în Uniune/... după efectuarea unei deplasări către teritorii sau țări terțe în conformitate cu legislația UE în materie de sănătate animală (a se completa înainte ca animalul să părăsească teritoriul Uniunii/...); sau — în conformitate cu legislația națională. • Secțiunea V, „VALABILĂ DE LA²”: informații care nu sunt necesare pentru vaccinările de rapel.
Codul de țară ISO + număr

Note explicative pentru completarea pașaportului

- Secțiunea VI: este necesară numai în cazul în care animalul reîntră în Uniune/... după efectuarea unei deplasări către teritorii sau țări terțe în conformitate cu legislația UE în materie de sănătate animală (a se completa înainte ca animalul să părăsească teritoriul Uniunii/...).
- Secțiunea VII: este necesară doar înainte de deplasarea în anumite state membre/..., în conformitate cu legislația UE în materie de sănătate animală.
- Secțiunile VIII-XI: pot fi cerute de teritorii sau țări terțe de destinație care acceptă pașaportul.
- Secțiunea X: este necesară numai în cazul în care animalul este însoțit de un certificat de sănătate în conformitate cu legislația UE în materie de sănătate animală.
- Secțiunea XII: informații suplimentare necesare în temeiul legislației naționale.

Codul de țară ISO + număr

I. DETALII REFERITOARE LA PROPRIETAR

1. Prenume: _____
Nume: _____
Adresa: _____

Codul poștal: _____
Oraș: _____
Țară: _____
Numărul de telefon*: _____
Semnătură: _____
2. Prenume: _____
Nume: _____
Adresa: _____

Codul poștal: _____
Oraș: _____
Țară: _____
Numărul de telefon*: _____
Semnătură: _____

* Facultativ

Codul de țară ISO + număr

II. DESCRIEREA ANIMALULUI

FOTOGRAFIA ANIMALULUI
(opțional)

1. Nume*: _____
2. Specie: _____
3. Rasă*: _____
4. Sex: _____
5. Data nașterii*: _____
6. Culoare: _____
7. Orice alte trăsături sau caracteristici notabile ale animalului: _____

* Astfel cum este declarat(ă) de către proprietar.

Codul de țară ISO + număr

III. MARCAREA ANIMALULUI

1. Codul alfanumeric al transponderului

2. Data aplicării sau a citirii* transponderului

3. Amplasarea transponderului

4. Codul alfanumeric al tatuajului

5. Data aplicării/data citirii tatuajului
_____ / _____
6. Amplasarea tatuajului

Marcajul trebuie să fie verificat înaintea oricărei noi înregistrări efectuate în prezentul pașaport

* A se elimina mențiunea inutilă.

Codul de țară ISO + număr

IV. ELIBERAREA PAȘAPORTULUI	
Numele medicului veterinar autorizat: _____	
Adresa: _____	
Codul poștal: _____	
Oraș: _____	
Țară: _____	
Numărul de telefon: _____	
Adresa de e-mail: _____	
Data eliberării: _____	
ȘTAMPILA & SEMNĂTURA	
Codul de țară ISO + număr	

V. VACCINAREA ÎMPOTRIVA RABIEI			
PRODUCĂTORUL & DENUMIREA ACCINULUI	NUMĂRUL LOTULUI	DATA VACCINĂRII ¹ VALABILĂ DE LA ² VALABILĂ PÂNĂ LA ³	MEDIC VETERINAR AUTORIZAT
		1	*
		2	
		3	
		1	*
		2	
		3	

* Cel puțin numele, adresa, numărul de telefon și semnătura.

Codul de țară ISO + număr		1	*
		2	
		3	
		1	*
		2	
		3	
		1	*
		2	
		3	

* Cel puțin numele, adresa, numărul de telefon și semnătura.

Codul de țară ISO + număr	VI. TEST DE TITRARE A ANTICORPILOR ANTIRABICI	
	Subsemnatul confirm că am văzut un raport oficial care atestă că testul de titrare a anticorpilor antirabici efectuat la un laborator aprobat de UE pe o probă de sânge prelevată la data menționată mai jos de la animalul descris mai sus s-a dovedit a fi un răspuns la vaccinarea antirabică la un nivel de anticorpi serici neutralizanți egal cu 0,5 UI/ml sau mai mare.	
	Probă recoltată la: _____	
	Numele medicului veterinar autorizat: _____	
	Adresa: _____	
	Numărul de telefon: _____	
	Data: _____	ȘTAMPILA & SEMNĂTURA

ÎN CAZUL UNUI NOU TEST	
Codul de țară ISO + număr	Subsemnatul confirm că am văzut un raport oficial care atestă că testul de titrare a anticorpilor antirabici efectuat la un laborator aprobat de UE pe o probă de sânge prelevată la data menționată mai jos de la animalul descris mai sus s-a dovedit a fi un răspuns la vaccinarea antirabică la un nivel de anticorpi serici neutralizanți egal cu 0,5 UI/ml sau mai mare. Probă recoltată la: _____ Numele medicului veterinar autorizat: _____ Adresa: _____ Numărul de telefon: _____ Data: _____ ȘTAMPILA & SEMNĂTURA

VII. TRATAMENT ANTIECHINOCOCCUS		
PRODUCĂTORUL & DENUMIREA PRODUSULUI	DATA ¹ ORA ²	MEDIC VETERINAR
Codul de țară ISO + număr	1	ȘTAMPILA & SEMNĂTURA
	2	
	1	ȘTAMPILA & SEMNĂTURA
	2	
	1	ȘTAMPILA & SEMNĂTURA
	2	

Codul de țară ISO + număr		1	ȘTAMPILA & SEMNĂTURA
		2	
		1	ȘTAMPILA & SEMNĂTURA
		2	
		1	ȘTAMPILA & SEMNĂTURA
	2		
	1	ȘTAMPILA & SEMNĂTURA	
	2		
	1	ȘTAMPILA & SEMNĂTURA	
	2		

VIII. ALTE TRATAMENTE ANTIPARAZITARE		
PRODUCĂTORUL & DENUMIREA PRODUSULUI	DATA ¹ ORA ²	MEDIC VETERINAR
	1	ȘTAMPILA & SEMNĂTURA
	2	
	1	ȘTAMPILA & SEMNĂTURA
	2	
	1	ȘTAMPILA & SEMNĂTURA
	2	

Codul de țară ISO + număr		1	ȘTAMPILA & SEMNĂTURA
		2	
		1	ȘTAMPILA & SEMNĂTURA
		2	
		1	ȘTAMPILA & SEMNĂTURA
	2		
	1	ȘTAMPILA & SEMNĂTURA	
	2		
	1	ȘTAMPILA & SEMNĂTURA	
	2		

IX. ALTE VACCINĂRI				
	PRODUCĂTORUL & DENUMIREA VACCINULUI	NUMĂRUL LOTULUI	DATA VACCINĂRII ¹ VALABILĂ PÂNĂ LA ²	MEDIC VETERINAR
Codul de țară ISO + număr			1	ȘTAMPILA & SEMNĂTURA
			2	
				1
			2	
			1	ȘTAMPILA & SEMNĂTURA
			2	

Codul de țară ISO + număr		1	ȘTAMPILA & SEMNĂTURA
		2	
		1	ȘTAMPILA & SEMNĂTURA
		2	
		1	ȘTAMPILA & SEMNĂTURA
	2		
	1	ȘTAMPILA & SEMNĂTURA	
	2		
	1	ȘTAMPILA & SEMNĂTURA	
	2		

X. EXAMENUL CLINIC		
DECLARAȚIE	DATA	MEDIC VETERINAR AUTORIZAT
Animalul nu prezintă niciun semn de boală și este apt pentru a fi transportat în cadrul deplasării prevăzute		*
Animalul nu prezintă niciun semn de boală și este apt pentru a fi transportat în cadrul deplasării prevăzute		*
Animalul nu prezintă niciun semn de boală și este apt pentru a fi transportat în cadrul deplasării prevăzute		*
Animalul nu prezintă niciun semn de boală și este apt pentru a fi transportat în cadrul deplasării prevăzute		*

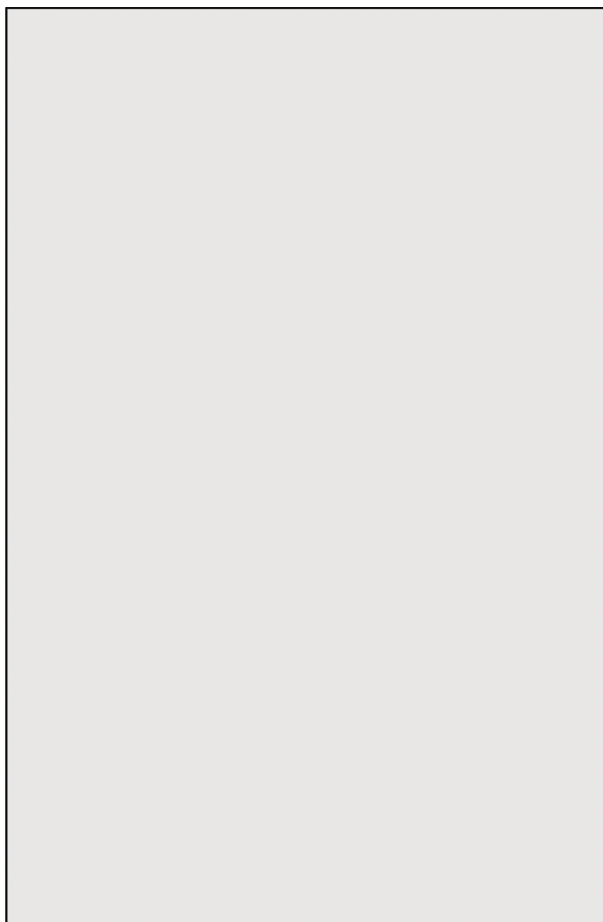
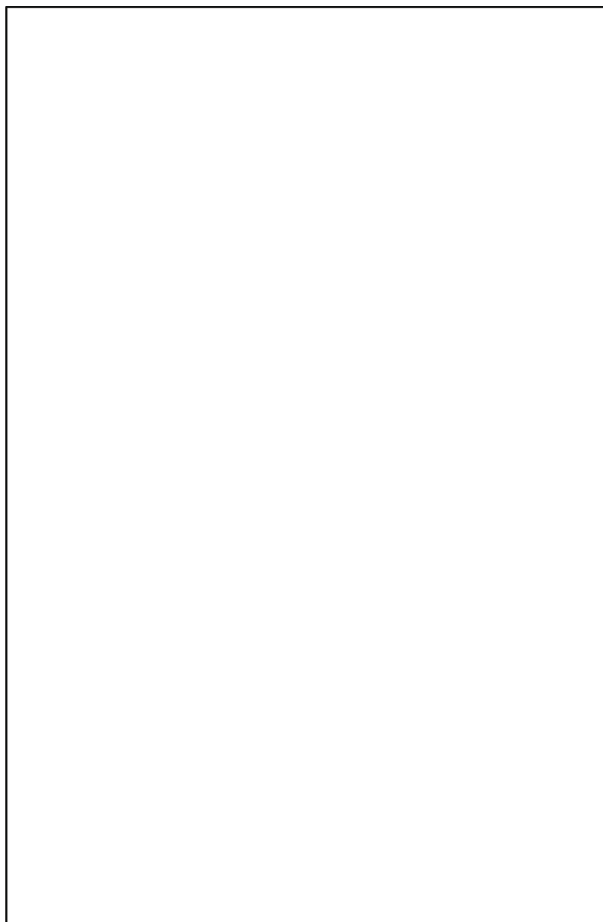
* Cel puțin numele, adresa, numărul de telefon și semnătura.

XI. LEGALIZARE		
ORGANISM DE LEGALIZARE	DATA	ȘTAMPILA/ SEMNĂTURA
		ȘTAMPILA & SEMNĂTURA
		ȘTAMPILA & SEMNĂTURA
		ȘTAMPILA & SEMNĂTURA
		ȘTAMPILA & SEMNĂTURA

Codul de țară ISO + număr

XII. ALTELE	

Codul de țară ISO + număr

PARTEA 4

Cerințe suplimentare privind pașaportul eliberat în unul dintre teritoriile sau în una dintre țările terțe incluse în lista din partea 1 din anexa II la prezentul regulament

1. Formatul pașaportului:

Dimensiunea pașaportului este 100 × 152 mm.

2. Coperta pașaportului:

(a) coperta față:

(i) culoare: PANTONE® monochrome și emblema națională în sfertul superior;

(ii) codul de țară ISO al teritoriului emitent sau al țării terțe emitente, urmat de un cod alfanumeric unic (indicat ca „număr” în modelul de pașaport prevăzut în partea 3), este tipărit în partea de jos;

(b) interiorul copertei față și interiorul copertei spate: culoare albă;

(c) coperta spate: culoare PANTONE® monochrome.

3. Ordinea rubricilor și numerotarea paginilor pașaportului:

(a) ordinea rubricilor (cu cifre romane) trebuie să fie strict respectată;

(b) paginile pașaportului trebuie să fie numerotate în partea de jos a fiecărei pagini în următorul format: „x din n”, unde x este pagina curentă și n este numărul total de pagini din pașaport;

(c) codul de țară ISO al teritoriului emitent sau al țării terțe emitente, urmat de un cod alfanumeric unic, este tipărit pe fiecare pagină a pașaportului;

(d) numărul de pagini și dimensiunea și forma căsuțelor din modelul de pașaport stabilit în partea 3 au un caracter orientativ.

4. Limbi:

Orice text tipărit trebuie să fie în limba (limbile) oficială (oficiale) a (ale) teritoriului emitent sau a (ale) țării terțe emitente și în limba engleză.

5. Elemente de securizare:

(a) după introducerea informațiilor necesare în secțiunea III a pașaportului, pagina este sigilată prin aplicarea unei folii adezive transparente;

(b) în cazul în care una dintre paginile pașaportului conține informații sub forma unui autocolant, o folie adezivă transparentă sigilează autocolantul respectiv, în cazul în care acesta din urmă nu se autodistruge atunci când este înlăturat.

ANEXA IV

PARTEA 1

Model de certificat de sănătate animală pentru circulația necomercială într-un stat membru dintr-un teritoriu sau dintr-o țară terță a câinilor, pisicilor sau dihorilor domestici în conformitate cu articolul 5 alineatele (1) și (2) din Regulamentul (UE) nr. 576/2013

ȚARA:

Certificat sanitar-veterinar către UE

Partea I: Detalii privind transportul expedit	I.1. Expeditor Prenume Adresa Tel.		I.2. Numărul de referință al certificatului		I.2.a.		
			I.3. Autoritatea competentă centrală				
			I.4. Autoritatea competentă locală				
	I.5. Destinatar Prenume Adresa Cod poștal Tel.		I.6.				
	I.7. Țara de origine	Cod ISO	I.8.	I.9.	I.10.		
	I.11.	I.12.					
	I.13.	I.14.					
	I.15.	I.16.					
			I.17.				
	I.18. Descrierea mărfurilor		I.19. Codul mărfurilor (cod SA) 010619				
		I.20. Cantitate					
I.21.		I.22.					
I.23.		I.24.					
I.25. Produse certificate pentru: Animale de companie ☐							
I.26.		I.27.					
I.28. Identificarea produselor							
Specie (denumire științifică)		Sex	Identificare a sistemului	Culoare	Rasa	Data aplicării și/sau a citirii trans- ponderului sau tatuajului [zz/ll/aaaa]	
						Numărul de identificare	
						Data nașterii [zz/ll/aaaa]	

Circulația necomercială într-un stat membru dintr-un teritoriu sau dintr-o țară terță a câinilor, pisicilor sau dihorilor domestici, în conformitate cu articolul 5 alineatele (1) și (2) din Regulamentul (UE) nr. 576/2013

ȚARA

II.	Informații sanitare	II.a. Numărul de referință al certificatului	II.b.
Subsemnatul, medic veterinar oficial ⁽¹⁾/medic veterinar autorizat de autoritatea competentă ⁽¹⁾ din (a se insera numele teritoriului sau țării terțe), atest faptul că:			
Scopul/natura călătoriei atestat (atestată) de către proprietar:			
II.1.	declarația atașată ⁽²⁾ de proprietar sau de persoana fizică care deține autorizație în scris din partea proprietarului să efectueze circulația necomercială a animalelor de companie în numele proprietarului, susținută de dovezi ⁽³⁾, prevede că animalele descrise la rubrica I.28 vor însoți proprietarul sau persoana fizică care deține autorizație în scris din partea proprietarului să efectueze circulația necomercială a animalelor în numele proprietarului în termen de cel mult cinci zile de la deplasarea sa și nu fac obiectul unei circulații care vizează vânzarea lor sau un transfer de proprietate, iar în timpul circulației necomerciale vor rămâne în responsabilitatea		
⁽¹⁾ fie	[proprietarului;]		
⁽¹⁾ fie	[persoanei fizice care deține autorizație în scris din partea proprietarului să efectueze circulația necomercială a animalelor de companie în numele proprietarului;]		
⁽¹⁾ fie	[persoanei fizice desemnate de un transportator angajat de către proprietar pentru a efectua circulația necomercială a animalelor în numele proprietarului;]		
⁽¹⁾ fie	II.2. animalele descrise la rubrica I.28 sunt deplasate într-un număr de cinci sau mai puțin;]		
⁽¹⁾ fie	II.2. animalele descrise la rubrica I.28 sunt deplasate într-un număr mai mare de cinci, au o vârstă de peste șase luni și vor participa la concursuri, expoziții sau evenimente sportive sau la antrenamentul pentru acele evenimente, și proprietarul sau persoana fizică menționată la punctul II.1 a adus elemente de probă ⁽³⁾ , conform cărora animalele sunt înregistrate		
⁽¹⁾ fie	[să participe la astfel de evenimente;]		
⁽¹⁾ fie	[de o asociație care organizează astfel de evenimente;]		
Atestat de vaccinare antirabică și test de titrare a anticorpilor antirabici:			
⁽¹⁾ fie	II.3. animalele descrise la rubrica I.28 au o vârstă de mai puțin de 12 săptămâni și nu au primit o vaccinare antirabică sau au o vârstă cuprinsă între 12 și 16 săptămâni și au primit o vaccinare antirabică, dar nu au trecut cel puțin 21 de zile de la finalizarea vaccinării primare împotriva rabiei efectuată în conformitate cu cerințele de valabilitate stabilite în anexa III Regulamentul (UE) nr. 576/2013 ⁽⁴⁾, și		
	II.3.1. teritoriul sau țara terță de origine a animalelor indicat(ă) la rubrica I.1 este inclus(ă) în lista din anexa II la Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 577/2013 al Comisiei și statul membru de destinație indicat la rubrica I.5 a informat publicul că autorizează circulația acestor animale pe teritoriul său, iar acestea sunt însoțite de		
⁽¹⁾ fie	II.3.2. declarația atașată ⁽⁵⁾ a proprietarului sau a persoanei fizice menționate la punctul II.1 care stipulează că de la naștere și până la momentul circulației necomerciale animalele nu au avut niciun contact cu animale sălbatice din speciile susceptibile la rabie;]		
⁽¹⁾ fie	II.3.2. mama lor, de care aceste animale încă depind, și se poate stabili că mamei i-a fost administrată înainte de nașterea lor o vaccinare antirabică care a respectat cerințele de valabilitate stabilite în anexa III la Regulamentul (UE) nr. 576/2013;]		
⁽¹⁾ fie	II.3. animalele descrise la rubrica I.28 aveau o vârstă de mai puțin de 12 săptămâni la data vaccinării împotriva rabiei și au trecut cel puțin 21 de zile de la finalizarea vaccinării primare împotriva rabiei ⁽⁴⁾ efectuată în conformitate cu cerințele de valabilitate stabilite în anexa III Regulamentul (UE) nr. 576/2013 și orice revaccinare ulterioară s-a efectuat în perioada de valabilitate a vaccinării anterioare ⁽⁶⁾; și		
⁽¹⁾ fie	II.3.1. animalele descrise la rubrica I.28 provin dintr-un teritoriu sau o țară terță inclus(ă) în lista din anexa II la Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 577/2013, fie direct, fie printr-un teritoriu sau o țară terță inclus(ă) în lista din anexa II la Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 577/2013 sau printr-un teritoriu sau o țară terță altul (alta) decât cele incluse în lista din anexa II la Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 577/2013 în conformitate cu articolul 12 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 576/2013 ⁽⁷⁾ și detaliile privind vaccinarea antirabică actuală sunt furnizate în tabelul de mai jos;]		
⁽¹⁾ fie	II.3.1. animalele descrise la rubrica I.28 provin dintr-un teritoriu sau dintr-o țară terță inclus(ă) în lista din anexa II la Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 577/2013 sau urmează să tranziteze printr-un astfel de teritoriu sau printr-o astfel de țară terță și un test de titrare a anticorpilor antirabici ⁽⁸⁾, efectuat pe o probă de sânge prelevată de către medicul veterinar autorizat de autoritatea competentă la data indicată în tabelul de mai jos cel puțin la 30 de zile după vaccinarea anterioară și cu cel puțin trei luni înainte de data emiterii prezentului certificat, a arătat un titru de anticorpi egal cu 0,5 UI/ml sau mai mare și orice revaccinare ulterioară s-a efectuat în perioada de valabilitate a vaccinării anterioare ⁽⁸⁾, iar detaliile privind vaccinarea antirabică actuală și data prelevării de probe pentru testarea răspunsului imun sunt furnizate în tabelul de mai jos:		

Circulația necomercială într-un stat membru dintr-un teritoriu sau dintr-o țară terță a câinilor, pisicilor sau dihorilor domestici, în conformitate cu articolul 5 alineatele (1) și (2) din Regulamentul (UE) nr. 576/2013

ȚARA

II. Informații sanitare	II.a. Numărul de referință al certificatului	II.b.
Partea II:		
(1) Se păstrează mențiunea corespunzătoare.		
(2) Declarația menționată la punctul II.1 se anexează la certificat și respectă modelul și cerințele suplimentare prevăzute în partea 3 din anexa IV la Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 577/2013.		
(3) Elementele de probă menționate la punctul II.1 (de exemplu, permis de îmbarcare, bilet de zbor) și la punctul II.2 (de exemplu, chitanța pentru biletul de intrare la eveniment, dovada calității de membru) sunt prezentate, la cerere, autorităților competente responsabile cu controalele menționate la litera (b) din Note.		
(4) Orice revaccinare trebuie considerată a fi o primă vaccinare dacă nu a fost efectuată în perioada de valabilitate a unei vaccinări anterioare.		
(5) Declarația menționată la punctul II.3.2 care urmează a fi atașată la certificat respectă cerințele referitoare la format, punere în pagină și limbă stabilite în părțile 1 și 3 din anexa I la Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 577/2013.		
(6) O copie certificată a detaliilor de identificare și vaccinare a animalelor în cauză se anexează la certificat.		
(7) A treia opțiune este supusă condiției ca proprietarul sau persoana fizică menționată la punctul II.1 să prezinte, la cererea autorităților competente responsabile cu controalele prevăzute la litera (b), o declarație prin care se atestă că animalele nu au avut niciun contact cu animale din specii susceptibile la rabie și au rămas într-un mijloc de transport sau în perimetrul unui aeroport internațional pe durata tranzitului printr-un teritoriu sau o țară terță altul (alta) decât cele incluse în lista din anexa II la Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 577/2013. Această declarație respectă cerințele referitoare la format, punere în pagină și limbă stabilite în părțile 2 și 3 din anexa I la Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 577/2013.		
(8) Testul de titrare a anticorpilor antirabici menționat la punctul II.3.1: — trebuie să fie efectuat pe o probă prelevată de către un medic veterinar autorizat de autoritatea competentă, la cel puțin 30 de zile de la data vaccinării și cu trei luni înainte de data importului; — trebuie să măsoare un nivel de anticorpi serici neutralizanți ai virusului rabiei egal cu 0,5 UI/ml sau mai mare; — trebuie să fie efectuat de către un laborator aprobat în conformitate cu articolul 3 din Decizia 2000/258/CE a Consiliului (lista laboratoarelor autorizate este disponibilă la adresa http://ec.europa.eu/food/animal/liveanimals/pets/approval_en.htm); — nu trebuie reînnoit pe un animal care, în urma testului cu rezultate satisfăcătoare, a fost revaccinat împotriva rabiei în decursul perioadei de valabilitate a unei vaccinări anterioare. O copie certificată a raportului oficial din partea laboratorului autorizat privind rezultatele testelor pentru anticorpi antirabici menționat la punctul II.3.1 se anexează la certificat.		
(9) Tratamentul împotriva <i>Echinococcus multilocularis</i> menționat la punctul II.4 trebuie: — să fie administrat de un medic veterinar în termen de maximum 120 de ore și minimum 24 de ore înainte de data programată pentru intrarea câinilor în unul dintre statele membre sau în părți ale acestora incluse în lista din anexa I la Regulamentul delegat (UE) nr. 1152/2011; — să conștie într-un medicament autorizat care conține doza corespunzătoare de praziquantel sau substanțe farmacologic active despre care s-a dovedit că reduc, singure sau în combinație, formele intestinale complet și incomplet dezvoltate ale <i>Echinococcus multilocularis</i> la speciile gazdă vizate.		
(10) Tabelul menționat la punctul II.4 trebuie să fie folosit pentru a indica detaliile privind un tratament ulterior, în cazul în care acesta a fost administrat după data semnării certificatului și înaintea intrării prevăzute în unul dintre statele membre sau în părți ale acestora incluse în lista din anexa I la Regulamentul delegat (UE) nr. 1152/2011.		
(11) Tabelul menționat la punctul II.4 trebuie să fie folosit pentru a indica detaliile privind tratamentele administrate după data la care a fost semnat certificatul în scopul unei circulații ulterioare în alte state membre descrise la litera (b) din Note și în coroborare cu nota de subsol 9.		

Circulația necomercială într-un stat membru dintr-un teritoriu sau dintr-o țară terță a câinilor, pisicilor sau dihorilor domestici, în conformitate cu articolul 5 alineatele (1) și (2) din Regulamentul (UE) nr. 576/2013

ȚARA

II.	Informații sanitare	II.a. Numărul de referință al certificatului	II.b.
Medicul veterinar oficial/Medicul veterinar autorizat Numele (cu majuscule): Adresa: Telefon: Data: Ștampila: Calificarea și funcția: Semnătura:			
Aprobarea de către autoritatea competentă (nu este necesară dacă certificatul este semnat de către un medic veterinar oficial) Numele (cu majuscule): Adresa: Telefon: Data: Ștampila: Calificarea și funcția: Semnătura:			
Funcționarul de la punctul de intrare a călătorilor (în scopul unei circulații ulterioare în alte state membre) Numele (cu majuscule): Adresa: Telefon: Adresa de e-mail: Data de finalizare a controalelor documentelor și ale identității: Titlu: Semnătura: Ștampila:			

PARTEA 2**Note explicative pentru completarea certificatelor de sănătate animală**

- În cazul în care certificatul prevede că anumite mențiuni se păstrează după caz, mențiunile care nu sunt relevante pot fi tăiate de către medicul veterinar oficial, acesta marcându-le cu inițialele și ștampila sa, sau pot fi eliminate complet din certificat.
- Originalul fiecărui certificat este compus dintr-o singură foaie de hârtie sau, în cazul în care nu este suficient, trebuie prezentat astfel încât toate foile de hârtie necesare să facă parte dintr-un tot unitar și indivizibil.
- Certificatul este redactat în cel puțin una dintre limbile oficiale ale statului membru de destinație și în limba engleză. Se completează cu litere majuscule în cel puțin una dintre limbile oficiale ale statului membru de destinație sau în limba engleză.
- În cazul în care se anexează la certificat file suplimentare sau documente justificative, acestea se consideră, de asemenea, ca făcând parte din originalul certificatului prin aplicarea, pe fiecare filă, a semnăturii și a ștampilei medicului veterinar oficial.
- În cazul în care certificatul, inclusiv filele suplimentare prevăzute la litera (d), se compune din mai multe pagini, fiecare pagină se numerotează în partea de jos (numărul paginii din numărul total de pagini) și poartă, în partea de sus, numărul de referință al certificatului atribuit de autoritatea competentă.
- Originalul certificatului este eliberat de către un medic veterinar oficial din teritoriul sau țara terță de expediere sau de către un medic veterinar autorizat și este aprobat ulterior de către autoritatea competentă din teritoriul sau țara terță de expediere. Autoritatea competentă din teritoriul sau țara terță de expediere asigură respectarea unor norme și principii de certificare echivalente cu cele stabilite în Directiva 96/93/CE.

Culoarea semnăturii va fi diferită de cea a textului tipărit. Această cerință se aplică, de asemenea, ștampilelor, cu excepția timbrelor seci sau a securizării cu filigran.

- (g) Numărul de referință al certificatului menționat la rubricile I.2 și II.a trebuie să fie emis de către autoritatea competentă din teritoriul sau țara terță de expediere.

PARTEA 3

Declarația scrisă menționată la articolul 25 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 576/2013

Secțiunea A

Model de declarație

Subsemnatul,

[proprietarul sau persoana fizică care deține autorizație în scris de la proprietar să efectueze circulația necomercială a animalelor de companie în numele proprietarului ⁽¹⁾]

declar faptul că următoarele animale de companie nu fac obiectul unei circulații care vizează vânzarea lor sau un transfer de proprietate și vor însoți proprietarul sau persoana fizică care deține autorizație în scris de la proprietar să efectueze circulația necomercială în numele proprietarului ⁽¹⁾ în termen de cel mult 5 zile de la deplasarea sa.

Codul alfanumeric al transponderului/tatuajului ⁽¹⁾	Numărul certificatului de sănătate animală

În timpul circulației necomerciale, animalele menționate mai sus vor rămâne în responsabilitatea

⁽¹⁾ *fie* [proprietarului]

⁽¹⁾ *fie* [persoanei fizice care deține autorizație în scris de la proprietar să efectueze circulația necomercială în numele proprietarului]

⁽¹⁾ *fie* [persoanei fizice desemnate de un transportator angajat pentru a efectua circulația necomercială în numele proprietarului: (*a se insera numele transportatorului*)]

Locul și data:

Semnătura proprietarului sau a persoanei fizice care deține autorizație în scris de la proprietar să efectueze circulația necomercială în numele proprietarului ⁽¹⁾:

⁽¹⁾ Se elimină, după caz

Secțiunea B

Cerințe suplimentare privind declarația

Declarația se întocmește în cel puțin una dintre limbile oficiale ale statului membru de destinație și în limba engleză și se completează cu majuscule.

Prețul abonamentelor în 2013
(fără TVA, inclusiv cheltuieli de transport pentru expediere simplă)

Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	1 300 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, versiunea tipărită + DVD, ediție anuală	22 de limbi oficiale ale UE	1 420 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria L, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	910 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, DVD, ediție lunară (cumulat)	22 de limbi oficiale ale UE	100 EUR pe an
Supliment la Jurnalul Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice), DVD, ediție săptămânală	Multilingv: 23 de limbi oficiale ale UE	200 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria C – Anunțuri de concurs	Limbă (limbi) în funcție de concurs	50 EUR pe an

Abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, care apare în limbile oficiale ale Uniunii Europene, este disponibil în 22 de versiuni lingvistice. Jurnalul Oficial cuprinde seriile L (Legislație) și C (Comunicări și informări).

Pentru fiecare versiune lingvistică se încheie un abonament separat.

În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 920/2005 al Consiliului, publicat în Jurnalul Oficial L 156 din 18 iunie 2005, care prevede că, temporar, instituțiile Uniunii Europene nu au obligația de a redacta toate actele în irlandeză și nici de a le publica în această limbă, Jurnalele Oficiale publicate în limba irlandeză se comercializează separat.

Abonamentul la Suplimentul Jurnalului Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice) cuprinde toate cele 23 de versiuni lingvistice oficiale într-un singur DVD multilingv.

La cerere, abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* conferă dreptul de a primi diverse anexe ale Jurnalului Oficial. Abonaților li se semnalează apariția anexelor printr-un aviz către cititori inclus în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Distribuire și abonamente

Abonamente la diverse periodice destinate vânzării, precum abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, pot fi contractate prin agențiile noastre de vânzări.

Lista agențiilor de vânzări este disponibilă la adresa:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_ro.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) oferă acces direct și gratuit la dreptul Uniunii Europene. Acest site permite consultarea *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, inclusiv a tratatelor, a legislației, a jurisprudenței și a actelor pregătitoare ale legislației.

Pentru mai multe informații despre Uniunea Europeană, consultați: <http://europa.eu>

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

RO